

မြန်မာလူကြီးတန်းဥပုသ်စာဖြေကျောင်းသင်ခန်းစာ

ဝက်ဝတ်များ၊ ပုံရိပ်များ၊ သင်္ကေတများ
အနာဂတ္တိကျမ်းများ သင်ယူခြင်း

Shawn Boonstra

မှရေးသားသော

Allusions, Images, Symbols:
How to Study Bible Prophecy

စာအုပ်အား

သိက္ခာတော်ရမေ့ဆရာဦးမိုးခိုင်ဝိစောင့်မှ မြန်မာပြန်ဆိုသည်။

ဧပြီလ၊ မေလ၊ ဇွန်လ
၂၀၂၅

၀၁။ အနာဂတ္တိကျမ်းများ၏ဥပဒေသတစ်ချို့.....	မတ် ၂၉-ဧပြီ ၀၄
၀၂။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း၏အခြေခံ	ဧပြီ ၅-ဧပြီ ၁၁
၀၃။ မင်္ဂလာပွဲပုံရိပ်များ	ဧပြီ ၁၂-ဧပြီ ၁၈
၀၄။ လူမျိုးများ။ အပိုင်း ၁။	ဧပြီ ၁၉-ဧပြီ ၂၅
၀၅။ လူမျိုးများ။ အပိုင်း ၂။	ဧပြီ ၂၆-မေ ၀၂
၀၆။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို နားလည်ခြင်း	မေ ၀၃-မေ ၀၉
၀၇။ အနာဂတ္တိကျမ်း၏အခြေခံများ	မေ ၁၀-မေ ၁၆
၀၈။ ဆာလံကျမ်းတွင် အပိုင်း ၁။	မေ ၁၇-မေ ၂၃
၀၉။ ဆာလံကျမ်းတွင် အပိုင်း ၂။	မေ ၂၄-မေ ၃၀
၁၀။ အဆုံးရောက်သောသူများ	မေ ၃၁-ဇွန် ၀၆
၁၁။ ရှုသ နှင့် ဧသတာ	ဇွန် ၀၆- ဇွန် ၁၃
၁၂။ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ	ဇွန် ၁၄- ဇွန် ၂၀
၁၃။ အဆုံး၏ပုံရိပ်များ	ဇွန် ၂၁- ဇွန် ၂၇

အနာဂတ္တိကျမ်း၏ရှေ့ပြေးများ

ပင်လယ်ကွေ့စစ်ပွဲ (၁၉၉၁ ခု) တွင် ခရစ်ယာန် စာရေးဆရာ တစ်ဦးသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ ဤ ပဋိပက္ခ ကို ကြိုတင် ပြောထားသည် ဟု ဆိုသည်။ သူ၏ ငြင်းချက်သည် စစ်ပွဲတွင် အသုံးပြုသော ရဟတ်ယဉ် တို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၉ တွင် ဖော်ပြထားသော ကျိုင်းကောင်းများနှင့် တူသည် ဟု ဆိုသည်။ “သူသည် နောက်ဆုံးသော တွင်းကို ဖွင့်လျှင် ကြီးစွာသော မီးဖို၏ အစိုးကဲ့သို့သော အစိုးသည် တွင်းထဲက တက်လေ၏။ ထိုတွင်း၏ မီးခိုး ကြောင့် နေနှင့် အာကာသ ကောင်းကင်သည် မှောင်မိုက်လေ၏။ ကျိုင်းကောင်းတို့သည် မီးခိုးထဲက မြေကြီး ပေါ်သို့ ထွက်၍ မြေ၏ ကင်းမြီးကောက်ကဲ့သို့သော တန်ခိုးကို ရကြ၏။” (ဗျာ ၉: ၂၇)။

အနာဂတ္တိကျမ်းစကား များကို အဓိပ္ပါယ် ပြန်ရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတော့ မဟုတ်သော်လည်း အတော် အသင့်တော့ ဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ဆယ်ချီကတည်းက စာအုပ်တွေ၊ စာပေတွေ၊ ဗီဒီယိုနှင့် လေလှိုင်းပေါ်မှာပင် အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံတွေကို အဓိကထားကာ နောက်ဆုံးသော ဖြစ်ပျက်မည့် အရာတွေကို ကြိုတင် ရက်စွဲတွေဖြင့်ပင် ဟောတမ်း ထုတ်ထားကြ ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထို ဟောတမ်းတို့သည် ပြည့်စုံ ခြင်းမရှိကြပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများကို မြေနေရာတစ်ခု နှင့် သူ၏ ပဋိပက္ခ တစ်ခုလေးကို အခြေမပြုဘဲ၊ ခရစ်တော်ကိုသာ ဗဟိုပြုလေ့ရှိ ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် စာတန်တို့အကြား မဟာတိုက်ပွဲ ကိုရှုကာ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးရှိ ထာဝရဘုရား၏ လူများ၊ ဂျူးနှင့် သာသနာပလူ များအကြား ပဋိပက္ခ (ဗျာ ၁၂: ၁၇၊ ၁၄: ၁၂) နောက်ဆုံးသောကပ် ဖြစ်သော ဖန်ဆင်းရှင်အား ကိုးကွယ်ခြင်း (ဗျာ ၁၄: ၇) နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သားရဲ နှင့် သူ၏ ရုပ်တုအား ကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး နေ့ရက်အတွက် အနာဂတ္တိစကားများ ကိုနားလည်ရန် ဒီယေလ ၂ တွင် ရာဇဝင်၏ အဓိက အချက်များ သာမက အဓိပ္ပါယ်ပါ ပြန်ထားပေးပါသေး၏။

ဒီယေလ ၂ သည် ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံကြီးများ၊ **ဘေဘီလုံ၊ မီဒီယာ-ပါးရှား၊ ဂရိ နှင့် ရောမ** ပြီး၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင် ၊ သူတစ်ပါး လက်ထဲသို့လည်း မကျရောက်နိုင်သော ထာဝရဘုရား၏ ထာဝရနိုင်ငံတော်သည် ၎င်း နိုင်ငံတို့ အားလုံးအား ချေဖျက်ပြီးသော်၊ ထို နိုင်ငံသည် ထာဝရ တည်တံ့မည် (ဒီယေလ ၂: ၄၄) ဟု တင်ပြ ထားသည်။ အလားတူ အဓိက အချက်များ၊ ဒီယေလ ၇ နှင့် ၈ တွင်လည်း တစ်နိုင်ငံတက် တစ်နိုင်ငံဆင်းကာ၊ ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရ တည်မြဲလိမ့်မည် ဟု ဆိုသည်။

ဒီယေလ ၇ တွင် ကောင်းကင်တမန်သည် “**ဤ သားရဲလေးကောင်းတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါ်လတံ့သော နိုင်ငံလေးပါး ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် နိုင်ငံကို သိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ခံစားကြလတံ့**” (ဒီယေလ ၇: ၁၇၊ ၁၈)။

ကမ္ဘာနိုင်ငံကြီးများ၊ ဘေဘီလုံ၊ မီဒီယာ-ပါးရှား၊ ဂရိနှင့် ရောမတို့သည် ကြားဝင်စွက်သူမရှိဘဲ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာကြကာ ၊ ယေရှုကြွလာ၍ ထာဝရဘုရားသည် ထာဝရနိုင်ငံအား တည်ထောင်သည်ထိ ဆက်တိုက်ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လဲ ကမ္ဘာစတင်ထူထောင်နှင့် ခရစ်တော်မကြွလာမီ ကာလအတွင်းတွင် နေကြပါသည်။

အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများကို နားလည်နိုင်ရန် ကမ္ဘာရာဇဝင် ရှုထောင့်ကို အခြေခံထားကာ၊ ယခုသုံးလ အတွင်း အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများကို လေ့လာရာတွင် ၊ နောက်ဆုံးသောနေ့များတွင် ဖြစ်မည့် အရာများကို ဝက်ဝံတများ၊ ပုံရိပ်များ၊ သင်္ကေတများ၊ ရာဇဝင်များ နှင့် ဥပစာ များတို့ဖြင့် အဓိပ္ပါယ် ပြန်ခြင်းကို လေ့လာကြပါမည်။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း မှတ်တမ်းမှ စတင်ကာ ၊ အနာဂတ္တိစကားများသာ မဟုတ်ဘဲ ၎င်း၏ နောက်ဆက်တွဲ ကပ်တိုင် နှင့် ယေရှု၏ အသေခံခြင်း၊ ဘေဘီလုံ ရဲတိုက် ၊ ဗိမာန်တော် အထုံးအဖွဲ့၊ ဆာလံသီချင်းများ နှင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ မင်္ဂလာပွဲအချို့တို့ ပါဝင်ကြပါမည်။

ဆုတောင်းခြင်း ၊ ဆက်ကပ်ခြင်း နှင့် နိမ့်ချခြင်းဖြင့် လေ့လာသောအခါ ပုံရိပ်များ ၊ သင်္ကေတများ ၊ ဥပစာများ များစွာတို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင် ဖြစ်လာမည့် အနာဂတ္တိစကားများတို့သည် အသက်ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ သမ္မာကျမ်းစာအား ပုန်ကန်သော သဘောဖြင့်လေ့လာ ပါကလဲ အချိန် ဖြန်းခြင်း သက်သက်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

အနာဂတ္တိကျမ်းများအား လေ့လာရန် သုံးလပင်လျှင် နည်းနေပါသေးသည်။ ထာဝရကာလ အတွက် လိုအပ်သည်များကို မည်သူကများသိနိုင်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်ကြား ကြရပါတော့မည်။

ရှေးနှစ်သစ်စတရာ သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံဌာန ဓမ္မဆရာ ဖြစ်သည်။ သူလွှင့်ထုတ်သော အသံနှင့် သူရေးသားသော စာအုပ်များတို့သည် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းသို့ ပြန့်နှံ့ကာ လွှမ်းမိုးလေသည်။ သူ၏ အမှုတော်သည် အန္တာတိကာမှလွဲ၍ နေရာ အနှံ့သို့ပြန့်၏။

သင်ခန်းစာ ၁။

* မတ်လ ၂၉ - ဧပြီ ၄

အနာဂတ္တိကျမ်းများ၏ ဥပဒေသတစ်ချို့

ဥပုသ်နေ့မှန်းလွဲပိုင်း

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။ ယေရမိ၊ ၂၉: ၂၃၊ ၂၄။ ဆာလံ ၁၃၉: ၁-၆။ ဒံယေလ ၁၂: ၄။ ဗျာ၊ ၂၂: ၁၀။
၂ တိ၊ ၃: ၁၅-၁၇။ ဟေဗြဲ ၄: ၁၂။

ကျမ်းချက်။ “ဝါကြွေးသောသူ မည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသော ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း တည်းဟူသော ငါ့သဘောကို သိနားလည်ခြင်း၌သာ ကြွားဝါစေလော့။” (ယေရမိ ၂၄)။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ရှိသမျှအရာတို့တွင် အနာဂတ္တိကျမ်းစကားတို့သည် အချိန်ကို တမင်ဖြုန်းတီးစေသည် ဟု ခရစ်ယာန်တို့သည် ထင်တတ်ကြ၏။ ခရစ်ယာန်တို့သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစကားတို့၏ ဗိန္နုလုံးတိုင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုပါက မည်မျှခိုင်လုံနိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သူ မြောက်များစွာ တို့သည်လည်း ဗျာဒိတ်ကျမ်းနှင့်တကွ ကျမ်းတချို့သည် လူနားမလည်နိုင်ကြောင်း ယုံကြည်သည်။ ထိုကျမ်းတို့ကိုဖတ်ခြင်းသည် ဘယ်အဖြေမှမရဘဲ ပြဿနာသာပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သော တရားဟောဆရာတို့နှင့်အတူ မဖတ်တော့ဘဲ ချန်လှပ်ထားကြ၏။

ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ခရစ်ယာန်ရာဇဝင်တွင် ရာစု တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုအတွင်း ခရစ်ယာန်အများစုတို့သည် အနာဂတ္တိစကား တို့တွင် အလွန်ပီတိဖြစ်ကြ၍ သဘောတူထားကြပါသည်။ ထာဝရဘုရားသည် “ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့ ရှိသမျှတို့သည် စကားတစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ဖြစ်၍ အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲ တစ်သံတစ်သမတ်တည်း ရှိသည်နှင့် စေ့စပ်စုံလင် ကြမည်အကြောင်း ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ငါနှိုးစော်တောင်းပန်၏” (၁ကော၊ ၁: ၁၀)။

ယခုအပတ်တွင် အနာဂတ္တိစကားတို့ကို နားလည်နိုင်ရန် အကူအညီပေးနိုင်သော ဥပဒေသတစ်ချို့အား လေ့လာကြရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

* မတ်လ ၃၀

ဖတ်သောသူမည်သည် နားလည်ပါစေ

ခရစ်ယာန် စာအုပ်ဆိုင် တစ်ခုခုသို့ သွားရောက်ကာ အနာဂတ္တိကျမ်းစကား တစ်ခုခုကို ဖတ်ရှုပါ။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ကဲ့သို့သော အနာဂတ္တိကျမ်း အဓိပ္ပါယ် တို့ကို မည်သူမျှ အမှန် နားမလည်နိုင်ကြောင်း စိတ်ပျက် စရာကောင်းလှစွာ တွေ့ရလိမ့်မည်။ သာကေအနေဖြင့် ကလောင်ရှင်တစ်ဦးသည် **အန်တီခရစ်** ဆိုသည်မှာ ဥပစာတစ်ခုတည်းသာဖြစ်၍ နောက်နောင်တွင် လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ၊ နောက်တစ်ဦးသည်လည်း ၎င်းသည် ရောမဇကရင်ဘုရင်များခေတ်က ဖြစ်ခဲ့သောအရာ ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဦးအား သက်သေပြသခြင်းသာဖြစ်သည် ဟု ဆိုသည်။ နောက်ထပ်တစ်ဦးသည် သမ္မာကျမ်းစာဟူသည် မိမိတီးလိုသောသံစဉ်ကို တီးလိုရသော တရော အိုကြီးနှင့် တူသည်ဟု ဆိုသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ၎င်းအဆိုမျိုးမရှိပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အနတ္တစကားများ ပြောဆိုနေသည် မ ဟုတ်ဘဲ သမ္မာတရားအား သိရှိစေနိုင်သောအရာများဖြစ်သည့် ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုရန်ဖိတ်ခေါ်သည်။

မသု၊ ၂၄:၁၅၊ ဗျာ၊ ၁:၃။ မသု ၁၁:၂၉ နှင့် ယေရမိဇု၊ ၂၃၊ ၂၄ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ အား နားလည်သိရှိနိုင်ရန် ဤ ကျမ်းချက် တို့သည် မည်ကဲ့သို့ သွန်သင်သနည်း။

တက္ကသိုလ်မြောက်များစွာတို့သည် သမ္မာကျမ်းစာကို သာမန်စာပေတစ်ခုအနေဖြင့်သာ ပို့ချကြ၏။ ယုံကြည်သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် ပါမောက္ခကြီးသည် သမ္မာကျမ်းစာကို ဒဏ္ဍာရီပုံပြင် ဖတ်သကဲ့သို့ပင် ဖတ်သွား နေ သည်မှာ အံ့ဩစရာဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ၎င်းတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ၎င်းရာဇဝင်တို့အထဲတွင် အမှန် တရားရှိသည် ဆိုသော်လည်း ၎င်းရာဇဝင်များကို မိမိတို့လိုရာ ဆွဲသုံးကြပါသည်။ ထိုဆရာများအတွက် ဘုရား သခင်မှ မှုတ်သွင်းတော်မူသည် ဆိုသည်မှာ ရယ်စရာလို ဖြစ်နေသည်။

ထို ဆရာများတို့သည် သမ္မာကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုကြပါသော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်အား မကြားရကြပါ။ တစ်ချို့တို့များသည် သမ္မာကျမ်းစာသတင်းအား ပြောင်းပြန်ကောက်ယူကြသည်။ ကိုယ်တော် ထံ ဆက်ကပ်ခြင်း သမ္မာတရားအားသင်ယူရန် စိတ်နှလုံးတံခါးမဖွင့်ဘဲ ဖတ်သောသူတို့သည် သမ္မာကျမ်းစာ သတင်းစကားကို လက်လွှတ်ရသည့်အပြင် စာမျက်နှာတိုင်းတွင်ဖော်ပြထားသော ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်း သောမေတ္တာတော်နှင့် ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့အား နားလည်ခြင်းလွဲမှားကုန်တော့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ ဖတ်သောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ လမ်းပြခြင်း ၊ မှန်ကန်သောအယူအဆနှင့် မှန်ကန်သောစိတ် သဘောထား စသည်တို့ မပါပါက အထက်ကအတိုင်း ဖြစ်ရုံမက အလွန်အန္တရယ်များပြားလှသည်။

ယုံကြည်သူတစ်ဦးသည် သမ္မာကျမ်းစာဖတ်နေ၏။ ဘာလုပ်သည်ကိုမေးသောအခါ **“လွတ်ပေါက် ရှာနေတာ၊ လွတ်ပေါက် ရှာနေတာ”** ဟု ဆို၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ဖတ်ရှုရာတွင် ဤသဘော ထားမျိုးသည် အဘယ်ကြောင့် မှားယွင်းနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

* မတ်လ ၃၁

ထာဝရဘုရားသည် နားလည်ရန် အလိုရှိ၏

တိုင်းတစ်ပါးနိုင်ငံတွင် စကားပင်မပေါက်ဘဲနှင့် ဆေးခန်းဆေးဆိုင်သို့ ရောက်သွားရသည်မှာ စိတ်မချင့်မရဲဖြစ်လှပါသည်။ ပြောရမည့် အချက်များကိုသိလျက်နှင့် လုံလောက်သောဝေါဟာရက မရှိပြန်ပါ။

ထာဝရဘုရား အတွက်တော့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ “မိုးကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက်သာ၍ မြင့်သကဲ့သို့ ငါ၏အကျင့်သည်လည်း သင်တို့၏အကျင့်ထက်၎င်း ငါ၏အကြံအစည်သည် သင်တို့၏အကြံအစည်ထက်မြင့်၏” (ဟောရှာယ ၅၅:၉)။ ထာဝရဘုရားသည် လူသားနှင့်ဆက်ဆံနိုင်ရန် စကားမပေါက်သည် မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကပင် ထာဝရဘုရားအား နားလည်နိုင်စွမ်းသော စကားလုံးနှင့်ဉာဏ်ရည်တို့ကို လုံလုံလောက်လောက် မရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အောက်ပါ ကျမ်းချက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အနန္တနှင့်ကျွန်ုပ်တို့၏ အသိဉာဏ် တို့၏ ကွာဟမှုကို မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

ဆာလံကျမ်း ၁၃၉:၁-၆	.....
ဆာလံကျမ်း ၁၄၇:၅	.....
ရောမ ၁၁:၃၃	.....
၁ယော၊ ၃:၂၀	.....

ထာဝရဘုရား၏ ဉာဏ်တော်သည် အတိုင်းမဲ့အနန္တဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏စိတ်နှလုံးအား ပြည့်စုံစွာ နားလည်ရန်လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါ။ ဖန်ဆင်းထားသော အရာများကိုပင် နားလည်နိုင်စွမ်းမရှိသော လူသားသည် ဖန်ဆင်းရှင်အား မည်သို့ နားလည်နိုင်ပါမည်နည်း။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အရာခပ်သိမ်းအား နားမလည်နိုင်ဆိုသည်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် လိုအပ်သော အရာများကို နားလည်နိုင်ပါသည် (၂ တီ၊ ၃: ၁၄၊ ၁၅)။ တမန်တော်တို့သည် ၎င်းတို့၏ ပရိသတ်တို့အား ပြည့်စုံခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိစကားများကို ထောက်ပြ၍ ရှင်းပြသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မိမိတို့၏ ကယ်တင်ခြင်း အတွက် သရုပ်ပြဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက် ချနိုင်ပေသည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့တွင် ထိုအနာဂတ္တိစကားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ယေရှုနှင့် လူသားအားလုံးအား ကယ်တင်ရန် သူ၏ကတိတော်ထံသို့ ပို့ဆောင်နိုင် ပါသည်။

အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား (ကော၊ ၁: ၁၆။ ယော၊ ၁: ၁-၃) ဖြစ်တော်မူ၍ အယုတ်ဆုံး လူသားကိုပင်လျှင် ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကပ်တိုင်ပေါ် အသေခံရန် လောကသို့ဆင်းသက်လာသော ဘုရားဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်တော်မူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အယုတ်ဆုံးမှစကာ လူတိုင်းတို့သည် ယေရှုအားဖြင့် ပေးတော်မူသောအရာများကို သိစေလိုသည်။ အနာဂတ္တိကျမ်းသည်လည်း ထိုအတွက်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မသိသောအရာတွေ မြောက်များစွာရှိသော်လည်း သိသောအရာများကို ဗဟိုပြုကာလိုက်လျှောက်ခြင်းသည် မသိသောအရာများအား စိတ်စွဲလန်းနေခြင်းထက် အဘယ့်ကြောင့် သာ၍ ကောင်းသနည်း။

အင်္ဂါနေ့

* ဧပြီလ ၁

ဒံယေလ ထိုစာစောင်တို့ကို တံဆိပ်ခပ်လော့

ဒံယေလ ၁၂:၄ ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ဒံယေလအား မည်သို့ သွန်သင်နေသနည်း။ (ဗျာ၊ ၂၂:၁၀ နှင့် ယှဉ်ဖတ်ပါ။)

ခရစ်တော်မကြွလာမီတွင် အတတ်ပညာတိုးပွားလိမ့်မည် ဟူသော ဒံယေလ ၁၂: ၄ ကို အသုံးပြု လျက် တရားဟောပြောခြင်းသည် ထုံးစံမဟုတ်သော ဟောပြောခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ရာစုနှစ်မှစ၍ လူတွေ ဟိုဟိုဒီဒီ ပြေးလွှား သွားလာမည် ဟူ၍လည်း ဟောပြောကြသေးသည်။ စာအုပ်များစွာတို့မှလည်း ၎င်း ကိုထောက်ခံကြသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေများစွာရှိသော်လည်း အဓိပ္ပါယ်တစ်မျိုးပင် ရှိနိုင်လိမ့်ဦးမည်။

ထိုစာပိုဒ်ကို ပြန်ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒံယေလအား ကောင်းကင်တမန်၏ ညွှန်ကြားချက် “**ဗျာဒိတ် စကားတော်ကို ပိတ်၍ တံဆိပ်ခတ်လော့**” ဟူ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဒံယေလစာအုပ်ထဲမှာပင် ဆွေးနွေးတင်ပြ ထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ နောက်ဆုံးသောကာလမှာ တိုးပွားလာမည့်ပညာသည်လည်း ဒံယေလ၏ စာအုပ်ပင် ဖြစ်မည်လား။ ဤသည်ကြောင့်ပင် ဒံယေလ၏စာအုပ်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းနှင့် ကွာခြားချက်မှာ ယောဟန် သည် မိမိစာအုပ်အား တံဆိပ်ခတ်ရန် မှာကြားထားရသည် (ဗျာ၊ ၂၂: ၁၀)။ “**အချိန် ရောက်လုနီးပြီ ဖြစ်သ ဖြင့်**” ဗျာဒိတ်ကျမ်းအား အစတည်းကပင် နားလည်ထားရမည်ဖြစ်သည်။ ဒံယေလသည်လည်း နောင် တစ်ချိန် တွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ နားလည်ရမည်ဖြစ်သည်။

ရာစုနှစ်ပေါင်း များစွာအတွင်း ခရစ်ယာန်များစွာတို့သည် ဒံယေလစာအုပ်ကို ပြန်ဆိုရန် ကြိုးစားကြ ရာ တစ်ချို့တို့သည် ခရီးတော်တော်ပေါက်ကြပါသည်။ ဒံယေလအား နားလည်ခြင်းသည် မြန်ဆန်လှသော် လည်း ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင်အဆုံးသတ်သော နှစ်ပေါင်း ၁၂၆၀ အနာဂတ္တိစကား၏အဆုံး ၁၈၄၃ ခုနှစ် ဝန်းကျင် တွင် အံ့မခန်းဘွယ်တစ်ခုခု ဖြစ်ပွားလိမ့်မည် ဟုဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့အထဲမှ အထင်ရှားဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် **ဝီလျံမီးလ်လာ** ဖြစ်သည်။ သူ၏ဟောပြောချက်တို့သည် ၁၉ ရာစုအတွင်း မြေလင်ခြင်း၏ လှုပ်ရှားမှုကြီးပင် ဖြစ်စေကာ၊ ကောင်းကင်တမန် သုံးပါးတို့၏ သတင်းစကားကိုလည်း နားလည်လာသောအခါ ကျန်ကြွင်းသော အသင်းတော်ကြီးပင် မွေးဖွားလာရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုကြီးသည် ဒံယေလ၏နောက်ဆုံးအချိန်တွင် ပညာတိုးပွား မည် ဟူသောအနာဂတ္တိစကား၏ပြည့်စုံခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

လူသားတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းကို အလေးမထားဘဲ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်အတွင်း အမှောင်ထုကြီး အား တွေးတောကြည့်ပါ။ သတ္တမနေ့ ဥပုသ်တော်သည် ဧဒင်ဥယျာဉ်မှာပင် ရှိနှင့်သည်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းကို မေ့ပျောက်ကာ ရောမတို့၏နတ်ကိုးကွယ်ခြင်းတွင် အမြစ်တည်သော တနင်္ဂနွေနေ့ ကြီးဖြင့် အစားထိုးထား၏။ သည့်အပြင် ခရစ်ယာန်တို့သည် လူသေသောအခါ ချက်ခြင်းပင် ကောင်းကင်သို့တက်သွားကာ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွား၍ အချို့တို့သည် ထာဝရငရဲမီးခံစားရသည် ဆိုသည့် နတ်စားတို့၏အယူဝါဒကိုလည်း တွေးတော ကြည့်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းနှင့်ဆန့်ကျင်သော အမှန်တရားကို သိရှိရသဖြင့် နိမ့်ချစွာကျေးဇူးတင်ရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

နှုတ်ကပတ်တော်အား လေ့လာခြင်း

*ဧပြီလ ၂

သတ္တမနေ့မြော်လင့်ခြင်း အသင်းတော်သည် သမ္မာကျမ်းစာ အနာဂတ္တိစကားများအား နားလည်စေသော **ဝီလျံမီးလ်လာ** ပေါ်တွင် အကြွေးတင်နေကြပါသည်။ ဒံယေလ ၈:၁၄ တို့ကဲ့သို့ တစ်ချို့များအား စုံလင်စွာ နားမလည်ခဲ့သော်လည်း ဝီလျံမီးလ်လာသည် ကျန်ကြွင်းသောအသင်းတော် မွေးဖွားခြင်းအတွက် လမ်းခင်းပေးထားပါသည်။

မသဲ၊ ၅:၁၈၊ ၂ တိ၊ ၃: ၁၅-၁၇ နှင့် လုကာ ၂၄: ၂၇ တို့ကို ဖတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာ အနာဂတ္တိစကားများအားမည်သို့ ချဉ်းကပ်ရမည် ဟု သွန်သင်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာ လေ့လာခြင်းသည် ရံဖန်ရံခါ ရုပ်ပုံပဟေဠိဆော့ခြင်းနှင့်ပင် တူနေတော့သည်။ နှစ်ခုသုံးခုမျှပင် ကောက်ယူလိုက်ရုံဖြင့် အကုန်လုံးကို ဝေခွဲမရလောက်အောင် ရှုပ်ထွေးစေပါတော့သည်။ ထိုနှစ်ခုသုံးခုနှင့်ပင် မြင်းရုပ်ပုံ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ရသဖြင့် သင်သည် မြင်းရုပ်ပုံအား တတ်ဆင်နေသည်ကို သိရှိရပေသည်။ အခြားသော အပိုင်းစတိုသည် ကြက်၊ နွားများလည်း ဖြစ်နိုင်၍ အားလုံး ရာချီစီလိုက်ပြီးသောအခါ မြို့ရွာများနှင့် သဘာဝတောတောင်များပင် ပါဝင်သော ရှုခင်းကြီးပင် ဖြစ်နေတတ်သည်။

ခရစ်ယာန် အများ၏ မှားလေ့ရှိသောအရာမှာ သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာသောအခါ မိမိတို့အလိုရှိသော အခြေအနေ တစ်ခုနှင့် ကိုက်ညီသော အဖြစ်အပျက် နှင့် သုတ္တံစကားတစ်ခုကို ကောက်နုတ်လိုက် တတ်ကြပါသည်။ တစ်ချို့သောသူတို့သည် ဂီဒေါင်၏ကျမ်းစာ အစပိုင်းတွင်ပါသော ခေါင်းစဉ်လေးများအား ကောက်ယူကာ ၎င်းသည် ကျမ်းစာ၏ သွန်သင်မှုဖြစ်သည်ဟု ယူဆတတ်ကြသည်။

ထိုနည်းတူ အနာဂတ္တိစကားကိုလည်း ကျမ်းချက်တစ်ခု ကောက်ယူကာ ခေတ်ပေါ်အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြင့် နှိုင်းလေတော့၏။ ဤသည်ပင်လျှင် အနာဂတ္တိကျမ်းအပေါ်ခေတ်ပေါ်စာအုပ်များ၏ အမြင်ဖြစ်၍ မိမိတို့ပြောခဲ့သော အချက်များ မှားယွင်းသောအခါ အချိန်နှင့်တပြေးညီ ပြုပြင်မွမ်းမံရပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းစာဆိုလိုသော အရာကို သေချာတွေးတောကာ ရှာဖွေခြင်းမပြုဘဲ၊ တစ်အုပ်လုံးအစား ကျမ်းချက်တစ်ခုကို ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်ရုံလေးမဖြစ်ရန် အရေးကြီးသည်။ အချက်တစ်ချက်ကို ကောက်နုတ်၍ မိမိပြောလိုရာဆွဲပြောခြင်းသည် အလွန်လွယ်ကူလှ၏။

ကျမ်းချက် တစ်ခုကို ဥပမာ လူသေများအကြောင်း၊ ဥပုသ်နေ့နှင့် ပတ်သက်၍ဘဲဖြစ်ဖြစ် အကြောင်းတစ်ခုခုကို မိမိလိုရာဆွဲသူတို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရဘူးပါသလား။ ၎င်းတို့အားချဉ်းကပ်ရန် အဘယ်နည်းလမ်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့

အသွင်ယူလောမူရင်းစာလော

*ဧပြီလ ၃

အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများအား သင်ယူနေသူတို့အတွက် စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုသည် စကားတစ်ခွန်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မူရင်းစာအတိုင်းလား ၊ အသွင်ယူကောက်ရမည်လား ဆိုသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ဦးသည် အသွင်ယူသောစကားလုံးအသုံးပြုပါက ထိုအသွင်ယူသည် မည်သည်ကိုအသွင်ယူသနည်း။ အဓိကအချက်သည် ၊ ထိုအသွင်ယူသောပုံရိပ်သည် ယခုခဏမျှသာအသုံးပြုသကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ သမ္မာကျမ်းစာတွင် တောက်လျှောက်မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုသနည်း။ ဥပမာ၊ ဒီယေလ ၇ တွင် ဝက်ဝံပုံရိပ်အား ရှုရှားနိုင်ငံ အသွင်ယူအဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိကြပါသည်။ သေချာခိုင်လုံသောအနက်ပြန်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

အောက်ပါကျမ်းချက်တို့ကို ဖတ်၍ သမ္မာကျမ်းစာသည် မိမိကိုယ်ကို မည်သို့ အနက်ပြန်သည်ကို ကြည့်ပါ။ မည်သည့် ပုံရိပ်များပါ၍ သမ္မာကျမ်းစာသည် မည်သည်အား ပုံဆောင်သည်ဟု ဆိုသနည်း။

ဒီယေလ ၇:၇။ ၈:၃။ ၇:၂၄။ .....
 ဗျာ၊ ၁:၁၆။ ဇေက် ၆:၁၇။ ဟေဗြ ၄:၁၂ .....
 ဗျာ၊ ၁၂:၁။ ၂၁:၂။ ဇေက် ၅:၃၁။ ၃၂။ ယေရမိ ၆:၂။ .....

သမ္မာကျမ်းစာ၏ မိမိကိုယ်ကို အနက်ပြန် စည်းမျဉ်းလေးကိုသာ လိုက်လျှောက်သော် အနာဂတ္တိစကားများ၏ နောက်ကွယ်မှ လျှို့ဝှက်သော အရာများ ဗူးပေါ်ပေါ်ကုန်လေ၏။ ဥပမာအားဖြင့် ဂျီ သည် လူမျိုးနှင့် နိုင်ငံ၏အင်အားကို အသွင်ယူလေ့ရှိ၏။ ခါးသည် သမ္မာကျမ်းစာကိုပုံဆောင်၏။ မိန်းမသည် အသင်းတော်ကို ပုံဆောင်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာသည် မိမိကိုယ်ကို ဤသို့ ရှင်းလင်းစွာအနက်ပြန်၏။

ဖြေဆိုရန် ကျန်နေသည်မှာ ထာဝရဘုရားသည် ပုံရိပ်နှင့် အသွင်ယူတို့ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် စကားပြောဆိုရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ပေတရုသည် **ရောမမြို့**ကိုများ **ဘေဘီလုံ**ဟု ခေါ်ဆိုရသနည်း။ (၁ ပေ၊ ၅:၁၃)။ ထာဝရဘုရားသည် ပုံရိပ်နှင့် အသွင်ယူတို့ဖြင့် စကားပြောဆိုရသည့် အကြောင်းရင်းတွေရှိပေလိမ့်မည်။ မေ့သစ်ကျမ်း၏ အသင်းတော်တွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် အသင်းတော်အားနှိပ်စက်ညှင်းဆဲခဲ့သော အလွန်ဆိုးရွားသော ရောမမြို့အား ပြစ်မှုကျူးလွန်သူဟု သမုတ်ထားသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုအသွင်ယူ ပုံရိပ်များကို နားလည်ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား အလိုတော်ရှိ၏။

အချို့သော အသွင်ယူပုံရိပ်တို့သည် လျှို့ဝှက်မြဲ လျှို့ဝှက်နေသော်လည်း မိမိတို့နားလည်ထားသော အရာတို့သည် မိမိတို့အားမည်ကဲ့သို့ ခွန်အားဖြစ်စေသနည်း။

သောကြာနေ့

*စပြီလ ၄

ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

အီးရိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့။ စာ၊ ၃၁၉-၃၂၄။

“အမေရိကန်၏ဘာသာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲသူတစ်ဦး” ။

“အမှုဆောင်များနှင့် အသင်းသားများကပင် ဒီယေလကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့သည် နားမလည်နိုင်သော လျှို့ဝှက်အရာများဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ခရစ်တော်သည် သူတို့အချိန်တွင်ပင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို ပုရောဖက်ဒီယေလ၏ စကားလုံးများကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ “ကျမ်းစာဖတ်သောသူသည် နားလည်ပါစေ” (မသဲ၊ ၂၄:၁၅) ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ အခိုင်အမာဆိုထားသောအချက်တို့သည် စာအုပ်၏ ခေါင်းစဉ်နှင့် တစ်လွဲ နက်နဲလွန်းလှ၏။ “မကြာမြင့်မီ ဖြစ်ရမည့် အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အားပြစေခြင်းငှါ... အချိန်ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၍ ဤအနာဂတ္တိကျမ်းစကားကို ကြည့်ရှုဖတ်ရှုတ် နားထောင်၍ ရေးသားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်နားထောင်သော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏” (ဗျာ၊ ၁:၁-၃)။

“မှတ်သွင်းသူ၏ သက်သေချက် ရှိလျက်ပင် လူတို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းအား နားမလည်နိုင်၊ လျှို့ဝှက်လွန်းသည်ဟု ပြောဆိုရဲ ကြပါ တကား။ လျှို့ဝှက်သော စာအုပ်အားဖွင့်ဟခြင်း မဟုတ်လော။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းကို လေ့လာသူတို့သည် ၎င်းနှင့်ထပ်တူ ကမ္ဘာအဆုံးတွင် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများအား ထာဝရဘုရားမှ သွန်သင်ထားသော ဒီယေလကျမ်းအား ထပ်လေ့လာစေရန် စိတ်နှလုံးအား လမ်းညွှန်၏။”

“အသင်းတော်၏ရင်ဖိုစရာအတွေ့အကြုံများကို ရှင်ယောဟန်ထံသို့ ပြသ၏။ အသင်းတော်၏အနေအထား၊ ပဋိပက္ခနှင့် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့အား နောက်ဆုံးကယ်တင်ခြင်းကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကမ္ဘာ၏ရိတ်သိမ်းချိန်အတွက် သတင်းစကားများကို မှတ်တမ်းတင်ထားရာ ကောင်းကင်စပါးကျီအတွက် ကောက်လှိုင်းများနှင့် ဖျက်ဆီးသောမီးအတွက် ဖြင်းဖုံများကိုပင် ဖော်ပြပေးသည်။ အထူးသဖြင့် နောက်ဆုံးအသင်းတော်အတွက် ကျယ်ပြန့်၍ အရေးကြီးသောအချက်များနှင့် အမှားဘက်မှ အမှန်ဘက်သို့ အလင်းဝင်မည့်သူများရှေ့တွင် ဘေးဒုက္ခနှင့်ပဋိပက္ခများ ရှိနေသည်ကို ဖွင့်ပြထားပါသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖြစ်လာမည့် အရာများကို မသိရဘဲ မည်သူမျှ အမှောင်ထဲတွင်နေရန် မလိုအပ်ပါ။” အီးရိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရသို့ စာ၊ ၃၄၁၊ ၃၄၂။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ အနာဂတ္တိစကားများအား လေ့လာခြင်းသည် သင့်ယုံကြည်ခြင်းကို မည်ကဲ့သို့တိုးပွားစေနိုင် သနည်း။ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာက ရေးသားထားသော အရာတို့သည် နှစ်ထောင်မရောက်သည့်တိုင် နှစ် ရာချီတွင် ပြည့်စုံသည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် မှတ်သွင်းသူထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ သမ္မာကျမ်းစာအား သင်၏ယုံကြည်မှု မည်ကဲ့သို့ တိုးပွားစေသနည်း။

၂။ အသင်းတော်၏ သွန်သင်ခြင်းတို့မှ ပင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ရမည့် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းသည် အဘယ်သို့နည်း။ “**ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို စုံစမ်း၍ ကောင်းသောအရာ တို့ကို အမြဲကိုင်စွဲလော့**” (၁ သက် ၅: ၂၈) ကို မည်သို့ ဂရုပြုနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ ၂

*ဧပြီလ ၅-၁၁

ကမ္ဘာဦးကျမ်း၏အခြေခံ

ဥပုသ်နေ့ မွန်လွဲပိုင်း
ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ဟောရှာယ ၄၀: ၇၊ ၈။ ကမ္ဘာ ၂၂: ၁-၁၃။ ယောဟန် ၃: ၁၆။ ဗျာ၊ ၅: ၅-၁၀။
၁ကော၊ ၁၅: ၁၅-၁၉။ ဗျာ၊ ၁၂: ၁-၉။

ကျမ်းချက်။ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှု ကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည် မြင်လျှင် ဤလောက၏အပြစ်
ကိုဆောင်ယူသွားသော ဘုရားသခင်၏သိုးသငယ်ကို ကြည့်လော့ ဟုဆိုလေ၏။
(ယောဟန် ၁: ၂၉)။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းကဲ့သို့ အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများအား အနက်ပြန်ရာတွင် ဗျာဒိတ်ပေးစဉ်က ပေးရသည့်
အကြောင်းရင်းကို မသိရခြင်းသည် ပြဿနာအဖြစ်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဂလောင်ရှင်သည် မွေဟောင်းကျမ်းအား
ကောင်းမွန်စွာ သိရှိသဖြင့် သူ့စာဖတ်ပရိသတ်တို့အတွက် လူသိများသောအရာများအား အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်
သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ ပုံရိပ်ဖြင့် အသွင်ယူသောအရာအား သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် ရှာဖွေသောအခါ ထိုကျမ်းကို
ပင် ပိုမိုနားလည်စေနိုင်သော အူတိုင်များကိုပင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာဦးကျမ်းက
သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကမ္ဘာသည် အပြစ်ထဲသို့ ကျရောက်ရသည့်လမ်းကို ချပြသည်ဖြစ်သဖြင့် အလွန်မှန်ကန်
လေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင်ပါရှိသော အမြင်များစွာတို့သည် ကျမ်းစာ၏အစဦးတွင်ပင် ရှိနှင့်နေပြီဖြစ်သည်။

ယခုအပတ်တွင် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏အမြင် အူတိုင်များစွာကို လေ့လာကြရပါမည်။ မြောက်များစွာသော
ပုံရိပ်များထဲမှ အနည်းငယ်သာ ရွေးထုတ်ကာ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ နောက်ကွယ်တွင် ရှိသောအခြေခံအုတ်မြစ်များ
အားဖြင့် ဤစကြာဝဠာပဋိပက္ခအတွင်း လူသားနှင့် ထာဝရဘုရား၏ သဘောသဘာဝအား အဓိပ္ပါယ်များစွာ
ဖြင့် နားလည်ရလိမ့်မည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ အရင်ဦးဖော်ပြသောဥပဒေသ

*ဧပြီလ ၆

ကျောင်းစာဘာသာရပ်နံပါတ်ကို ၁၀၁ ဖြင့် စလေ့ရှိသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ထိုဘာသာရပ်တွင်ပင် သာ၍ နက်နဲသောပညာရပ်များအား ဆက်လက်၍ ရှာဖွေတူးဖော်ရပါသည်။ ထိုနည်းတူ သမ္မာကျမ်းစာ ဖတ်ရှုသော အခါ ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှစတင်ကာ သမ္မာကျမ်းစာတစ်လျှောက် ရှာဖွေတူးဖော်ရမည့်အမြင် များ၏အခြေခံအုတ်မြစ်ကို ကမ္ဘာဦးကျမ်းတွင် ချထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။

သာမန်အရ ပြောရပါသော် အမြင်တစ်ခုခု၊ အသွင်ယူတစ်ခုခုကို ကမ္ဘာဦးကျမ်းတွင်စတင် တင်ပြခဲ့ရာ မှ ထိုအမြင်တစ်ခုကို နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ရန် နောက်နောင်တွင် ထိုအမြင်ကိုပင် အသုံးပြုကာ ဆက် လက်တင်ပြသွားသည်ကို သင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဤကိစ္စကို ကျောင်းသားတစ်ချို့က အရင်ဦးဖော်ပြသောဥပဒေသ ဟုဆိုကြသည်။ ဥပဒေသဟု ဆိုရ သည်ထက် တည်ဆဲဥပဒေမဟုတ်ဘဲ ချန်လှပ်ထားသည်များရှိသဖြင့် ညွှန်ကြားချက်များဟုသာဆိုရပါမည်။ ဤညွှန်ကြားချက်များသည် သမ္မာကျမ်းစာနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းများအား လေ့လာရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ သားသမီးများအား နှစ်စဉ် ရာစုနှစ်ကြာညောင်းလျက် ထုတ်ပြန်သောညွှန်ကြားချက်များ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။

ဟောရှာယ ၄၀: ၇၊ ၈။ မာလခီ ၃: ၆ နှင့် ဟောပြ ၁၃: ၈ တို့ကို ဖတ်ပါ။ မည်သည့် ဥပဒေသတို့သည် အနာဂတ္တိကျမ်းများအားလေ့လာရာတွင် ဤကျမ်းချက် တို့သည် သင့်အားမည်သို့ ကူညီနိုင်သနည်း။

ယခုခေတ်ပေါ် လောကသား တို့သည် သမ္မာတရား ကို ပုံသွင်းရလွယ်သည်ဟု ယူဆကြကာ ၊ ထို သမ္မာတရားထက် သစ္စာတရားကိုသာ ပြောဆိုကြ၏။ တစ်ချို့တို့သည် သမ္မာတရားအား သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ကြ သေး၏။

ထာဝရဘုရားသည် သမ္မာတရားအား တည်ထောင်သောအခါ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း မပြုပါ။ သူ၏လူတို့ အား သမ္မာတရားကိုသွန်သင်သောအခါ သမ္မာကျမ်းစာဥပဒေသ၏အဓိပ္ပါယ်သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိဘဲ ၎င်း ၏ အဓိပ္ပါယ်အပေါ်တွင် မီးမောင်းပင်ထိုးပေးသေး၏။ အနာဂတ္တိကျမ်းများအား လေ့လာခြင်းသည် အာရုံခံစား မှုကြီးမားသည် ဖြစ်ရာ၊ ကမ္ဘာဦးကျမ်းအား လေ့လာရာတွင်လည်း အရင်ဦးဖော်ပြသောဥပဒေသ မြောက်များ စွာ တွေ့ရမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကို သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးအားလေ့လာရာတွင် အခြေခံအဖြစ် အသုံးပြုနိုင် ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း အားနည်းစေမည့် အရာများ မည်သို့ပင် ချောမွေ့ကာ သဘာဝကျနေသော် လည်း ခွင့်မပြုခြင်းသည် မည်မျှလောက်ပင် အရေးကြီးနိုင် သနည်း။ ထိုသို့ အားနည်းစေသော သိမ်မွေ့သော အရာသည် မည်သည် တို့ဖြစ်သနည်း။

တနင်္လာနေ့

*ဧပြီလ ၇

ထာဝရဘုရား၏မေတ္တာတော်အား သိကျွမ်းခြင်း

အပြစ်သားဘဝကို အမွေခံရသည်မှာလည်း စကြာဝဠာကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မာနထောင်လွှားခြင်းကြောင့် မသိုးမသန့် ဖြစ်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အနန္တဉာဏ်တော်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ၊ မိမိတို့၏ ကျဉ်းကြပ်သော အမြင်ဖြင့်သာ ကမ္ဘာကြီးအား ကြည့်ရှုနေကြရသည်။ မေတ္တာမပါသော အပြစ်သားကျွန်ုပ်တို့၏ ခံယူချက်ထက် မိမိတို့အယူအဆအား တိန်းစောင်းစေသောအရာ မရှိတော့ပါ။ ခေတ်ပေါ်ရိုးရာတို့သည် သူတစ်ပါးတို့အားအလေးထားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ၊ အတ္တကိုသာလျှင် ဗဟိုပြုသော မေတ္တာကိုသာ အရေးထားကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ အတ္တကိုသာလျှင်ဗဟိုပြုခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏အမြင်ကို သိကျွမ်းနိုင်ရန် ခက်ခဲလှ၏။

မေတ္တာ၏ သဘောသဘာဝကို သိကျွမ်းခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာကို နားလည်စေနိုင်ရန် အရေးကြီးသောသော့ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ မဟာတိုက်လုန်ပွဲအတွင်း အရေးကြီးသောသော့ချက် တစ်ခုသည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်အား နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ အီးရိုဂိုက်သည် သူမစာကို အဆုံးသတ်ရာတွင် မျက်မှောက်ကာလမှထာဝရကာလသို့ စာအုပ်တွင် “စကြာဝဠာကြီးသည် သန့်ရှင်း၏။ ဖန်ဆင်းထားသော အရာအားလုံး တစ်လုံးတစ်ဝတ်ည်း ရှိနေကြ၏။ အရာခပ်သိမ်းကိုဖန်ဆင်းသော သူထံမှ အသက်၊ အလင်းနှင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းတို့သည် ကန်သတ်မှုမရှိဘဲ စီးဆင်းလာကြလေသည်။ အသေးငယ်ဆုံး အက်တမ်အကုမ္ပဏီမှစ၍ အကြီးဆုံး ကမ္ဘာကြီးတိုင်အောင် ယဉ်ပါးသောအရာ ၊ မယဉ်ပါးသောအရာတို့သည် မကွယ်မဝှက်သောအလှအပ၊ စုံလင်သော ပျော်ရွှင်ခြင်း တို့ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော်ကို ကြွေးကြော်ကြကုန်၏” မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့။ စာ၊ ၆၇၈။

ကမ္ဘာ၊ ၂၂: ၁-၁၃။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် အရင်ဦးဖော်ပြသော “မေတ္တာ” သည် ကမ္ဘာဦးကျမ်း၊ ၂၂: ၂ တွင် တွေ့ရပါသည်။ ၎င်းသည် ထာဝရဘုရား မေတ္တာတော်၏ သဘောသဘာဝကို မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် အရင်ဦးဆုံး ဖော်ပြသော အမြင်တစ်ခုကို ရှာဖွေမည် ဆိုခဲ့သော် ဧဝဂေလီ စာအုပ် တွေထဲမှ အရင်ဦးဆုံးဖော်ပြသော အမြင်တစ်ခုကို ရှာဖွေရမည် ဖြစ်သည်။ ၊ မသဲ၊ ၃: ၁၇။ မာကု ၁: ၁၁။ လုကာ ၃: ၂၂ နှင့် ယော၊ ၃: ၁၆ တို့တွင် “မေတ္တာတော်” အား အရင်ဦးဆုံး ဖော်ပြသောအမြင်အဖြစ် တွေ့ရှိရပါမည်။ သာဓကအနေဖြင့် ယောဟန် ၃: ၁၆ တွင် “မေတ္တာတော်” အား အရင်ဦးဆုံး ဖော်ပြခဲ့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှ ကူဇာတ်အား ရိုးတိုးရိပ်တိပ်ညွှန်းဆိုခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်းဟူသည် ထာဝရဘုရားအား ဤမျှလောက်ပင် ယုံကြည်၍ သူ့သားကိုပင် မီးရှို့ရာယဇ်အဖြစ်ဆက်ကပ်ရန် ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်ခြင်းကိုရွေးချယ်လေ၏ (ဟေဗြ ၁၁: ၁၉)။ ၎င်းသည် လူသားအား ထာဝရဘုရား၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကိုပင် နိမိတ်ပြခြင်းဖြစ်လေသည်။ “တစ်ဦးတည်းသောသားတော်” ကိုပင် ပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်တော်မူကြောင်းကို ပြသခြင်းပင်ဖြစ်၍ (ကမ္ဘာ ၊ ၂၂: ၂၊ ၁၂၊ ၁၆)။ သေခြင်းမှလည်း ပြန်ရှင်ထမြောက်စေခဲ့သည်။ ဤတွင် မိမိကိုယ်ကို ဆက်ကပ်နိုင်သော ထာဝရဘုရား၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ မျိုးကို ပြသသွားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့မိမိကိုယ်ကို ဆက်ကပ်နိုင်သော ထာဝရဘုရား၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုးကို သူတစ်ပါးတို့အား ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်ကဲ့သို့ ပြသနိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

*ဧပြီလ ၈

ကုဏ္ဍကဏ္ဍမေးခွန်း သိုးသူငယ်ဘယ်မှာနည်း

သမ္မာကျမ်းစာတွင် **၉ (ဟေဗြဲ၊ သိုးသူငယ်)** အား အရင်ဦးဖော်ပြခြင်းသည် **ချစ်ခြင်းမေတ္တာ** အား အရင်ဦး ဖော်ပြသောနေရာ ကမ္ဘာ၊ ၂၂ ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို သိုးသူငယ်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း တွင်လည်း ယေရှုအား “**သိုးသူငယ်**” ဟူ၍ အကြိမ်နှစ်ဆယ်ထက်မက သမုတ်ထားသော သင်္ကေတပင် ဖြစ်သည်။ အလွန် တန်ခိုးပါသော ဗျာဒိတ်ယောဟန်သည် ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်တော်သို့ စေားခဲ့ရခြင်းတွင် သိုးသူငယ်သည် အလွန် အရေးကြီးသောတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေကြောင်း အခန်းကြီး ၄ နှင့် ၅ တွင် တွေ့ရပါသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၂၂: ၇၊ ၈။ ထွက်၊ ၁၂: ၃-၁၃ နှင့် ဗျာ၊ ၅: ၅-၁၀ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ကုဏ္ဍကဏ္ဍအား ယဇ်ပူဇော်လုလု ဖြစ်ခြင်းသည် သိုးသူငယ်ကို သင်္ကေတအဖြစ် အသုံးပြုသည်ဆိုသည်ကို သွန်သင်ခြင်း မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၅ တွင် ယောဟန် မြင်ခဲ့ရသော ပုံရိပ်နှင့် မည်ကဲ့သို့ နီးစပ်မှု ရှိသနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် **၉ (သိုးသူငယ်)** အား အရင်ဦး ဖော်ပြခြင်းသည် သိုးသူငယ် ဘယ်မှာနည်း ဟူသော ကုဏ္ဍကဏ္ဍမေးခွန်းပင် ဖြစ်လေ၏။ (ကမ္ဘာ၊ ၂၂: ၇)။ ကျန်ရှိသော သမ္မာကျမ်းစာအားလုံးတို့သည် ထို မေးခွန်းကိုပင် ဖြေဆိုသွားကြလေသည်။ မေ့ဟောင်းကျမ်း၏ ၃၈ အုပ်တို့သည် ကုဏ္ဍကဏ္ဍ မေးခွန်းကိုပင် တောက်လျှောက် နှင့် အသေးစိတ် ဖြေဆိုသွားကြရာ၊ ပဿကာပွဲ၏အထုံးအဖွဲ့များမှအစ ဒါရီဒ်၏ စိုးစံချိန် နှင့် နောက်ပိုင်းအချိန်များတွင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရာဇဝင်တစ်လျှောက်လုံးတွင် မေရှိယအကြောင်း အနာဂတ္တိ စကားများတို့သည် ကုဏ္ဍကဏ္ဍမေးခွန်းကိုပင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဖြေဆိုနေသေး၏။ မေ့သစ်ကျမ်းတွင် လည်း ယေရှုသည် သွေးသားဖြင့်ပေါ်လာရာ လူသားတို့အားစောင့်မကာ ကပ်တိုင်တွင်ပင် မိမိကိုယ်ကို ဆက် ကပ်သွားခြင်းဖြင့် ထို မေးခွန်းကို ဖြေဆိုသွားပြန်လေ၏။

ယောဟန်သည် ယော၊ ၁: ၂၉-၃၄ တွင် သိုးသူငယ်အား အရင်ဦးဖော်ပြခြင်းကို ကြည့်လိုက်ပါ။ နှစ်ခြင်းဆရာ ယောဟန်သည် ပင်လျှင် အခြားဆက်စပ်မှုများ မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း ကုဏ္ဍကဏ္ဍမေးခွန်းကို ဖြေဆိုနေသယောင်ဖြစ်သည်။ အပြစ်သားများသည် အပြစ်သားကိုသေစေလျက် အသစ်သောအသက်တာ ကိုရယူခြင်း၏ သင်္ကေတအဖြစ် ရေထဲဆင်းကြကာ နှစ်ခြင်းခံကြ၏။ ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ် ယေရှုသည် ရုတ်တရက်ပေါ်လာရာ ကောင်းကင်ပင်ပွင့်အာလျက် ထာဝရဘုရားသည် “**ဤသူကား ငါ နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း**” (မသဲ ၃: ၁၇) ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂၂: ၁၁-၁၄ တွင် ကိုယ်တော်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် အာဗြာဟံ နှင့် ကုဏ္ဍကဏ္ဍ ပြဿနာကိုပင် ဖြေရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဤချည်မျှင်များအားလုံးတို့ကို ယက်ပစ်သောအခါ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ကိုယ်စားပြုသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ယောဟန်၏ အသေသတ်ခံရသော သိုးသူငယ်ရူပါရုံကိုလည်း သိကျွမ်းနိုင်ရန် မီးမောင်းထိုးပြနေပါသည်။

ယေရှုသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်စားပြုသူဖြစ်ကြောင်း သိကျွမ်းခြင်းသည် မိမိတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် မည်ကဲ့သို့ ခြေခံအုပ်မြစ် ဖြစ်နိုင်သနည်း။ တရားစီရင်ရာတွင် ယေရှုမပါဘဲလျက် မည်သည့် မြော်လင့်ခြင်း ရှိ နိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*ဧပြီလ ၉

သေခြင်းဖြင့် ဆက်ဆံခြင်း

ဤကမ္ဘာတွင် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ကွဲကွာစေသော အရက်စက်ဆုံးသောကဏ္ဍသည် အသက်အားလုံး၏ နောက်ကွယ်တွင် သေခြင်းတရားသည် အခွင့်အခါရသည်နှင့်အမျှ တိုက်ခိုက်ရန်ချောင်းမြောင်းနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည်လည်း **“အပြစ်၏အခ သေခြင်း”** အသက်၏ဖော်ပြချက် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့တွင် အဓိကဇာတ်ကောင်အဖြစ် တည်ရှိနေ ရာ ၎င်း၏ဖြေရှင်းချက်သည် ယေရှု၏ သေခြင်းနှင့် ထမြောက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် သေခြင်းကို အရင်ဦး ဖော်ပြခြင်းနှင့် အရင်ဦး သေခြင်းဖြစ်ပေါ်လာခြင်း တို့သည် အနာဂတ္တိကျမ်း၊ အပြစ်၏ ဆွဲငင်ခြင်းနှင့် ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်၏ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနေခြင်း တို့အား သိကျွမ်းနားလည်နိုင်ရန် မီးမောင်းထိုးပြထားသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၂: ၁၅-၁၇။ ကမ္ဘာ၊ ၄: ၈-၁၅။ ၁ကော၊ ၁၅:၁၅-၁၉ နှင့် ဗျာ၊ ၁: ၁၈ တို့ကို ဖတ်ပါ။ အရင်ဦး သေခြင်းကိုဖော်ပြသော ဤကျမ်းချက်တို့သည် လူသား၏သေခြင်းအကြောင်းရင်းနှင့် သေခြင်းအပေါ် ထာဝရဘုရား၏အမြင်ရော သူ၏ ဖြေရှင်းပေးနေခြင်း တို့ကို မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။

သေခြင်းသည် **“ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်”** ဆို၏။ မှားယွင်းပင်တည်း။ သေခြင်း သည် အသက်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ အသက်မရှင်ခြင်းသည် ကျူးကျော်သူဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ကြုံဆုံရမည့် အရာမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းနှင့်ယဉ်ပါးနေပြီး ဖြစ်သော်လည်း အမှန်တကယ်ကြုံဆုံရသောအခါ ကန့်ကွက် ကြသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ လူသားအပါးတို့သည်လည်း တစ်ခုခု မှားယွင်းနေသည် ဟု လက်ခံကြ ပြီး ဖြစ်သည်။ သေခြင်းထဲတွင် ပိုမိုနာကြင်သော သေခြင်းသည် ခလေးလေးသေခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။ အများစု သည် သားသမီးများထက် မိဘတို့သည် အရင်ဦး သေရမည်ဟုခံယူထားရာ ၎င်းကို သာမန်အရာ ဟုပင် လက်ခံထားကြသည်။

သမ္မာကျမ်းစာ၏ အရင်ဦးသေခြင်းသည် ပုံမှန်ကိုဆန့်ကျင်သွားခဲ့လေပြီ။ အာဒံနှင့်ဧဝ တို့ မသေမီ က ပင် အပြစ်ကင်းစင်သော သူတို့၏သားလေးသည် မဖြောင့်မတ်သောသားကြီး၏ သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် သေခဲ့ရ ရှာ၏။ ထိုသေခြင်းသည် မတရားသောသေခြင်းဖြစ်သည်။ မဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏လက်ချက်ဖြင့် ဖြောင့် မတ်သောယေရှု သေရသည်မှာ **အာပေလ**ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ သေခြင်းထက် မမျှတသော ဘယ် သေခြင်း ရှိအုံးမည်နည်း။ အာပေလ၏သေခြင်း နှင့် ကပ်တိုင်ပေါ်ခရစ်တော်၏သေခြင်း တို့ဖြင့် တူညီသော အ ဘယ်သေခြင်း ရှိအုံးမည်နည်း။

အာပေလ သေခြင်း၏ သဘောသဘာဝသည် ယေရှုသည် **“မရဏာ နှင့် သေခြင်း နိုင်ငံ၏ သော့ ရှိသည်”** ဆိုခြင်း နှင့် သူအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးသောအရာကို ပိုမို သိကျွမ်းရန် မည်သို့ ကူညီနိုင်သနည်း။ သေခြင်း၏ ပြဿနာကို မဖြေရှင်းခဲ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့ အသက်တာသည် မည်မျှအနတ္တသက်သက် ဖြစ်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အား ယေရှုပြုပေးခဲ့သောအရာများအတွက် ကျေးဇူးကြီးမားကြောင်း မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ မြေ

*စပြီလ ၁၀

ကိုးကွယ်ရာ ပြဿနာသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ အဓိကသော့ချက် ဖြစ်သည်။ မှားယွင်းသောကိုးကွယ်ခြင်းကို ကျူးလွန်သူသည် “နဂါး” ဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၁၃း ၂-၄)။ ကောင်းကင်တမန်မြေသည် မတော်တဆကျဆုံးသည် မဟုတ်ပါ။ ဧဒင်ဥယျာဉ်တွင် အာဒံနှင့်ဧဝတို့အား သူနောက်သို့ လိုက်ကာ ဖန်ဆင်းရှင်အား ပုန်ကန်ရန်ပင် ဖြားယောင်းသေးသည်မဟုတ်လော။

ကမ္ဘာ၊ ၃း ၁-၅ နှင့် ဗျာ၊ ၁၂း ၁-၉ ယှဉ်ဖတ်ပါ။ တူညီသော ဘယ် နိယမတွေရှိ သနည်း။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ မြေကို မိတ်ဆက်ပေးခြင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ ကောင်းကင် စစ်ပွဲ အကြောင်းကို မည်သို့ သွန်သင် သနည်း။

စာတန်သည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအား လမ်းလွဲစေသည့် မှတ်တမ်းနှစ်ခု ရှိသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်းတွင် လူနှစ်ဦးတည်း ရှိသည့် အချိန်နှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၂၊ ၁၃ တွင် စာတန်သည် လောကတစ်နိုင်ငံလုံးကို လှည့်ဖြားသူ (ဗျာ၊ ၁၂း ၉) သားရဲအား တန်ခိုးအာဏာအပ်နှင်းကာ “မြေကြီးသား” အပေါင်းတို့အား ကိုးကွယ်စေသူ (ဗျာ၊ ၁၃း ၂၊ ၃) ဟုဆိုသည်။ အနာဂတ္တိကျမ်းစာတွင် မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာတစ်ခုသည် မဟာတိုက်လှန်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်တို့သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသည် နည်းတူ မာရ်နတ်၏ လိုအင်ဆန္ဒသည်လည်း မပြောင်းလဲပါ။

မဟာတိုက်လှန်ပွဲသည် မပြောင်းလဲသဖြင့် အနာဂတ္တိကျမ်းစာတွင် တိကျသောသာကေများ ရှိနေသည်ကတစ်ကြောင်း ၊ ခရစ်ယာန်တို့သည်လည်း ဝိညာဉ်ရေးထောင်ခြောက်များကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြစ်မြဲဖြစ်သကဲ့သို့ မာရ်နတ်သည်လည်း ဖြစ်မြဲဖြစ်၏။ စာတန်သည် မျက်နှာစုံထောင်ချီ ဝတ်ဆင်သော်လည်း လူသမိုင်း နှစ်ထောင်ချီအတွင်း ဧဒင်တွင် သူသုံးခဲ့သော ကစားကွက်မှ မည်သည့်အခါမျှ သွေဖည်ကာမသွားပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပညာနှင့် ဝေခွဲတတ်ခြင်းကို ပေးထားသည့် (ယာကုပ် ၁း ၅) အပြင် မာရ်နတ်၏ မုသားဖြင့်လဲမကျရအောင် သမ္မာကျမ်းစာ၏ စစ်ဝတ်တန်ဆာများကိုပါ ဝတ်ဆင်စေ၏။

လူရိုးရာတို့သည် ပြောင်းလဲမြန်၏။ လူမှုကွန်ယက် တိုးတက်၏။ တစ်ချိန်က လက်ခံနိုင်သော အရာသည် ယခုလက်ခံရ ခက်နေပြီ။ သို့သော်လည်း မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏ ငုတ်နေသော မင်းသား တို့သည် မပြောင်းလဲကြပါ။ ခရစ်ယာန်တို့သည် မည်သည့် ရွှေလျားနေသော ရိုးရာရှုခင်းများကို လေ့လာသုံးသပ်သင့်သနည်း။ မာရ်နတ်သည် ဇကန်မသေရပါ။ သင်သည် ဘုရားတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်မည် ဆိုသည့် မုသားတို့သည် သင်တို့၏ ရိုးရာတို့တွင် မည်ကဲ့သို့ ပါဝင်နေသနည်း။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

*စပြီလ ၁၁

အီးရိုဂိုက်။ တမန်တော်တို့၏ လုပ်ရပ်များ - စာ၊ ၅၇၈ - ၅၈၁။

ကမ္ဘာ့ ဘာသာကြီးတို့သည် စိတ်ကူးများဖြင့်သာ နေကြသည်။ သို့သော်လည်း ခရစ်ယာန်ဘာသာ၏ စိတ်ကူးများ တို့သည် ရာဇဝင်အဖြစ်အပျက်များတွင် ခိုင်မာစွာရပ်တည်၏။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ထာဝရဘုရား နှင့် လူသားတို့၏ဆက်ဆံခြင်းရာဇဝင် ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ ဆက်ဆံခဲ့သဖြင့် တည်မြဲသော ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို သင်ယူနိုင်ကြသေး၏။ ခရစ်ယာန်တို့သည် ကြားနေကျစကားတို့ကို ထပ်မံ ရံဖန်ရံခါ မကြားချင်ကြတော့ပါ။ အနာဂတ္တိစကားတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ဟောသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကြား ဘူးနားဝဖြစ်သဖြင့် အသစ်အဆန်းဟု မထင်ကြပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ သတင်းစကားသည် မပြောင်းလဲဘဲ တည်မြဲသည်ဖြစ်သဖြင့် ရိုးစင်းလွန်း၍ စိန်ခေါ်မှု ကင်းစင်သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ပါ။ အတိုင်းမဲ့ဘုရားထံမှ ဖော်ပြသောအရာတစ်ခုကို လေ့လာ သည့်အခါတွင် အဆုံးတိုင်အောင် သင်လက်လှမ်းမမှီနိုင်သည်ကို စောလျင်စွာ သိရှိလာပါလိမ့်မည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းစာအား ရေးသားရသည့်အကြောင်းရင်းတစ်ခုကို အီးရိုဂိုက်မှဖော်ပြရာတွင် ခရစ်ယာန် လောက၏ ရာသက်ပန် သတင်းစကားပေါ်တွင် ခရစ်ယာန်တို့သည် ကမ်းကပ်တည်ကြည်နိုင်ရန် ဖြစ်သည် ဆို၏။ “ထိုစဉ်အခါ အမှုဆောင် လူငယ်တို့သည် ထိုအမှန်တရားအား ထပ်ခါတလဲလဲ ဟောပြောရသည်ကို ငြီးငွေ့လာကြသည်။ ယုံကြည်ချက်တွေကို လူတွေအားရင်ဖိုစေနိုင်မည့် ဝတ္ထုရှည်တစ်ခုအဖြစ် မိတ်ဆက်ရန် ကြိုးပန်းလာကြသည်။” အီးရိုဂိုက်။ တမန်တော်တို့၏ လုပ်ရပ်များ စာ၊ ၅၈၁။ ဤနေရာတွင် အနာဂတ်အတွက် စာအုပ်တစ်အုပ်တင် မဟုတ်ပါ။ အတိတ်နှင့်ပင် ပတ်သက်သောစာအုပ် ဖြစ်၍ သမိုင်းဆိုင်ရာ ယုံကြည်ခြင်း၌ အမြစ်တွယ်နေကာ မူရင်းဖော်ပြမှုကိုသာ လိုက်ရှောက်လျက် လမ်းမလွဲသွားရန်ဖြစ်သည်။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ သမ္မာကျမ်းစာသည် အသစ်သောတင်ပြခြင်းနှင့် သိမြင်ခြင်းများ ကင်းစင်သည်။ အသစ်သောအရာ များကို သင်ယူလိုခြင်းနှင့် ပေးထားသောသမ္မာတရားတွင်ပင် ကမ်းကပ်လျက်တည်မြဲလိုခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ နှိုင်းဆနိုင်မည်နည်း။

၂။ အနာဂတ္တိကျမ်းစကားတို့ကို အသစ်အဆန်းအနက်ပြန်ခြင်းအား အသင်းတော်သည် မည်သို့တုံ့ပြန် သင့်သနည်း။ အသစ်အဆန်းတို့ကို သင်ယူရမည်ဆိုသည့်တိုင် ထိုအလင်းသစ်သည် ပဓာနကျသလော။ မှိန်နေသလော။ မှားယွင်းနေသလော။ မည်ကဲ့သို့ ခွဲခြားရမည်နည်း။

၃။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တွင် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း သေလုနီး သင်္ဘောသားတစ်ဦးသည် ဆရာဝန်ထံသို့ “ကျွန်ုပ်သည် မိဘမဲ့သားဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သေသော်လည်း ကျွန်ုပ်အား မည်သူအောက်မေ့နေမည်နည်း” ဟု ဆို ရာ၊ ဆရာဝန်သည် “ငါအောက်မေ့နေမှာပေါ့” ဟု ပြန်ပြော၏။ ဆရာဝန်၏တုံ့ပြန်စကားအလွန်ကောင်းသော် လည်း ၊ သင်္ဘောသားလဲသေရော ၊ ဆရာဝန်စကားလဲပျောက်လေ၏။ သေခြင်းသည်သာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် နောက်ဆုံးခရီးဖြစ်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝသည် မည်မျှအဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့ကာ အချိုးနီးဖြစ်လိမ့်မည်ကို ဤ မှတ်တမ်းမှသွန်သင်သနည်း။

သင်ခန်းစာ ၃

*စပြီလ ၁၂-၁၈

မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းမှ ပုံရိပ်များ

ဥပုသ်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်း

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ကမ္ဘာ၊ ၂: ၂၃ - ၂၅။ ဇမ္ဗူ ၅: ၂၉ - ၃၂။ ယေယကျေလ ၁၆: ၄ - ၁၄။

ဗျာ၊ ၁၈: ၁ - ၄။ ကမ္ဘာ၊ ၂၄: ၁ - ၄။ ဗျာ၊ ၁၉: ၁ - ၉။

ကျမ်းချက်။

ကောင်းကင်တမန်ကလည်း “သိုးသူငယ်၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ခေါ်ဖိတ်ခြင်းကို ခံရသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဤစကားသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ထွက် စင်စစ်ဖြစ်၏” ဟူ၍ ၎င်း ငါ့အား ပြာ၏။ (ဗျာ၊ ၁၉: ၉)။

သမ္မာကျမ်းစာသည် အချစ်ဝတ္ထုများဖြင့်ဖောင်းတင်းနေရာ ထာဝရဘုရား၏ သူလူတို့အား ချစ်သော မေတ္တာနှင့် ကယ်တင်ခြင်းတရားတို့ ဖြစ်သည်။ အကျွမ်းဝင်ဆုံးသော ဆက်ဆံရေးသည် ထိမ်းမြားခြင်းဖြစ်၏။ စာသင်ကျောင်းသားတို့အား ဘုရားသခင်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ခွင့်ပြုမှုဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူ့အကြား ဆက်ဆံခြင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့အား ကယ်တင်ရန် မည်မျှ ပြုခဲ့ကြောင်းအစရှိသော သင်ခန်းစာတို့ကို သင်ယူကြပါမည်။

အချစ်၊ ထိမ်းမြားခြင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ခေတ်ပေါ်အမြင်တွင် ထိမ်းမြားခြင်းစာချုပ်ကို တန်ဖိုးထား၍ ထာဝရဘုရား သွန်သင်လိုသောအရာတို့ကို တိမ်းစောင်းစေကြတော့သည်။ လူသား၏အပြစ်ဇာတိသည် ထိမ်းမြားခြင်းကို လွန်စွာဖျက်စီးခဲ့သော်လည်း ထိုထိမ်းမြားခြင်းသည်ပင် အနာဂတ္တိ၏သမ္မာတရားကို ဖော်ပြရန် တန်ဖိုးပါသောနည်းလမ်း တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား ဝမ်းမြောက်စေရုံမျှမဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ကိုယ် တိုင် နှင့် ထာဝရဘုရားစပ်ကြားဆက်ဆံရာတွင် နက်နဲသောသင်ခန်းစာတို့ကို သင်ကြားရမည့်ကျောင်း ဖြစ်ရပါမည်။

ယခုအပတ်တွင် ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်း တို့နှင့် ပတ်သက်သော နှုတ်ကပတ်တော်၏ သွန်သင်ခြင်းတို့ကို လေ့လာကြရပါမည်။ လူသားသည် မည်သို့ပင်အပြစ်များသည်ဖြစ်စေ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဟူသော သင်ခန်းစာများနှင့် သူ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသမ္မာတရား တို့ကို သိကျွမ်းခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို သင်ကြားကြရလိမ့်မည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*ဧပြီလ ၁၃

တစ်သားတည်း

သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဥပစာတစ်ချို့တို့တွင် ထာဝရဘုရားသည် လူသားတို့နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ထိမ်းမြားခြင်းထက်သာ၍ လေးနက်စေလိုသည်ဟု တင်ပြထားကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဤဥပစာကို မကြာခဏ အသုံးပြုလေ့ရှိရာ၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည်ထက်မြက်စွာ ဖော်ပြထားသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ၎င်းတို့ကို မည်ကဲ့သို့အသုံးပြုသည်ကို သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာသူတို့အတွက် အရေးကြီးလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာ၊ ၂: ၂၃-၂၅ နှင့် ဧဖက် ၅: ၂၉-၃၂ ဖတ်ပါ။ လူသားတို့၏ ထိမ်းမြားခြင်းသည် ခရစ်တော်သည် လူသားနှင့် ပြုထားသော ခံဝန်ချုပ်အား မည်သို့ တွေ့မြင်စေသနည်း။

ယေရှုသည် ဖာရီစီတို့နှင့် အချေအတင် ပြောဆိုရာတွင် ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ အာဒံ၊ ဧဝတို့၏ ထိမ်းမြားခြင်းကို ကောက်နုတ်သောအခါ ဖာရီစီတို့သည်လည်း “မောရှေသည် ဖြတ်စာပေးခြင်းဖြင့် မယားနှင့် ကွာရသော အခွင့်ကို အဘယ့်ကြောင့် စီရင်ရသနည်း” (မသ္မာ၊ ၁၉: ၇) ဟု မေးကြ၏။

မောရှေသည် လူမျိုးတစ်ခုအားတည်ထောင်သောပုရောဖက် ဟုပင် မှတ်ရလေ၏။ ထိမ်းမြားခြင်းကို ဖန်တီးသူအား သူ၏ ပုရောဖက်ကိုပင် စွဲကိုင်ကာ ဂျောက်ချလေကြ၏။ သူတို့သည် ယေရှုကို လိမ်မာပါးနပ်စွာ ချဉ်းကပ်တတ်ကြသည်။ ယေရှု၏ဟောပြောချက်တို့သည် သမ္မာကျမ်းစာနှင့်မကိုက်ညီကြောင်း သက်သေထူပြကြသည်။

ထာဝရဘုရားသည် လူသားကိုအစပျိုးရာတွင် ထိမ်းမြားခြင်း၌ ရာသက်ပန်သစ္စာတည်ခြင်းအား အခြေခံ အုပ်မြစ်အဖြစ် ချထားလေ၏။ ဤဘုရားပေးအခြေခံအုပ်မြစ်ကို ကျဆုံးလူသားတို့သည် ဖျက်ဆီးကြသည်။

သမ္မာကျမ်းစာသည် ထိမ်းမြားခြင်း၏ အရေးကြီးခြင်းတို့ကို ပေးထားသော်လည်း တိုက်ဆိုင်မှုဖြင့် ၎င်းသည် အတိုက်အခိုက်မကြုံဆုံရခြင်း မရှိပါ။ ဥပုသ်နေ့နှင့်အတူ ဧဒင်မှအပ်နှင်းသောအရာ ဖြစ်၍ ထိုနှစ်ခုလုံးတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ဖန်ဆင်းထားသော သတ္တဝါတို့၏ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နိုင်ရန် ထာဝရဘုရား၏ လိုအပ်ဆန္ဒပင် ဖြစ်လေသည်။ မစုံမလင်သောလူသားနှစ်ဦးတို့သည် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကို နေ့စဉ် ကြုံဆုံနေရမည်ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်နှင့် ခရစ်တော်တို့၏ ထိမ်းမြားခြင်းသည်လည်း စုံလင်သောကယ်တင်ရှင်နှင့် မစုံလင်လွန်းသော သတို့သမီးတို့၏စုံတွဲပင်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ ထာဝရဘုရား၏ ချစ်မေတ္တာကို ထိမ်းမြားခြင်းမှ သင်ယူနိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ထိမ်းမြားခြင်း၏ ဥပဒေသသုံးခုရှိသည်။ (၁) ခရစ်တော်သည် လုံးဝမထိုက်တန်သော ကျွန်ုပ်တို့အား ခွင့်လွှတ်သည်နည်းတူ၊ ခင်ပွန်းသည် သည် ထိုက်တန်တန် မတန်တန် ခွင့်လွှတ်ရမည်။ (၂) မှားယွင်းသော ကျွန်ုပ်တို့အား ခရစ်တော်သည် လက်ခံသည်နည်းတူ၊ ခင်ပွန်းသည်လည်း လက်ခံပါ။ (၃) ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ရှေ့တန်းတင်သည်နည်းတူ မိမိတို့၏ခင်ပွန်းသည်အား ရှေ့တန်းတင်ထားပါ။ ထာဝရဘုရားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဆက်စပ်မှုကို သိကျွမ်းရန်၊ ဧဝဂေလိအပေါ်အခြေခံသော ဤအဆိုသုံးခုတို့သည် မည်ကဲ့သို့ ကူညီနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

*ဧပြီလ ၁၄

လှပသောသတို့သမီး

ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အလေးထားသည်ကို ယေယကျေလ ၁၆ တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ဣသရေလသည် သေစေရန် လယ်ပြင်၌ပစ်ထားသော သူငယ်လေးနှင့် ခိုင်းနှိုင်းထားသည်။ သူသည် ထိုခလေးမလေးအား အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်လာကာ ဆေးကြောသန့်စင်သဖြင့် သူမသည်ကြီးပြင်းလာရာ သူမအား ထိမ်းမြားယူထားသည် ဆို၏။ အလားအလာမရှိသော ထိမ်းမြားခြင်း၏ပုံရိပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ယေယကျေလ ၁၆: ၄ - ၁၄ ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ထာဝရဘုရား၏ ရည်ရွယ်ချက်များတို့ကို၊ ထိုသတို့သမီးအား မြေတောင်မြောက်ပေးခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။

ဣသရေလသည် ထာဝရဘုရား၏စောင့်မခြင်းဖြင့် “အလွန်တရာလှသောအဆင်း” ရှိသည် ဆို၏ (ယေယ၊ ၁၆: ၁၃)။ သူမအား ထာဝရဘုရားမှ စတွေ့ချိန်တွင် သူမ၏အလှတရားကို မည်သူမျှမသိကြပါ။ အခြား ခလေးများတောထဲတွင် သူမသည် ပစ်ပယ်ခံရသူ၊ မျှော်လင့်ခြင်းကင်းမဲ့ကာ သေရမည့်သူသာ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည်ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိပြုရာ အဆင်းလှခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံလာကာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဟူးဟူးကျော်သည်တိုင် ဖြစ်လာသည်။ ဟေဗြဲရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ် နှင့် ရှောလမုန် တို့၏ လက်ထက်တွင် ဤအခြင်းအရာသည် မှန်ကန်၏။ ဣသရေလ၏ ခမ်းနားထယ်ဝါခြင်းကို ကြည့်ရှုရန်၊ အိသရောပိဘုရင်မသည်ပင် အထူးစည်သည်တော်အဖြစ် လာရောက် လည်ပတ်ခဲ့သေး၏။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဣသရေလ၏ခမ်းနားထယ်ဝါခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ဆုကျေးဇူးတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ သတို့သမီးဖြစ်သော သူမ၏အဆင်းကို လူမျိုးတို့မှ ရွတ်ဆိုကြ၏။ “ငါသည် ကိုယ်အသရေကို သင်၌ အပ်ပေးသောကြောင့် သင်သည် လှသောအဆင်းနှင့် စုံလင်၏” (ယေယ၊ ၁၆: ၁၄) ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ထပ်တလဲလဲလာသော ဥပဒေသဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ သတို့သမီးသည် သူကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်တတ်၍မဟုတ်ဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာသာပေးခြင်းဖြင့် အဆင်းလှ၏။ ထိုနည်းတူ ယုံကြည်သူတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ ပြုမူခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာသာပေးခြင်းနှင့် သူ၏ ကယ်တင်ခြင်းကို သွန်းလောင်းတော်မူခြင်းကြောင့် ကောင်းကင်၏ရှေ့မှောက်တွင် အဆင်းလှပ၏။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်၏ “ဖြောင့်မတ်ခြင်း” ဖုံးအုပ်ပေးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အဆင်းလှပကြ၏ (၂ ကော၊ ၅: ၂၁)။ “သင်သည် ကိုယ်လှသောအဆင်းကို ကိုးစား၍ ဂုဏ်အသရေ ကျော်စောသောကြောင့် ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ခရီးသွားသူအပေါင်းတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုသည်” (ယေယ၊ ၁၆: ၁၅) ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ဘုန်းတော်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်ရန် ဖန်ဆင်းထားသည်။ ဖန်ဆင်းထားသောသတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့အလှတရားသည် မိမိတို့အပိုင်ဟု ယုံကြည်သောအခါ ထိုအလှတရားသည် ဈေးပေါလာ၍၊ အန္တရယ်သည် စောင့်ကြိုနေလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏အလှတရားအား ကိုးစားခြင်းသည် မည်သည့်အန္တရယ် ရှိနိုင်သနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော်နှင့် ထိုက်တန်စေသောအရာ ရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိညာဉ်ရေး မာန်မာနကို မည်ကဲ့သို့စောင့်ရှောက်ရမည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

*စပြီလ ၁၅

ဟောရှေ၏ပြည်တန်ဆာဇနီး

ပုရောဇကဟောရှေထံမှ ထာဝရဘုရား၏တောင်းဆိုခြင်းသည် သူ၏ကျွန်တစ်ဦးအပေါ် အထူးဆန်းဆုံး တောင်းဆိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ပြည်တန်ဆာမအား ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ထိမ်းမြားရပါမည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူသား၏အပြစ်နှင့် ပုန်ကန်ခြင်းတို့၏ နာကျည်းခြင်းကို ဟောရှေမှ နားလည်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်သည် အဆင်းလှပသောဇနီး ၊ ဣသရေလကိုရွေးချယ်ခဲ့ရာ ထိုဇနီးသည် သည် ထပ်ထပ်ခါခါလည့်ဖြားသော်လည်း၊ သူသည်ပြန်လည်ခေါ်ယူလေ့ရှိ၏။

ဟောရှေ၊ ၁: ၂။ ၃: ၁။ ဗျာ၊ ၁၇: ၁၊ ၂။ နှင့် ဗျာ၊ ၁၈: ၁-၄ တို့ကို ဖတ်ပါ။ မည်သည့်ပြည်တန်ဆာမျိုးကို တင်ပြထားသနည်း။ ဟောရှေ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ခရစ်ယာန်တို့အား မည်သည့်သင်ခန်းစာကို သွန်သင်သနည်း။ အသင်းတော်သည်လည်း မွေဟောင်း၏မည်သည့်အပြစ်ကို ထပ်မံပြုလုပ်သနည်း။

သမ္မာကျမ်းစာသည် မွေဟောင်းကျမ်း၏ ဣသရေလအပြစ်များကို မွေသစ်ကျမ်း၏ အသင်းတော်မှ ကျယ်ပြန့်စွာ ပြုလုပ်မည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူသားတို့သည် ကျွန်ဘဝမရောက်မီ သွေးရှေးသွေးတန်ဖြင့် သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်၏ ရုပ်တုဆင်းတုများကို ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်လူသားတို့၏ နိုင်ငံအတွင်းသို့ ယူဆောင်လာသည်ဆို၏။ စတုတ္ထရာဇာစောပိုင်း၏ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်သည် အခွင့်အရေးသာရန် မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့် ရောမဇကရစ်ဘုရင် ကွန်စတန်တင်အား ချဉ်းကပ်ကာ အသင်းတော်၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းစေလေသည်။ ထိုအမှုအရာအားလုံးတို့တွင် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် မိမိတို့၏ ပြဿနာများ၏အဖြေရရှိရန် ဘုရားနှင့် ဆက်စပ်ခြင်းမှ အပြင်သို့ ရောက်သွားကြပါသည်။

ထာဝရဘုရား ရွေးချယ်ထားသော စကားလုံးများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အမှားများကို ထောက်ပြခြင်း မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင်မှ ခံစားရသည်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်းသည်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်း ခံရသောသူတို့သည် ခရစ်တော်အပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ဖောက်ပြားခြင်းသည် ကောင်းကင်၏တရားရုံးကိုပင် မွေနှောက်သည်ကို သဘောပေါက်လာစေသည်။ ဟောရှေအတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် အံ့အားအသင့်ရဆုံးသည် စိတ်မတည်ငြိမ်သောသူဇနီးအား ရွေးနုတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏လူတို့ကို နောက်ဆုံးအဆင့် ဘေဘီလုန်မှအပြီးထွက်လာရန် ခေါ်တော်မူခြင်းသည် ဧည့်သည်များအား ခေါ်တော်မူခြင်းမဟုတ်ပါ။ မိမိ၏လူများကိုသာ ခေါ်တော်မူခြင်းသာဖြစ်၏။ သူတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်၏။ သူတို့အားချစ်တော်မူ၏။ ကမ္ဘာကြီးသည် အဆိုးယုတ်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေချိန်တွင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိအသွေးဖြင့် အဖိုးအခပေးကာ ရွေးနုတ်ခြင်းတန်ဖိုးအား ပေးကမ်းနေသေး၏။ ထာဝရဘုရားသည် လမ်းလွဲသောသူ၏လူတို့အား ကယ်တင်ရန်အလိုရှိကြောင်းကို ခရစ်တော်၏ကပ်တိုင်မှတစ်ပါး အခြားအရာတစ်ခုကမျှ မပြသနိုင်ပါ။

ယနေ့အသင်းတော် တစ်ခုခုသည် မည်သည့်နည်းလမ်းများဖြင့် ဝိညာဉ်ရေးကာမေသုမိစ္ဆာ ပြုကျင့်နေကြသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*စပြီလ ၁၆

ဣဇာကံနှင့် ရေပတ္တ

အာဗြဟံသည် ထာဝရဘုရား၏ ဂတိတော်အတိုင်း နောင်လာနောက်သား အတွက် မိမိသည်အိုမင်း မစွမ်းသည်ကို ထောက်ထားပုံဖြင့် (ကမ္ဘာ၊ ၁၅: ၅) မိမိကျွန်များမှ အသက်ကြီးဆုံး စိတ်အချရဆုံးအား လေးနက်သောတာဝန်တစ်ရပ်ကို အပ်နှင်း၏။

ကမ္ဘာ၊ ၂၄: ၁-၄ ဖတ်ပါ။ ခါနန်အမျိုးသမီးများနှင့် ထိမ်းမြားခြင်းမပြုရုံမျှသည် အာဗြဟံအတွက် အဘယ်ကြောင့် အရေးကြီးရသနည်း (ကမ္ဘာ၊ ၂၄: ၃)။

အာဗြဟံ၏ အထူးတလည်သတိပေးချက်သည် လူမျိုးရေးမဟုတ်ပါ။ ဝိညာဉ်ရေးသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးမဟုတ်ပါ။ ဘာသာရေးသာဖြစ်သည်။ ခါနန်လူမျိုးတို့၏ ဘုရားများအား မဆိုထားဘိနှင့်။ သူတို့၏ ဘာသာရေးပြုကျင့်ခြင်းတို့သည် အလွန်ယုတ်ညံ့သောကြောင့် ၎င်းတို့နှင့် ထိမ်းမြားပါက သူ့သားသည် ထိုသူတို့၏ အမူအကျင့်တို့၌ ကျဆုံးသွားမည်ကို မလိုလားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက ဣသရေလတို့၏ ရာဇဝင် နှင့် ရာစုနှစ်များစွာအတွင်း ခရစ်ယာန်တို့၏ ရာဇဝင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူများအတွက် တစ်ထေရာတည်း ဖြစ်ကြသည်။ ကမ္ဘာသို့ သက်သေ ခံရမည့်သူ တို့သည် ကမ္ဘာနှင့် ၎င်း၏ မှားယွင်းသော ယုံကြည်ခြင်းတို့၏ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံနေကြရတော့သည်။ ဤဝမ်းနည်းခြင်း အဖြစ်အပျက်ကြီးသည် နတ်စားဘာသာတို့၏ နေကိုးကွယ်ရာနေ့ တနင်္ဂနွေနေ့ကို သတ္တမနေ့၏နေရာတွင် အစားထိုးလိုက်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးနေ့ရက်၏ ဖြစ်ရမည့်အရာများ ဖြစ်လေသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၂၄: ၅၇-၆၇ ဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်နှင့်၎င်း သူ၏အသင်းတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဤရာဇဝင်သည် မည်သည့် သင်ခန်းစာကို သွန်သင်သနည်း။ အလှမ်းဝေးသောဆွေမျိုး ရေပတ္တနှင့် ဣဇာကံတို့၏ ဇာတ်လမ်းမှ ကျဆုံးလူသား ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်သင်ခန်းစာရနိုင်မည်နည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်၏ပုံတူများ ဖြစ်သောကြောင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်မှာ ငြင်း၍မရသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။ အပြစ်ကြောင့် သူ့ထံမှဝေးကွာ နေရသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သတို့သမီး စစ်စစ်ဖြစ်ကြသည်။ ထိုထိမ်းမြားခြင်းကို အဓိကရုဏ်းဖြစ်စေလိုပါကလည်း မိမိဖာသာ ရွေးချယ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် သူ၏သတို့သမီး ကျွန်ုပ်တို့အား ချစ်သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့မှ သူအားချစ်သည်ထက် သာလွန်၏။ ထာဝရဘုရားအား ကျွန်ုပ်တို့မှသာ၍ ချစ်နိုင်ရန် မည်သည်တို့ကို ရွေးချယ်ရပါမည်နည်း။ ထိုစဉ် အခါတွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အချစ်ကို မည်သည်က သေစေနိုင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ပြည်တန်ဆာအားတရားစီရင်၏

*ဧပြီလ ၁၇၊

ဗျာ၊ ၁၉: ၁-၉ ဖတ်ပါ။ ထင်ရှားသောအရာ နှစ်ခုသည် တစ်ချိန်တည်းတွင် ဖြစ်ပျက်သည်။ ခရစ်တော်သည် သူ၏သတို့သမီးနှင့် ထိမ်းမြားခြင်း ၊ ပြည်တန်ဆာ၏အဆုံး တို့ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ခုလုံး တစ်ချိန်တည်း ဖြစ်ပျက်ခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်၏ ဝိသေသလက္ခဏာ ဖြစ်နိုင်သနည်း။

ဖောက်ပြားခြင်းသည်လည်း နာကြင်သောအဖိုးအကတ်ပြား ပါလာစေသည်။ ဆိုးကျိုးသည်လည်း သားသမီးများအပေါ်သို့ ဖိတ်ကျသွားရသေး၏။ စိတ်အရှည်ဆုံးသော ဖောက်ပြားသူ ခင်ပွန်းသည်ကပင်လျှင် နောက်ကြောင်း ပြန်လည်ရန် အချိန်မရှိတော့ကြောင်း လွန်ခဲ့သော ထိမ်းမြားခြင်းအား ပြန်လည် ရွေးနုတ်နိုင်ခြင်းလည်း မရှိကြောင်း သိရှိလာလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကမ္ဘာသည် နောင်တမရနိုင်လောက်အောင် စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသို့ ရောက်ရှိသဖြင့် ရာဇဝင်ပင်တွင်သွားကာ၊ အပြစ်၏ဆိုးကျိုးတို့ကို ဇာတ်ကြိုးလွတ် ခွင့်ပြုလိုက်ရပါသည်။ ဆုံးရှုံးသူတို့သည် အသည်းကွဲနေရသော်လည်း ဤကမ္ဘာတွင် အပြစ်၏ အထူးခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ခံစားရခြင်းအချိန်သည် ကုန်ဆုံးလုပြီဖြစ်ရာ ဤကမ္ဘာအား ထာဝရဘုရား၏ မူရင်းပုံစံအတိုင်း ပြန်လည် ပြုပြင်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ဤတစ်ချီတွင် ထာဝရဘုရားထံမှ ဖောက်ပြားသွားရမည့် အချိန်မရှိတော့ပါ။ အကျိုးအကြောင်းရင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့် ပျက်စီးယိုယွင်းရသည့် အဆိုတွင် ထာဝရဘုရားသည် မှန်ကန်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိပြီးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဗျာ၊ ၂၁: ၁-၄ ဖတ်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်း ပုံရိပ်သည် မည်သည့်အနက် ရှိ၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကတိများနှင့် မြော်လင့်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံသနည်း။ ထိုမြော်လင့်ခြင်းတို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အာမခံချက်သည် အဘယ်နည်း။

“မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းသည် အသက်ထက်ဆုံး ပေါင်းသင်းခြင်း ၊ ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော် တို့၏ ပေါင်းသင်းခြင်းသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်အပေါ်တွင် ခရစ်တော်၏ သိသာထင်ရှားသော စိတ်ဓာတ်သည် လင်သားနှင့် ဇနီးသည်တို့၏ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးဖလှယ်ရမည့် စိတ်ဓာတ်ပင်ဖြစ်သည်။” (အီးဂျီဂိုက်၊ အသင်းတော်အတွက် သြဝါဒများ။ တွဲ ၇၊ စာ၊ ၄၆)။ လူသားတို့သည် ခရစ်တော်အားငြင်းပယ်ကာ အခြား ဘုရားများ၏ နောက်သို့ တစ်ကောက်ကောက် လိုက်သောအခါ သူသည် စိတ်ကူးမရလောက်အောင် စိတ်နာတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်စေကာမူ ၊ သူသည် ဖောက်ပြား၍ လင်ငယ်နေ နောက်မီးလင်းသော သူတို့၏ အပြစ်ကြွေးကို မိမိကိုယ်တိုင် ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ နောင်တရကြလျက် ၎င်းတို့အားလုံးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါက ကတိတော် ထာဝရအသက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

၁ ပေ၊ ၁၈၊ ၁၉ ဖတ်ပါ။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၊ ၂၁: ၁-၄ တွင် နောက်ဆုံးနေ့ရက်အတွက် တင်ပြထားသော အရာများကို ဤကျမ်းချက်တို့သည် မည်ကဲ့သို့ ထပ်မံအတည်ပြုသနည်း။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

*စပြီလ ၁၈

ယော၊ ၂: ၁-၁၁။ မသဲ၊ ၂၂: ၁-၁၄။ ၂ ကော၊ ၁၁: ၁-၅။ မသဲ၊ ၂၅: ၁-၁၃။

အနာဂတ္တိကျမ်းစကားများအား ကျယ်ပြန့်စွာသိကျွမ်းနိုင်ရန် သမ္မာကျမ်းစာ၏ ကြွင်းသောအပိုင်းမှ အချက်အလက် မည်မျှရှိသည်ကို သင်နားလည်သည်နှင့်အမျှ ကျင့်သုံးကြည့်ခဲ့လိမ့်မည်။ ရာစုနှစ်များစွာ တို့တွင် ခရစ်ယာန်တို့သည် ကျမ်းစာ၏သင်္ကေတနှင့် ပုံရိပ်တို့ကို ဒဏ္ဍာရီဇာတ်လမ်းကဲ့သို့ ကိုင်တွယ် လုနီးနီးဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့သည် သမ္မာကျမ်းစာတွင် အထပ်ထပ်အလွှာလွှာ ရှိသည်ဖြစ်ရာ အနာဂတ်အသင်းတော်အပေါ်တွင် သူကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်မည့်အရာများကို လူသားစစ်စစ်များကိုပင် အသုံးပြုကာ ကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကာနမြို့မင်္ဂလာပွဲအား ဥပမာပြုပါက မင်္ဂလာပွဲသည် လက်တွေ့အမှန်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲကိုလည်း အနာဂတ္တိစကားတို့သည် ဥပမာအဖြစ်အသုံးပြုကြလေသည်။ “ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်တို့သည် ထိုမင်္ဂလာပွဲအတွက် လုံလောက်သောရိက္ခာ ဖြည့်တင်းပေးနိုင်စွမ်း၏။ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးတော်သည် လူသားတို့၏ အပြစ်များကို ပယ်ဖျက်ကာ ဝိညာဉ်ကိုလည်း အသစ်ဖန်ဆင်းပေးနိုင်ရန် လုံလောက်လှပေ၏။” (အီးဂျီဂိုက်၊ ထာဝရလိုအင်သက်တော်စဉ်၊ စာ၊ ၁၄၉)။

“အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ုပ်တို့အား မဖော်ပြဘဲ ဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ” (အာမုတ် ၃: ၇)။ “မထင်ရှားသောအရာတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အငန်းအတာဖြစ်၏။ ဖော်ပြသောအရာတို့သည် ကာလအစဉ်မပြတ် ငါတို့နှင့် ငါတို့သားသမီးတို့၏အငန်းအတာဖြစ်သည်” (တရားဟော ၂၉: ၂၉)။ “ဤအရာများတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အားပေးထားသည် ဖြစ်သဖြင့် ရိုသေသမုတ်စွာ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် ထိုအနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကို လေ့လာပါက ကောင်းချီးမင်္ဂလာတွေသည် လိုက်လာလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။” (အီးဂျီဂိုက်၊ ထာဝရလိုအင်သက်တော်စဉ်၊ စာ၊ ၂၃၄)။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ယော၊ ၂: ၁-၁၁ ဖတ်ပါ။ အနာဂတ်တွင် ခရစ်တော် ပြုရမည့် အရာများစွာ ယောဟန် ရေးသားထားသည်။ ထိုအရာအားလုံးသည် ကပ်တိုင်သို့ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိပို့ဆောင်သည်ကို ယောဟန်သည် ဖော်ပြ၏။ ဤရာဇဝင်တွင် ခရစ်တော်၏ ဝိသေသနလက္ခဏာ များနှင့် သူ၏ အနာဂတ်နိုင်ငံတော်၏ မည်သည့် လက္ခဏာ သွင်ပြင်ကို မြင်ရသနည်း။ ကယ်တင်ခြင်း စီမံကိန်း နှင့် ဘုရားသားတော်၏ မင်္ဂလာပွဲ ကတိတော် အကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်ထားသနည်း။

၂။ အပျိုကညာ ဆယ်ဦး သရုပ်ပြပုံရိပ်ကို ကျမ်းစာလေ့လာသူ တို့အလွန် စိတ်ဝင်စားကြပါသည်။ နောက်ဆုံးနေ့ရက် အကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်ထားသနည်း။ သတို့သား ကြန့်ကြာခြင်းသည် အရေးပါပါသလား။ လူတစ်ဦးချင်း၏ ခရစ်တော်နှင့် ဆက်ဆံခြင်း ဖြစ်စေ အသင်းတော်နှင့် ခရစ်တော်၏ ပတ်သက်ခြင်း ဖြစ်စေ ဤသရုပ်ပြပုံရိပ်မှ မည်သည့် သင်ခန်းစာ သွန်သင်သနည်း။

၃။ ခရစ်ယာန် ယုံကြည်ခြင်း၏ အပြင်ပမှ ဝင်လာသော မှားယွင်းသော အပြုအမူများအား တွေးတောပါ။ ၎င်းတို့အထဲမှ ထင်ရှားသည်မှာ စနေဥပုသ်အား ဆန့်ကျင်သော တနင်္ဂနွေနှင့် အခြား ဘယ်အရာ ရှိအုံးမည်နည်း။ ၎င်းတို့သည် မည်သို့ ဝင်လာ၍ ၎င်းတို့၏ ရန်မှ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ရန်၊ ၎င်းတို့၏ အဖြစ်မှန်ကို သူတစ်ပါးအား မည်သို့ သိစေနိုင် မည်နည်း။ ထို မှားယွင်းသော ယုံကြည်ခြင်းများကို သူတစ်ပါး သိစေနိုင်ရန် ကောင်းကင်တမန် သုံးပါး သတင်းစကားသည် မည်သို့ ကူညီနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ ၄

*ဧပြီလ ၁၉-၂၅

လူမျိုးများ၊ အပိုင်း ၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။ ကမ္ဘာ၊ ၁၀:၁-၁၂။ ၁၂:၁-၉။ ၁၉:၈-၁၈။ မသံ၊ ၂၀: ၂၅-၂၈။
ဗျာ၊ ၁၈:၁-၄။

ကျမ်းချက်။ “အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍ အသီးသီးအခြားခြား ဘာသာစကားတို့ကို ပြောဆိုသော လူမျိုးတကာ တို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ထိုသူသည် နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက်တန်ခိုးကို ရ၏။ အာဏာစက် သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တည်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ရာ။”
(ဒီယေလ ၇:၁၄)။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် ကျဆုံးသော ကမ္ဘာ၏အခြေများကို ဖော်ပြပေးသည်။ နောက်ဆုံးအခန်းကြီးတွင် အသက်ပင်ကို ပြန်လည်ထားရှိကာ ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကို ဖယ်ရှား၍ ထာဝရဘုရား၏ ရေတော်သို့ စားရခြင်း ကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်လည်ခွင့်ပြုလေသည်။ **ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် ကမ္ဘာဦးကျမ်းအား ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်းဖြစ်၍** ထိုကမ္ဘာဦးကျမ်းသည် ကမ္ဘာဦးအစမှ ပြဿနာများအား နားလည်သိကျွမ်းစေသော စာအုပ်အဖြစ် ကျန်ခဲ့၏။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းနှင့် ဒီယေလကျမ်းတို့၏ အဓိကသော့ချက်တစ်ခုသည် ထာဝရဘုရားကသာ ပိုင်ဆိုင်သော ကမ္ဘာ့အစိုးရကို လူသားများသည် ဆက်ခံဆက်ခံလုယူရန်ကြိုးစားခြင်း၊ ၎င်းကြိုးစားခြင်းတို့သည် လုံးဝ ကွယ်ပျောက်သွားကာ ထာဝရဘုရားကသာ ဖြောင့်မတ်စွာ ထာဝရအုပ်ချုပ်သွားမည့် အကြောင်းတွေ ဖြစ်သည်။

ရှည်လျားထွေပြားလှသဖြင့် ယခုထိတိုင်ဖြစ်ရာ မိမိတို့အချင်းချင်း အုပ်ချုပ်ခြင်းကို လူသားတို့သည် နှစ်ထောင်ချီပင် ကျင့်သုံးခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ အမြင့်ဆုံးသော ရည်ရွယ်ချက်တို့ပင်လျှင် ကျဆုံး၍ လုံးဝ အလုပ်မဖြစ်ခဲ့ပါ။ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီသော လူသားတို့၏ ရာဇဝင်သည် ထိုမကောင်းသော အုပ်ချုပ်မှုကြောင့် ဖြစ်လာသော ဆိုးကျိုးများနှင့်သာ ပြည့်နှက်နေလေသည်။ ထာဝရဘုရား၏ “**ထာဝရနိုင်ငံ**” မရောက်မခြင်း သာ၍ပင် ဆိုးရွားနေမည်သာ ဖြစ်သည် (ဒီယေလ ၇:၂၇)။

တနင်္ဂနွေနေ့

*စပြီလ ၂၀

နိမ္မိရောဒနှင့် နိနောဝေ

ဧဒင်အား လူသား၏ စံချိန်မီအိမ်အဖြစ် ဖန်ဆင်းထားလေသည်။ အပြစ်ဝင်လာသည်နှင့်အမျှ လူသားကို ဧဒင်ဥယျာဉ်နှင့် ခွဲခွာစေကာ ယနေ့ထိတိုင်သီးခြားထားခြင်းမှအပ ထာဝရဘုရားသည် အခြားရွေးစရာ မရှိတော့ပါ။

ဥယျာဉ်အပြင်တွင် လူသားသည် ၎င်းတို့အသက်ဆက်ရှင်နိုင်ရန် လုပ်ကိုင်နေရပါသည်။ အသက်ရှင်ရသည်မှာ ခက်ခဲလာ၍နဖူးမှ ရွေးထွက်သည်တိုင် ခက်ခဲစွာလုပ်ကိုင်ရသည် (ကမ္ဘာ၊ ၃: ၁၆-၁၉)။ ရှေးဦးမိဘနှစ်ပါးတို့သည် မှန်သောဘုရင်ကြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ထဲသို့ ပြန်ရောက်စေနိုင်သော နည်းလမ်းတစ်ခုခုတော့ ရှိမည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဧဒင်၏တံခါးဝတွင် ယဇ်ပူဇော်ကြကာ၊ ကမ္ဘာမတည်မီတည်းက ထာဝရဘုရားစီစဉ်ထားသော ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို ကြိုဆိုခြင်းပြုလုပ်ပေးလေသည်။

“လူသားအား နှင်ထုတ်ပြီးနောက် အချိန်တော်တော်ကြာသည်ထိ ဧဒင်သည် မြေကြီးပေါ်တွင် တည်နေသေး၏။ အာဒံနှင့် သူသားတို့သည် လာရောက်၍ ဘုရားအားဝတ်ပြုကြ၏။ ဧဒင်တွင် သူတို့ချိုးဖောက်ခဲ့သောဥပဒေသကို ပြန်လည်နာခံမည့် ကတိကဝတ်များကို ရွတ်ဆိုလာကြသည်။ အပြစ်၏ဒီရေသည် ကမ္ဘာသို့ ပြန့်နှံ့လာသောအခါ လူသားတို့၏ ဆိုးသွမ်းမှုများကို ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးရမည်ဖြစ်၍ ဧဒင်ကို မြေကြီးမှ ရုပ်သိမ်းရမည်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပိုင်ရှင်လက်ထဲသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ “**ကောင်းကင်သစ် နှင့် မြေကြီးသစ်** (ဗျာ၊ ၂၁: ၁) **အဖြစ် အရင်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်ထက် သာလွန်စွာ ပြုပြင်ရလိမ့်မည်။**” (အီးဂျီဂိုက်၊ ရှေးဘိုးဘေးများနှင့်ပုရောဖက်များ၊ စာ၊ ၆၂)။

ဖြစ်လာသောပြဿနာများကို လူသားဖာသာ ဖြေရှင်းကြရာ ၊ မြို့ကြီးများတည်ထောင်ကာ လွယ်ကူသော လူနေမှုဖြင့် ပျောက်ဆုံးသော ဧဒင်ကို ပြန်ရှာဖွေကြသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၁၀: ၁-၁၂ ဖတ်ပါ။ ဤနေရာသည် နိနောဝေနှင့် ဘောဘီလုံအပါအဝင် နိုင်ငံရေး ကစားသူတို့ကို သမ္မာကျမ်းစာမှ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမြို့များ၏ ဇာတ်ကောင်များကို သိထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့အပေါ်မည်သို့ ကောက်ချက်ချနိုင်မည်နည်း။

နိမ္မိရောဒ အကြောင်းကို ဖတ်ဖူးသောသူတို့သည် အားကြီးသောသူ၊ နတ်စားဘာသာ၏ ဒဏ္ဍာရီတွင် သူရဲကောင်းဖြစ်ကြောင်း သိပြီးဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာသည် အားကြီးသောသူ ဟုဆိုရာတွင် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အားကြီးသောမုဆိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရာတွင် ချီးမွမ်းစကားမဟုတ်ပါ။ နိမ္မိရောဒသည် မိမိကိုယ်ကို ကြီးမားသည်ဟု အထင်ဖြင့် ထာဝရဘုရားအား အာခံသည်ဟုသာ ဆိုလိုသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်တို့တွင် ထာဝရဘုရားအား ပုန်ကန်ခြင်း စတင်ပြန့်ပွားခြင်းသည် ယခုထိဖြစ်၍ ထိုပုန်ကန်ခြင်းသည် ထာဝရအမြစ်ပြတ် သုတ်သင်ရှင်းလင်းခံရမည်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထာဝရဘုရားအား ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်သည် ထင်ရသည်ထက် အဘယ့်ကြောင့် သာလွန်သိမ်မွေ့နေသနည်း။ လူသားတို့၏ စရိုက်ဖြစ်သော ဤပုန်ကန်ခြင်းမှ မိမိကိုယ်ကို မည်သို့ ကာကွယ်နိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

*စပြီလ ၂၀

အာဗြဟံအားခေါ်တော်မူခြင်း

ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး ၁၀ တွင် လူမျိုးများစွာ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ “လူမျိုး” ဟု အနက်ပြန်သော စကားလုံးသည် “**ဂိုယိမ်**” ဖြစ်ရာ သာသနာပလူများအား ဆိုလိုသည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး ၁၀ ၏ လူမျိုးများတို့သည် မြေနယ် ၊ ဘာသာစကား ၊ မိသားစုနှင့် လူမျိုးများအဖြစ် ကွဲပြားကြလေသည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၀:၅။ ဗျာ၊ ၁၄:၆)။

ဤသို့ ကွဲပြားပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထာဝရဘုရားသည်လည်း ထိုလူမျိုးများတို့၏ တစ်မျိုးထဲမှ အာဗြဟံအား ခေါ်ထုတ်ကာ သီးခြားလူမျိုးတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်စေလေသည်။

ကမ္ဘာ၊ ၁၂:၁-၉ ဖတ်ပါ။ အာဗြဟံဖြစ်လာသော အာဗြအား ထာဝရဘုရားသည် အဘယ့်ကြောင့် မိမိ မှုရင်း လူမျိုးထဲမှ ခေါ်ထုတ်ရ သနည်း။

လူသားများ၏ နိုင်ငံများနှင့် တမူထူးခြားသော လူမျိုးတစ်ခုကိုတည်ထောင်ရန် ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံကို အသုံးပြုလိုပါသည်။ ထာဝရဘုရားမှတစ်ပါး အခြား လူသားရှင်ဘုရင်မရှိရပါ။ လူသားတို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်ထံသို့ ပြန်လာပါက မည်သို့ဖြစ်မည်ကို လူသားတို့အား ပုံသက်သေပြသရန်ဖြစ်သည်။ လူမျိုးတကာတို့အား ကောင်းချီးမင်္ဂလာ စီးဆင်းရာဖြစ်ရန် ဣသရေလကို တည်ထောင်ရသည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၂: ၃)။ ရေလွှမ်းမိုးမီနှင့်လွှမ်းမိုးပြီးနောက်ပိုင်း မည်သည့်နေရာတွင်မျှ မတွေ့ရသော အလင်းနှင့် အထူး အခွင့်အရေးကို သူတို့အား ထာဝရဘုရားမှပေးထားသည်။

တရားဟောရာကျမ်း ၄: ၅-၉ ဖတ်ပါ။ အာဗြဟံအား ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသော ကတိတော် ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော လူမျိုးဖြစ်သည့် အာဗြဟံ၏အမျိုးတို့အား ကိုယ်တော်သည် မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

တစ်စုံတစ်ဦးဖြင့် သက်သေခံခြင်းသာမဟုတ်ဘဲ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် တစ်ဆွေတစ်မျိုးလုံးမှ သက်သေခံခြင်းဖြစ်၍ အစုဖွဲ့ကာ ထာဝရဘုရားနှင့် အတူ လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် သူ၏ ဝိသေသနလက္ခဏာကို ဖော်ထုတ်ပြသခြင်း ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ဂရုပြပါ။ “**စီရင် ထုံးဖွဲ့တော်မူခြင်း**” သာ မဟုတ်ဘဲ အထူးအခွင့်အရေးအနေဖြင့် လိုက်ရှောက်သောသူတို့အား လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် “**ဤကြီးမြတ်သော လူမျိုးတို့သည် အကယ်စင်စစ် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောလူမျိုးဖြစ်သည်**” ဟု ဆိုကြလိမ့်မည် ဟူ၏ (တရားဟော၊ ၄:၆)။ သူတို့အား ပေးထားသော အမှန်တရားတို့သည် ၊ မည်မျှပင်ထူးကဲသည်ဖြစ်စေ နားမထောင်ခြင်းသည် ကောင်းချီးမလိုက်လာစေဘဲ အမင်္ဂလာနှင့် သေခြင်းကိုသာ ယူဆောင်ခဲ့လေ၏။

အမှန်တရားအား သိကျွမ်းခြင်းသာမဟုတ်ဘဲ လိုက်ရှောက်ခြင်းသည် ယနေ့ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်အတွက် မည်သည့်ဥပဒေသဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

*စနေလ ၂၂

သင်တို့တောင်းသောအရာကို ပေး၏

ဣသရေလ၏ မူရင်း အုပ်ချုပ်ခြင်းသည် တိုင်းတပါး လူများကဲ့သို့ လူသားဧကရာဇ်မဟုတ်ပါ။ အချိန်နှင့်အမျှ ဣသရေလသည် ယုံကြည်ခြင်း ယိုင်လဲသဖြင့် “ထိုလူမျိုးများ” သာသနာပလူများကဲ့သို့ဖြစ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြကြ၏။

၁ မွေ၊ ၈: ၄ - ၁၈ ဖတ်ပါ။ အသက်ကြီးသူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းဆိုရန် မည်ကဲ့သို့အကြံရသည်ဟု သင်ယူဆသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အလားတူသော စုံစမ်းခြင်း၏သားကောင်များ မည်ကဲ့သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။

ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးတောင်းဆိုခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏စိုးစံခြင်းကို ငြင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိထားမိရန် အရေးကြီးသည်။ ထူထောင်သည်နှင့်အမျှ ထိုလူမျိုးသည် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ရန်နှင့် သူတို့၏ဆက်ဆံရေးသည် ဗိမာန်တော်၏အထုံးအဖွဲ့များအားဖြင့် ဆက်ဆံရပါမည်။ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို တောင်းဆိုသဖြင့် သာသနာပနိုင်ငံများ ခံစားရသော ဝေဒနာများကိုပင်ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ ရှင်ဘုရင်၏စစ်ပွဲတွင် စစ်မှုထမ်းမနေရဘဲ စစ်မှုထမ်းသိမ်းယူခြင်း၊ အခွန်အတုတ်များတိုးကောက်ခံခြင်းနှင့် အခြားသော စိတ်ပျက်စရာများ ကြုံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတရားဖြင့် အုပ်ချုပ်သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ လူသားတို့သည် မိမိတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုသာ ငဲ့ကွက်ကာ အုပ်ချုပ်သည်ကို သိလာကြလိမ့်မည်။

စီမံကိန်းသစ်များ ရေးဆွဲရတော့မည်။ ဣသရေလအား သူတို့တောင်းသောအရာကို ပေးရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မိမိတို့ကျဆင်းသည်ကို သိလာရသည်တိုင် ခွဲမရခွာမရ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ “သင်တို့ရွေးယူသော ရှင်ဘုရင်ကြောင့် ထိုနေ့၌ သင်တို့ အော်ဟစ်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မူမည်မဟုတ်” (၁ မွေ၊ ၈: ၁၈)။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့၏အားနည်းချက်ကိုသိ၍ လူသားရှင်ဘုရင်ကို တောင်းဆိုသည်နှင့်အမျှ ဖြစ်မည့်အရာများကို ကြိုတင်ပြောနှင့်ပြီ။ ထိုနည်းတူစွာ သန့်ရှင်းသော ရာဇဝင်သည်လည်း ၎င်းတို့ရွေးချယ်ခြင်း၏အကျိုးဆက်များအကြောင်းသာ ဖြစ်လေတော့သည်။

တရားဟောရာကျမ်း ၁၇: ၁၄ - ၂၀ ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် “ငါသည် သူတို့အား ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး ပေးမည်” ဟု မိန့်တော်မူပါ။ လူသားများကသာ တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ လူသားဧကရာဇ်သည် ဘုရား၏လူများအား ပေးတတ်သောဘေးအန္တရာယ်များမှ ကွယ်ကာခြင်းကို ထာဝရဘုရားကစီစဉ်ထားပေးသော်လည်း သူတို့၏ရာဇဝင်တွင် ရှင်ဘုရင်များတို့သည် ထိုအကာအကွယ်တို့ကို လျစ်လျူရှုကြ၏။ ဣသရေလ၏ ရာဇဝင်တွင် မိမိတို့မှရွေးချယ်ခြင်းဖြင့်ရရှိသော ထိုရှင်ဘုရင်များလက်ထက်၌ အရာခပ်သိမ်းဆိုးရွားသည်ကို သာမန်ပင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ထိုရှင်ဘုရင်တို့တွင် အချို့တို့သည် အခြားရှင်ဘုရင်များထက် သာ၍ကောင်းသော်လည်း ထို “ကောင်းသူ” ကပင် အပြစ်လုပ်သေးသည် (ဒါဝိဒ၊ ဘက်ရှေဘာ)။ ဣသရေလသည် ခေတ်အဆက်ဆက် “ထာဝရဘုရား ရှေ့တွင် အဆိုးပြုလုပ်သော” ရှင်ဘုရင်များလက်အောက်တွင်သာ နေကြရသည်။ (၃ မွေ၊ ၁၁: ၆၊ ၁၅: ၂၆၊ ၁၆: ၃၀၊ ၄ မွေ၊ ၃: ၂)။

ယခင်နှင့် ယနေ့ လူသားဧကရာဇ်တို့သည် တူညီသော အရာတစ်ခုတည်းသာ မျှဝေနေကြပါသည်။ အပြစ်သားသည် တစ်ခြားအပြစ်သားများအပေါ်စိုးစံသည်။ ဘာအမှားရှိနိုင်သေးသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*စပြီလ ၂၃

သာသနာပအစိုးရများ

ထာဝရဘုရားသည် ကုသရေလတို့ကို ဓမ္မသစ်အသင်းတော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှဆက်ဆံသည်။ အမှန်မှာ ကုသရေလတို့သည် အသင်းတော်၏မှားယွင်းမည့်အရာများကို ကြိုတင်နိမိတ်ပြသွားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခရစ်ယာန်တို့သည် ရှေးကုသရေလများထက် သာလွန်ရမည့်အစား ၎င်းတို့ကြုံရသောစုံစမ်းခြင်းတွင် ပြိတွယ်လွယ်လှ၏။

မသေ၊ ၂၀:၂၅ - ၂၈ ဖတ်ပါ။ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်တည်ထောင်သောအခါမည်သည့်မှားနိုင်သော အရာတစ်ခုကို ခရစ်တော်သည် မိမိတပည့်တော်တို့အား သတိပေးသနည်း။

ကုသရေလသည် လူသားရှင်ဘုရင်ကို တောင်းဆိုသည်မှာ စိတ်ဓာတ်အရကျဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရှင်ဘုရင်တို့သည် ဆိုးသည်ထက် ဆိုးလာသောကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ဘေဘီလုံတို့ကိုပင် စေလွှတ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သပေါက်အဖြစ် ဖမ်းဆီးစေကာ ဘဝသစ်သင်တန်းတက်ခိုင်းရလေသည်။

ခရစ်ယာန်များ၏ရာဇဝင်တွင်လည်း အလားတူပင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မိမိတို့ကိုယ်ကို သာသနာပလူတို့ကဲ့သို့ မနေကြသော်လည်း ၊ ကွန်စတန်တင်တန်ခိုးကြီးလာကာ ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုခရစ်ယာန်ဟု ခိုင်မာစေသောအခါ ယုံကြည်သူတို့သည် သက်သာမှုရရှိလာကြသည်။ ညင်းဆဲနိပ်စက်ခြင်းသည် ရပ်တန့်လေသည်။ ဤသည်ပင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ပါးပင် ဖြစ်သော်လည်း ၊ ဧကရာဇ်ဘုရင်၏တန်ခိုးအာဏာကို ယုံကြည်သူတို့သည် အခွင့်ကောင်းရယူခြင်းကုတ်အားအဖြစ် အသုံးပြုလာကြပါသည်။

စတုတ္ထရာစုတွင် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်၌ အသင်းတော်က မဖြေရှင်းရဲသောပြဿနာတစ်ခု တက်လာသောအခါ ဧကရာဇ်ဘုရင်မှ ဖြေရှင်းပေးပါရန် တောင်းလျှောက်ကြလေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ရောမမြို့ရှိ ဂိုဏ်းအုပ်ကြီးသည် မိမိရာထူးတူဖော်များကြားတွင် ဝါကြီးသူဖြစ်သဖြင့် ရေပန်းစားစပြုလာလေတော့သည်။ အသင်းတော်သည် ဘာသာရေးကိစ္စအတွက် နိုင်ငံတော်ကို ကြားဝင်စေခဲ့သဖြင့် ၊ နိုင်ငံတော်သည်လည်း တံခါးမှအတွင်းသို့ ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းခဲ့ပြီး ဖြစ်၍၊ အရာရာမှာ ဆိုးသထက်ဆိုးလာလေသည်။

ရှေးအခါကကုသရေလကဲ့သို့ ခရစ်ယာန်တို့၏ရာဇဝင်တွင် အမှောင်မှိုက်ဆုံးအချိန်တို့သည်လောကနှင့် အပေးအယူလုပ်ခြင်း၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကုသရေလသည် ရုပ်တုများကိုးကွယ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း အာဏာရှုခြင်းဖြင့်ယုံယွင်းနေကြကာ ခလေးများအား ရုပ်တုများထံယဇ်ပူဇော်ခြင်းမှစ၍ အသင်းတော်သည်လည်း နတ်ကိုးကွယ်သောနိုင်ငံ၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ခံယူကြသဖြင့် အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံ၏ ပေါင်းစပ်ခြင်းကို လက်မခံသော သူမြောက်များစွာတို့သည် အသက်စွန့်ရကာ အာဇာနည် ဖြစ်ကြရလေသည်။

သင်တို့၏ ရိုးရာနှင့် အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို သိက္ခာချနိုင်သော မည်သည့် စုံစမ်းခြင်းများ ရှိနိုင်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့

*စပြီလ ၂၄

သာသနာပလ္လတို့အတွက် အလင်းတစ်ခု

ထာဝရဘုရားသည် ကုသရေလတို့ကို လူမျိုးအဖြစ်တည်ထောင်ခြင်း၏ မူလရည်ရွယ်ချက်သည် ကျန်သောလူတို့အား ဖျက်ဆီးရန်မဟုတ်ဘဲ ကယ်တင်ရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထက်မြောင့်မတ်သော သူတို့နှင့် တိုက်ရိုက်ဆုံတွေ့သောအခါ မိမိကို မိမိရုံးနိမ့်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ ထိုနည်းတူ ကုသရေလတို့ကြောင့် သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူမျိုးတို့သည် မိမိတို့၏အပြစ်နှင့် အတ္တများကို ဖော်ထုတ်ခံရသည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဘုရားသခင် နှင့် သင့်မြတ်စွာ နေသူတို့သည် သူ၏ မြောင့်မတ်သော ဝိသေသလက္ခဏာကို မီးမောင်းထိုးနေ၍ ၎င်းမှတစ်ဆင့် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်။ ပညတ်တော်စောင့်ရှောက်သူများသည် ဘုရားသခင်၏ ဝိသေသလက္ခဏာ (ဗျာ၊ ၁၄:၁၂) ကို ပြသသည်။

ကုသရေလတို့သည် မိမိတို့ကို စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ပြုကျင့်ပါက လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာနေ၍ သူတို့နှင့် သူတို့၏ဘုရားကို ပိုမို၍ ရှာဖွေကြပါလိမ့်မည်။ ခုတော့ ဘေဘီလုန်တွင် စစ်သုံ့ပန်း ဖြစ်နေရသကဲ့သို့ လူမျိုးတိုင်းတို့သည် သူတို့အားရန်လိုကြသည်။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာကို စုံလင်စွာပြသနိုင်သူ လူသားသည် ယေရှုတစ်ဦးတည်းပင် ဖြစ်သည်။ သူ၏ စုံလင်သော ပုံသက်သေသည် စိတ်နှလုံးများကို ပြောင်းလဲစေလျက် လူတို့အားဖိတ်ခေါ်ရန် ရည်ရွယ်သည် (ယော၊ ၃:၁၆-၂၁)။

ကုသရေလလူမျိုးတို့ကို တည်ထောင်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် အသင်းတော်ကို တည်ထောင်ရသော ရည်ရွယ်ချက်နှင့် တစ်ထပ်တည်းဖြစ်သည်။ သူ၏လူတို့သည် အပြစ်သားများကို ခရစ်တော်ထံသို့ ဆွဲဆောင်စေလိုသည်။ သူ့အသင်းတော်အားဖြင့် ပို့လွှတ်သော ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်းစကားကို “လူအသီးသီး ဘာသာစကားကိုပြောသော လူမျိုးနွယ်ခပ်သိမ်း” (ဗျာ၊ ၁၄:၆) တို့အား ပြောကြားစေလိုသည်။ ဗျာ၊ ၁၈:၁ သည် ထာဝရဘုရား၏ ရောင်ချည်အားဖြင့် မြေကြီး ထွန်လင်းလျက်ရှိသည် ဟုဆိုသည်။

အောက်ပါတို့သည် ထာဝရဘုရားမှ မိမိလူတို့အတွက် ရည်ရွယ်ထားသောအရာများကို မည်သို့ သွန်သင်ထားသနည်း။ ဤအချက်များကို မိမိတို့အတွက် မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုနိုင်မည်နည်း။

- ၁။ တော၊ ၁၄:၁၇-၂၁ .....
- ၂။ ဟေရှု၊ ၄၂:၆၊ ၄၉:၆၊ ၆၀:၃။ .....
- ၃။ ဗျာ၊ ၁၈:၁-၄ .....

ဗျာ၊ ၁၈:၁-၄ ပြန်ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏လူများအား ဘေဘီလုံမှခေါ်ထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မည်သို့ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ တစ်မျိုးဆိုရရင် အသင်းတော်သည် ဘေဘီလုံထဲတွင်မရှိတော့ဘဲလျက် ရှိနေသေးသကဲ့သို့ အဘယ့်ကြောင့်ခေါ်ရသနည်း။

သောကြာနေ့

*စပြီလ ၂၅

ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

ဟောရှာယ ၄၄:၂၄-၄၅:၁၃။

“ပုဂံထားသော အဓမ္မအရာသည် ဖြည်းဖြည်းခြင်း၊ လျှို့ဝှက်စွာနှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ၊ ပွင့်လင်းစွာ လူ၏ စိတ်နှလုံးအား အုပ်စိုးကာ လှည့်ဖြားခြင်းနှင့် ရတနာသုံးပါးအား ပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့် ရှေ့သို့ချီတက်နေသည်။ နတ်စားတို့၏ ရိုးရာတို့သည် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်အတွင်း မသိမသာဝင်ရောက်ရသော အခွင့်ရလေ၏။ အပေးအယူလုပ်ခြင်းနှင့် ညီညွတ်ခြင်းတို့ကြောင့် အသင်းတော်သည် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းမှ သက်သာရာ ရရှိကာ နတ်စားတို့၏လက်အောက်တွင် အချိန်နှင့်အမျှတည်မြဲနေကြရသည်။ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်း ရပ်တန့်သည်နှင့်အမျှ ခရစ်ယာန်တို့သည်လည်း ရှင်ဘုရင်များ၏ ရုံးတော်များသို့ ဝင်ရောက်ရသောအခွင့် ရကြသော အခါ ၊ ခရစ်တော်နှင့် တပည့်တော်တို့၏ ရိုးစင်းခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်းတို့ကို ဘေးဖယ်လာကာ နတ်စားများ ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် အာဏာပိုင်တို့၏ခမ်းနားထည်ဝါခြင်းများကို တုခိုးကာ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်များကို နတ်စားများ၏ ရိုးရာတို့ဖြင့် အစားထိုးလာကြ၏။

စထွယ်ရာစုတွင် ကွန်စတန်တင်၏ပြောင်းလဲခြင်းသည် ကြီးမားသောပျော်ရွှင်မှုကို ပေးကာ အသင်းတော်ထဲတွင် ဖြောင့်မတ်သယောင်ယောင် သွားလာလေ၏။ ထိုမှစ၍ ပျက်စီးခြင်းသည် လျင်မြန်စွာ ရှေ့သို့တိုးလာတော့သည်။ နတ်စားခြင်းအား ကွယ်ပျောက်စေသည်တိုင် အောင်နိုင်လေ၏။ သူ၏သဘောတရားသည် အသင်းတော်ကို ထိန်းချုပ်နေတော့သည်။ သူ၏ယုံကြည်ခြင်း အထုံးအဖွဲ့များနှင့် အယူသည်းခြင်းတို့သည် စစ်မှန်သောခရစ်တော်၏နောက်လိုက်သူများ၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကိုးကွယ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူးပေါင်းလာကြသည်။” (အီးရိုဂိုက်၊ မျက်မှောက်ကာလမှ ထဝရကာလသို့ - စာ၊ ၄၉၊ ၅၀)။

ပုဒ္ဒဟူး၏နောက်ဆုံးမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့် တပည့်တော်တို့၏ရိုးစင်းခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်းတို့ကို ဘေးဖယ်ကာ နတ်စားများ ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် အာဏာပိုင်တို့၏ခမ်းနားထည်ဝါခြင်းများကို တုခိုးကာ၊ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်များကို နတ်စားများ၏ရိုးရာတို့ဖြင့် အစားထိုးခြင်း မပြုပါက အန္တရယ် မရှိပါသလား။ မဟုတ်ပါ။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့ကို ဘေဘီလုန်သို့ပုန်းအဖြစ် ပို့လွှတ်ခြင်းကြောင့် လွန်စွာခံစားရကြသည်။ အာဗြဟံကိုလဲ **ခါလာဒီ** လူထဲမှ ခေါ်ထုတ်ကာ ပဋိညာဉ်လူသား၊ စကြာဝဠာအတွက် အလင်းဖြစ်သော်လည်း၊ ခုတော့ သံကြိုးတုတ်ကာ ခေါ်သွားခံရလေသည်။ ဣသရေလသည် သစ္စာရှိခဲ့ပါက မည်သို့ဖြစ်ကြမည်ကို ဘုရားသခင်သည် သုံ့ပန်းကာလတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။ ဘုရားသခင်အားပုန်ကန်သော ရုပ်တုကြီး၏ ခေါင်းဖြစ်သော **နေပုခတ်နေဇာ**ပင် ခရစ်တော်ထံပြန်လာရပါသည်။ (ဒ်၊ ၄)။ သုံ့ပန်းကာလ ကုန်လွန်သောအခါ ခရစ်တော်အား ပုံဆောင်သော ပါးရှားရှင်ဘုရင်တစ်ပါးအား ရွေးချယ်ကာ ဘေဘီလုန်မှ သည် ဂတိတော်နိုင်ငံသို့ သူ၏လူများအား ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ပါသည်။ **ဆိုင်းရပ်စ်**သည် ဣသရေလမဟုတ်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူသားများကို ယေရုရှလင်သို့ ပြန်ပို့ပေးရသော ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်း ပုံဆောင်စေရန် ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။ ဣသရေလမဟုတ်သော လူတစ်ဦးသည် မိမိ၏ပန်းတိုင်သို့ ဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့် မည်သို့သော သင်ခန်းစာကို သွန်သင်ပေးနေသနည်း။

၂။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘေဘီလုန်တွင်မနေရသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ဘေဘီလုန်သည် မည်ကဲ့သို့ ရှိနိုင်သနည်း။ မည်သို့ သိနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ ၅

*ဧပြီလ ၂၆-မေ ၂

လူမျိုးများအပိုင်း ၂

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။ ကမ္ဘာ၊ ၂:၉-၁၇။ ဒါ၊ ၂:၃၁-၃၅။ ဟေရှာ၊ ၁၇:၁၂၊ ၁၃။ ဒါ၊ ၇:၁-၃။
ရောမ ၃:၁၀-၁၉။ ဗျာ၊ ၁၂:၁၅၊ ၁၆။ ဗျာ၊ ၁၀:၁-၁၁။

ကျမ်းချက်။ “ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ကို သိမှတ်ကြလော့၊ လူမျိုးတို့တွင်
ငါသည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်မည်။” (ဆာလံ ၄၆:၁၀)။

ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း လူအချို့တို့သည် လူသားကျဆုံးခြင်းဟူသည် ဘုရား၏အလိုတော်ပင်
ဖြစ်၍ လူသားသည် အပြစ်နှင့်သေခြင်းသို့ ကျရောက်ရာမှ ယေရှုခရစ်တော်ကိုယ်တိုင် ကြွဆင်းလာကာ
ကပ်တိုင်တွင် ကယ်တင်ရမည့် အလိုရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ကပ်တိုင်တွင် အသေခံခြင်းဖြင့် မဟုတ်ဘဲ
မိမိ၏တန်ခိုးအနန္တဖြင့် နက်နဲသော သူမေတ္တာကို ဖော်ပြပါက မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း။ တို့တို့ ပြောရသော် ဘုရား
သည် လူသား၏ကျဆုံးခြင်းကို အလိုရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ကြောက်ရွံ့စက်ဆုပ်စရာကြီး ဖြစ်ပေ၏။ စာတန်မှအစ ဘယ်လူသားမျှ ကျဆုံးရန်ဘုရားအလိုတော်
မဟုတ်ပါ။ စာတန်နှင့် လူသားတို့၏ ပုန်ကန်ခြင်းတို့သည် ကြီးမားသော ကံဆိုးမိုးမှောင်၏ အကျိုးဆက်နှင့် မိဦး
ဘဦး နှစ်ပါးတို့သည် မကျဆုံးခဲ့ဘဲ တည်မြဲနေပါက ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်ပျော်ရွှင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

ယခုအပတ်တွင်ကျဆုံးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြဿနာများနှင့် ထာဝရဘုရား၏ အစိုးရအား
ပုန်ကန်သော လူသား၏စီမံခန့်ခွဲမှုအား အသားပေးခြင်းတို့ကို သင်ယူကြရပါမည်။ ဤသမ္မတတရားတို့ကို
ဒီယေလ စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားရာ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏အစိုးရအစား လောကလူသား၏ စီမံခန့်ခွဲမှုကို
ရွေးချယ်ခြင်း မပြုရန် သတိပေးရာတွင် ထာဝရဘုရား မှန်ကန်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ခြင်း
၏ရလဒ်သည် လူသားဖက်ကရစ်ဘုရင်နှင့် အပြစ်သားသည် အပြစ်သားများကို အုပ်စိုးခြင်း၊ မည်သည့်အခါမျှ
ကောင်းမွန်သော ပေါင်းစပ်ခြင်းမဖြစ်ခဲ့ခြင်း တို့ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ အရင်ဦးဆုံးပညတ်တော်

*စပြီလ၂၇

ဒေသဥယျာဉ်သည် ဘုရားသခင်၏အရင်ဦးလူသားတို့၏စာသင်ခန်း၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့နှင့် သူတို့မှ ဆင်းသက်လာသူတို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အတူအပြန်ပြုခြင်းကို ထာဝရသွန်သင်ရန်နေရာဖြစ်ခဲ့သည်။ “သန့်ရှင်းသောစုံတွဲတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ စောင့်မြင်ခံရသော ခလေးငယ်များမဟုတ်ကြပါ။ သူတို့သည် ဉာဏ်တော်အနန္တဖန်ဆင်းရှင်၏ သွန်သင်ခြင်းကို ခံယူနေရသောတပည့်များဖြစ်ကြသည်။” **ပညာစုံလင်သော ဘုရား၏အမှု** မျက်မြင်စကြာဝဠာ၏ နက်နဲခြင်း (ယောဘ ၃၇: ၁၆) သည် မကုန်မခန်းနိုင်သောသူတို့၏ သင်ခန်းစာ၏ ဖော်ပြပုံ ဖြစ်လေ၏။ (ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖက်များ စာ၊ ၅၀၊ ၅၁)။

ကမ္ဘာ၊ ၂: ၉-၁၇။ လူသားအား ဘုရားသခင်မှတားမြစ်ထားသော အရင်ဦးဆုံးပညတ်တော်သည် အဘယ်နည်း။ အဘယ်ကြောင့် အရေးကြီးသနည်း။

လူသားသည် အရင်ဦးဆုံး ပြုရန် (*tswah*) ထာဝရဘုရား၏ “အမိန့်တော်” သည် ကမ္ဘာ၊ ၂: ၁၆ တွင်ရှိသည်။ ကောင်းမကောင်း သိကျွမ်းရာအပင်မှ မစားသုံးရန်ဖြစ်သည်။ သိကျွမ်းခြင်းပညာကို အဘယ်ကြောင့် တားမြစ်ရသနည်း။ အတွေးအကြံ အသိပညာတိုးပွားရမည် မဟုတ်လော။

ကျမ်းစာအရ မဟုတ်သည့်တိုင် လူသားကို မသွန်သင်ဘဲ နှစ်ရှည်ပစ်ထားခြင်းဖြင့် မိမိစာသာရရှိလာသော ပညာများနှင့် လူသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အုပ်ချုပ်ခြင်းထက် မိမိတို့ကိုမိမိ အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ရွေးချယ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာနိုင်သော အရာများကို ထာဝရဘုရား သွန်သင်ရန် အလိုတော်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နှစ်ထောင်ချီလာသောအခါ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို တောင်းလှာကြရာ ကိုယ်တော်သည် အကျိုးဆက်များကို လူသားတို့အား ချပြ၍ ထာဝရဘုရား၏အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည် သူ၏ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်ခြင်းဖြင့် ရာသက်ပန် ကွေကွင်းရမည်ကိုလည်း သွန်သင်ထားသည်။

ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့သည် ဆိုးသထက်ဆိုးညစ်လာသဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူသားတို့သည် လောကဆန်လာခဲ့ကြကာ သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှ သွေ့ဖြည်ကာ ထာဝရဘုရားသည်လည်း ၎င်းတို့၏ လိုအပ်ဆန္ဒထက် သာလွန်သော လူသားအစိုးရတစ်ရပ်ကို ပေးလေသည်။

ဤအချက်တို့ကို နောက်ခံ၍ ဒံယေလစာအုပ်အပေါ် အလင်းပေးနိုင်ပါသည်။ ဒံယေလ၏ ရူပါရုံ မြင်ရသော ဇကရုနီင်များမက ထိုလူမျိုးများ ဟူသော သာသနာပလူများအား အမှုစွဲဆိုခြင်းနှင့် ဣသရေလတို့၏ ကျဆုံးခြင်း ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော် (*mitswot*)တို့ကို ငြင်းပယ်ခြင်းတို့အား တရားစွဲဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒေသ၏ လွတ်လပ်ခြင်းအစား ထိုသို့ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ နေလာသောအခါ စာသင်ကျောင်းအသစ် ဖြစ်လာ၍ မိမိတို့၏ လိုအပ်ဆန္ဒအစိုးရသည် ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ကွာဟခြင်းများကို သိရှိလာကြသည်။

ယခုတွင်ပင် မသိသင့် မသိထိုက်သော အသိပညာမျိုးသည် မည်သို့သော အသိပညာမျိုး ဖြစ်မည်ကို စဉ်းစားပါ။ ၎င်းတို့သည် ဒေသတွင် တားမြစ်ထားသော အရာအား မည်သို့ နားလည်စေ နိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ ဒီဇင်ဘာ ၂

*ဧပြီလ ၂၈

ဘေဘီလုံကျွန်ဘဝအတွင်းတွင် ပုရောဖက်ဒီဇင်ဘာအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏လူများနှင့် လောကီ အစိုးရတို့အကြား အတင်းကြပ်ဆုံးသောအုပ်ချုပ်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားက ဖော်ပြထားသည်။ သူတို့သည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် မရှိတော့ပါ။ ၎င်းတို့ ကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်များ ခံစားရသည် (ပညာ ရ သွားတာပေါ့)။

ဒီဇင်ဘာ ၂:၃၁-၃၅ ဖတ်ပါက ကမ္ဘာ့ရာဇဝင် ရွှေလျားခြင်းကို မြင်ကွင်းကျယ်ဖြင့် ပြသထားသည်။ ဤ အနာဂတ္တိစကားသည် မည်သည့် အရေးကြီးသော အချက်များကို သွန်သင်သနည်း။

၁၉ ရာစု အဆုံးပိုင်းတွင် လူသားတို့သည် သူတို့၏ တိုးတက်မှုများကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိလာကြသည်။ ၁၉၀၀ ခု ပါရီမြို့ကုန်စည်ပြပွဲတွင် အနာဂတ်အား အကောင်းမြင်ခြင်းကို ဖော်ထုတ်သွားကြသည်။ နည်းပညာ နှင့် သိပ္ပံပညာများတို့တွင် လူသားတို့၏ အခက်အခဲပြဿနာတို့ ကွယ်ပျောက်မည်ဟု ဆိုကြသည်။ ၂၀ ရာစုသို့ ရောက်လာသောအခါ အတွေးအခေါ်သမားတစ်ချို့တို့သည် အမြင်ကျယ်လာကြကာ ကြီးမားသော အကောင်း မြင်ခြင်း ရှိလာကြကာ လူသားတို့၏ စုံလင်မှုဖြင့်ပင် လူသားတို့၏ ခေတ်သစ်သို့ ခြေလှမ်းရမည်ဟု ထင်မြင်ကြ သည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးသည် ၎င်းအိမ်မက်တို့ကို အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ခွဲပစ်လိုက်လေတော့သည်။ ၂၀ ရာစု အဆုံးပိုင်းတွင် လူသားပေါင်း ၂၀၀ ကျော် အသက်ဆုံးရှုံးရလေသည်။ နည်းပညာနှင့် သိပ္ပံပညာများတို့ တွင်သာ တိုးတက်မှုရှိ၍ စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွင်မူ တိုးတက်မှုမရှိခဲ့ပါ။ ဒေါက်တာမာတင်လူသာကိန်း သည် “ဒုံးလက်နက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းပြနိုင်ခဲ့သော်လည်း လူသားကိုတော့ လမ်းပြမှားခဲ့လေပြီ” ဟုဆို၏။ အလွန် ခြောက်လန့်သော ပေါင်းစပ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အနာဂတ္တိကျမ်းစကား လေ့လာသူများစွာတို့သည် ဒီဇင်ဘာ ၂ ၏ သတ္တုတို့သည် တန်ဖိုးအများဆုံးမှ အနည်းဆုံးသို့ ရွှေသွားသည်ကို သိကြပါသည်။ ရွှေမှ ငွေသို့၊ ငွေမှ ကြေးသို့၊ ကြေးမှ သံသို့ ၎င်း နောက်ဆုံးတွင် သရွတ်ဖြင့်သာ အဆုံးသတ်သွားလေသည်။ ၁၉ ရာစုတွင် **ချားလ်စ်ဒါရ်ဝင်** နှင့် **ကားလ်မာဂ်စ်**တို့ အပါဝင် အတွေးအခေါ်ရှင် တစ်ချို့တို့သည် လူသားတို့သည် သွေးသားဖြင့် ၎င်း လူမှုရေး၌ ၎င်း တိုးတက်နေသည် ဟု တွေးခေါ် ကြသည်။ လူသားဇာတိသည် အနည်းငယ်တိုးတက်သည် မှန်သော်လည်း ကမ္ဘာ့အနာဂတ်ကို ရှုမျှော်နေသူတို့အတွက် ယခုအခြေနေနှင့် ကြည့်သော် ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လုံခြုံရေးနှင့် ဥစ္စာပစ္စည်း တိုးတက်နိုင် မည်လား။

ယေရှုသည် “သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း စစ်တိုက်အံ့သော သတင်းစကားကို ၎င်းကြားရ ကြလိမ့်မည်... တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်... အစာခေါင်ပါးခြင်းနှင့် ကာလနာများပြားခြင်း မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့ဖြစ်ကြလိမ့်မည်” (မဆာ ၂၄:၅၊ ၇)။ ဤသတိပေးခြင်းများကို ဘေးဖယ်ထားကာ အရင်ဦး သတိပေးထားခြင်းများအား သိရှိခြင်းဖြင့် မည်ကဲ့သို့ စိတ်သက်သာခြင်း ရရှိနိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

ဒီယေလ ၇

*စပြီလ ၂၉

ဒီယေလ ၂ အိမ်မက်ကို အရင်ဦးစွာ ဘေဘီလုန်ရှင်ဘုရင်အား ပေးထားသေးသည်။ ဒီယေလ ၇ ကို ဟေဗြဲပုရောဇက် ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူသား တစ်ဦးထံတွင် ပေးပြန်သည်။

ဒီယေလအား နေဗုခတ်နေဇာနှင့် အတူ အကြောင်းတူကို ပေးထားသော်လည်း မြင်ကွင်းကွဲပြားသွားသည်။ ရုပ်တုကြီးအစား လေတိုက်သောကြောင့် ရေတွေလှုပ်နေသောပင်လယ်ထဲမှ လူမျိုးနိုင်ငံတွေ ထွက်လာသည်ကို မြင်ရသည်။ ထိုလူမျိုးတို့သည် အဆက်မပြတ်ရုန်းရင်းခတ်နေကြကာ အာဏာအပြောင်းအလွဲ ပြုနေကြသည်။ ဆာလံ ၆၅: ၅-၈၊ ဟောရှာယ ၁၇: ၁၂၊ ၁၃ နှင့် ယေရမိ ၄၆: ၇၊ ၈ တို့သည် လူမျိုးအဓိကရုဏ်းကို ရေလျှံရေလှိုင်းတို့ဖြင့် အလားတူစေသည်။

တစ်ဘက်တွင် ကတိတော်နိုင်ငံသည် အချိန်တစ်ခုအတွင်း ထိုသာသနာပနိုင်ငံ ၊ ပင်လယ် အတောအတွင်း ငြိမ်သက်စွာနေသည်။ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရသော ထိုနိုင်ငံများကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဘုရား၏နိုင်ငံတော်ကို အခြေခံထားသော သန့်ရှင်းသောနိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်နေသည်။

ဒီယေလ ၇: ၁-၃ ဖတ်ပါ။ လှုပ်ရှားမှု များစွာ ပါရှိသည်။ ပင်လယ်ထဲမှ တက်လာသည့် သားရဲပုံရိပ်များ မှ မည်သည့် သင်ခန်းစာ ရရှိနိုင်မည်နည်း။

ဒီယေလသည် သာသနာပလူတွေ ပရမ်းပတာ တိုက်ခိုက်နေသည့် ပုံရိပ်ကို ကမ်းခြေမှ ကြည့်ရှုနေချိန်တွင် သားရဲများတို့သည် မိမိတို့ပိုင်နက်မြေပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။ သာသနာပလူတို့၏ ပြဿနာသည် ဘုရားသခင် လူတို့၏ ပြဿနာကြီးဖြစ်လာသည်။ သူတို့သည် သာသနာပလူများ ကဲ့သို့ နေထိုင်ရန် ရွေးချယ်ခဲ့သောကြောင့် သာသနာပလူတို့နှင့် (သို့) လက်အောက်တွင်ပင် နေရမည်ဖြစ်သည်။ ဘေဘီလုန်၏ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ချိန်မှ စ၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်လူတို့သည် မိမိတို့၏ တာရှည်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခြင်း၏ သာယာမှုကို မည်သည့်အခါမျှ မခံစားကြရတော့ပါ။

ပဋိညာဉ်လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခြင်းကို ယနေ့ဆုံးရှုံးရခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရင်ခရစ်တော်သည် မိမိပိုင်ဆိုင်သောနေရာကို ပြန်ယူရသည့်နေ့အထိ လောကအဆုံးတိုင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ရောမဧကရစ်များလက်ထက်မှ စ၍ ထိုရောမတို့ကို ဆက်ခံသော ဂျီဇယ်၏ နှိပ်စက်ခြင်းကိုပါ ခံစားရမည် ဟုဆို၏။

ရာဇဝင်အရ အချို့လူမျိုးတို့သည် ညာတာတတ်သဖြင့် ထိုအချိန်တွင် သက်သာချောင်ချိခြင်း ရရှိသော်လည်း အားလုံးကို ခြုံကြည့်လိုက်သောအခါ ဖိနှိပ်ညှင်းဆဲသော ဧကရစ်တစ်ခုနောက်တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိလူတို့၏ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းကိုသာ ပြုလုပ်သောသူများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဘုရားသခင်အား ရွေးချယ်မိပါက သူသည် မိမိလူတို့အား ကောင်းစေလိုသောဆန္ဒဖြင့် အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့် အလွန်ကွာဟပေသည်။

ရောမ ၃: ၁၀-၁၉ တွင် ဤကမ္ဘာအကြောင်း မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။ အထူးသဖြင့် အခန်းငယ် ၁၉ သည် ဧဝဂေါတရားတော်အား ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်းထန်စွာ လိုအပ်ကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*စပြီလ၃၀

ကုန်းမြေနှင့်ပင်လယ်စပ်ကြား

သမ္မာကျမ်းစာ၏ အနာဂတ္တိစကားတို့တွင် ကုန်းမြေနှင့်ပင်လယ်ပုံရိပ်သည် အလွန်မှတ်သားဖွယ် ဖြစ်သည်။ အနာဂတ္တိစကားတွင် ကုန်းမြေနှင့် ပင်လယ်တို့၏ သင်္ကေတဆောင်ခြင်းတို့သည် အလွန်ကွာခြား လှသည်။

“ကုန်းမြေနှင့် ပင်လယ်တို့၏သင်္ကေတဆောင်ခြင်းကို ယှဉ်တွဲပြရာတွင် ကုန်းမြေသည် ငြိမ်ဝပ်သော ကမ္ဘာ (သို့) ကုသရေလနိုင်ငံတို့ ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်သည် ကုန်းမြေအား ခြိမ်းခြောက်တိုက်စားနေသကဲ့သို့ သာသနာပလူများကို ရည်ညွှန်းသည်။” (ဘီတရိစ်အက်စ်နီလ်)။

ဤအတွေးအခေါ်တွင် ကုန်းမြေသည် တည်ငြိမ်ခြင်း ဘုရားသခင်၏ အုပ်ချုပ်မှုအပေါ် တည်ရှိခြင်းနှင့် ပင်လယ်သည် လူသားတို့၏ မာန်မာနအပေါ် တည်ရှိသော မတည်ငြိမ်ဘဲ ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြစ်၏။

အထက်ပါအတွေးအခေါ်အား နောက်ခံလျက် ဗျာဒိတ်၊ ၁၂: ၁၅၊ ၁၆ နှင့် ဗျာဒိတ်၊ ၁၃: ၁၊ ၁၁ တို့ကို ဖတ် ပါ။ ရေနှင့်ကုန်းတို့အား ယှဉ်တွဲပြခြင်းကို သတိပြုပါ။ မည်ကဲ့သို့ အသုံးပြုကာ အနာဂတ္တိစကား တို့ကို မည်သို့ သွန်သင်ပေးသနည်း။

နဂါးသည် မိန်းမ (အသင်းတော်) အား နှိပ်ကွပ်ရန် ရေကို အသုံးပြုသည်ကို သတိပြုပါ။ သိခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း အနာဂတ္တိစကားတွင် ၊ ရေသည် ကသောင်းကနင်း ၊ ပရမ်းပတာဖြစ်သော လောကအစိုးရများ၏ **သင်္ကေတ** ဖြစ်သည်။ အသင်းတော်၏ ရာဇဝင်တွင် ပြည်သူလူထုအား ခေါင်းဆောင်များမှ သွေးထိုး၍ ဘုရား သခင်၏ လူများအား နှိပ်ကွပ်ခြင်းစနစ်ကို စာတန်သည် အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော် သည်လည်း ဗျာ၊ ၁၂: ၁၆ သည် နှိပ်ကွပ်ခံရသော ယုံကြည်သူတို့သည် ကမ္ဘာသစ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည်ကို သိန့်ငဲ့ပြီးသားပင် ဖြစ်သည်။

ကုန်းမြေနှင့် ပင်လယ်အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ထားခြင်းသည် မှန်ကန်ပါက အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို မည်သို့ ဖော်ပြထားသနည်း။ “**မြေကြီး**” ဟူသည် ဘုရားသခင်၏ လူတို့ အတွက် သီးသန့်ခွဲထားသော “**ကတိတော်နိုင်ငံ**” ဟု ဆိုရမည်လော။ ကုန်းမြေသားရဲသည် သိုးသူငယ်ကဲ့သို့ ပေါ်လာရခြင်းအကြောင်းရင်း ဖြစ်နိုင်မည်လော။ အမေရိကတိုက်သည် နှိပ်ကွပ်ခံရသော ဘာသာရေးသမား တို့အတွက် ဘာသာရေးလွတ်လပ်သောနိုင်ငံအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာရပ်တည်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းကို တွေ့ရှိ သောသူတို့သည် “**ကုသရေလသစ်**” ဟု သမုတ်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

နောင်တစ်နေ့တွင် ထိုသိုးသူငယ်သားရဲသည် “**နဂါးကဲ့သို့**” ပြောဆိုမည်ဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၁၃: ၁၁)။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နှိပ်ကွပ်ခံရသူများအတွက် ဘာသာရေးလွတ်လပ်မှု မီးပြတိုက်အဖြစ် ကြာမြင့် စွာ ရပ်တည်ခဲ့သော်လည်း ဘာသာရေးနှိပ်ကွပ်ရာတွင် အင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ဤသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ အုပ်ချုပ်ခြင်းထက် လူသားချင်းအုပ်ချုပ်ခြင်းကို ရွေးချယ်ခြင်း၏ ရလဒ်သက်သေတစ်ခု ပင် ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့ ကြိုတင် ပြန်လည်ဟောပြောခြင်း

*မေလ ၁

ကျန်ကြွင်းသောအသင်းတော်သည် ၁၇ နှင့် ၁၈ ရာစုတို့တွင် ဘာသာရေးလွှမ်းမိုးမှုကို ရှာဖွေ၍ တိန်းရှောင်ခဲ့ရသော ကမ္ဘာသစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ နေရာတကာတွင် ဘာသာရေးရောနှိပ်ရေးပါ အတားအဆီးများစွာတို့သည် ကြာမြင့်စွာ နေရာယူခဲ့သော်လည်း ၊ ကမ္ဘာသစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ တန်ခိုးကြီးလာခြင်းသည် စဉ်းစားစရာတွေ့မြောက်များစွာ ဖြစ်လာစေသည်။

ဗျာ၊ ၁၀ :၁-၁၁ တွင် ၎င်း၏ ဖွားမြင်ခြင်းကိုဖော်ပြထားသည်။ သင်ကြားခဲ့ပြီးသော “လူမျိုးများ” ကုန်းမြေနှင့် ပင်လယ်တို့ကို ပြန်ကြည့်ပါ။ ထိုအကြောင်းအရာတို့တွင် စွမ်းရည်အပြည့်ပါသော အမြင်များအား ပြည့်စုံစွာ မဖတ်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်သတိပေးခြင်းရှိနိုင်မည်နည်း။

ဗျာဒိတ်၊ ၁၈ ၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း ဗျာဒိတ်၊ ၁၄ ၏ ကောင်းကင်တမန် သုံးပါးတို့ကဲ့သို့ပင် ကျယ်လောင်စွာ ကြွေးကြော်သည်။ ကျန်ကြွင်းသောအသင်းတော် ဖြစ်လာရန် “အသီးအသီး ဘာသာစကား ကို ပြောသော လူအမျိုးမျိုး” (ဗျာ၊ ၁၀: ၁၁) တို့အတွက် အဆောတလျင် လိုအပ်နေချိန်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းကင်တမန်သည် မျိုးဆက်များစွာတို့တွင် အရင်ဦးဖွင့်ရသော “စာစောင်” တစ်စောင် ကိုင်ထားသည် (ဒံယေလ၊ ၁၂: ၄)။ သူ၏ခြေတို့သည် တစ်ဘက် ပင်လယ်ပေါ်နှင့် တစ်ဘက် ကုန်းမြေပေါ်တွင် နင်းထားသည်။ ထိုအခြင်းအရာမှာ ၎င်း၏ သတင်းစကားသည် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ၊ ကမ္ဘာဟောင်းနှင့် ကမ္ဘာသစ်တို့အား ခြုံငုံထားသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုသတင်းစကားသည် ကုန်းမြေပေါ်မှာရော သာသနာပလူတို့၏ ပင်လယ်မှာပါ နေထိုင်သော လူမျိုးတကာတို့အတွက်ဖြစ်သည်ကို ကိုးကားပြသခြင်းဖြစ်သည်။

မြေကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ဖြင့် တောက်ပနေသောအခါ၊ ဗျာဒိတ်၊ ၁၄ ၏ နောက်ဆုံး သတင်းစကားတို့သည် လူအားလုံးအပေါ် ရောက်ရှိသွားလိမ့်မည်။ ဣသရေလကဲ့သို့ပင် ယနေ့အသင်းတော်အား ပြဋ္ဌာနာရ်သော ဧဝံဂေလီတရားကို “လူမျိုးအပေါင်းတို့အား သက်သေခံပြီးနောက်မှ အဆုံးသည် ဖြစ်လတ္တံ့” (မသု၊ ၂၄: ၁၄)။ လူသားတို့၏ ရာဇဝင်သည် နိဂုံးချုပ်ရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားမှ တွန်းပို့လေ့ရှိရာ လူသားဧကရစ်နိုင်ငံ၏အဆုံးသတ်နှင့် ခရစ်တော်အား ထာဝရဘိသိက်တင်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

ဒံယေလ ၂: ၃၄၊ ၃၅၊ ၄၄၊ ၄၅ ဖတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် လောကနိုင်ငံများ အားလုံး၏ အကျည်းတန်သော အမွေအနှစ်များ လုံးဝမကျန်မရှိဘဲ အပြစ်၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၊ ဖြားနာခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်းနှင့် သေခြင်းတို့သည် လုံးဝနာလံ မထူနိုင်တော့အောင် ဖယ်ရှားပစ်ကာ ၊ ထာဝရဘုရား၏ထာဝရနိုင်ငံတော်ဖြင့် အစားထိုးလိမ့်မည်။

ဒံယေလ ၂ နှင့် ၇ တို့သည် ထိုလောကဧကရစ်နိုင်ငံတို့၏ ပေါ်ထွက်လာခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းတို့ကို တိကျစွာ ဖော်ပြထားသည်။ ဒံယေလအချိန်ကတည်းက တိကျမှန်ကန်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံး နိုင်ငံတော် ကတိအပေါ်တွင်လည်း ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ရန် မည်သို့ကူညီသနည်း။

သောကြာနေ့

*မေလ ၂

ထပ်မံစဉ်းစားရန်။ အီးဂျီပိုက်။ ဘောဘယ်လ်မျှော်စင်။ ဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖက်များ။ စာ၊ ၁၁၇-၁၂၄။

“ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။ ရှေးကောင်းကင် နှင့် ရှေးမြေကြီးတို့သည် ရွှေသွားကြပြီ” (ဗျာ၊ ၂၁: ၁)။ စဉ်းလဲသောသူတို့အား လောင်ကျွမ်းသောမီးသည် ကမ္ဘာကိုသန့်စင်၏။ အမင်္ဂလာကျိန်ခြင်းတို့၏ လက္ခဏာတို့အား လွှဲကျင်းခဲ့ပြီး၏။ အပြစ်၏ကျိုးဆက်ဖြစ်သောငရဲမီးသည် ရွေးနုတ်ခံသူတို့ရှေ့တွင် ထာဝရလောင်မြိုက်နေမည်မဟုတ်။

“အမှတ်တရ တစ်ခုတည်းသာ ရှိမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ရွေးနုတ်ရှင်သည် မိမိ၏ကပ်တိုင်ဒဏ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ချက်ရှိသော ဂေါင်းတော်နှင့် နံဘေး ၊ လက်နှင့်ခြေတို့သည် အပြစ်၏ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လုပ်ရပ်များသာ ဖြစ်သည်။ “အဆင်းအရောင်တော်သည် နေရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လက်တော်မှ ရောင်ခြည်ထွက်၍ ဘုန်းအာနဘော်ကို ကွယ်ကာလေ၏” (ဟဗတ္တုတ် ၃: ၄)။ ထိုးသွင်းဒဏ်ချက်မှ စီးဆင်းလာသော သွေးချောင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကျေအေးစေ၍ ကယ်တင်ရှင်၏ဘုန်းတော် နှင့် “ဘုန်းအာနဘော် ကွယ်ကာခြင်း” ရှိ၏။ ခွန်အားကြီးမားသော ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာကို မထိမဲ့မြင်ပြုသူတို့အား တရားစီရင်နိုင်စွမ်း ရှိ၏။ သူ၏ နိမ့်ချခြင်းအမှတ်အသားတို့သည် သူ၏အမြင့်ဆုံးသော ဘုန်းတန်ခိုးဖြစ်၏။ ကရာနီ၏ ဒဏ်ချက်တို့သည် ထာဝရကာလတစ်လျှောက် သူ့အားချီးမွမ်းခြင်းနှင့် တန်ခိုးတော်အား ပြသလိမ့်မည်” (အီးဂျီပိုက်၊ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၆၇၄)။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ နောက်ဆုံးတွင် လောက၏ ခမ်းနားထယ်ဝါကြီးမားခြင်းနှင့် အံ့ဩဘွယ်ရာများအားလုံး ပြာကျသွားကာ ထာဝရကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။ လောကတွင် သင်ရှာဖွေနေသော ကြီးမားသောအရာများ ပါဝင်၏။ ထိုအမြင်ကို စိတ်နှလုံးသို့မှီးရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။ ၎င်းအမြင်သည် သင်ဦးစားပေးသင့်သော အရာများကို မည်သို့သိစေနိုင်သနည်း။

၂။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃: ၁-၁၀ ၏ ပင်လယ်သားရဲအား သေချာလေ့လာပါ။ ထိုသားရဲသည် မည်ကဲ့သို့ ဘောဘယ်လ်မျှော်စင်၏သဘာဝကျိုးဆက် ဖြစ်နိုင်သနည်း။ ဘောဘီလုန်မှ ဆင်းသက်လာသော လူမျိုးအား လုံးတို့သည် ဂျူငယ်တန်ခိုးတွင် ပေါင်းစည်းကြသည်။ အချိန်နှင့်အမျှ ဧကရစ်ရှင်ဘုရင်တို့သည် မည်သည့်တူညီသောဝိသေသလက္ခဏာရှိကြသနည်း။ လောကကြီးသည် ဘောဘီလုန်နှင့်ရောမတို့အား ရောင်ပြန်ဟပ်ကြသနည်း။

၃။ ကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် ဘုရားသခင်နောက်သို့လိုက်ခြင်း နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်ချုပ်သော အစိုးရ၏ တည်ဆဲဥပဒေများကို လိုက်နာရာတွင် မည်ကဲ့သို့ ချိန်ခွင်လျှာ ညီမျှရမည်နည်း။ တစ်ဦးနောက်သို့ ခြေစုံပစ် လိုက်ရှောက်ခြင်းဖြင့် နောက်တစ်ဦးအား ငြင်းပယ်ခြင်း အဘယ်သို့ ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။

သင်ခန်းစာ ၆

*မေလ ၃-၉

ယဇ္ဇာတ်ပုဒ်များကို နားလည်ခြင်း

ဥပုသ်နေ့မှန်းလွဲပိုင်း

ယဇ္ဇာတ်ပုဒ်များ ဟောရှာယ ၁: ၂-၁၅၊ ဟေဗြဲ ၁၀: ၃-၁၀၊ ထွက်၊ ၁၂: ၁-၁၁၊ ၁ ကော၊ ၅: ၇၊
ဟဂွဲ၊ ၂: ၇-၉၊ ဟောရှာယ ၆: ၁-၅၊ ဗျာ၊ ၄: ၇-၁၁။

ကျမ်းချက်။ “ကိုယ်တော်သည် အသေသတ် ခံရခြင်းဖြင့် အသီးအသီး ဘာသာစကားကိုပြောသော လူ
မျိုးနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင်အဖို့ ရွေးနုတ်တော်မူ၏။
ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကိုယူ၍ တံဆိပ်တို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏” (ဗျာ၊ ၅: ၉)။

နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်သည် သူအနားသို့ ယေရှု ရောက်လာသောအခါ “ဤလောက၏ အပြစ်ကို
ဆောင်ယူသွားသော ဘုရားသခင်၏သိုးသူငယ်ကို ကြည့်လော့” (ယော၊ ၁: ၂၉) ဟု ကြွေးကြော်၏။ ဤ
အချက်သည် တိရစ္ဆာန်ကိုယဇ္ဇာတ်ပုဒ်များဖြင့် လူသားအားလုံးအတွက် ခရစ်တော်သည်ကိုယ်စားပြု အသေခံ
ခြင်းကို ညွှန်ပြနေသည်မှာ မြေကြီးပတ်မလွဲပါ။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ယဇ္ဇာတ်ပုဒ်များသည် မလွဲမရှောင်သာပါ။ စာမျက်နှာပေါ်တွင်
ချည်မျှင်နီသည် လမ်းခင်းနေသကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင် ယောဟန်အား ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်
သွားသည်ကို ဖော်ပြသည် (ဗျာ၊ ၄၊ ၅)။ ဤနေရာတွင် ယေရှုသည် အချက်အချာကျကျပင် အသေသတ်ခြင်း
ခံရသော သိုးသူငယ်ဟုပေါ်လာခြင်းသည် (ဗျာ၊ ၅၊ ၆) ထိုအနာဂတ္တိကျမ်းတစ်ခုလုံး၏ ဇာတ်ဝင်ခန်းများကို
နားလည်ရန် ထောက်ကူပေးသည်။

ယဇ္ဇာတ်ပုဒ်တွင် အသေသတ်ခြင်းခံရသောသိုးသူငယ် ၊ ဇာတ်ဝင်ခန်းတို့၏ အဓိကဇာတ်ကောင်
သည် ယေရှုဖြစ်ကြောင်း သင်ယူရကြပါမည်။ သူသာလျှင် ထိုက်တန်သောသူဟု လက်ခံသည်ဖြစ်၍ သူ၏
ထိုက်တန်ခြင်းသည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ယဇ္ဇာတ်ပုဒ်များ၊ အထုံးအဖွဲ့တွင် အလုပ်ဖြစ်စေသောအရာပင် ဖြစ်
သည်။ စုံလင်သောယဇ္ဇာတ်ပုဒ်ကို ပြုလုပ်သောသူ အနန္တမေတ္တာရှင်ဖြစ်ကြောင်း ၊ စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးရှိ
သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ထာဝရအံ့အားသင့်ရမည့်သူ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*မေလ ၄

အဓိပ္ပါယ်မဲ့သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းလော

ရံဖန်ရံခါတွင် စိတ်ကူးနှစ်မျိုးကို နှိုင်းယှဉ်ရသည်မှာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်း၏။ သမ္မာကျမ်းစာထဲတွင် ထာဝရဘုရား **ငြင်းပယ်သော** သူ့လူတို့ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ သဘောသဘာဝမှ သင်ခန်းစာမြောက်များစွာ ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဟောရှာယ ၁: ၂-၁၅ ကို ဟောရှာယ ၅၆: ၆၊ ၇ နှင့် ဆာလံ ၅၁: ၁၇ တို့ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အရေးကြီးသည့် ဘယ်အချက်များ သွန်သင်ထားသနည်း။

ဤဝမ်းနည်းဖွယ် ဇာတ်လမ်းတွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတစ်ခုကို ထာဝရဘုရားမှ ပထမအကြိမ် ငြင်းပယ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကယ်တင်ခြင်း၏ ရာဇဝင်အစတွင်ပင် အာဗေလ၏ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို လက်ခံသော်လည်း ကာကူနကို လက်မခံခဲ့ပါ။ ထိုအရင်ဦးဇာတ်လမ်းသည် ယဇ်ပူဇော်ရာတွင် လက်ခံထိုက်မထိုက် တို့ကို သိရှိခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ (ကမ္ဘာ၊ ၄: ၃-၇ နှင့် ဟောပြော ၁၁: ၄)။

ဟောရှာယအချိန်တွင် ကုသရေလတို့သည် မိမိတို့နှစ်သက်သည်အတိုင်း နေထိုင်လျက် ဘုရားသခင်ကို နှစ်သိမ့်နိုင်ရန် စိတ်ဝင်စားမှုမရှိဘဲ အသေးငယ်ဆုံးနည်းလမ်းဖြင့် ပြုလုပ်ကြသည်။ သူတို့၏ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကာကူနကဲ့သို့ အတ္တကိုသာ မှီခိုအားထားကာ ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် လုံးဝညံ့ဆက်ကပ်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ဤလောကနိုင်ငံများ၏ စိတ်ထားတည်းဟူသော အတ္တနှင့် မိမိလိုအပ်ဆန္ဒကိုသာ ပြည့်စုံစေခြင်းဖြစ်သည်။ ကာကူနသည် မိမိစိတ်ရှိတိုင်း နေထိုင်၍ မိမိရိုးရာနှင့်မိမိဝေါဟာရဖြင့်သာ နာခံမှုပြသသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိနှင့်အဆင်မပြေသူ ၊ မိမိတက်လမ်းကို ပိတ်ပင်သောသူဟု ထင်မြင်ကာ ထာဝရဘုရားအား သူ၏ကိုယ်ဟန်လက်ပြုဖြင့်သာ ကြောက်ရွံ့ပြသည်။

အာဗေလသည် ထာဝရဘုရားတောင်းဆိုသော ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သော ရောက်လာမည့် ကတိတော်မေရှိယကို ခင်းကျင်းပြသသောယဇ်ကို ပူဇော်သည်။ (ကမ္ဘာ၊ ၃: ၁၅)။ ထိုယဇ်သည် ကပ်တိုင်ပေါ်က ခရစ်တော်သိုးသူငယ်ကိုညွှန်ပြသည်။

“အာဗေလသည် ကယ်တင်ခြင်းလမ်းစဉ်၏ ဥပဒေသကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်သား၊ အပြစ်နှင့် အပြစ်၏အခ သေခြင်းကို မြင်၍ သူ၏ ဝိညာဉ်ကို ထာဝရဘုရားနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့စေသည်။ ယဇ်ကောင်းအား သတ်ခြင်းဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ၎င်းတို့ ချိုးဖောက်ထားသော ပညတ်တော်၏တောင်းဆိုမှုတို့ကို ဝန်ခံခဲ့သည်။ သွန်းသော အသွေးဖြင့် အနာဂတ်တွင် ကရာနီကပ်တိုင်တွင် ခရစ်တော် အသေခံမည်ကို မျှော်ကြည့်သည်။ ထိုသို့ပြုသော ကျေအေးခြင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချ၍ မိမိဖြောင့်မတ်သည်ကို သက်သေခံသဖြင့် သူ၏ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း လက်ခံသည်” အီးဂျီပိုက်၊ ဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖက်များ။ စာ၊ ၇၂။

“ကိုယ်ဟန်လက်ပြု” ဖြင့်သာ နေထိုင်ခြင်းမှ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ရန် မည်မျှ အရေးကြီးသနည်း။ ယေရှု၏အသေခံခြင်းသည်သာ မိမိတို့၏ ကယ်တင်ခြင်း မြော်လင့်ရာ ဖြစ်သည်ဟု လုံးဝ အပ်နှံခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ တွေ့ကြုံနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

*မေလ ၅

နွားထီးနှင့် သိုးတို့၏အသွေး

ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအယူဝါဒကို ရက်စက်သည်။ ကြမ်းတမ်းသည် မျှတခြင်းမရှိဟု ဝေဖန်သူတွေရှိသည်။ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ရပါမည်။ ခရစ်တော်၏သေခြင်းသည် ရက်စက်သည်။ ကြမ်းတမ်းသည် မျှတမှု မရှိပါ။ အပြစ်မဲ့သူသည် အပြစ်သားအတွက် သေရသည်။ ဤနည်းဖြင့်ပင် အပြစ်၏ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရပါမည်။ ထိုယဇ်ကောင်၏သေခြင်းသည် ရက်စက်၊ ကြမ်းတမ်း၍ မျှတမှု မရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၏သေခြင်းကို ညွှန်ပြသည်။

ဟောပြော ၁၀: ၃-၁၀ ဖတ်ပါ။ မွေဟောင်းကျမ်းတွင် ဘုရားသခင်၏လူ တို့ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို မည်သို့ သွန်သင်ထားသနည်း။ အကယ်စင်စစ် အပြစ်သားတို့ကို မကယ်တင်နိုင်ပါက အဘယ့်ကြောင့် ကမ်းလှမ်းနေသနည်း။

သိုးသူငယ်နှင့် အခြားသော ယဇ်ကောင်များတို့သည် ဘုရားသခင် သိုးသူငယ်၏ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကျေးအေးခြင်း ကို ညွှန်ပြသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းကို ပြသသော လက်တွေ့နည်းလမ်းများဖြင့် မေရှိယ ကြွလာခြင်းကို ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော သင်္ကေတများကို “အမျိုးအစားပြ” ဟုခေါ်လေ့ရှိရာ “အမျိုးမှန်” (သို့) ၎င်းတို့မှ နိမိတ်ပြထားသောအရာဖြင့် ပြည့်စုံရသည်။ အချို့တို့သည် ထို ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ကပ်တိုင်ပေါ် ယေရှု၏သေခြင်းအား နိမိတ်ပြသော “အသေးစားအနာဂတ်စကားများ” ဟုပင် ခေါ်ဆိုကြသေးသည်။

ရိုးရာဓလေ့တို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် နီးနွယ်နေသဖြင့် အနည်းငယ်ပေးဆပ်ရသည်။ လေယဉ်ဖြစ်စေ ရထားဖြစ်စေ လက်မှတ် ဖြတ်သောအခါ ချက်ခြင်းလက်ငင်း ခရီးမသွားရသေးပါ။ လက်မှတ်တစ်စောင် ရရှိထားသဖြင့် ယဉ်ပေါ်တက်ရောက်ခွင့်ရသည်ဖြစ်၍ ခရီးစဉ်အတွက် ကတိပေးခြင်းသင်္ကေတဖြစ်သည်။ ထိုစာရွက်ကြောင့် သင်တက်ထိုင်နိုင်သော်လည်း မည်သည့်ခရီးကိုမျှ ဦးတည်မသွားရသေးပါ။ သင်ဝင်ထိုင်ပြီး၍ ခရီးစတင်သောအခါ စာရွက်လက်မှတ်လေးသည် မလိုအပ်တော့ချေ။

ယဇ်ကောင်သည်လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသောဇာတ်ကောင် အဖြစ်ပါဝင်၍ စစ်မှန်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ရှိလာသောအခါ၊ ၎င်းတို့သည် အဓိပ္ပါယ်မဲ့လာသည်။ စစ်မှန်သောအရာ ဖြစ်လာသောအခါ သန့်ရှင်းသောအရပ်နှင့် အသန့်ရှင်းဆုံးသောအရပ်ကို ပိုင်းခြားထားသောကန့်လန့်ကာသည် ယေရှုသေသည်နှင့် နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသည်။ “ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ကန့်လန့်ကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေသည်” (မာက ၁၅: ၃၈)။ ဗိမာန်တော်နှင့်၎င်း၏ ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့ အလုံးစုံတို့သည် ကပ်တိုင်ပေါ် ယေရှု၏သေခြင်းကို ညွှန်ပြသည်။ ယေရှုသည် မိမိ၏ကတိများကို ကပ်တိုင်ပေါ်တွင် စုံလင်စေ၍ သေခြင်းကိုအောင်မြင်ကာ ထမြောက်ပြီးသည်နောက်တွင် ၎င်းအမျိုးအစားပြခြင်းသည် မလိုအပ်တော့ပါ။

နှုတ်ကပတ်တော်ယေရှု၏ သေခြင်းဖြင့်သာ ကျေးအေးနိုင်သော ထိုအပြစ်သည် မည်မျှ ဆိုးယုတ်သည်ကို တွေးကြည့်ပါ (၁ ယော၊ ၁: ၁-၃၊ ၁၄)။ အပြစ်အား ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်ကဲ့သို့မြင်တွေ့ရမည် ဆိုသည်ကို မည်သို့ သွန်သင်ထားသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ ပဿခါသိုး

*မေလ ၆

ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင် ယေရှုသည် သိုးသူငယ်ဖြစ်ကြောင်း အကြိမ်သုံးဆယ်ခန့်ပါရှိသည်။ ကယ်တင်ခြင်း စီမံကိန်း စတင်လိုက်သည်နှင့်အမျှ မေရိယလမည်ကို လူသားတို့သည် သိုးသူငယ်ဖြင့် သင်္ကေတပြသကြသည်။ အာဓြေလသည် “မိမိသိုးတို့တွင် အဦးဖွားသောသား” (ကမ္ဘာ၊ ၄:၄) ကိုဆောင်ခဲ့သည်။ ဣသရေလတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှကတိပြည်သို့ ထွက်လာမည့်ဆဲဆဲတွင် တစ်နှစ်အတွင်း အဦးဖွားသောသိုးထီးကို ယူဆောင်ရမည်ဟု ညွှန်ကြားချက် ရရှိသည် (ထွက်၊ ၁၂:၅)။

ထွက်၊ ၁၂:၁-၁၁။ ဟောရှာယ ၅၃:၇၊ ၈။ ၁ ကော၊ ၅:၇ နှင့် ဗျာ၊ ၅:၆ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ယေရှုသည် ပဿခါယဇ်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို မည်သို့ဆိုထားသနည်း။ မိမိတို့တစ်ဦးစီအတွက် မည်သို့အနက် ရှိမည်နည်း။

ယေရှုသေပြီး၊ ထမြောက်ပြီး၊ ကောင်းကင်သို့ တက်ကြွပြီးနောက်တွင် ဖြစ်ပျက်သော အရာများအား ပေတရုသည် “မိမိဘာဆက်ကျင်လည်သော အချဉ်းနီးကျင့်ကြံပြုမူခြင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သည့် ရွှေငွေ အစရှိသောဥစ္စာများနှင့် သင်တို့ကိုရွေးတော်မူသည် မဟုတ်။ အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ အညစ်အကြေး နှင့် ကင်းစင်သော သိုးသူငယ် ခရစ်တော်၏အသွေးတော်မြတ်ဖြင့် ရွေးတော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့” (၁ ပေါ၊ ၁:၁၈၊ ၁၉)။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းခြင်းကို အားရခြင်း၌ အသက်ရှင်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာပုံစံသည် ဖန်ဆင်းရှင်အကြောင်းကို မမှန်မကန် ပြောဆိုခြင်း သာဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ယေရှုသည် “နောက်ဆုံးအားဒ်” (၁ ကော၊ ၁၅:၄၅) ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျဆုံးသော နေရာကို သူသည် စုံလင်စေသည်။ သူ၏ လူ့ဇာတိတွင် လူသားတို့၏ ဖြစ်ရသမျှအလုံးစုံ ဖြစ်ရသည်။ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုလည်း စုံလင်စွာပြသခဲ့သည်။ “ငါ့ကို မြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကို မြင်၏” (ယော၊ ၁၄:၉) ဟု ဖိလိပ္ပုအား မိန့်တော်မူသည်။

ယေရှုသည် ပဿခါပွဲနေ့တွင် ကပ်တိုင်ပေါ်တက်ရသည်ဖြစ်သဖြင့် သူသည် အမျိုးမှန်သော သိုးသူငယ်ဖြစ်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။ ယောဟန် ၁၈: ၁၉၊ ၂၀ တွင်လည်း ယေရှုသည် မိမိအကြောင်းကို မိမိ “ထင်ရှားစွာ” ဟောပြောသည် ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ပဿခါသိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ထွက်၊ ၁၂: ၅၊ ၆ တွင် ဣသရေလတို့သည် ပဿခါသိုးသူငယ်ကို ရွေးချယ်ပြီး “စောင့်ထား” ကာ ပွဲနေ့ရောက်မှ ထုတ်ပြရမည်ဟု သွန်သင်ထားသည်။ ယဇ်ပူဇော်ဟိတ်မင်ကြီးသည် ယေရှု၏ သွန်သင်ချက်များအကြောင်း မေးမြန်းသောအခါ ယေရှုသည်လည်း လူတိုင်းပိုင်းခြားနိုင်စေရန် ဗိမာန်တော်တွင် “ထင်ရှားစွာ” ဟောပြောခဲ့သည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။ သူ၏ သက်တော်စဉ်နှင့် သွန်သင်ချက်တို့သည် သူ၏ဖြစ်စဉ်အမှန်ကန်ကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ သူသည် အသွင်ပျက်ချက်မပါသော သိုးသူငယ်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဘုန်းတော်အား အင်အား အကြီးဆုံး ပြသနိုင်သူဖြစ်သည်။

ယေရှု၏ စုံလင်သော ဝိသေသလက္ခဏာကို မိမိတို့၏ဘဝတွင် ပြသနိုင်ရန် မည်သည့်လမ်းစဉ်များ ရှိသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဗိမာန်တော်၌ ယေရှု

*မေလ ၇

ကယ်တင်ခြင်းရာဝင်တွင် တင်းမာမှုမြောက်များစွာ ကျော်ဖြတ်ရသည်။ တစ်ချိန်တစ်ခါက ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသောဆက်ဆံခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ပြန်လည် အသက်သွင်းရန် အလိုရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နီးကပ်ရန် အလိုရှိတော်မူသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အနားသို့ကပ်လာသော အပြစ်သားသည် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ဒါဝိဒ်သည် ဆာလံ ၅: ၄ တွင် “*ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို နှစ်သက်သော ဘုရား မဟုတ်။ ဆိုးသော သူကို လက်ခံတော် မမူ*” ဟု သီဆို၏။ ဆက်လက်၍ “*အကျွန်ုပ်မူကား များစွာသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသဖြင့် အိမ်တော်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တွင် ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်*” (ဆာ၊ ၅: ၇) ဟု ဆို၏။

ဟဂွဲ ၂: ၇-၉ ဖတ်ပါ။ ဒုတိယဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်သောအခါ ပုရောဖက်ဟဂွဲသည် အံ့အားသင့်ရသော ကတိတစ်ခု ပြု၏။ ဗိမာန်တော်အသစ်သည် အရင်ဦးထက်ပင် ဘုန်းတော်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ မည်သို့ အနက်ရှိသနည်း။

ပထမဗိမာန်တော်အား ရှောလမုန်သည် အနမောဒနာပြုသောအခါ ၊ ဗိမာန်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်မိုးတိမ်နှင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့အား ခါနန်တိုင်အောင် လမ်းပြတော်မူသဖြင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့၏ အမှုတော်ဆောင်ခြင်းကို ဆက်လက်မဆောင်ရွက်နိုင်ကြတော့ပါ (၂ ဓမ္မ၊ ၁၀: ၁၁)။

ဒုတိယဗိမာန်တော်ကို အနမောဒနာပြုသောအခါ ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်တော်အား ကိုယ်စားပြုသော ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် ပျောက်ဆုံးနေလေသည်။ အကြောင်းသည် ယေရမိသည် ဝှက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤတစ်ချိန်တွင် ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ဗိမာန်တော်အား ပြည့်နှက်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ကျေကွဲဝမ်းနည်းကြရပါသည်။ ဟဂွဲ၏ကတိသည် မည်ကဲ့သို့ ပြည့်စုံနိုင်သနည်း။

ထို ဒုတိယဗိမာန်တော်တွင် ဘုရားသခင်မှ လူဝင်စားလာသောယေရှုသည် လူအဖြစ်သွေးသားဖြင့် ပေါ်လာသည်။ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် ကန့်လန့်ကာအနောက်မှ ထွက်လာကာ လူဇာတိခံယူ၍ ဤကမ္ဘာပျက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ နေလာခဲ့သည်။ ထာဝရဘုရား၏ သားတော်သည် လူ၏သား ဖြစ်လာ၍ အနုရောဂါသည် တစ်ဦးအား တို့ကိုင်၍ ပျောက်ကင်းစေသဖြင့် မျက်နှာတော်ကို မြင်ရရုံမက အသံတော်ကို ပါကြားသိရသည် (မဿဲ၊ ၈: ၂)။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သူထံသို့ ဆွဲခေါ်မည့်အစား သူကိုယ်တိုင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အနားသို့ ပင် အရောက် ကြွဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ လူကိုယ်တိုင်အဖြစ် ကြွဆင်းလာခဲ့၏။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် “*ကြည့်ရှုလော့၊ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လတုံ။ ထိုသားကို မောဇ္ဇေလအမည် မှည့်ရလတုံ*” (မဿဲ၊ ၁: ၂၃) ဟု လာသတည်း။ အနက်ကိုတွေးကြည့်ပါ။ စကြာဝဠာ၏ ဖန်ဆင်းရှင်သည် မိမိထက်အခြေခံမဲ့သူတို့နှင့် တန်းတူနေထိုင်၍ အသေပင်ခံတော်မူ၏။

ကပ်တိုင်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော်ကို အကြီးဆုံးထင်ရှားစေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား မေတ္တာတော်၏အဖြစ်မှန်ကို ခံစားနိုင်မည့် အခြားမည်သည့်နည်းလမ်းရှိအုံးမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့

*မေလ ၈

ကိုယ်တော်သည်အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းသည်

ပုရောဖက်တို့သည် မိမိတို့၏ရူပါရုံတွင် ထာဝရဘုရားနှင့် နီးကပ်စွာနေရ၍ ပလ္လင်တော်ကိုပင် မြင်ရခွင့်ရသည်မှာ အခါပေါင်းများစွာ ဖြစ်သည်။ ယေဇကျေလသည်လည်း မိုးမျက်နှာကျက်အထက်တွင် ရှိသည်ကို မြင်ရသည် (ယော၊ ၁: ၂၆)။ ဟေရာယသည်လည်း အလွန်မြင့်သောပလ္လင်ကို မြင်တွေ့ရသည် (ဟော၊ ၆: ၁)။ အရှင်းလင်းဆုံးဖော်ပြခြင်း တစ်ခုမှာ ရှင်ယောဟန်သည်လည်း ရူပါရုံတွင်ပင် ထိုနေရာသို့ရောက်ရှိခဲ့သည် (ဗျာ၊ ၄၊ ၅)။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ဗိမာန်တော်နှင့် အထုံးအဖွဲ့တို့၏ အမျိုးပြ တို့သည် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ခစားနိုင်ရခြင်းသည် ယေရှု၏အသွေးကြောင့်သာဖြစ်သည် (ဝတ်၊ ၁၆: ၂၊ ၁၄)။

ဟေရာယ ၆: ၁-၅ နှင့် ဗျာ၊ ၄: ၇-၁၁ ဖတ်ပါ။ ဤရူပါရုံနှစ်ခုတို့တွင် အလားတူသော အခြေခံအရာများ မည်သို့နည်း။ ဖြစ်ပျက်မှုအစဉ်လိုက်ပင် ဂရုစိုက်ပါ။ မည်သည့်အချက် အရင်ဦး စဖြစ်သနည်း။ မည်သည်က လိုက်လာသနည်း။ ဤရူပါရုံတွင် ထာဝရဘုရားသည် မည်သည့်အမှန်တရားကို ဖိအားပေးသနည်း။

ဤပလ္လင်တော် ရူပါရုံနှစ်ခုလုံးတွင် အရင်ဦး စဖြစ်သည်မှာ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းခြင်းကို ဦးထိပ်ထားသည်။ ဟေရာယ၏ရူပါရုံတွင် မြင်ကွင်းသည် ခမ်းနားထယ်ဝါ၏။ ဗိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်၍ တံခါးတိုင်တို့သည် လှုပ်ရှားကာခေရုဗိမံတို့သည် သန့်ရှင်းသန့်ရှင်းသန့်ရှင်း ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ ယောဟန်၏ရူပါရုံတွင် ခေရုဗိမံတို့သည် အလားတူ သန့်ရှင်းသန့်ရှင်းသန့်ရှင်း ဟု ပြောဆိုနေကြ၏။ (ခေရုဗိမံ အကြောင်း ထပ်လေ့လာရန် ယေယကျေလ ၁၀: ၁၄၊ ၁၅။) ပုရောဖက် တစ်ဦးစီတို့အား ထာဝရဘုရား၏ တောက်ပြောင်ဝင်းလက်သော ဘုန်းတော်ကို ပြသသည်။

ထိုနောက်မှ ပုရောဖက်၏တုံ့ပြန်ခြင်းကိုပါ တွေ့ရသေး၏။ ဟေရာယသည် မိမိတွင် ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းရှိသည်ဆို၏ (ဟော၊ ၆: ၅)။ ယောဟန်သည်လည်း ထိုက်တန်သောသူ တစ်စုံတစ်ဦးမျှမရှိ၍ ငိုကြွေးရသည် ဆို၏ (ဗျာ၊ ၅: ၄)။ ထာဝရဘုရား၏ ထိုက်တန်ခြင်းကို တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြသောအခါ လူသားတို့၏ အခြေအနေကို တွေးဆနိုင်ပေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မထိုက်တန်ပါသဖြင့် ရွေးနုတ်ရှင်ခရစ်တော်အား လိုအပ်နေကြတော့၏။ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားအား အပြစ်မြောက်များစွာ ဖို့ကာ တစ်ဖက်သတ်သမားအာဏာရှင်ဆန်သောအတ္တသမား ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲသော်လည်း ၊ ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်တော်တွင် ခဏမျှ ခစားရသောအချိန်တွင်ပင် သူ၏မှားတို့သည် ပေါ်လွင်ကြလေသည်။ ခရစ်တော်၏အဖြစ်မှန်သည် “အသေသတ် ခံရသောသိုးသူငယ်” (ဗျာ၊ ၅: ၁၂) ဖြစ်၍ ခမည်းတော်ဘုရား၏ အဖြစ်မှန်ကို မြင်တွေ့စေသော သူ ဖြစ်သည်။ ယေရှုအား မြင်တွေ့သောသူသည် ခမည်းတော်အားမြင်တွေ့ရသည်ကို သိကျွမ်းရခြင်းသည် စိတ်ချမ်းမြေ့စေလှ၏ (ယော၊ ၁၄: ၉)။ ခမည်းတော်အား အကြီးမားဆုံးဖော်ပြခြင်းသည် ကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ယေရှုအသေခံနေသောမြင်ကွင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကပ်တိုင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အရာနှစ်ခု ပြသသည်။ အရင်ဦး၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အသေခံသည်တိုင် ချစ်တော်မူသည်။ ဒုတိယ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်မျှပင်ကျဆုံး၍ အပြစ်ရှိနေသော်လည်း ကပ်တိုင်တော်က သာလျှင် ကယ်တင်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

*မေလ ၉

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းကို စောင့်ထိန်းပေးနိုင်သူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် တိကျစွာဖော်ပြထားပါသည်။ သူ၏အသက်တာသာလျှင် အပြစ်ကင်းစင်သော လူ့အသက်တာ ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတော်ကိုအားရစေသော တစ်ခုတည်းသောအသက်တာပုံစံ ဖြစ်သည်။ သူသည် မှည့်မထင်းသော ဘုရားသခင်၏သိုးသူငယ်ဖြစ်၍ လူသားမျိုးနွယ်၏ ထာဝရလုံခြုံမှု၏ ဦးခေါင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ယူတင်သဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်အားတုံ့ပြန်သော တရားစီရင်ခြင်းကို ပြေကျေစေသည်။ ကောင်းကင်သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ပတ်လည်တွင် စုရုံးကြသည်ကို ရှင်ယောဟန်သည် သက်သေခံနေဆဲတွင် သူ့အား မငိုတော့ရန် “ယုဒအမျိုး၏ခြင်္သေ့သည် ...အောင်မြင်ပြီ” (ဗျာ၊ ၅:၅) ဟု ဆိုလေ၏။

အပြစ်၏ ဆိုးညစ်ခြင်း ကျဆုံးလူသားတို့၏ အခြေအနေတို့သည် ယေရှုဘုရားကိုယ်တိုင်၏ သေခြင်းဖြင့်သာ လုံလောက်စွာဖြေရှင်းပေးနိုင်သည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် သူနိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်မှု ဥပဒေများကို မချိုးမဖျက်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့အား ကယ်တင်ရန် အခြားနည်းလမ်းရှိပါက ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးလောက်၏။

“ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အား ချိုးဖောက်ခြင်းသည် ထိုအပြစ်ရှိသူ၏ အသက်ကိုတောင်းဆို၏။ စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးတွင် လူသားတို့အား အစားထိုးနိုင်သူတစ်ဦးသာ ရှိသည်။ ပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူ သန့်ရှင်းသောကြောင့် ၊ ၎င်းအား ချိုးဖောက်ခြင်းကိုလည်း ဘုရားနှင့်တန်းတူသူက သာလျှင် ကျေစေနိုင်သည်။ ခရစ်တော်မှတစ်ပါး အခြားတစ်ဦးမျှ ထိုပညတ်၏ ကျိန်ခြင်းမှ ပြန် သင့်မြတ်စေနိုင်သူ မရှိပါ။ ခမည်းတော်နှင့် သားတော်ကိုပင် ကွေကွင်းစေနိုင်သောအပြစ်တို့ကို ခရစ်တော်သည်သာ ယူတင်နိုင်သည်။ ကျဆုံးသောလူသားများကို အနက်ဆုံးသောဝမ်းနည်းခြင်းတွင်းထဲအထိ ပင်လျှင် ခရစ်တော်သည် သာလျှင် လက်လှမ်းမီခဲ့သည်” (အီးချီဂျီကံ၊ ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဇာန်များ။ စာ - ၆၃)။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ကွပ်မျက်ခြင်းခံခဲ့ရသော သိုးသူငယ်သည် ပလ္လင်တော်သို့ဝင်ရသောအခွင့် ရသည်ကို ယောဟန် မြင်၏။ ဗျာ၊ ၁၃:၈ တွင် ယေရှုသည် ကမ္ဘာဦးကပင် ကွပ်မျက်ခံရသည်ဆို၏။ မိမိတို့မလိုအပ်မီ ကတည်းကပင် ဘုရားသခင်သည် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကိုချထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သို့သင်ခဏ်းစာရနိုင်သနည်း။

၂။ ဘုရားမဲ့ဝါဒီတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့သည် စကြာဝဠာတွင် စွန့်ပစ်ခံရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ တစ်ဘက်တွင် သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာကိုချစ်သောကြောင့် ကြွဆင်းလာကာ အသေခံပေးသည် ဆို၏။ ထို ဘုရားမဲ့ဝါဒီနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အမြင်သည် အဘယ်ကြောင့်ကွာခြားလှသနည်း။ ကပ်တိုင်၏အဖြစ်မှန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မည်သို့လွှမ်းမိုးနိုင်မည်နည်း။

၃။ ခရစ်တော်၏ အသက်တာ ၊ သေခြင်းနှင့် ထမြောက်ခြင်းတို့မှသာလျှင် လူသားအား အဘယ်ကြောင့် ကယ်တင်နိုင်သနည်း။ အပြစ်သည် အလွန်ဆိုးယုတ်သည်ကို ထိုအဖိုးအခတို့သည် မည်သို့တင်ပြသနည်း။

သင်ခန်းစာ ၇

*မေလ ၁၀-၁၆

အနာဂတ္တိကျမ်း၏အခြေခံများ

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။ ဟောရှာယ ၆:၆-၈။ ကမ္ဘာ၊ ၃: ၂၁-၂၄။ ယေယ၊ ၁:၄-၁၄။ ဗျာ၊ ၄:၁-၁၁။
တော၊ ၂:၃-၂၅။ ဟောရှာယ ၁၄:၁၂-၁၄။

ကျမ်းချက်။ “တဖန် ထာဝရဘုရားက ငါသည် အဘယ်သူကို စေလွှတ်ရမည်နည်း။ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သူ သွားမည်နည်း ဟုမေးတော်မူသံကို ငါကြားလျှင် ငါက အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပါဟုလျှောက်လေ၏” (ဟောရှာယ ၆:၈)။

ထာဝရဘုရား၏ စကြာဝဠာကို အုပ်ချုပ်ပိုင်နိုင်ရန် သူသည် အရာခပ်သိမ်းအား ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်ခြင်း (ဗျာ၊ ၄: ၁၁) နှင့် သူ၏ မူလဝိသေသလက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သော ဝိသေသလက္ခဏာကို တွေ့ရှိခြင်းသည် ဒုစရိုက်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တွင် အသရေပျက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိခြင်းဖြစ်သည် (ရှောမ၊ ၃: ၂၃)။ ယခုအပတ်တွင် လူသားသည် သန့်ရှင်းသောဘုရားနှင့် တော်စပ်ပုံ ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်သို့ပို့ဆောင်၏ စသည်တို့ကို ပလ္လင်တော်ရှုပါရုံအား လေ့လာခြင်းဖြင့် သင်ကြားရကြလိမ့်မည်။

ထာဝရဘုရား၏ ပြုပြင်ခြင်းသည် တစ်ဦးခြင်းမက တစ်နွယ်လုံးသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဘုန်းတော်ကို ဖော်ပြဘို့ရန် အစီအစဉ် ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် ရှာဖွေပါက အပြစ်လွှတ်ခြင်းနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်း ခံရသော မျိုးနွယ်အား ထာဝရဘုရား၏ မြင့်မြတ်သောခေါ်တော်မူခြင်းကို သိကျွမ်းစေသော အချက်လက်များကို တွေ့ရကြပါမည်။

လူသားတို့၏ ပုန်ကန်ခြင်းသည် ထာဝရကွယ်ပျောက်ပါတော့မည်။ ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော်လက္ခဏာ မိမိကိုယ်ကို ငြင်းပယ်ကာ မိမိကိုယ်ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့သည် လူသားအတွက် နဂိုမူလ ရည်ရွယ်ထားခြင်းထက်ပင် သာ၍ တောက်ပနေအုံးမည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူသား၏ ကျဆုံးခြင်းကို မရည်ရွယ်ခဲ့သော်လည်း သူ၏မေတ္တာတော်လက္ခဏာ သည် ကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ထိုသို့ပြုလုပ်စေလေသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*မေလ ၁၁

အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူပါ

တစ်ချိန်တစ်ခါက အသင်းတော်တစ်ခုသည် မြေအောက်ခန်းဟောင်းတစ်ခုကို ပြုပြင်ကာ မိဿဟာယခန်းမအဖြစ်ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အရင်ဦးပြုလုပ်ရမည့်အရာသည် မီးအသစ် တပ်စင်ခြင်းဖြင့် ခန်းမလှပစေရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့တပ်စင်လိုက်ကာမှ သာ၍ရပ်ဆိုင်းနေလေသည်။ တောက်ပသော မီးအလင်းသည် အကြမ်းထည်များကိုပင် ပေါ်လွင်လာစေသည်။ ဟေရှာယသည်လည်း ပလ္လင်တော်ရှုပါရုံအားဖြင့် မိမိ၏ အသရေပျက်ခြင်းကို မြင်တွေ့လေတော့သည်။ “ငါ၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်းပြီ။ ငါသည် ညစ်ညူးသော နှုတ်ခမ်းရှိလျက် ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်းရှိသော လူမျိုးတွင်နေလျက်နှင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရား တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်လေပြီတကား” (ဟော၊ ၆:၅) ဟု ဆို၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကောင်းကင်သို့ တမဟုတ်ခြင်း ရောက်ရှိသွားသည်ရှိသော် ထိုနည်းတူပင် ခံစားကြရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆင်ခြေဆင်လက်များတို့ကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်လောက်အောင် ထိုအလင်းသည် တောက်ပ၏။ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပျောက်ဆုံးလုဖြစ်၏။ ဟေရှာယသည်လည်း အသက်ထက်ဆုံး အံ့သြမဆုံးဖြစ်ရသည်။

ဟေရှာယ ၆: ၆-၈ ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ကြောင့် အကျိုးနည်းသည်ကို ဟေရှာယသိသည်။ အပြစ်၏အခသည်လည်း သေခြင်းဖြစ်လိုက်သေးသည်။ သို့သော်လည်း အပြစ်၏အကျိုးဆက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပစ်ထားဘဲ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအနားသို့ပင် ဆွဲခေါ်သေး၏။ ဤတွေ့ဆုံခြင်း၏ ရလဒ်သည် အဘယ်နည်း။ အဘယ့်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။

သရဖီကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ကမီးခဲတစ်ခဲဖြင့် ဟေရှာယ၏နှုတ်ခမ်းအား တို့ပေးခြင်းဖြင့် သူ၏အပြစ်တို့ကို သန့်စင်စေသည်။ ထာဝရဘုရား၏ လူများတို့အတွက် ကြားဝင်စေ့စပ်ခြင်း အမွှေးနံ့သာပေါင်းပလ္လင် ဖြစ်တန်ရာသည် (ဗျာ၊ ၈: ၃၊ ၄)။ သူ့အပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တွင် ခစားရန် ထိုက်တန်သည်ဟု ထင်မှတ်ရုံမက လောကကမ္ဘာသို့ ထာဝရဘုရား၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းပင်ခံရသည်။

သရဖီ၏ အနက်သည် “လောင်မြိုက်သောသူ” ဟူ၏။ နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်အား ယေရှုသည် “ယောဟန်သည်ညှိထွန်း၍ လင်းသောမီး ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏတာမွေ့လျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏” (ယော၊ ၅: ၃၅) ဟုဆို၏။ ယောဟန်ပင်လျှင် ကျေးဇူးတော်နှင့် ကယ်တင်ခြင်းကို တောင့်တသူဖြစ်နေသော်လည်း သူ၏ အမှုတော်သည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ကယ်တင်ခြင်းကို ပေးစွမ်းသောသူကို ညွှန်ပြနေ၏။ ယေရှုသည်စုံလင်သောခမည်းတော်၏ ဘုန်းတော်အဖြစ်ကြွဆင်းလာ၍ ထာဝရဘုရားရှင်သည်လည်း အပြစ်သားပုရောဖက်တစ်ပါးကို အလားတူအမှုဆောင်သော ကောင်းကင်၏သရဖီအသွင်ဖြင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။

ဟေရှာယသည် မိမိအပြစ်တို့အားသန့်စင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း သိရှိရမှသာ “အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ် တော်မူပါ” ဟု ပြောဆိုနိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူတုံ့ပြန်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ယေရှု၏အသွေးတော်ဖြင့် မည်ကဲ့သို့ဆေးကြောကြမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ ခေရိမ်နှစ်ပါး

*မေလ ၁၂

ကျွန်ုပ်တို့၏ အရင်ဦးမိဘနှစ်ပါးတို့အား ဥယျာဉ်တော်မှနှင်ချသည်နှင့်ပင် ဘုရားသခင်သည် မေရှိယ မြော်လင့်ခြင်းကို ကမ်းလှမ်းတော်မူသည် (ကမ္ဘာ၊ ၃: ၁၅)။ ဧဒင်တံခါးဝတွင် တန်ခိုးရှိသောသင်္ကေတတစ်ခုအဖြစ် ခေရိမ်နှစ်ပါးအကြားတွင် တောက်ပသောအလင်းဖြာထွက်စေသည်။ ထိုအရာတို့သည် ထာဝရဘုရား ပလ္လင်တော်၏သင်္ကေတဖြစ်သော ပဋိညာဉ်သေတ္တာနှင့် အလွန်နီးစပ်သည်ကို မမေ့သင့်ပါ (ထွက်၊ ၂၅: ၁၈)။

ကမ္ဘာ၊ ၃: ၂၁ - ၂၄ ဖတ်ပါ။ ခေရိမ်တို့ မည်သည့်အမှုကို ထမ်းရွက်၍ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။

အပြစ်သားတို့သည် အသက်ပင်အနားသို့ မကပ်စေနိုင်ရန် ခေရိမ်တို့သည် စောင့်ကြပ်ကြရသည် (ကမ္ဘာ၊ ၃: ၂၂) ဖြစ်ရာ၊ နောင်တစ်ချိန်ချိန်တွင် ထိုသုခဘုံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိရမည် ဟူသောကတိတော် မြော်လင့်ခြင်း၏ သင်္ကေတပင် ဖြစ်သည်။ “လူသားအား နှင်ထုတ်ပြီးနောက် အချိန်တော်တော်ကြာသည်ထိ ဧဒင်သည် မြေကြီးပေါ်တွင် တည်နေသေး၏။ အာဒံနှင့် သူ့သားတို့သည် လာရောက်၍ ဘုရားအား ဝတ်ပြုကြ၏။ ဧဒင်တွင် သူတို့ချိုးဖောက်ခဲ့သော ဥပဒေသကို ပြန်လည်နာခံမည့် ကတိကဝတ်များကို ရွတ်ဆိုလာကြသည်။ အပြစ်၏ဒီရေသည် ကမ္ဘာသို့ပြန့်နှံ့လာသောအခါ လူသားတို့၏ဆိုးသွမ်းမှုများကို ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးရမည်ဖြစ်၍ ဧဒင်ကိုမြေကြီးမှ ရုပ်သိမ်းရမည်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပိုင်ရှင်လက်၏ထံသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ “**ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ် (ဗျာ၊ ၂၁: ၁) အဖြစ် အရင်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်ထက် သာလွန်စွာ ပြုပြင်ရလိမ့်မည်။**” (အီးဂျီပိုက် ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဇာတ်များ။ စာ၊ ၆၂)။

ကမ္ဘာ၊ ၃: ၂၄ ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်စကားလုံးများတွင် ထာဝရဘုရားသည် ခေရိမ်တို့ကို ဧဒင်၏ အရှေ့မျက်နှာခြမ်းတွင် တည်ထားသည်ဆို၏။ ဟေဗြဲဘာသာတွင် **ရှာကန်** သည် သန့်ရှင်းသောဝတ်တော်၏ မူလစကားလုံးဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၂၅: ၉။ တော၊ ၃: ၂၆) ဘုရားသခင်သည် သူလူများ၌ ကိန်းဝပ်သောနေရာဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား တည်ရှိခြင်းတည်းဟူသော **ရှေကန်** သည် သမ္မာကျမ်းစာတွင် မပေါ်လာဘဲ ဤစကားလုံးကို အခြေခံကာ **တဲတော်** ဟုသာ အနက်ပြန်လေ့ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ **ရှာကန်** ကိုလည်း ထာဝရဘုရားသည် ဧဒင်၏ အရှေ့မျက်နှာခြမ်းတွင် ခေရိမ်တို့အား **တဲတော်** တည်၏ဟု ဆိုရပေမည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ခေရိမ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိန်းဝပ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆက်နွယ် (၁ကော၊ ၁၃: ၆။ ဆာ၊ ၈၀: ၁။ ဟေရှာယ ၃၇: ၁၆) ၍၊ အထူးသဖြင့် သူ၏နာမတော်အား ကြွေးကြော်ရာ ရာဇပလ္လင်တော်ပင် ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၄ တွင် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူအား ထောမနာပြု၍၊ ရာဇပလ္လင်တော်အနားသို့ ခစားရသောအသက်ကြီးသူ ၂၄ ပါးတို့အား (ဗျာ၊ ၄: ၁၁) အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ထားမိရန် သတိပြုရမည်။ ဤအရာသည် ကောင်းကင်ရာဇပလ္လင်တော်အားလည်းကောင်း၊ အပြစ်လွတ်ငြိမ်းခြင်းရရှိသော အပြစ်သားများနှင့် ဖန်ဆင်းရှင်အပေါ်တော်စပ်ခြင်းနှင့် တာဝန်များကို သိကျွမ်းစေသည်။

အင်္ဂါနေ့

*မေလ ၁၃

လောင်မြိုက်သော မီးကျိုးခဲကဲ့သို့

ခေရုဗိမ်တို့သည် သက်ရှိများ (ယေဇ၊ ၁၀း ၈) ရွှေသင်္ကေတများလည်း (ထွက်၊ ၂၅း ၁၈) ဖြစ်၍ မေ့ဟောင်းကျမ်းတစ်လျှောက်တွင် ပါဝင်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်ကပ်လျက်တွင်ပင် တည်ကြ၍ ဘုန်းတော်ကို စကြာဝဠာသို့ ဖြာထွက်စေသည် ဆိုသည်။ အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်းမတိုင်မီ ကန့်လန့်ကာအတွင်းဘက်တွင် ပန်းထိုးတန်ဆာဆင်ထားလေ့ရှိသည် (ထွက်၊ ၂၆း ၁)။ ဆာလံစာအုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ မဟာအင်အားကို သတ္တဝါအပေါင်းတို့သို့ ခေရုဗိမ်တို့သည် သယ်ဆောင်သည်ဟု ဆိုသည် (ဆာ၊ ၁၈း ၁၀)။ ရွှေစင်ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မိမိအတောင်တို့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြန့်၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အား မိုးထားရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ (ထွက်၊ ၂၅း ၁၈-၂၀)။

ယေဇကျေလ ၁း ၄-၁၄ ဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်များတွင် ဟေရာယ ၆း ၁-၆ နှင့် ဗျာ၊ ၄း ၁-၁၁ တို့တွင် ဖော်ပြထားသော အချက်များ၏ အလားတူခြင်း မည်သို့တွေ့ရသနည်း။

ယေဇကျေလအား ခမ်းနားထယ်ဝါသော ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို ပြသသည်။ ထိုအချိန်တွင် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့၏ ကြပ်တည်းသောအချိန် ကတိတော်ပြည်တွင်မနေရဘဲ ဘေဘီလုန်၏ ကျွန်သရုပ်ပင် ဖြစ်ကြခြင်းသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာပင်ဖြစ်သည်။ ယေဇကျေလသည် ထိုမြင်ကွင်းအား မျှော်ကြည့်သောအခါ ၎င်းတို့အားလုံးအထက်တွင် ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

အခြားရာဇပလ္လင်တော် ရူပါရုံများဖြင့် အလားတူခြင်းတို့ကို သတိပြုပါ။ ယေဇကျေလမှ သက်သေခံရသော အသက်ရှင်သောသတ္တဝါတို့သည် ယောဟန်၏ ရူပါရုံတွင်မြင်ရသော သတ္တဝါတို့၏ မျက်နှာတို့နှင့် တူညီနေ၏။ ခြင်္သေ့၊ သိန်းငှက်၊ နွားထီး နှင့် လူ တို့ဖြစ်သည်။ ပဟေဠိဆန်လွန်းသော မျက်နှာလေးဖက်ပါသော ထိုသတ္တဝါတို့၏ အနက်ကိုမူ ယေဇကျေလသည် ဖော်ပြခြင်းမပြုသော်လည်း အခြား ရာဇပလ္လင်ရူပါရုံတွင် ၎င်းတို့ကို “ခေရုဗိမ်” ဟု ခေါ်ဆို (ယေဇ၊ ၁၀း ၁-၂၁) ၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုပင် ဟေရာယ၏ သရဖီ နှင့် မီးကျိုးခဲ ရူပါရုံတွင်ပင် ထပ်မံမြင်တွေ့ရ၏။ ယောဟန်မြင်တွေ့ရသော သတ္တဝါတို့၏ မျက်နှာများကိုပါ ဖော်ပြသည်။

ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်အား မြင်တွေ့ရတိုင်း မောရှေနှင့်ဆုံတွေ့ရသောနေရာ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတွင်ပင် ဖြစ်စေ (ထွက်၊ ၂၅း ၂၂) ပုရောဖက်များ၏ ရင်သပ်ရှုမောဘွယ် ရူပါရုံတွင်ပင် “ခေရုဗိမ်” တို့သည် အမြဲတည်ရှိ၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်နှင့် ကျွမ်းဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပုံတူ ဖန်ဆင်းထားသော လူသားများဖြစ်စေ၊ ရာဇပလ္လင်တော်နှင့် ကျွမ်းဝင်သော ကောင်းကင်တမန်တော်များ ဖြစ်စေ၊ ဖန်ဆင်းထားသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်အား တန်ပြန်လင်းစေရပါမည်။

သန့်ရှင်း၊ သန့်ရှင်း၊ သန့်ရှင်း၊ အနန္တအရှင်။ ထိုသန့်ရှင်းခြင်းကို ယေဇကျေလသက်တသံချက် နှင့် သင် မည်ကဲ့သို့ တိုင်းတာမည်နည်း။ ဧဝံဂေလိတရားတော်အား သင် မည်မျှလိုအပ်ကြောင်းကို မည်သို့ ဖြေဆိုမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*မေလ ၁၄

မိမိလူမျိုးတို့၌ ထာဝရဘုရား

ဣသရေလတို့သည် မိုးတိမ်ထဲမှ ထာဝရဘုရား၏ ဦးဆောင်ခြင်းကို လိုက်ရှောက်လျက် ကတိတော်ပြည်သို့ ခရီးဆုံးသောအခါ တဲတော်ကို တည်ဆောက်၍ ၎င်း၏ပတ်လည်တွင် တစ်မျက်နှာလျှင် မျိုးနွယ်သုံးခု စီမိမိတို့၏တဲလေးများကို ဆောက်ကြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် အသန့်ရှင်းဆုံးအခန်းသို့ ကြွဆင်း၍ သူ၏လူတို့၌ ကိန်းဝပ်တော်မူ၏။

တဲတော်၏မျက်နှာလေးဖက်စလုံးမှ တစ်မျက်နှာတိုင်းတို့တွင် ဩဇာကြီးသော မျိုးနွယ်တစ်နွယ်စီ ပါရှိသည်။ တောလည်ရာကျမ်း ၂ အရ ထိုဩဇာကြီးမျိုးနွယ်တို့သည် မည်သူများတို့နည်း။

တော၊ ၂: ၃	(အရှေ့)	.....
တော၊ ၂: ၁၀	(တောင်)	.....
တော၊ ၂: ၁၈	(အနောက်)	.....
တော၊ ၂: ၂၅	(မြောက်)	.....

အမျိုးနွယ်တိုင်းတို့သည်လည်း မိမိတို့၏စံနှုန်း (သို့) ရာထူးနေရာပြသော အထူးအလံကို လွင့်ထူကြသည်။ ထိုအလံတို့တွင် ပါရှိသည်များကို သမ္မာကျမ်းစာသည် ယဇနန မဖော်ပြသော်လည်း စိတ်ဝင်စားဘွယ် ရိုးရာများပါရှိသည်။ ၎င်းရိုးရာတို့သည် ကမ္ဘာ၊ ၄၉ နှင့် တရားဟော၊ ၃၃ တို့မှ ဖော်ပြထားသည်အတိုင်း မျိုးနွယ်တိုင်း၏ ဝိသေသလက္ခဏာများ နှင့် အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ တစ်မျက်နှာတိုင်းမှ မျိုးနွယ်တစ်နွယ်ကို တာဝန်ခန့်အပ်ထားပါသည်။

“ယဇနပရောဟိတ်တို့၏ ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း ယုဒသည် ခြင်္သေ့ရုပ်ပုံ၊ ရုဗင်သည် လူ (သို့) လူဂေါင်းပုံ၊ ဇေရုဗင်သည် နွားထီးပုံ နှင့် ဒန်သည် သိန်းငှက်ရုပ်ပုံ စသည်တို့ဖြစ်၍ ခေရုဗိမ်ရုပ်ပုံတွင် ပေါင်းစည်းထားသည့် ယေဇကျေလ ဖော်ပြထားသော အသက်ရှင်သော သတ္တဝါလေးပါးတို့သည် ဤစံနှုန်းအပေါ်တွင် တင်ပြထားပါသည်။” (ကားလ်ဖရိုင်းဒရိုက်ကေးလ်နှင့် ဖရန်ဒ်ဒီလီဟာ့ခ်)

ရိုးရာဓလေ့တို့ကို အသားပေးခြင်းပင်ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ဤရှေးရိုးရာတို့အား သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဂျေရှုရှလင်မြို့သစ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသည် စိတ်ဝင်စားဘွယ်ကောင်းလှသည်။ မြို့၏အနားလေးဘက်တွင် အနားတစ်ဖက်စီတွင် မျိုးနွယ်သုံးခုစီရှိကြသည် (ဗျာ၊ ၂၁: ၁၂၊ ၁၃)။

ဣသရေလတို့၏ စခန်းချပုံနှင့် ဂျေရှုရှလင်မြို့သစ်တို့၏ တည်ဆောက်ပုံတို့သည် အရေးပါသော အချက်တို့ ပါရှိသည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူသားတို့အား မိမိ၏ရာဇပလ္လင်တော်နားသို့ ဆွဲယူလိုသည်။ အနန္တဘုန်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသူငယ်တို့သည် ထိုမြို့၏ ဝိမာန်တော်ဖြစ်သည် ဟု ဗျာဒိတ်ကျမ်းမှ သွန်သင်၏ (ဗျာ၊ ၂၁: ၂၂)။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလတို့၏ စခန်းတွင် မနေရသည့်တိုင် ထာဝရဘုရားထံသို့ နီးကပ်စေနိုင်သော မည်သည့် လမ်းစဉ်များရှိသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ လူစီဗာ၏ကျဆုံးခန်း

*မေလ ၁၅

လူစီဗာသည် တစ်ချိန်တစ်ခါက ခေရုဗိမ်အချုပ်ဖြစ်ခဲ့၍ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်၏ အနီးကပ်ဆုံးတွင် နေရသည် ဆိုသည်မှာ မယုံနိုင်စရာပင် ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို စကြာဝဠာသို့ ဖော်ပြသောသူပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဖန်ဆင်းရှင်၏ ဘုန်းတော်မဟုတ်ဘဲ မိမိကိုယ်ပိုင်ဘုန်းအတွက်ပင် တောင့်တလာသည်။ သူ့အားမပေးထားသော ရိုသေသမုတ်ခြင်းကို စတင်တောင့်တလာတော့သည်။

ယေဇကျေလ ၂၈: ၁၁-၁၇ နှင့် ဟောရှာယ ၁၄: ၁၂-၁၄ ဖတ်ပါ။ လူစီဗာ၏ကျဆုံးခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤကျမ်းချက်တို့က ဗျာ ၁၄: ၁-၁၂ နှင့် ယှဉ်ဖတ်ပါ။ လူစီဗာ၏ကျဆုံးခြင်းနှင့် ခရစ်တော်၌ လူသား၏ မြင့်မြတ်သောနေရာတို့အား နှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ တွင် ဖြစ်ပျက်သောအရာများကို မည်သို့ နားလည်နိုင်မည်နည်း။

ရွေးချယ်ခံရသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ်နှင့်အတူ ဇိအုန်တောင်ပေါ်တွင် နေရချိန်ခါတွင် လူစီဗာသည် သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှ ဖယ်ရှားခြင်းခံရသည်ကို စဉ်းစားပါ။ လူစီဗာသည် ဧဒင်တွင်ရှိခဲ့ရာ လူသားသည်လည်း ရှိခဲ့သည်။ စာတန်၏ ကြံ့မာဆိုး နှင့် နှိုင်းစာပါက လူသားသည် ခရစ်တော်ကြောင့် သုခသို့ ပြန်ဝင်စားကြရသည် (ဗျာ ၂၂: ၁-၃)။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အီးဂျီပိုက်သည် “**ကောင်းကင်သည် အောင်ပွဲခံလိမ့်မည်။ စာတန်ကြောင့် ကောင်းကင်တွင် လစ်လပ်သော နေရာများအား ရွေးနုတ်ခံရသော သူတို့ဖြင့် ဖြည့်စွက်ရပါမည်။**”—*The Advent Review and Sabbath Herald*, May 29, 1900.

ကောင်းကင်သို့ ရောက်သောသူတို့သည် ဧဝဂေလိကြောင့်သာ ရောက်ရ၏။ ဧဝဂေလိတရား၏ ဥပဒေသည် ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၍ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၄ နှင့် ၅ တို့တွင် ရှင်းလင်းစွာတွေ့ရသည်။ ဥပမာ “**ကိုယ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းခံတော်မူခြင်းဖြင့် အသီးအသီး ဘာသာစကားကိုပြောသော လူမျိုးနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယူ၍ အသွေးတော်နှင့် ဘုရားသခင်အဖို့ ရွေးနုတ်တော်မူသောကြောင့် စာစောင်ကို ခံယူ၍ တံဆိပ်တို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏**” (ဗျာ ၅: ၉)။ ယေရှု၏အသေခံတော်မူခြင်းသည် လူသားတို့၏ ကယ်တင်ခြင်း ဧဝဂေလိတရားပင်တည်း။

ပထမကောင်းကင်တမန်၏ “**မြေကြီးမှာနေသောသူ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြောသော လူမျိုးနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အား**” (ဗျာ ၁၄: ၆) ဟူသော စကားလုံးနှင့် ဆင်တူသည်ကို သိရသည်။ ခရစ်တော်သည် ကမ္ဘာအတွက် စုံလင်စွာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ လောကတွင် ခရစ်တော်သည် အသေမခံပေးရသောလူ တစ်စုံတစ်ဦးမျှ မရှိပါ။ လက်ခံရန် ရွေးချယ်ကာ မြည်းစမ်းရုံမျှသာ လိုအပ်သည်။

အသင်းတော်အားဖြင့် ဖြစ်စေ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ ခရစ်တော်၏ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသောအရာများကို လူသားတို့အား မည်ကဲ့သို့ သိစေနိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့***မေလ ၁၆****ထပ်မံလေ့လာရန်။** (အီးချိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှထာဝရကာလသို့ - စာ၊ ၆၆၉ - ၆၇၁။ ၆၇၆ - ၆၇၈)။

စာတန်သည် ခေရဝိမ်အချုပ်ဖြစ်ခဲ့၍ ဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်အား အယုံအကြည်ပျက်ရန် ကြိုးစားသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျဆုံးသောကောင်းကင်တမန်တို့အား ဆက်လက်ပုန်ကန်နေစေခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ဂုဏ်ဖော်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆိုးသွမ်းခြင်း၏ နက်နဲခြင်း ၊ ထာဝရဘုရားအား ပုန်ကန်ရာတွင် လူသားမျိုးနွယ်ပါ ဝင်ပါလာရန် သွေးဆောင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ခရစ်တော်သည် စာတန်အား ကပ်တိုင်၌ အောင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ကျဆုံးသွားသော ကောင်းကင်တမန်များ၏ နေရာတွင် လူသားတို့သည် နေရာယူရမည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို စကြာဝဠာသို့ ချပြလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အပြစ်သားတို့ ခရစ်တော်၌ လူစီဖာ၏ အဆိုးအားငြင်းပယ်ကြပါစို့။ နောက်ဆုံးသောမြင်ကွင်း ထာဝရဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်ဖော်ပြခြင်းမြင်ကွင်းသည် လူစီဖာမကျဆုံးမီ၏မြင်ကွင်းထက် သာလွန်၍ ကြီးမားပေလိမ့်မည်။ ဆိုးသွမ်းခြင်းနှင့် ၎င်း၏ထာဝရအကျိုးဆက်တို့ တည်ရှိရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားသည် မည်သည့်အခါမျှ မခန့်အပ်သော်လည်း ၎င်းတို့အားလုံး အဆုံးသတ်ပြီးသောအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်ဖော်ပြခြင်းသည် အရင်ဦးမြင်ရသည်ထက်ပင် သာလွန်လိမ့်မည်။

ခရစ်တော်သည် ရွေးနုတ်ခံရသူတို့ကို ကြည့်ရှု၍ မိမိ၏ရပ်လုံးသို့ ပြုပြင်ကာကောင်းကင်၏ နှလုံးကို ဆောင်စေ၍ မျက်နှာရှိသမျှကို သူတို့၏ ဘုရင်ကြီးမျက်နှာနှင့် တူစေ၏။ သူခံစားရသော ဒုက္ခဝေဒနာ၏ ရလဒ်ဖြစ်သဖြင့် အလွန်ပီတိဖြာတော်မူ၏။ စုရုံးလာသော သန့်ရှင်းသူတို့နှင့် ဆိုးယုတ်သောသူတို့အား **“ငါ၏အသွေးဖြင့် ရွေးနုတ်သောသူတို့အား ကြည့်ရှုကြလော့။ သူတို့အတွက် ငါသည် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားကာ သေခံရသဖြင့် သူတို့သည် ငါနှင့်အတူ ထာဝရစားကြရပါမည်”** ဟု ကြွေးကြော်လေ၏။ ရာဇပလ္လင်တော်အနားမှ ဝတ်လုံဖြူဝတ်ဆင်သူတို့ထံမှ ထောမနာသီချင်းသည် **“အသေသတ်ခြင်းကို ခံခဲ့သော သိုးသူငယ်သည် တန်ခိုးစည်းစိမ်ပညာအစွမ်းသတ္တိ၊ ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံထိုက်တော်မူ၏”** (ဗျာ၊ ၅း ၁၂) ဟု သီဆိုကြ၏။ (အီးချိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှထာဝရကာလသို့ - စာ၊ ၆၇၁)။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ သင်၏အရှိကို အရှိတိုင်း အကြမ်းထည်နှင့်ပင် ထာဝရဘုရားရှေ့မှောက်တွင် ခစားရသည် ဆိုပါစို့။ မည်သည့်အရာဖြင့် အမှန်တကယ် ထိုက်တန်မည်နည်း။ သင့်မြော်လင့်ခြင်း တစ်ခုတည်းသည် အဘယ်နည်း။ **“ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ၊ ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အား”** သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အလိုအပ်ဆုံးအချိန် တရားစီရင်ရာတွင် ကွယ်ကာသောအရာကို ပိုင်ဆိုင်ရန် မည်မျှ အရေးကြီးသနည်း။ အတိချုပ်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဧဝံဂေလိတရား လိုအပ်ရသနည်း။

၂။ နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်သည် ထိန်လင်းသော ကောင်းကင်တမန်သရဖီဖြစ်ခဲ့သည် (ယော၊ ၅း ၃၅)။ သူသည် မေရှိယ အရင်ဦး ပေါ်ထွန်းလာရန် ခရစ်တော်၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံးနေ့ လူသားတို့သည် အလားတူသော ပုရောဖက်ကို မည်သို့ ဆုပ်ကိုင်ထားသနည်း။

သင်ခန်းစာ ၈

*မေလ ၁၇-၂၃

ဆာလံကျမ်းတွင် အပိုင်း ၁။

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ဟေဗြဲ ၉: ၁၁-၁၅။ ဆာ၊ ၁၂၂။ ဆာ၊ ၁၅။ ဆာ၊ ၂၄။ ထွက်၊ ၃၃: ၁၈-၂၃။ ဆာ၊ ၅။
ဆာ၊ ၅၁: ၇-၁၅။

ကျမ်းချက်။

“ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင် သိုးသူငယ်သည် ဖိအုန်တောင်ပေါ်မှာရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့်
ခမည်းတော်၏ နာမကို နဖူး၌ အကွရာတင်သောသူ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်
လည်းသူနှင့်အတူရှိကြ၏” (ဗျာ၊ ၁၄: ၁)။

သတ္တမနေ့မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ သင်္ကေတများအား နားလည်နိုင်ရန်
မွေ့ဟောင်းကျမ်းတို့မှ သင်္ကေတများ၏ထောက်ပံ့ခြင်းကို ရှာဖွေလေ့ရှိကြပါသည်။ ဤဇာတ်လမ်းတို့၏ အ
ကောင်းဆုံး ဖြစ်တို့သည် အဝေးဆုံးမွေ့ဟောင်းကျမ်းတို့တောက်ရှောက်တွင်ရှိကြပါသည်။

ပေါပေါသီသီ တင်ပြပေးသည်မှာ ဆာလံကျမ်းပင်ဖြစ်ရာ ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် အပြန်အလှန် ဆက်ဆံ
ခြင်း အပြစ်ကြောင့် စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်းမှအစ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ပျော်ရွှင်မြူးထူးခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်၏
ကတိတော် နှင့် ကယ်တင်ခြင်း တို့ကို မရပ်မနား ထောမနာပြုသော သီချင်းကဗျာပေါင်းချုပ် ဖြစ်သည်။

ဆာလံသီချင်းကို အသေးစိတ်သေချာဖတ်ရှုခြင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းအား အသက်သွင်းပေးလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဗျာ၊ ၁၄ တွင် ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံးကျန်ကြွင်းသော အသင်းတော်၏
လောကတွင် လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်လူသားတို့သည်
ရှေးအခါက ဣသရေလတို့အား ခန့်အပ်သောနေရာတွင် ခန့်အပ်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူမျိုးများအား
အလင်း နှင့် ဖန်ဆင်းရှင်အား ဝတ်ပြုကြပါရန် နောက်ဆုံး ဖိတ်ခေါ်သူများ ဖြစ်ကြရပါမည်။

ထာဝရဘုရား၏ သီချင်းစာအုပ်တွင် ကမ္ဘာကြီး၏ နောက်ဆုံးရာဇဝင်တို့ကို သိကျွမ်းစေနိုင်သော
အချက်အလက်တစ်ချို့အား တွေ့ရှိရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*မေလ ၁၈

ကျွန်ုပ်တို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီး

မောရှေသည် တဲတော်တည်ဆောက်ခြင်းကို ဦးစီးရာတွင် မိမိဆန္ဒအရဒီဇိုင်းဆွဲခြင်းကို ခွင့်မပြုပါ။ ဘုရားသခင်သည် ပုံစံကြမ်းတစ်ခု ဆွဲပေးသည်။ “တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီလျော်စွာ လုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရမည်” (ထွက်၊ ၂၅: ၄၀)။ ထိုစဉ်ခါ အသုံးပြုသောပုံစံသည် ကောင်းကင်၏ ဗိမာန်တော် ပုံတူဖြစ်ကြောင်း ဟေဗြဲစာအုပ်တွင် တွေ့ရသည်။

ဟေဗြဲ၊ ၉: ၁၁ - ၁၅ တွင် ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီး ဖြစ်သည်ကို ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့ပြုသည်ဟု သွန်သင်သနည်း။

ယေရှုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးမှ ပေးဆပ်ခြင်း ၊ ပရိဘောဂနှင့် အခြား အလှတန်ဆာများ ဖြစ်ကြောင်း လောကဗိမာန်တော်သည် ကြိုတင်ပုံပြသွားသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် ထိုဗိမာန်တော်အား ပုံဖော်ခြင်းများစွာ ပါဝင်လေသည်။ စာအုပ်အစပိုင်းတွင် ဗိမာန်တော်၏ ဖယောင်းတိုင် မီးတိုင်တို့အား တွေ့ရ၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် အခန်းကြီး လေး တွင် အခြားဝက်ဝတ်များစွာဖြင့် ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြသည်။ ယောဟန်သည် မိမိ၏ရှုပါရုံအကြောင်း တင်ပြရာချက်များအား ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို မသိကျွမ်းဘဲ နားမလည်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် ဣသရေလတို့၏ အတွေ့အကြုံများတို့သည် “ထိုအကြောင်းအရာ ရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုသူတို့၌ ရောက်ရ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင် ဖြစ်သော ငါတို့ကို ဆုံးမစရာဖို့ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း” (၁ ကော၊ ၁၀: ၁၁) ဟုဆို၏။

ဗိမာန်တော်အကြောင်း လေ့လာခြင်းဖြင့် သင်ခန်းစာများစွာ ရနိုင်သည်။ ဆာလံစာအုပ်တွင်လည်း ဤအရာတို့၏အသေးစိတ် အချက်အလက်တွေ ထာဝရဘုရားသည် ဗိမာန်တော်နှင့် နီးစပ်စွာနေခြင်းတို့ကိုပါ တွေ့ရှိရပါသည်။ ဒါဝိဒသည် ဗိမာန်တော်၏ အထုံးအဖွဲ့တို့နှင့် နီးစပ်ပုံ နှင့် မေရှိယသည် သူတို့အတွက် ပြုလုပ်သော အရာတို့အား တုံ့ပြန်ခြင်းတို့ပါတွေ့ရသေးသည်။ ယေရှုကို မြင်တွေ့စေရုံသာမက၊ ဗိမာန်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင် သွန်သင်ပေးသော ကိုယ်တိုင် အတွေ့အကြုံများကိုပါ တွေးတောနိုင်သောကြောင့် ထာဝရဘုရားနှင့် ပတ်သက်သော မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် အတွေ့အကြုံများမှ သင်ခန်းစာယူရန် ဖြစ်သည်။

ဆာလံ ၁၂၂ ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ကိုယ်တိုင် မရောက်နိုင်သော်လည်း (လောကတွင်မရှိ၊ ရှိခဲ့သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်မရှိတော့) ခရစ်တော်ပြုခဲ့သော အရာတို့ဖြင့် ခွန်အားဖြစ်စေနိုင်သော ဘယ်အချက်တို့သည် ဆာလံစာအုပ်တွင် ရှိသနည်း။ ငြိမ်သက်ခြင်း လုံခြုံခြင်း နှင့် တရားစီရင်ခြင်းတို့၏ ဥပဒေသကို သတိပြုပါ။

တနင်္လာနေ့ ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင်

*မေလ ၁၉

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ တွင် ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင် ရပ်ရ၏။ ဖိအုန်တောင်၏ မူလနေရာသည် ယနေ့ ယေရုရှလင်မြို့၏ အနောက်စွန်းစွန်းပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင် တော် နှင့် သူ၏လူသားများ၌ ကိန်းဝပ်ရာနေရာ ဟုယုံကြည်ရသည်။ **မောရိယ**တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိသော ဗိမာန်တော်တောင်သည် အချိန်နှင့် အမျှ ဖိအုန်တောင် ဟု ထင်ရှားလာရသည်။

ထိုအချက်သည်ပင် ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးကျန်ကြွင်းသော လူများတို့သည်လည်း ဗိမာန်တော် စကားသုံးနှုန်းဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်းပင် ဖြစ်၍ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ သော့ချက်လည်း ဖြစ်သေးသည်။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် သန့်ရှင်းသော တောင်တော်ပေါ်တွင် ရှိနေရသောကြောင့် သိုးသူငယ်၏ ကျေးဇူးကြီးလှ၏။

ဆာလံ ၁၅ နှင့် ၂၄ ဖတ်ပါက ဒိဝိဒ်၏ အရေးကြီးသော မေးခွန်းများ ရှိ၏။ သန့်ရှင်းသော တောင်ပေါ်တွင် မည်သူနေရမည်နည်း။ ဆာလံကျမ်း၏အဖြေနှင့် ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင် နေရသောသူများ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄း ၁-၅ ၏အဖြေတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပါ။ အလားတူခြင်း ရှိပါသလား။ မည်သို့ ဆက်စပ်ကြသနည်း။ သူတို့၏ နဖူးတွင် ခမည်းတော်၏နာမတော် အကွေ့ရာတင်ထားသည်မှာ မည်သို့ ထူးခြားချက်ရှိသနည်း (ဗျာ/၁၄း ၁)။

ဤသည်တို့၏ ဖော်ပြချက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်သို့ ခစားစေသည်ကို ဒိဝိဒ်၏ ဆာလံတွင် ဖော်ပြထားရာ အပြစ်သားများတို့မှ ပြည့်စုံစေရမည့်အရာများဖြစ်သည်။ ငါဖြောင့်မတ်စွာနေသည်ဟု ဆိုရဲသောသူ မည်သူရှိမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ထဲတွင် သမ္မာတရားပြောကြပါသလား (ဆာ/၁၅း ၂)။ မည်သူကမျှ ငါ “မတုန်လှုပ်ပါ” ဟု မဆိုရဲပါ (ဆာ/၁၅း ၅)။ ငါ အပြစ်မရှိဟု ဆိုသူ၏ အထဲတွင် သမ္မာတရားမရှိ (၁ ယော/၁း ၈)။

ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင် ရပ်နိုင်ခြင်းသည် ထိုသိုးသူငယ်ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဒိဝိဒ်၏ဆာလံတွင် သိုးသူငယ်ကို ဖော်ပြခြင်း မရှိသော်လည်း သိုးသူငယ်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ တွင် ရုတ်တရက် ပေါ်လာလေသည်။ ဒိဝိဒ်၏ မေးခွန်းများကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ က ဖြေဆိုနေသယောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ်သည် ဖိအုန်တောင်ပေါ် ဗိမာန်တော်တွင်တည်ရှိသဖြင့် သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုနေရာတွင် နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် “အသက်လမ်းသစ်တွင် ငါတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ အတားအဆီးမရှိဘဲ ဝင်ရသောအခွင့် ရှိသည်” (ဟေ/ဗြ ၁၀း ၁၉) ဟု ဆိုသည်။ သူ၏ အသွေးတော် မပါဘဲ လျက် မည်သည့် မြော်လင့်ခြင်း ရှိနိုင်မည်နည်း။ လုံးဝမရှိပါ။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် အပြစ်အား အောင်နိုင်ခြင်း ကတိတော်များကို စဉ်းစားပါ။ ထို ကတိတော်များ ရှိပါလျက် ယေရှု၏ စုံလင်သော ပုံသက်သေများကိုပင် ဆုံးရှုံးသဖြင့် ယေရှု၏ စုံလင်သော အသက်တာဖြင့် မိမိတို့ကို အစားထိုးပေးရန် အဘယ့်ကြောင့် လိုအပ်နေသေးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့

*မေလ ၂၀

ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲက ပညတ်တော်

ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင်ရပ်နေသော ကျန်ကြွင်းသောသူတို့၏နဖူးတွင် ခမည်းတော်နှင့် သိုးသူငယ်၏ နာမတော်ကို အကွရာတင်ထားသည်။ (နာမည်တစ်လုံးတည်း ဟုတ်မဟုတ် မသေချာသော်လည်း ယေရှုသည် ခမည်းတော်၏ ပုံတူပင်ဖြစ်၏။ အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုထက် နာမ တစ်လုံးသည် ဝိသေသလက္ခဏာ တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ဆက်သွယ်ရန် သာ၍ကောင်း၏။ ယနေ့ထိတိုင်အောင် ရိုးရာများစွာတို့တွင် နာမည် ကောင်းတစ်လုံးသည် ဝိသေသလက္ခဏာ ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထွက်၊ ၃၃:၁၈-၃၃။ ထွက်၊ ၃၄:၁-၇ နှင့် ဆာ၊ ၁၁၉:၅၅ တို့ကို ဖတ်ပါ။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို ပြရန် တောင်းဆိုသောအခါ မည်သို့ဖြစ်မည် ကတိပေးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိနာမကို တရားဝင်ကြေငြာရာ (ထွက်၊ ၃၄:၅) မည်သို့ဖြစ်သနည်း။

ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တောက်ပထွန်းလင်းသဖြင့် အနီးကပ်မရပါဟု ဆိုကြသူရှိသော်လည်း အမှန်အကန်တော့ တန်ခိုးတော်သည် သာမန်မျက်မြင်ထက်တွင်ပင် သူ၏ ဝိသေသလက္ခဏာပင် ဖြစ်၏။ နာမတော်သည်လည်း ထိုနည်းအတိုင်း ဖြစ်၏။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ကျန်ကြွင်းသူတို့၏နဖူးတွင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အကွရာတင်သည် ဆိုရာ တွင် အကွရာလုံးပင် တင်နေသည်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာတော်သည် ထိုလူသားတို့၏ စိတ်နှလုံးထဲတွင် တည်ရှိလျက် တုံ့ပြန်ကာထွန်းလင်းစေခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ထာဝရဘုရားသည် အထံတော် သို့သင့်အား ဆွဲခေါ်သောအခါ သူပြုပေးခဲ့သမျှတို့ ကြောင့် သူ့အား ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

မောရှေထံသို့ ဘုရားသည် မိမိကိုယ်ကိုပြသရာတွင် မိမိ၏ ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်တော်မူသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့အား မိတ္တူကူးထားသောကျောက်ပြားကို ပေးတော်မူသည်။ အလားတူပင် ဗျာဒိတ် ကျမ်း ၁၄ တွင် ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ရရှိသောသူ တို့သည် “ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်သောသူများ” ပင် ဖြစ်သည်။ ဟေဗြဲ၏စကားလုံးတွေကိုလဲ သတိပြုသင့်သည်။ “နောက်ကာလအခါ သူတို့အား ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား ငါပညတ်ကို သူတို့နှလုံးထဲသို့ပေးသွင်းမည်။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်ပေါ်မှာ ငါရေးသား မည်။ ထိုအပြစ်တို့ကို လွှတ်ပြီးလျှင် နောက်တဖန် အပြစ်ဖြေသောယဇ်ပူဇော်သတ္တိကို ပြုစရာအကြောင်းမရှိ” (ဟေဗြဲ ၁၀:၁၆၊ ၁၇) ဟုဆို၏။

ဧဝံစေလိတရားတော်အား ဖော်ပြခြင်းပင်တည်း။ ပညတ်တော်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာ တွင် ထွန်းလင်းသော်လည်း မိမိတို့၏အပြစ်များတို့သည် “မအောက်မေ့တော့ခြင်း” လိုနေသေးသည်။

ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် မိမိ၏ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်သည်။ သူ၏ကိုယ်ကျင့်တရားသည် လည်း သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်ပေါ်တွင် စုရုံးရသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို လိုက်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ထာဝရ ဘုရားအား မေတ္တာပြသကြလိမ့်မည်။

ပညတ်တော်ဖြင့် မဟုတ် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာ ကယ်တင်ခံရသည် ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ် တော်အရေးကြီးခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့နည်း (၁ ယော၊ ၅:၃)။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဆာလံ၊ ၅

*မေလ ၂၀

ဆာလံ ၅ ဖတ်ပါ။ ဤလုပ်ငန်းတွင် ဒါရီဒ်သည် ပျောက်ဆုံးသူတို့နှင့် ရွေးနုတ်ခံရသူတို့ကို ပြင်းထန်စွာ နှိုင်းယှဉ်ထားသည်။ ဤသီချင်းနှင့် ဗျာ၊ ၁၄း ၁-၁၂ ၏ စကားလုံးတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ပါ။ မည်သို့ အလားတူ၍ ၎င်းသည် ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံးကျန်ကြွင်းသောသူများတွင် ပါဝင်နိုင်ခြင်းသည် မည်သည့် အဓိပ္ပါယ်ရှိသည် ဆိုသနည်း။

ဒါရီဒ်သည် ဆိုးသောသူကို ထာဝရဘုရား လက်မခံ ဟုဆိုသည် (ဆာ၊ ၅း ၄)။ တဲတော်ဟူသည် ဘုရားသည် သူ၏လူတို့တွင် ကိန်းဝပ်စေရန် ဖြစ်သည်နည်းတူ ခရစ်တော်၏နိုင်ငံတော်တွင်လည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၂၁း ၃)။ ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော် အနားသို့ ချဉ်းကပ်သောသူတို့သည် ရွေးနုတ်ခြင်း ခံကြ ရလိမ့်မည်။

ဒါရီဒ်သည် ဆာလံ ၅း ၇ တွင် “*ကိုးကွယ်ခြင်း*” ကို စိတ်ဝင်စားသွယ်တင်ပြထားရာ မဟာတိုက်ပွဲကြီး၏ အရေးကြီးသော အဓိကပဋိပက္ခကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဗျာ၊ ၁၃ တွင် ဝတ်ပြုခြင်းခြောက်ကြိမ် နှင့် ကောင်းကင် တမန်သုံးပါး သတင်းတွင် “*ဖန်ဆင်းရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြရန်*” ခေါ်သည်။ ဒါရီဒ်သည်လည်း မိမိသည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သည် ဆို၏။ ထိုနည်းတူ ကျန်ကြွင်းသောသူများ တို့သည် “*ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြလော့၊ တရားစီရင်သောအချိန် ရောက်လာပြီ*” (ဗျာ၊ ၁၄း ၇) ဟု ကမ္ဘာသို့ ခေါ်နေသည်။

ရွေးနုတ်ခံရသူတို့တွင် “*မှသာ*” မရှိဟု ဗျာ၊ ၁၄း ၅ တွင် ဆိုသည်။ သူတို့နှုတ်ခမ်းသည် သမ္မာတရားကို ပြော၍ ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သောဝိသေသလက္ခဏာကို တုံ့ပြန်ကြသည် ဆို၏။ ဒါရီဒ်သည်ပင် ဆိုးယုတ်သောသူ တို့၏ “*နှုတ်တွင် သစ္စာမရှိ*” (ဆာ၊ ၅း ၉) ဟု ဆိုသည်။

ယောဟန်သည်လည်း ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင် အပြစ်သားသက်သက်မျှဖြစ်သူ တို့ကို သေတွင်းမှ ပြန်ဆွဲ ထုတ်ကာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ခစားရသော အခွင့်ပေးသည် ဆို၏။ ဤနေရာနှင့် လုံးဝ မထိုက်တန်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ်၊ ဖြောင့်မတ်သောလူသားသည် ထိုသူတို့နှင့် အတူ ရပ်တည်ပေးသည် ဆို၏။ အပြစ်လွှတ်ခြင်း ရွေးနုတ်ခြင်းခံရ၍ မိမိတို့အပြစ်များအား မအောက်မေ့ရတော့ပါ (ဆာ၊ ၅း ၁၀) ဘုရားသခင်၏ သိုးသူငယ်သည် ဆောင်ယူသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် (ဟောရှာ၊ ၅၃း ၁၂ နှင့် ၂ ကော၊ ၅း ၂၁)။

ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မိမိတို့၏နလုံးတွင် အကွေရာတင်သောအခါ တိတ်ဆိတ်၍ မရတော့ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် နောက်ဆုံးသော ကရုဏာဖြင့် “*ကျယ်သောအသံ*” ဖြင့် ကြွေးကြော်သည် (ဗျာ၊ ၁၄း ၇)။ “*ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသောသူ တို့မူကား ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော၊ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်း ခံရပါစေသော၊ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်း ရှိကြပါစေ*” (ဆာ၊ ၅း ၁၁)။

သန့်ရှင်းစုံလင်သော ထာဝရဘုရားရှေ့တွင် သင်ပြုခဲ့သမျှသော အပြစ်အားလုံးတို့နှင့် တရားစီရင်ခြင်းခံကာ ရပ်ရသည် ဆိုပါစို့။ ဤမြော်လင့်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သင် လိုအပ်နေကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့

*မေလ ၂၂

ဥပဒေကျူးလွန်သူတို့အား ကိုယ်တော်လမ်းစဉ် သွန်သင်ပါ

ရာဇပလ္လင်တော် ရှုပါရုံတွင် ကိုယ်တော်သည် ဟောရာယထံသို့ပေါ်လာ၍ ဟောရာယသည်လည်း မိမိအပြစ်တို့ကို သုတ်သင်ပြီး ပြေရှင်းကြောင်း သိရှိပြီးနောက် ဘုရား၏ ခေါ်တော်မူခြင်းကို တုံ့ပြန်ကာ “အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူပါ” (ဟောရာ၊ ၆: ၈) ဟု ဆို၏။ သူသည် ထာဝရဘုရားနှင့် သင့်မြတ်သော အခါမိမိအပြစ်များကို ဘေးဖယ်ကာ ကိုယ်တော်အတွက် လုပ်ဆောင်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုနည်းတူပင် မဟုတ်လော။ မိမိကိုယ်တိုင်ကမူ ကယ်တင်ခြင်းကို မပိုင်ဆိုင်ဘဲလျက် တပါးသူတို့ထံ မည်သို့ ကြွေးကြော်နိုင်မည်နည်း။ ယေရှုနှင့် သူ၏ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ပိုင်ဆိုင်နိုင်လေသည်။

ဆာလံ ၅၁: ၇ - ၁၅ ဖတ်ပါ။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအပြစ်တို့လွတ်ငြိမ်းခြင်း ခံရပြီး မည်သို့ပြုရန် ကတိထားသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ရှေ့တော်သို့ ခစားရန် ဖိတ်ခေါ်ခံရခြင်းသည် ပြန်စေလွှတ်ရန်လည်း ဖြစ်သည်။ ရွေးနုတ်ခံသူတို့သည် ကျဆုံးသော ကမ္ဘာသို့ မိမိ၏ မူလပထမအသံတော်အဖြစ် ခန့်အပ်သည်။ ထိုသူတို့၏ ဩဇာသည် လောကတွင် တန်ခိုးကြီးနေရပါမည်။ ဗျာ၊ ၁၈: ၁ တွင် ဘုရားသခင်၏ ညိုနှိုင်းခြင်းသည် ကျဆုံးသော ကမ္ဘာအား အလင်းတန်ဆာဆင်လိမ့်မည် ဟု ဆိုသည်။

“ခရစ်တော်ထံ ရောက်လာသည်နှင့် အမျှ ယေရှုသည် မိမိ၏ မိတ်ဆွေကောင်း ဖြစ်သည်ကို သူတပါးအား မျှဝေလိုသော ဆန္ဒသည် ပေါက်ဖွားလာလေ၏။ သန့်စင်ကယ်တင်သော သမ္မာတရားသည် သူ၏ စိတ်နှလုံးထဲတွင် လောင်ပိတ် မနေနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဝတ်ဆင်ထားပါက သူ၏ ဝိညာဉ်တော်ကိန်းဝပ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်သက်စွာ နေနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းအား မြည်းစမ်းမြင်တွေ့သူ တို့သည် ပြောပြစရာ တစ်ခုခုတော့ ရှိရပါမည်။ ဖိလိပ္ပိုသည် ကယ်တင်ရှင်ကို မြင်တွေ့သောအခါကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရား၏ရှေ့တော်သို့ ဖိတ်ခေါ်ရပါမည်။” (အီးရိုဂိုက်၊ သုခချမ်းသာ လမ်းညွှန်၊ စာ၊ ၇၈)။

ဗျာ၊ ၁၄ တွင် ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး သတင်းတွင် “ထာဝရဇဝံဂေလိတရား” (ဗျာ၊ ၁၄: ၆) ပါရှိသည်။ ထိုစကားလုံးတို့သည် “ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ နှင့် စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းသူအား ဝတ်ပြုခြင်း” (ဗျာ၊ ၁၄: ၇) ဘေဘီလုန် ပြိုလဲခြင်း (ဗျာ၊ ၁၄: ၈) နှင့် သားရဲ နှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း (ဗျာ၊ ၁၄: ၉) သတင်း မတိုင်မီ အရင်ဦး ပေါ်လာသော ယေရှု၌ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော ဇဝံဂေလိတရားကို ကြွေးကြော်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်း ၌ ယေရှု၏ ကယ်တင်ခြင်း နှင့် သူပြုလုပ်ပေးသော အရာများတွင် မြော်လင့်ခြင်းနှင့် ကတိတော်များတွင် ယုံကြည်ခြင်းကို ကြွေးကြော်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာသို့ ပြောကြားရန် ထာဝရဇဝံဂေလိတရား အခြားသောတန်ဖိုးရှိသော သတင်းမရှိပါ။

ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်း မကြွေးကြော်မီတွင်ပင် “ထာဝရဇဝံဂေလိတရား” ကို အရင်ဦးညွှန်ပြသည်ကို စိတ်သိုမှီးထားပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ချက်တို့တွင် ထိုတရားသည် အခြေခံအုပ်မြစ်ဖြစ်သည်ကို မည်သို့ သွန်သင်နေသနည်း။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်

*မေလ ၂၃

“ဒါဝိဒ်၏ဆာလံသီချင်းတို့သည် အပြစ်တွင်းနက်တွင် မိမိကိုယ်ကို အပြစ်ရှိကြောင်း သိရှိခြင်း မှစ၍ အမြင့်ဆုံးသော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။ သူ့အသက်တာတွင် အပြစ်သည် အရှက်နှင့် အမင်္ဂလာကိုသာ ယူဆောင်လာသော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာမေတ္တာသည် အနက်ဆုံးသောတွင်းသို့ လက်လှမ်းမီကာ ၊ နောင်တရသော အပြစ်သားများတို့ ထာဝရဘုရား၏သား ဖြစ်ရခွင့် ရသောသူတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မတင်သည်။ နှုတ်ကပတ်တရားတွင်ပါသော အာမခံချက်တို့တွင် ၎င်းသည် သစ္စာစောင့်သိခြင်း တရားမျှတခြင်းနှင့် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကရုဏာတို့ဖြစ်သည်။”

“ဒါဝိဒ်အား ငါဆိုသည်ကား သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ် ငါမြဲမြဲစေမည်။ ငါ့လက်ရုံးသည် သူ့ကို ခိုင်ခန့်မြဲမြဲစေမည်။ ငါ၏သစ္စာနှင့်ကရုဏာသည် သူ့ဘက်မှာနေ၍ ငါ၏နာမအားဖြင့် သူ၏ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ သူ၏လက်ကိုလည်း ပင်လယ်ပေါ်မှာ၎င်း သူ၏လက်ျာလက်ကိုလည်း ဖြစ်များပေါ်မှာ၎င်း ငါတင်ထားမည်။ သူကလည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏အဘ ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်ရာကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ငါ့ကို ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် သူ့ကို သားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။ ငါ၏ကရုဏာကို သူ့အဘို့ ငါသည် အစဉ်စောင့်၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားသည် သူ၌မြဲမြံလိမ့်မည်” (ဆာလံ၊ ၈၉:၃-၂၈)။ (အီးဂျီပိုက် ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖတ်များ။ စာ၊ ၇၅၄၊ ၇၅၅)။

ဆွေနှေးမေးခွန်းများ။

၁။ လူသားမျိုးနွယ်သည် ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ထိန်းရန် ပျက်ကွက်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရားနှင့် “**စိတ်နှလုံးညီညွတ်သူ**” ဒါဝိဒ်အား သူ့အပြစ်များကို ဘေးဖယ်လျက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအရာများတွင် ပြောစမှတ်ပြုလေသည်။ ဘုရား၏ပဋိညာဉ်တို့ကို စုံလင်စွာစောင့်ထိန်းသော ယေရှုအား ဒါဝိဒ်သည် မည်ကဲ့သို့ ကြိုတင် ပုံရိပ်ပြသ သနည်း။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပြုခဲ့သမျှတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြော်လင့်ခြင်း မည်သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။

၂။ သင်ကိုယ်တိုင် ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သော အတွေ့အကြုံများနှင့် အလားတူ အဓိပ္ပါယ်ရှိသောအချက်များ ဆာလံကျမ်းတွင် မည်သို့ရှိသနည်း။

၃။ ဗိမာန်တော်နှင့် ပတ်သက်သော အချက်များကို အဘယ့်ကြောင့် ဆာလံမှ မကြာခဏ ရွတ်ဆိုရသနည်း။ ဒါဝိဒ်၏ဗိမာန်တော်အား ချစ်တေးများမှ မည်သည့်သင်ခန်းစာ ပေးသနည်း။ “**ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိလျက် ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းပေးနေသူ**” ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီး ယေရှုအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသောအရာများကို မည်ကဲ့သို့ မြတ်နိုးနိုင်မည်နည်း (ရှောမ ၈: ၃၄)။ ရွေးနုတ်ခံသော ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားဝင် ဖြန့်ဖြူးပေးသော ခရစ်တော်ကို အဘယ့်ကြောင့် လိုအပ်သနည်း။

သင်ခန်းစာ ၉

*မေလ ၂၄-၃၀

ဆာလံကျမ်းတွင် အပိုင်း ၂။

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ဆာလံ ၄၆။ ယေရမိ ၄: ၂၃-၂၆။ ဆာလံ ၄၇: ၁-၄။ ၁ သက်၊ ၄: ၁၃-၁၇။
ဆာလံ၊ ၇၅။ ဗျာ၊ ၁၄: ၆-၁၂။

ကျမ်းချက်။

“အို ဘုရားသခင် လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါ၏။ လူများ အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါစေသော။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်း ဆိုကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသော လူမျိုးတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။” (ဆာလံ ၆၇: ၃၊ ၄)။

နောက်ဆုံးဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို တွေးကြည့်သောအခါ ပျာဒိတ်ကျမ်း၏ သားရဲများနှင့် ၎င်းတို့၏ အာဏာတို့သို့ ရောက်လာသည်။ ၎င်းတို့သည် အရေးကြီးသောတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ကြပါသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်ပါက ဘုရားသခင်သည် သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဖော်ပြမည်မဟုတ် (ဗျာ၊ ၁: ၃)။

အနာဂတ္တိကျမ်းဟူသည် အပြစ်နှင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ အကောင်းနှင့်အဆိုးတိုက်ပွဲ တရား ခြင်းနှင့် မတရားခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်း တို့အကြောင်းတွေ ဖြစ်သည်။

ဆာလံကျမ်းသည်လည်း ထိုအရာတို့၏ နက်နဲခြင်းများကို လူသားအစွမ်းရှိသလောက်ဖြင့် စိတ်ပျက် အားလျော့ခြင်းမှအစ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရလောက်ထိ ပျော်ရွှင်မြူးထူးခြင်းတို့ကို လေ့လာခြင်းဖြစ်သည်။ မှောင် မိုက်၏တန်ခိုးနှင့် ဣသရေလတို့သည် စစ်ခင်းကျင်းနေသည်ကို လည်းတွေ့ရသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဆိုး သွမ်းခြင်းအား မြန်ဆန်စွာ တိုက်ခိုက်အရေးယူခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မပြုသနည်း ဟူသော ကျွန်ုပ်တို့၏ မေးခွန်းကိုပင် မေးနေကြသည်ကိုလည်း ဖတ်ရှုရပါသည်။ ၎င်းတို့၏အဖြေရရှိရန် ဗိမာန်တော်သို့ တန်းတန်း မတ်မတ်ညွှန်ပြထားရာ ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်သည်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ ဆွဲဆောင်မှုပြုခြင်းကို လည်းတွေ့ရပါမည်။ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ လုံးပန်းနေရသည့်အရာများနှင့် မေးခွန်းတို့သည် ဤအရာတို့ပင် မဟုတ် လော။

ဆာလံကျမ်းကို ဖွင့်ဟလျက် ဤအမှန်တရားများကို ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာသွားကြပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*မေလ ၂၅

ဘေးရောက်သည်ကာလတွင် ခိုလှုံရာ

ဆာလံ ၄၆ ဖတ်ပါ။ ကသောင်းကန်းဖြစ်သော အသက်တာတွင် မဟာတိုက်လှန်ပွဲကြီးလည်း ဖြစ်နေ ခိုက် နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများကိုလည်း သိရှိနေကြသော ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသတင်း ကောင်းမှ မည်သည့် မြော်လင့်ခြင်း ရရှိနိုင်သနည်း။

ဆာလံ ၄၆ သည် ဟေဗြဲစာအုပ်၏ အဓိကဆိုလိုရင်းဖြစ်သော သာ၍ကောင်းသောအရာ ဖြစ်တန်ရာ သည်။ ယေရှုသည် လောက၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးတို့ထက် သာလွန်သည်။ သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တိရစ္ဆာန်ဖြင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအပေါင်းတို့ထက် သာလွန်၏။ ကောင်းကင်၏ ဗိမာန်တော်သည်လည်း လောက ၏အမျိုးပြလောက်ထက် သာ၍ကောင်း၏။

ဤဆာလံသီချင်း၏ ချဉ်းကပ်ပုံသည် တမူထူး၏။ တေးရေးသူသည် သာ၍ကောင်းသောအရာတို့ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ရန် ကောင်းသောအရာများကို မဆွဲထုတ်ပါ။ ကမ္ဘာကြီး၏ ပုန်ကန်ခြင်းနှင့် ၎င်းမှ ယူဆောင်လာသော အကျိုးဆက်များနှင့် ထာဝရဘုရားစီစဉ်ထားပေးသော သာ၍ကောင်းသော ကတိများကိုသာ နှိုင်းယှဉ်ပေး သည်။

ဤဆာလံသီချင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားရသော ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် စစ်ပွဲများအတွင်း တွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် “ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ကြ” ရရန်သာ ဖြစ်သည် (ဆာ၊ ၄၆: ၁၀)။ တစ်နေ့တွင် ထာဝရဘုရားသည် “မြေကြီးပေါ်တွင် ဘုန်းပွင့်မည်” (ဆာ၊ ၄၆: ၁၀) ဟူသော အာမခံချက်ကို ဆောင်ထားရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆာလံ ၄၆: ၂ တွင်လည်း “ပထဝီမြေကြီးသည် ရွှေသွား၍ တောင်များတုန်လှုပ်လျက် သမုဒ္ဒရာသို့ ကျ သော်လည်း ငါတို့သည် ကျောက်လန့်ခြင်းမရှိ” ဟူသည်ကိုလည်း သိမှတ်ရမည်။

ဒုတိယကြိမ် ကြွလာခြင်းကို မပံ့ပိုးနိုင်သော်လည်း ထိုနေ့တွင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို သိထားသင့် သည်။ “မိုးကောင်းကင်သည် စာစောင်လိပ်သကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များကျွန်းများ အပေါင်းတို့သည် မိမိ တို့နေရာမှ ရွှေသွားကြ၏” (ဗျာ၊ ၆: ၁၄)။ “မိုးကောင်းကင်သည် မီးနှင့်ပျက်၍ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအား ကြီးလျက် အရည်ပျော်သောနေ့ ဖြစ်သော ဘုရားသခင်၏နေ့ အလျင်အမြန်လာနေသည်ကို ရှုမြော်လျက်” (၁ ဝေ၊ ၃: ၁၂) ဟူ၏။ ဆိုးသွမ်းနေသောကမ္ဘာသည် တည်မြဲနေမည်မဟုတ်။ ထို့နောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ဖြင့် တိုင်းထွာမရသော ကတိတော်တို့သည် ပြည့်စုံလာကြတော့မည်။ ယခုတွင် ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း တွင် ဖော်ပြထားသောအရာများအား သည်းခံစွဲကိုင်ခြင်းနှင့် ကပ်တိုင်ပေါ်ကယေရှုကို ယုံကြည်ခြင်း ရှိရပါ မည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် မည်မျှပင် ရှိနေသော်လည်း (သာ၍ ဆိုးအုံးမည်ကို သိသည်) ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းမြတ်ခြင်း တန်ခိုးနှင့် ဝိသေသလက္ခဏာတော် (ကပ်တိုင်တွင်) တို့မှ မည်သို့သော မြော်လင့်ခြင်းတွေ ရရှိနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

*မေလ ၂၆

ကသောင်းကနင်းဖြစ်စဉ်တွင် မြော်လင့်ခြင်း

ဆာလံစာအုပ်၏ စကားလုံးများစွာတို့သည် သင်္ကေတတစ်ခုပင် ဖြစ်၍ ဤကမ္ဘာကို ပြန်လည် ပြုပြင်ခြင်းကို ညွှန်ပြလာသောအခါ သင်္ကေတသာလျှင်ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်နိုင်ရန် အကြောင်းနည်းပါး၏။ ဆာလံ ၄၆ သည်လည်း ခရစ်တော်ကြွလာသောအခါ လွန်စွာအကျိုးသက်ရောက်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု သွန်သင်ထားသည်။ ကျောက်ဆောင်များ သမုဒ္ဒရာများသာမက ကမ္ဘာကြီး၏ရာဇဝင်တွင် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုသာ ဖြစ်စေသောလောကီနိုင်ငံများနှင့် လူသားအစိုးရများ ကျဆုံး၍ ၎င်းတို့ကြောင့် နှစ်ထောင်ချီ ခံစားရသော ဝေဒနာများ ထာဝရ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတန်ခိုးအာဏာတို့ကြောင့် လူသားတို့၏ ခံစားရသော ဝေဒနာများ အကြွင်းမရှိ အဆုံးသတ်လိမ့်မည်။

ယေရမိ၊ ၄: ၂၃-၂၆ ဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်သည် ကမ္ဘာကြီး၏ ကံကြမ္မာ “**ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်**” ကို မည်သို့ဆိုသနည်း (ဗျာ၊ ၂၁:၁ ထပ်ရှု)။

အနာဂတ္တိကျမ်းတို့သည် ကမ္ဘာတွင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို ဖော်ပြသည်။ ဒီယေလ ၇ ၏ ရှုပါရုံတွင် ပင်လယ်မုန်တိုင်းအတွင်း ကမ္ဘာ၏လူမျိုးများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ရုန်းရင်းခတ်စစ်တိုက်ခြင်း၏ လေမုန်တိုင်းသည် သာသနာပလ္လတို့၏ ပင်လယ် (ကမ္ဘာ) တွင် တိုက်ခတ်ကာ လောကရှင်ဘုရင်တို့ တစ်ပါးနောက်တစ်ပါး ပေါ်ထွန်းစေသော်လည်း လူသားတို့ကို ဝိုင်းရံနေသော ထိုပြဿနာအရင်းမြစ်အား တစ်စုံတစ်ဦးကမျှ ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ရသော လောကခေါင်းဆောင်ကြီးများတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် အပြစ်နှင့် အတ္တသမားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ဒီယေလအားဖော်ပြသော နိုင်ငံတို့တစ်ခုမျှသည် ထာဝရဘုရား၏လူတို့အတွက် လုံခြုံခြင်း မရှိပါ (တစ်ချို့တော့ သက်သက်သာသာ ရှိသည်)။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံသားများဖြစ်သည်ကို သိသည် (ဇိ၊ ၃:၂၀)။ ထိုပရမ်းပတာ ကမ္ဘာကြီးထက်မြင့်သောအရပ်တွင် မတုန်မလှုပ်သော ရာဇပလ္လင်တစ်ခု ရှိသည် (ယေဇ၊ ၁:၂၆)။ ခရစ်တော်ကြွလာချိန် နီးလာသောအခါ ကမ္ဘာကြီးသည် သာ၍ပင် ဖရိုဖရဲဖြစ်အံ့မည် ဟု ယေရှု သွန်သင်ထားသည် (မသဲ၊ ၂၄)။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို ဘေးဖယ်ကာ ထာဝရဘုရားသည် ထိန်းချုပ်ခြင်းကို လက်မလွှတ်ကြောင်း သိရှိလျက် ယုံကြည်ခြင်းကို စွဲကိုင်ပါက သူ၏ “**လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးသည် အရည် ဖြစ်လေ၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏**” (ဆာလံ ၄၆: ၆၊ ၇) ဟူသော ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေလိမ့်မည်။ အချိန်တိုအတွက် အရာခပ်သိမ်းတို့သည် မကောင်းလာနိုင်ပါ။ ရေရှည်အတွက် ယေရှုအား ကျေးဇူးကြီးမားကြောင်း မြွက်ဆိုပါ။

ကမ္ဘာကြီးသည် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်လျက် ထိန်းမနိုင်သိန်းမရဖြစ်သည်မှာ မေးစရာမလိုပါ။ ဥပမာ ဒီယေလ ၇ သည် သစ္စာစောင့်သိသော သူများအတွက် အရာခပ်သိမ်းကောင်းလိမ့်မည် ဟု မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ သူ၏ခြေအောက်တွင်

*မေလ ၂၇

ဆာလံ ၄၇: ၁-၄ ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏နေရာ အထူးသဖြင့် ခရစ်တော်၏နိုင်ငံတွင် မည်သို့ဖြစ်မည် ဆိုသနည်း။

ရေရှည်အတွက် လောကအနာဂတ်သည်တောက်ပ၏။ လူသားသည် ကမ္ဘာ၏အချုပ်အခြာအာဏာ ကို လူစီမံအားပေးအပ်ချိန်မှစ၍ စာတန်သည် ယောဘကျမ်းအရ ကောင်းကင်ကောင်စီတွင် ပေါ်လာခဲ့ရာ ကမ္ဘာကို သူပိုင်ကြောင်း ကြွေးပြောခဲ့သေးသည်။ ဘုရားသခင်သည် “သင် အဘယ်အရပ်က လာသနည်း” ဟု စာတန်အား မေးလေရာ “မြေကြီးမှာလည်းလည်၍ အရပ်ရပ် သွားလာခြင်းအမှုမှ လာသည်” (ယောဘ ၁: ၇) ဟု စာတန်ဆို၏။

စာတန်သည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကို ကြေငြာနေသည်။ ခြေဖြင့် နင်းရသောနေရာသည် ပိုင်ဆိုင်မှုကို ပြသ သည်။ “သင် ထ၍ မြေကို အလျားအားဖြင့်၎င်း အနံအားဖြင့်၎င်း လျှောက်သွားလော့၊ သင့်အား ငါပေးမည်” (ကမ္ဘာ၊ ၁၃: ၁၇) ဟု အာဗြာဟံအား မိန့်တော်မူ၏။

၁ သက်၊ ၄: ၁၃-၁၇ နှင့် ဇာခရီ ၁၄: ၄ ယှဉ်ဖတ်၍ ခရစ်တော် ၏ ခြေရင်းကို ကရပြပါ။ မည်သည့် ကွဲပြား ခြင်းရှိ၍ မတူကွဲပြားသော ထိုအချက် နှစ်ခု တို့သည် ဤကမ္ဘာတွင် ခရစ်တော်၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို မည် သို့ သွန်သင်ပေးသနည်း။

နှစ်တစ်ထောင် အဆုံးတွင် ခရစ်တော်ပြုမည့်အရာမှာ အီးဂျီပိုက်မှ “ခရစ်တော်သည် သူထမြောက် ပြီး ကောင်းကင်သို့တက်ကြွသွားရာနေရာ ကောင်းကင်တမန်တို့မှလည်း သူပြန်ကြွလာရမည့်ကတိကို ပြု သောနေရာ သံလွင်တောင်ပေါ်သို့ပြန်လည်ဆင်းသက်လာသည်။

ပုရောဖက် ဇာခရီသည်လည်း “ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်ရာကာလ၌ တိုက်သကဲ့သို့ ထိုလူမျိုး တို့ကို တိုက်သွားတော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေရုရှလင်မြို့အရှေ့ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်၍ သံလွင်တောင်သည် အရှေ့ဘက်မှ အနောက်တိုင်အောင် အလယ်၌ကွဲသဖြင့် အလွန်ကြီးသောချိုင့် ဖြစ်လိမ့် မည်။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း တစ်ပြည်လုံးတွင် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရား တစ်ပါးတည်း နာမတော်တစ်ပါးတည်း ဖြစ်တော်မူမည်” (ဇာခရီ ၁၄: ၂၊ ၄၊ ၉)။

ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း တောက်ပပြောင်လက်စွာ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာရာ ၎င်းအား လက်ခံနိုင်ရန် သန့်စင်ထားသောနေရာသို့ ခြေချလေ၏။ ခရစ်တော်နှင့် သူ၏ လူမျိုးတို့သည်လည်း ထိုမြို့တွင် နေထိုင်ကြ၏။” (အီးဂျီပိုက်၊ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၆၆၂၊ ၆၆၃)။

ယေရှု၌ ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသော မြော်လင့်ခြင်းကို ကြည့်ရှုပါ။ သေခြင်းဖြင့်သာ အရာခပ်သိမ်းအဆုံးသတ် သည်ရှိသော် အသက်တာသည် ခက်ခဲလှမည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ အနတ္တသက်သက်သာဖြစ်မည် မဟုတ် လော။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*မေလ ၂၈

စပျစ်ရည်နှင့် အသွေး

ဆာလံ ၇၅။ မသံ၊ ၂၆-၂၉ နှင့် ဗျာ၊ ၁၄-၉-၁၂ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ဤ ဆာလံသည် တရားစီရင်ရာတွင် မည်သည့်အရေးပါသောအချက် တစ်ချို့တို့ကို ဖော်ပြ၍ ထိုအချက်တို့ကိုသိကျွမ်းရန် မည်သို့ ထောက်မသနည်း။

ဤ ဆာလံသီချင်းသည် **သနာခရိပ်**၏တပ်ပေါင်းစုအား ထူးဆန်းစွာ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းအပေါ် သီဆိုသော သီချင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ကြေးပေးကြသည် (၂ရာ၊ ၃၂။ ၂ဇွဲ၊ ၁၉)။ ၎င်းရာဇဝင်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၂၀ ၏ဆိုးသောသူများ ဖျက်ဆီးခံရခြင်းကိုညွှန်ပြဟန်တူသည်။ ဘုရား၏လူသားတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲတွင် ၎င်းတို့၏ ဖြောင့်မတ်သောဘုရင်နှင့် ရှိနေသည်ကို ရန်သူတပ်ပေါင်းစုမှ ဝိုင်းရံသောအခါ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင်သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မည်။

တရားစီရင်ရာတွင် ထာဝရဘုရားပြုပြင်ရမည့် အရာများထဲမှတစ်ခုသည် ကျဆုံးခဲ့သော ဤကမ္ဘာတွင် အလွဲသုံးစားခံခဲ့ရသော တန်ခိုးအာဏာပင်ဖြစ်သည်။ ကျဆုံးလူသားတို့သည် အခြားတစ်ပါးအတွက် မရှင်သန်ကြတော့ဘဲ ထာဝရဘုရားနှင့် မိမိတို့အတွက်သာ ရှင်သန်ကြရလိမ့်မည်။ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤစကြာဝဠာတွင် ဓမ္မဓိဌာန်ကျသော ကိုယ်ကျင့်တရားစံညွှန်း မရှိကြောင်း ၊ ရှိခဲ့သည့်တိုင် အဓိပ္ပါယ်မရှိကြောင်း ယုံကြည်ကြရန်သာ ရွေးချယ်ကြရပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ရှိစေလိုသော အတွေးအခေါ် ပညာရှင် **ဖရက်ဒရစ်နစ်ချီ** ဆိုသူသည် စကြာဝဠာသည် မိမိတို့၏အကျိုးကျေးဇူးအတွက် သက်သက် ဖြစ်သဖြင့် မိမိတို့ဖာသာ ဖန်းတီးကြရန်သာ ဖြစ်သည်။ လူကိုယ်စီသည် ဘုရားကဲ့သို့ ကျင့်ကြံကြပါက အကျိုးသက်ရောက်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤအတွေးအခေါ်ကပင် **ဖရက်ဒရစ်နစ်ချီ** အတွက် မည်သို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးသနည်း ဟု မေးစရာရှိ၏။ မည်သို့မျှ မစွမ်းဆောင်ပေးနိုင်ပါ။ အီတလီနိုင်ငံ၏ လမ်းကြားတစ်ခုတွင် မြင်းတစ်ကောင်ကို ရိုက်နှက်နေသူ တစ်ဦးအား သွားတားမြစ်ရာမှစတင်ကာ ရူးသွပ်စိတ်မနဲ့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ၁၁ နှစ်တိုင်တိုင် အရူးတစ်ပိုင်းအဖြစ် စိတ်ဝေဒနာ ခံစားရကာ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ပြဿနာသည် မည်မျှပင် ဆိုးရွားနေသော်လည်း ယုံကြည်သူတို့သည် ဖြစ်ပျက်သောအရာတို့အား ဝေဖန်နေရန် မဟုတ်ဘဲ မြော်လင့်ခြင်းဖြင့်ရှင်သန်ကြရန် သတိပေးထားသည်။ ယဉ်ကျေးမှုမြင့်မားခြင်းဖြင့် ဘုရားတရားမဲ့သောသူများကြောင့် ပျက်စီးခဲ့၍ သမ္မာကျမ်းစာတွင်ပင် မပါရှိသော ထာဝရဘုရားအပေါ် ရှုမြင်ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်စရာ မဟုတ်ပါ။ ကမ္ဘာတစ်ချို့နေရာများတွင် လူသား ဖိုမတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားအား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ခံရသော အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်ရသည်။ လူသားတို့သည် မိမိပုဂ္ဂလိကအနေဖြင့်ပင် ထုတ်ဖော်မပြောလိုသော စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းတစ်ချို့ကိုပင် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုကာ အများပြည်သူတို့၏ ရှေ့မှောက်တွင်ပင် လက်ရုပ်ဩဘာပင် ပေးကြ၏။

တစ်ပါးသူတို့အသက်တာ ကောင်းမွန်ရန် ပြုရမည် ဆိုသည့်တိုင် အရာခပ်သိမ်း အသစ်မဖန်ဆင်းမီ ဤကမ္ဘာကြီးကိုပင် လုံးလုံး ဖျက်ဆီးပစ်ရမည် ဆိုသည်ကို အဘယ်ကြောင့် မှတ်သားထားသင့်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့

*မေလ ၂၉

သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးခံကြပါစေသော

ဆာလံ ၆၇ ဖတ်ပါ။ ဤဆာလံသီချင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄: ၆-၁၂ ပါရှိသော ဘုရားသခင်လူ တို့၏ တာဝန်များကို မည်ကဲ့သို့ သိကျွမ်းစေသနည်း။ မာဆာချူးဆက်ပြည်နယ် လူမှုရေးသိပ္ပံကျောင်းတွင် အနက် ရောင်သုတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ပျောက်နီးပါးဖြစ်ခြင်းကို တီထွင်ခဲ့သည်။ နာနိပြန်ပေါင်းများစွာ တို့ဖြင့် ပြုလုပ်၍ သာမန်အမဲရောင်ထက် အဆများစွာ မဲလေသည်။ ထိုပစ္စည်းသည် မြင်ရသောအလင်းကို ၉၉.၉၉၅ မျှ စုပ်ယူနိုင်သည်။ ထိုပစ္စည်းဖြင့် ဖုံးထားသောအရာတစ်ခုကို အတောက်ပဆုံး အလင်းရောင်တွင်ပင် မမြင်ရပါ။

ဆာလံ ၆၇ သည် ဘုရားသခင် “မျက်နှာတော်၏ အလင်းကို လွှတ်တော်မူခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရပါမည့်အကြောင်း” (ဆာလံ ၆၇: ၁၂) တိုးလျှိုးခြင်းဖြစ်သည်။ ကယ်တင်ခြင်း စီမံကိန်းတွင် အပြစ်သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် ချက်ခြင်းမသေရဘဲ ပြန်လည် ဆက်ကပ်ခြင်း ပြုနိုင်သောနည်းလမ်းကို ထာဝရဘုရားမှစီစဉ်ထားပေးသည်။ ယခုအသက်တာတွင် ပင် ခရစ်တော်၏ ကပ်တိုင်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ထာဝရဘုရား၏မျက်နှာတော်အလင်း လင်းစေတော်မူပါသည်။ ဒါတင်မက ထာဝရဘုရားသည် သူ၏အလင်းကို ကမ္ဘာသို့အလင်းပြန်စေရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို ရည်ရွယ်ထားပါသည်။ ဤသည်မှာ ကုသရေလတို့အားပေးထားသော တာဝန်ဖြစ်သည်။ ဗိမာန်တော်သည် လူမျိုး ခပ်သိမ်းတို့၏ ဆုတောင်းရာနေရာ ဖြစ်ရမည်။ “ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်သို့ ငါဆောင်ခဲ့၍ ငါ၏ပဌနာအိမ်၌ ဝမ်းမြောက်စေမည်။ သူတို့ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ လက်ခံမည်။ ငါအိမ်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့၏ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လတံ့” (ဟောရှာယ ၅၆: ၇)။

ဤဆာလံတွင် ဒါဝိဒသည် ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်ဖြင့် လူမျိုးတို့အား ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စေလိုသည် (ဆာလံ ၆၇: ၂)။ လူသားတို့သည်လည်း ဤနေရာတွင် ပျက်ကွက်ကြသည်။ ဓမ္မဟောင်း၏ကုသရေလရာဇဝင်တွင် အမှောင်ခန်းများ ရှိခဲ့သည်နည်းတူ ၊ ခရစ်ယာန်အသင်းတော်၏ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်အတွင်း ရာဇဝင်တွင်လည်း ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးများကို အလွန်အကဲ မဲသောအရာဖြင့် သုတ်လိမ်းသောကြောင့် ထာဝရဘုရား၏အလင်းကို မပြန်စေနိုင်ဘဲ စုပ်ယူထားသည့်ဟန်တူ၏။

ရဲဖန်ရံခါတွင် ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံး လှုပ်ရှားမှုများကို ဝိညာဉ်ရေး လေကြောင်းခရီးသည်များသည် ခရီးသည်နားနေခန်းတွင် ထွက်ခွါရန် စောင့်ဆိုင်းနေသကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ ကျန်သော ကမ္ဘာလူသားများအားလုံးသည် ခရီးထွက်ရန်ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသော တံခါးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူသားများကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ ၏ကျန်ကြွင်းသော အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ ဖိအုန်တောင်ပေါ်တွင်ရပ်နေ၍ နေပူစာလုံနေရုံတင်ဖြင့် ကျေနပ်ရန်မဟုတ်ပါ။ ကမ္ဘာအနှံ့ ပျံသန်းလျက် ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်သို့လူမြောက်များစွာတို့ကို ခေါ်ဆောင်ကြရပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်းတော်ဖြစ်စေ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သော သမ္မာတရားကို သူတပါးထံသို့ ပို့ဆောင်ရန် မည်သည့်တာဝန်ရှိသနည်း။

သောကြာနေ့***မေလ ၃၀****ထပ်မံလေ့လာရန်။**

ဆာလံ ၁၃၃။ တမန်တော် ၁:၄-၉။ ဗျာ၊ ၅:၄-၇။

“ရှေးဘိုးဘေးများ၏ ကာလတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဩဇာသည် လက္ခဏာမျှလောက်သာ ဖော်ပြကာ စုံလင်စွာ မခံစားကြရပါ။ ယခုတွင် ကယ်တင်ရှင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အား နားထောင်ခြင်းဖြင့် တပည့်တော်တို့သည် ဤဆုကို တောင်းဆိုကြရာမှ ခရစ်တော်သည်လည်း ကောင်းကင်တွင်သူ၏ ကြားဝင်စေ့စပ်ခြင်းကို ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ပေးလိုက်သည်။ ခရစ်တော်သည် ဝိညာဉ်တော်ဆုကျေးဇူးကို သူ၏လူများအား သွန်းလောင်းပေးမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။” အီးရိုဂိုက်၊ တမန်တော်များ၏လုပ်ဆောင်မှုများ။ စာ၊ ၃၇။

တပည့်တော်တို့အား “ကမ္ဘာစွန်းတိုင်အောင်” (တမန်တော် ၁: ၈) သက်သေခံရန် သွန်သင်ထားသည်။ ထိုအလုပ်သည် ခရစ်တော်ကြွလာခြင်း၏ သံတော်ဆင့် ဖြစ်ရမည် (မသေ၊ ၂၄: ၁၄)။ သူတို့မှ စတင်ထားသော အရာကို ကျွန်ုပ်တို့မှ ဆက်လုပ်ကြရပါမည်။ ခရစ်တော်သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကမ္ဘာသို့ဖြန့်ရန် မှာကြားရာတွင် ဖြစ်သမျှအတွက် ကျွန်ုပ်တို့အား ပစ်ထားပါ။ ထိုလုပ်ငန်းကို ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်မှ တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အလုပ်သည် ခရစ်တော်၌ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ ရပ်ပတ်ထားသည်။ သူက ဦးဆောင်၍ ခွင့်အားပေးသည်။ ဤသည် သူ၏အလုပ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အလုပ်မဟုတ်။ သူ၏ဦးဆောင်ရာသို့ လိုက်ရန်သာ ညွှန်ကြားထားသည်။ ဣသရေလတို့သည် ထိုသို့လုပ်ဆောင်ကြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ညွှန်ကြားချက်ကို ပေးပို့၍ မဖြစ်နိုင်သောအရာများကို စွမ်းဆောင်ပေးသည်။ ဝိညာဉ်တော်သည် အိမ်နီးချင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှိုးဆွနှင့်သည် ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည့်အချိန်တွင် သူတို့ထံရောက်နေရပါမည်။ သို့မှသာ သိုးသူငယ်နှင့်အတူ ဇိအုန်တောင်တွင် ရပ်နေသော ထာဝရဘုရား၏လူတို့တွင် ပါဝင်ရန် ခေါ်ဖိတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်မဟုတ်သောကြောင့် နည်းစနစ်သစ်များ တီထွင်ခြင်း မပြုရပါ။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်းသည် ကမ္ဘာကိုပတ်ခဲ့သည်ဖြစ်သော်လည်း လက်လှမ်းမမီရသေးသူ မြောက်များစွာရှိနေသေးသည်။ အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်ပေးသောတာဝန်ကို မည်သို့ ပြည့်စုံစေနိုင်မည်ကို ဆွေးနွေးပါ။ လူမြောက်များစွာတို့သည် ထိုနောက်ဆုံးတရားများကို မကြားရဘဲ ကျန်နေသော်လည်း စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်းမဖြစ်ရန် မည်သို့လုပ်ရမည်နည်း။

၂။ ဗျာ၊ ၅ တွင် သိုးသူငယ်သည် ထိုက်တန်သောကြောင့် စာစောင်ငယ်လေးကို သူ့အား ပေးအပ်သည်ဆို၏။ ဗျာ၊ ၆ တွင်လည်း စာစောင်လိပ်၏ တံဆိပ်ကို ဖွင့်ပြီးသောအခါ ဓမ္မသစ်သည် နောက်ဆုံးနေ့ရက်ထိတိုင် ရာဇဝင်ကို ဖွင့်ချလိုက်သည်ကို တွေ့ကြရပါသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် အလုပ်ပြီးဆုံးရန် ရည်ရွယ်သည်သည်ကို မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

၃။ ဗျာ၊ ၁၃၊ ၁၄ ရှိသောအရာများကို လျင်မြန်စွာ ရောက်လာစေနိုင်သော မည်သည့်အဖြစ်အပျက်များ ယခုပင်ရှိသနည်း။ မည်သည့် ဆူးငြောင့်ခလုတ် ကျန်နေသေးသနည်း။

သင်ခန်းစာ ၁၀

*မေလ ၃၁-ဇွန်လ ၆

အဆုံးရောက်သောသူများ

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ဗျာ၊ ၆:၁၂-၁၇။ မသဲ၊ ၂၄:၃၆-၄၄။ ကမ္ဘာ၊ ၆:၁-၈။ ၂ပေ၊ ၂:၄-၁၁။
ကမ္ဘာ၊ ၁၈:၁၇-၃၂။ ဒံယေလ၊ ၇:၉၊ ၁၀။

ကျမ်းချက်။ “ထိုအကြောင်းအရာရှိသူတို့သည် ပုံသက်သော ဖြစ်အံ့သောငှါ ထိုသူတို့၌ ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင် ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆုံးမစရာဘို့ ကျမ်းစာ၌ ရေးသားလျက်ရှိသတည်း။” (၁ ကော၊ ၁၀:၁၁၊ ၁၂)။

သမ္မာကျမ်းစာသည်အနာဂတ်တွင် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများ ယနေ့အတွက် “သမ္မာတရား”များကို သိကျွမ်းစေသော ဘုရားသခင်လူသားတို့၏ ရာဇဝင်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ တစ်ချို့ရာဇဝင်တို့သည် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်အတွက် အဖြစ်အပျက်များအား နိမိတ်လက္ခဏာပြခြင်းဖြင့် ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း နှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့ကို သိကျွမ်းနားလည်နိုင်ရန် ထောက်မပေးနိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ဦး၏ လွတ်လပ်ခြင်းကိုမျှချိုးဖောက်ခြင်းမပြုဘဲ နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် ဖြစ်ပျက်မည်ဟု ပုရောဖက်တို့မှ ဟောပြောထားသောအရာများကို အံဝင်ဝှင်ကျဖြစ်ပျက်စေရန် ထာဝရဘုရားကိုယ်တိုင်မှ ဦးတည်ပေးနေသည်။ အရေးကြီးသော ရာဇဝင်အချို့မှ သောဒုမ်၊ဂေါမောရနှင့် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းတို့ကို ဓမ္မသစ် ကျမ်းတွင်ပင် နောက်ဆုံးနေ့အတွက် ညွှန်းထားသောကြောင့် သိသာထင်ရှားမှုရှိ၏။ တစ်ချို့တို့အတွက် နှုတ် ကပတ်တော်တွင် ပေးထားသောအဖြေကို သမ္မာတရားများထဲမှ သေချာလေ့လာခြင်းဖြင့် ရှာဖွေရန် လိုအပ် သည်။

လာမည့်ရက် သတ္တပတ်များအတွင်းတွင် ဒုတိယကြွလာခြင်း၊ စူးစမ်းလေ့လာသော တရားစီရင်ခြင်း နှင့် နောက်ဆုံး ကပ်ဆိုက်ကာလအကြောင်း တို့ကို မည်သို့ပြောဆိုကြရမည်ဆိုသည်များကို သင်ကြားကြရ ပါမည်။ ထိုသို့လေ့လာရာတွင် ပုရောဖက်များ၏လုပ်ဆောင်ခြင်းတွင် ခရစ်တော်သည်ပင်လျှင် နောက်ဆုံး ပန်းတိုးတိုင်၏ မူလအခြေခံ ဖြစ်သဖြင့် ခရစ်တော်ကိုပင် ဗဟိုချက်မအဖြစ်ထားကာလေ့လာကြရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ သိုးသူငယ်၏ဒေါသ

*စွန်လ ၁

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၆း ၁၂-၁၇ ဖတ်ပါ။ ရုတ်တရက်ပင် ဖြစ်လာသော နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ရပ်များအား ထို လူသားတို့၏တုံ့ပြန်ခြင်းကို အသေးစိတ်လေ့လာသုံးသပ်ပါ။ သူတို့၏တုံ့ပြန်မှုတွင် မည်သည်ကို သင်သတိပြု မိသနည်း။

ပျောက်ဆုံးသော သူတို့သည် “အဘယ်နည်း။ အနောက်ကွယ်တွင် မည်သူရှိသနည်း” ဟု မေးမြန်း ခြင်းမရှိပါ။ အဖြစ်အပျက်ကို သိရှိဟန်တူပါသည်။ သိသင့်သိထိုက်သော ခရစ်တော်၏သမိုင်းကို သိကြသဖြင့် ယေရှုကိုလည်း “သိုးသူငယ်” ဟု ရည်ညွှန်းကြပါသည်။ “သူ၏အမျက်တော် ထင်ရှားသောနေ့ရက်ကြီး” ကို လည်း သတိပြုမိကြရာ မျှော်လင့်ရာကင်းမဲ့စွာ “အဘယ်သူသည် ခံရပ်နိုင်မည်နည်း” ဟု ညည်းတွားကြ၏။ အဆုံးမရောက်မီ ဧဝဂေလိတရားကို မြေကြီးအရပ်ရပ်သို့ ဟောပြောရမည် (မသု၊ ၂၄း ၁၄)။ ကောင်းကင် တမန် သုံးပါးသတင်းကိုလည်း ကမ္ဘာအနှံ့ပို့ဆောင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ချို့တို့သည် သတင်းမရခြင်း မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်နားထောင်ရန် ငြင်းဆိုခြင်းကြောင့် အပြင်သို့ရောက်သွားကြလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးနေ့ရက် တွင် တစ်ချို့တို့သည် ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။

မသု၊ ၂၄း ၃၆-၄၄ ဖတ်ပါ။ နောဇ၏ ရာဇဝင်မှ မည်သည့်သင်ခန်းစာ ဆွဲယူနိုင်ရန် ယေရှုက သွန်သင်သနည်း။

ယေရှုက သူပြန်ကြွလာခြင်းသည် အများသူငါတို့၌ မထင်မမှတ်ဘဲ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ ရေ လွှမ်းမိုးခြင်းနှင့်တကွ ဒုတိယကြိမ်ကြွလာခြင်းသည် သတင်းမကြားရဘဲ ရုတ်တရက် ဖြစ်လာသည် မဟုတ်ကြ ပါ။ နောဇသည် နှစ်ပေါင်း ၁၂၀ ဟောပြောနေသော်လည်း ယုံကြည်ရန် ငြင်းပယ်ကြသည်။ ဖြစ်ပျက်မည့် အရာ ကိုပြောပြထားပါသည်။ ၎င်းတို့မှ မယုံကြည်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

လူမြောက်များစွာတို့သည် အချိန်ကြာညောင်းခြင်းဖြင့် ထိုအနာဂတ္တိကျမ်းတို့သည် မှားယွင်းသည်ဟု ဆိုကြတော့သည်။ ရေကြီးခြင်းရာဇဝင်ကို ကိုးကားလျက် ပေတရုသည် “နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်တွင် ပြက်ရယ်ပြုတတ်သောသူ တို့သည် မိမိတို့ တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍ သခင်ဘုရားကြွလာမည်ဟူသော ကတိသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဘိုးဘေးများ အိပ်ပျော်သည်နောက် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်း စက ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏” (၂ပေ၊ ၃း ၃၊ ၄) ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဤစကား ကိုသာကြားနေရပါလိမ့်မည်။

ယေရှု ဒုတိယကြိမ်ကြွလာခြင်းသည် (အချို့အားတတိယကြိမ်လည်းဖြစ်နိုင်သည်) တစ်ဦးစီ၏ အတွေ့အကြုံတွင် သေလွန်ပြီးမှသာဖြစ်ကြသဖြင့် အသက်တာသည်တိုတောင်းလှကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သိကြ ပါ၏။ ဤအချက်သည် အချိန်ကြန့်ကြာရသည့် အကြောင်းရင်းကို မည်သို့နားလည်စေနိုင်သနည်း။

တနင်္လာနေ့

*စွန်လ ၂

နောဇ၏ဝေပေါ်တရားကြွေးကြော်ခြင်း

ပေတရုသည် ခရစ်တော်ကြွလာချိန်တွင် ပြင်ဆင်မှုမရှိသောသူတို့သည် ရေလွှမ်းမိုးစဉ်ကကဲ့သို့ပင် “ဆန္ဒရှိရှိမေ့သည်” (၂ပေါ ၃:၅) ဟုဆို၏။ အကြီးအကျယ်ရေလွှမ်းမိုးသည့် ရာဇဝင်ကို ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုများစွာတို့မှ မှတ်တမ်းတင်ထားကြရာ ၊ ရိလူမျိုးများမှအစ အမေရိကအလယ်ပိုင်းရှိ မာယာလူမျိုးများထိတိုင် မှတ်တမ်းတင်ထားကြပါသည်။ သို့သော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာ၏မှတ်တမ်းတွင် နောဇ၏ရာဇဝင်သည် ယနေ့တွင် လှောင်ပြောင်ခြင်းအခံရဆုံးသောမှတ်တမ်းပင် ဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် ရှင်းလင်းစွာတင်ပြ၍ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့သည်လည်း အကြိမ်များစွာ ကိုးကားထားသော်လည်း အနာဂတ္တိစကားအတိုင်း ထိုရာဇဝင်သည် ဒဏ္ဍာရီအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရကာ ဘေးဖယ်ခံထားရသည်။

ကမ္ဘာ့အခြေအနေသည် “နောဇလက်ထက်ကကဲ့သို့ ဖြစ်မည်” ကို ယေရှုသည် မသိ၊ ၂၄: ၃၇-၃၉ တွင် မိန့်တော်မူထားသည်။ ကမ္ဘာ၊ ၆: ၁-၈ နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါ။ ရေလွှမ်းမိုးရသည့်တိုင် ခေါ်ဆောင်နိုင်သော ကိုယ်ကျင့်တရားသည် မည်သို့နည်း။ ထိုအခြေအနေ နှစ်ခုတို့သည် မည်သည့် အလားတူခြင်းများ ရှိသနည်း။

ထာဝရဘုရား၏ နောက်ဆုံးလူသားတို့အတွက် အရေးကြီးသော သင်ခန်းစာတစ်ခု ကျန်နေသေးသည်။ ဟေဗြဲ ၁၁: ၇ တွင် နောဇသည် “မမြင်သေးသော အမှုအရာတို့ကို ဖော်ပြသောဗျာဒိတ်တော်ကို ခံပြီးမှ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ၍ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်သောငှါ သသင်္ဘောကို တည်ဆောက်လေ၏။ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသားတို့ကိုအပြစ်တင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း အမွေခံရ၏” ဟု ဆို၏။

ရာစုနှစ်တစ်ခုပင် ကျော်လွန်၍ ဟောပြောခဲ့သော်လည်း သင်္ဘောကြီးနှင့် အထဲတွင် မိမိ မိသားစုတင် ရှိသည် ဆိုပါစို့။ နောဇသည် ခေတ်ပေါ်တရားဟောဆရာပင် ဖြစ်ခဲ့သော် ၊ နှစ်ပေါင်းဆယ်ချီဟောပြောသော်လည်း ရလဒ်မရှိသဖြင့် ဆုံးရှုံးသည်ဟုပင် ဆိုရပေမည်။

ယခုခေတ်တွင် ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးသတင်းကို ကမ္ဘာ့အစိတ်အပိုင်း မြောက်များစွာတို့မှ တုံ့ပြန်လာကြ၍ တော်တော့၏။ ကျန်ကြွင်းခြင်းသတင်းကို တရားထွက်ဟောခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်ကို သိရှိလာသူများစွာ ရှိလာ သောကြောင့် ထိရောက်မှုရှိသည် ဟု ဆိုရပေမည်။ ရလဒ်မရှိသောနေရာများသည် လက်လှမ်းမမီခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သော်လည်း “စမ်းသပ်ကာလကုန်ဆုံး၍ ကရှုကာတံခါးသည် ပိတ်ရပိတော့မည်။ ပြင်ဆင်ထားသောသူတို့သည် သတို့သားနှင့်အတူ မင်္ဂလာပွဲထဲသို့ဝင်ရ၍ တံခါးကိုပိတ်ရပိတော့မည် ဟူသော စကားအရ ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းကြီး ပြီးဆုံးချိန်တိုင်အောင် ကယ်တင်ရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်ဆောင်တော်မူမည်” (အီးဂျီဂိုက်၊ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၄၂၈)။ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် အသင်းတော်သည် လုပ်ငန်းတစ်ခု ရှိနေသေး၏။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်သာသနာလုပ်ငန်းမှ အသီးအပွင့် မရှိသော်လည်း စိတ်မပျက်ရန် မည်သို့သွန်သင်ထားသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြိုးစားမှုကိုအဘယ့်ကြောင့် ဆက်လက်ထိန်းသိန်းရမည်နည်း။ (ယောဟန် ၄:၃၇)။

အင်္ဂါနေ့

*စွန်လ ၃

သောဒုံနှင့် ဂေါမောရတို့၏ ရာဇဝင်

နောက်ဆုံးနေ့ရက်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ပေတရုသည် မွေဟောင်းကျမ်းမှ သောဒုံ၊ဂေါမောရတို့၏ ရာဇဝင်ကို တိုက်ရိုက်အသုံးပြုထားပါသည်။ ထိုလွင်ပြင်မြို့နစ်ခုတို့သည် ဆိုးသွမ်းခြင်းတွင် ရာဇဝင်တွင် ၍ကောင်းကင်မှ မီးကျကာ လောင်ကျွမ်းဖျက်ဆီးခံရသည့် ပထမဆုံးမြို့ဖြစ်လာကြသည်။

၂ ပေ၊ ၂: ၄-၁၁။ ယုဒ ၅-၈ နှင့် ယေယ၊ ၁၆: ၄၆-၅၀ ဖတ်၍ အသေးစိတ် ဂရုစိုက်ပါ။ ထိုမြို့များကို ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ပို့ဆောင်သောကိုယ်ကျင့်တရားသည် မည်သည်တို့ ဖြစ်၍ ယနေ့တွင် မည်သည့်အလားတူခြင်းရှိသနည်း။

သောဒုံနှင့်ဂေါမောရတို့၏ ရာဇဝင်ဖြင့် ယနေ့နောက်ဆုံးလူသားတို့အား သတိပေးခြင်းမှာ ရှင်းလင်းလှ၏။ ဗျာ၊ ၂၀ သည် လူဆိုးများအား မီးဖြင့် ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟု ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားသည်။ အပြစ်ဟူသည် လည့်စား၍ မိမိစိတ်နှလုံးအား မျက်စိကန်းစေသည်။ သူတစ်ပါး၏ ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် မိမိအတွက် ရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရသော်လည်း မိမိလွန်ကျူးသောအရာများတွင်ပင် မိမိကိုယ်မိမိ မှန်ကန်သည်ဟု ထင်ရအောင် ဖုံးဖိပေးထားသည်။ ထိုအခန်းကြီးတွင်ပင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူသားများအား မည်မျှ ချစ်တော်မူကြောင်းကို ပြသထားရာ၊ ၎င်းအပြစ်ကို တိကျစွာမလွန်ကျူးသော်လည်း သောဒုံထက်ပင် ဆိုးယုတ်နေသည်ဟု ထိုလူမျိုးအား သတိပေးထားသည် (ယေ၊ ၁၆: ၄၇)။

ဣသရေလသည် “ပြည်တန်ဆာလုပ်သည်” (ယေ၊ ၁၆: ၄၁) ဝိညာဉ်ရေး ဖောက်ပြန်သည် ဟူ၏။ ဆိုးသွမ်းခြင်းဖြင့် ရာဇဝင်တွင်သော လူမျိုးတို့ထက် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် သာ၍ဆိုးသည် ဆိုသည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ အသစ်အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါ။ ရှေးဣသရေလတင်မက လူသားအားလုံးပင် ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုသည်ရောမ ၁: ၁၈-၃၂ တွင်ယနေ့သတင်းစာတွင် ပါဝင်လောက်သော လူသား၏ ဆိုးသွမ်းခြင်းမျိုးများကို စာရင်းပြုစုထားသည်။ ပေါလုသည် သာသနာပလူတို့၏အပြစ်များကို ဖော်ပြရသည်မှာ ရှေးလူတို့သည် မိမိတို့ကို မိမိ ကြီးမြတ်သည်ဟု ယူဆရန် မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ အပြစ်တို့သည် မည်မျှ လေးနက်သည်ကို သိစေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒါဝိဒ၏အပြစ်ကို ဖော်ပြရာတွင် နာသန်သည် ဆင်းရဲသား၏သိုးလေးကို လုယူသော ချမ်းသာသူအကြောင်းပြောခဲ့ရသည်။ ၎င်းပုံပြင်တွင် မတရားခြင်းသည် ထင်ရှားလှသဖြင့် ဒါဝိဒ၏အမျက်ကို “ပြင်းစွာ” ထွက်စေသည် (၂ ဓမ္မ၊ ၁၂: ၅)။ နာသန်သည်လည်း ထိုသူသည် ကိုယ်တော်ဖြစ်၏ (၂ ဓမ္မ၊ ၁၂: ၅) ဟုပြန်ပြောကာ ဒါဝိဒသည် မိမိကို မိမိမြင်စေသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတော်သည် အပြစ်လူတို့အကြောင်းကို ပြောဆိုနေသည် မဟုတ်ဘဲ မိမိ လူတို့၏ အကြောင်းကိုသာ ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဗျာ၊ ၁၃ နှင့် ၁၇ တို့ရှိသော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အပြစ်များကို တွေ့မြင်သောအခါ ထိုထောင်ခြောက်တွင် မိန့်သည်ဖြစ်ကြောင်း သတိပေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*စွန်လ ၄

မြေကြီးတစ်ခွင်၏တရားသူကြီး

သောဒုံမပျက်စီးမီကလေးတွင် မံရေလွင်ပြင်တွင် ရာဇဝင်တစ်ခု ဖြစ်ပျက်သေးသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့ ခြွေရံလျက် အာဗြာဟံထံသို့ ပေါ်လာ၏။ အာဗြာဟံသည် ထိုကောင်းကင် ဧည့်သည်တို့အား မြင်လေသော် စားပွဲဖြင့်တည်ခင်းဧည့်ခံရာ ထိုတွင်ပင် ထာဝရဘုရားသည် အာဗြာဟံနှင့် ဆာရာတို့သည် မေရိယအား ဖွားမြင်စေမည့် သားတစ်ဦးရရှိမည်ဟု ကတိပေးတော်မူသည်။ ယေရှုသည် လည်း အာဗြာဟံမျိုးနွယ်မှပင် ဖွားမြင်လာသည် (၈လာတီ ၃:၁၆)။ ထိုနောက် ၎င်းတို့၏ ရာဇဝင်သည် လွင်ပြင် ၏ မြို့ဆိုးမြို့ယုတ်များအကြောင်းတို့ ပြောင်းသွားလေ၏။

ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၈: ၁၇-၃၂ ဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ကမ္ဘာ့ဆိုးသွမ်းခြင်းများ ကို ဖြေရှင်းရန် အစီအစဉ် မည်သည်များကို သွန်သင်ပေးသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အားဖြေရှင်းပြရန် အကြွေးမတင်သော်လည်း လူသားတို့အတွက် သူ လုပ်ခဲ့သမျှကို ဖုံးဖိထားလိုပါ။ “*အကယ်စင်စစ်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ုပ်ရောဖက်တို့အား မဖော်ပြဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ စီရင်တော်မမူ*” (အာမတ် ၃: ၇)။ ထာဝရဘုရားသည် သောဒုံဂေါမောရတို့အား မဖျက်ဆီးမီ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများကို အာဗြာဟံအားဖော်ပြ၍ သက်သေခံရမည့်အချိန် ရစေသည်။ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးတို့သည် ထိုမြို့သို့ သွားရောက်၍ သတိပေးခေါ်ဆောင်နေခိုက်တွင် ထာဝရဘုရားသည် အာဗြာဟံထံ တွင် အချိန်ကုန်စေသည်။ ထိုကောင်းကင်တမန်တို့သည် ယခု နောက်ဆုံးအချိန်၏လူသားတို့အား ထိုအလုပ် ကို ပင်လုပ်နေကာ ဘောဘီလုန်မှ ထွက်လာကြရန် ခေါ်နေသည်ကို တွေးကြည့်ပါ (ဗျာ ၁၄: ၆- ၁၂။ ဗျာ ၁၈: ၁-၄)။

နောက်ဆုံးသတိပေးလိုက်ပြီးနောက် ထာဝရဘုရားသည် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများကို အာဗြာဟံအား ပြောပြရာတွင် သူတို့ယ်တိုင်သည် အိမ်ဦးရှင်၏ မေးခွန်းကို ဆန္ဒရှိရှိ ဆွေးနွေးပေးသည်။ “*ဖြောင့်မတ်သူတို့ကို မတရားသောသူတို့နှင့် တကွ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါစေသော၊ မြေကြီးလုံးကို စီရင် တော်မူသော သခင်သည် တရားသဖြင့် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော*” (ကမ္ဘာ ၁၈: ၂၅) ဟုအာဗြာဟံ ဆို၏။ အာဗြာဟံသည် သောဒုံကိုသာ စမ်းစစ်နေသည် မဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာအား စစ်ဆေး နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ အဆုံးမရောက်မီထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်စာအုပ်ကို ဖွင့်၍ (ဗျာ ၂၀: ၄၊ ၁၁-၁၅) ကောင်းကင်မှ နောက်ဆုံးမီး မကျစေမီ ကျွန်ုပ်တို့အား စူးစမ်းခွင့် ပေးထားပါသည်။ မဖြေရသေး သောမေးခွန်းပေါင်းများစွာတို့ အတွက် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ပင် ရရှိကြမည်ဖြစ်သည်။

ပျောက်ဆုံးသူများအား နောက်ဆုံး တရားမစီရင်မီတွင် သူတို့၌ ဖြစ်ပြန်မည့် အရာများအား သိကျွမ်း နားလည်နိုင်ရန် နှစ်တစ်ထောင်ပင် ပေးတော်မူသည်။ ထာဝရဘုရားထံတော်တွင်ပင် မှီခို၍ ဤအရာများကို ရထိုက်သောသူများ မဟုတ်သော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးခြင်းကို ပွင့်လင်းစွာ ပြုသည်ကို မည်သို့ ဖော်ပြသနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ကြွလာခြင်းအကြို တရားစီရင်ခြင်း

*စွန်လ ၅

ဒံယေလ ၇ တွင် တရားစီရင်ခြင်းကို ကန့်လန့်ကာနောက်က ရိပ်ကနဲ မြင်စေကာ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏ပဋိညာဉ်မိသဟာယတွင် နေလိုသောသူတို့အား ကယ်တင်ရင်း အပြစ်၏ပြဿနာကို မည်သို့မည်ပုံဖြေရှင်းနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသော အခွင့်ရှိစေသည်။

အကြိုတရားစီရင်ခြင်းကို ဒံယေလ ၇:၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၂၆ နှင့် ၂၇ တို့၏ ဖော်ပြခြင်းကို ဖတ်ရှုပါ။ တရားစီရင်ခြင်း၏ အခြေခံ ဆုံမှတ်သည် အဘယ်နည်း။ နောက်ဆုံးတွင် မည်သို့ စီရင် ဆုံးဖြတ်သနည်း။ ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကို မည်သို့သွန်သင်နေသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် လူသားအား တရားစီရင်နေရာတွင် မေးစရာလေး ရှိသေးသည်။ ဒေသနာကျမ်း ၁၂: ၁၄ တွင် “ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူမည်” ဟုဆိုသည်။ ရှင်ပေါလုသည်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တရားစီရင်နေစရာ မလိုဘဲ “ငါတို့ ရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ကြမည်” (ရောမ ၁၄: ၁၀) ဟု သတိပေးထားသည်။ ထာဝရဘုရားသည် မည်သူလွတ်မြောက်၍မည်သူပျောက်ဆုံးသည့် စာရင်းမလိုအပ်သော်လည်း ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းတွင် အမှုထမ်းရသော ကောင်းကင်တမန်တို့သည် (၁ ပေ၊ ၁: ၁၂) မေးခွန်းမေးနိုင်သည်။ စာတန်၏ပုန်ကန်ခြင်းတွင် ပါဝင်သော ကောင်းကင်တမန် သုံးပုံတစ်ပုံတို့အား ကောင်းကင်မှနှင့်ထုတ်သည်ကို မြင်တွေ့ရသူ သက်သေတွေ ဖြစ်သည် (ဗျာ၊ ၁၂: ၄)။ ယခုတွင် ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သူ၏ရှေ့မှောက်သို့ ဆောင်လာခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည် စာအုပ်ကို ဖွင့်၍ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ကြည့်ရှုစေသည်။

သောဒုံဂေါမောရအတွက် အာဗြာဟံ၏ တိုးလျှိုးခြင်းသည် တရားစီရင်ခြင်းအား အမျိုးပြခြင်းဖြစ်၍ တရားစီရင်ခြင်းတွင် အရေးကြီးသော အချက်များကို မြင်တွေ့စေသည်။ သောဒုံ၏ အပြစ်များကို ရှင်းလင်းစွာ စစ်ဆေးခဲ့သဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ထိုမြို့၏အပြစ်သည် ဂုဏ်သတင်းကြီးမား၍ အပြစ်ကြီးလေးသည်ဟုဆို၏ (ကမ္ဘာ၊ ၁၈: ၂၀)။ သောဒုံဂေါမောရအား မဖျက်ဆီးမီ စမ်းသပ်စစ်ဆေးသည်သာမက ထာဝရဘုရားသည် အဆိုးကို ဖျက်ဆီးရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုမီ တရားသဖြင့် ပြုမပြုကို အာဗြာဟံအား လေ့လာရန် တံခါးဖွင့်ထားပေးသည်။ ဒံယေလ ၇ ၏ ကောင်းကင်တရားစီရင်တွင် ပေါ်လာသော “လူသား” နှင့် တူသောသူ (ဒံ၊ ၇: ၁၃၊ မဿဲ၊ ၂၀: ၂၈) သည် ယေရှုဖြစ်၍ “အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောသူများအတွက်” (ဒံ၊ ၇: ၂၂) တရားစီရင်သည် ဆို၏။ သူ၏စုံလင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် သူ၏လူများကို တရားစီရင်ခြင်းအား ကျော်ဖြတ်စေနိုင်စွမ်းသည်။

သင်၏ တစ်သက်လုံး ဖုံးလာသမျှသည် သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားရှေ့တွင် ပွင့်လင်းကုန်သည် ဆိုပါစို့။ ထိုတရားစီရင်ရာတွင် သင်၏တစ်စုတည်းသော မြှော်လင့်ခြင်းသည် အဘယ်နည်း။

သောကြာနေ့

*စွန်လ ၆

ထပ်မံလေ့လာရန်။

(အီးဂျီပိုက်။ ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖက်များ။ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း စာ၊ ၁၀၁၊ ၁၀၂)။

“စာတန်၏ပြစ်တင်ခြင်းမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးသည် မိမိရောလူသားများပါကာ ကွယ်နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ ဣသရေလသည် အပြစ်ကင်းစင်သည်ဟု သူ မဆိုပါ။ လူသားတို့၏ အပြစ်ကို ပုံဆောင်သော ညစ်ထေးသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် ကောင်းကင်တမန်၏အရှေ့တွင် ရပ်လျက် သူတို့၏အပြစ်တို့ကို ဝန်ချကာ သူတို့၏ နောင်တရခြင်းနှင့် နိမ့်ချခြင်းကို ဖော်ပြလျက် ရွေးနုတ်ရှင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုသာ မှီခိုကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်များကို မြှောက်ဆိုသည်။

ထာဝရဘုရားကို ရှာဖွေသောသူတို့အပေါ် စာတန်၏ ပြစ်တင်ခြင်းကို ချက်ချင်းအရေးတယူ ပြုလုပ်ခြင်း မရှိပါ။ ဘုရား၏ပညတ်တော်ကို သူတို့က လွန်ကျူးမှသာ သူတို့အပေါ်တွင် အာဏာပြနိုင်မည် ဖြစ်သဖြင့် သူတို့၏ ချွတ်ယွင်းသော အကျင့်စရိုက်များအတွက် စာတန် အလွန်ပျော်မြူးသည်။ သူ၏ ပြစ်တင်ခြင်းသည် ခရစ်တော်အား မုန်းတီးခြင်းသက်သက်ကြောင့်ပင် ထကြွလာရသည်။ လူသား မျိုးနွယ်အား စွဲကိုင်ထားခြင်းကို ယေရှုသည် ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းဖြင့် ရိုက်ချိုးပစ်သည်။

လူသားသည် မိမိခွန်းအားဖြင့် ရန်သူ၏စွပ်စွဲခြင်းကို မရင်ဆိုင်နိုင်ပါ။ အပြစ်စွန်းထင်းသော ဝတ်လုံဖြင့် အပြစ်ဝန်ချကာ ထာဝရဘုရားရှေ့တွင် ရပ်နေသည်။ နောင်တရ၍ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ ဝိညာဉ်ကို ယေရှု၌ အပ်နှံသူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေ့နေယေရှုသည် ထိရောက်သောတိုးလျှိုးခြင်းဖြင့် တောင်းလျှောက်ပေးနေသည်။ ကရာနီ၏ ကြားဝင်ခြင်းဖြင့် သူတို့အတွက် ရှေ့နေလိုက်ပေးကာ အပြစ်ရှာသူကို နှိမ်နင်းသည်။ ခရစ်တော်သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို စုံလင်စွာနာခံခဲ့သဖြင့် ကောင်းကင်မြေကြီးတစ်ခွင်တွင် အနန္တတန်ခိုးကို အပ်နှင်းခံရသည်။ အပြစ်သားများအတွက် ခမည်းတော်၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ကြားဝင်ပေးရသည်။” (အီးဂျီပိုက်။ ပုရောဖက်များနှင့် ဘုရင်များ။ စာ၊ ၅၈၃-၅၈၆)။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ယေရှုက တပည့်တော်တို့သည် လောကတွင် ရှိနေသော်လည်း လောကနှင့်မဆိုင် ဟုဆိုသည်။ (ယော၊ ၁၅း ၁၉၊ ၁၇း ၁၄-၁၆)။ လောကကို အောင်မြင်ရမည့်တာဝန် နှင့် မိမိကိုယ်ကို “လောကီအညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်ရန်” မည်ကဲ့သို့ ထိန်းသိမ်းရမည်နည်း။ (ဂျိမ်း ၁း ၂၇)။

၂။ ရေလွှမ်းမိုးမီ နောဇ၏လူအများတွင် အမှုတော်ဆောင်ခြင်းမှ မဟာတိုက်လှန်ပွဲ မည်မျှကြီးမားသည်ကို မည်သို့ သိရသနည်း။ အလားတူ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ မည်သည့် တာဝန်ရှိသနည်း။

၃။ ကောင်းကင်၏မီးသည် လူဆိုးများအား မမျိုချမီတွင် (သောဒ်ကဲ့သို့) ထာဝရဘုရားသည် ၎င်းတို့ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေပြီး စာတန်နှင့် တကွအတူ အလုပ်လုပ်ခွင့်ပေးသည် (ဗျာ၊ ၂၀း ၇-၉)။ ထာဝရဘုရားသည် အရာခပ်သိမ်းကို တည့်မတ်စေခြင်းမပြုမီ ဤသို့ပြုရမည့် အကြောင်း သင်မည်သို့အကြောင်းပြမည်နည်း။

၄။ ယခုအပတ် သင်ခန်းစာမှ သင့်အသက်တာအတွက် မည်သည့်သတိပေးခြင်း ရရှိသနည်း။ ခရစ်တော်၌ မည်သည့်မြော်လင့်ခြင်းရှိကြောင်း သင့်အားသွန်သင်သနည်း။

သင်ခန်းစာ ၁၁

*စွန်လ ၇-၁၃

ရသနင့်ဇသတာ

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

ရသ ၁: ၁-၅။ ၂: ၅-၂၀။ ယောဘ ၁: ၆-၁၁။ မသဲ၊ ၄: ၈၊ ၉။ ဇသတာ ၃: ၁-၁၄။
ဗျာ၊ ၁၂: ၁၄-၁၇။

ကျမ်းချက်။ “မိဖုရား ဇသတာသည် တံတိုင်းတော်ထဲမှာ ရပ်နေသည်ကို ရှင်ဘုရင်သည် မြင်လျှင် လက်တော်၌ ပါသော ရွှေရာဇလုံတံကို ဇသတာသို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့် ဇသတာသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ ရာဇလုံတံတော် အထွဋ်ကို တို့လေ၏။” (ဇသတာ ၅: ၂)။

ယခုအပတ်တွင် နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်ကိုပင် ပုံရိပ်ပြသော ဝတ္ထုတစ်ခုကို လေ့လာကြရပါမည်။ အမှန်တကယ် အသက်ထင်ရှားသော လူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဖြစ်ပျက်ကို အသုံးပြု၍ နောက်နောင် ဖြစ်ပျက်မည့် အရာများကို ဘုရားသခင်သည် သူ၏မြင်ကွင်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့မြင်စေခြင်းဖြင့် ယုံကြည်ခြင်းခွန်အားပေးရန် အလိုရှိတော်မူသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံသည် နောင်လာနောက်သားတို့၏ စိတ်နှလုံးကို အလွန်တို့ထိနိုင်သော အရေးကြီးသော မိန်းမနှစ်ဦး၏ဝတ္ထု ရသနင့် ဇသတာ တို့ထံသို့ ရောက်သွားရမည်။ အရင်ဦးသူသည် ပိုင်ဆိုင်မှု ဆုံးရှုံးထားရာမှ ကောင်းမြတ်သော သူ့ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ ဟောဇ မှ ရွေးနုတ်သောအခါ မျှော်လင့်ခြင်းရှိလာသည်။ သူတို့၏ ထိမ်းမြားခြင်းသည် ခရစ်ယာန်များအတွက် ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုပြသသော အချစ်ဝတ္ထုတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ဦးသည် တိုင်းတစ်ပါးနိုင်ငံတွင်နေထိုင်၍ သူမနှင့် သူမလူမျိုးအပေါင်းတို့၏ ပျက်စီးရာထောင်ချောက်ကို နားလည်နေသဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် စင်ပေါ်တက်သွားခြင်းဖြင့် ဖော်ထုတ်၍ မိမိလူမျိုးတို့ကို ကယ်တင်ခဲ့သည်။

အနာဂတ္တိကျမ်းတွင် မိန်းမသည် ထာဝရဘုရား၏ အသင်းတော်အား သင်္ကေတဆောင်လျက် ဘုရားသခင်သည် သူ၏လူမျိုးတို့အား အာရုံစိုက်သည်ကို အလင်းပေးလေ့ရှိသည်။ ၎င်း မိန်းမ နှစ်ဦးတို့၏ ဝတ္ထုကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် ကြည့်ရှုသောအခါ သူတို့၏ အသက်တာတို့သည် အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော် ဖြစ်ကြရုံမက သင်ခန်းစာပင် ကောက်နှုတ်ရလောက်သည့်တိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

*စွန်လ ၈

ပေါင်မုန့်အိမ်တော်၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှု

ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်းအပေါ်ဝေဖန်ပြစ်တင်သူတို့သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဤလောက၏ အသက်တာသည် (၁) ဘုရားမရှိ၍ (၂) အဆိုး ဖြစ်ပျက်နေချိန်တွင် ဘုရားသည် တန်ခိုးမကြီးသောကြောင့် (၃) ကျွန်ုပ်တို့ နာကြင်သော်လည်း သူက ဂရုမစိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ဟုဆိုကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ ဝတ္ထုများစွာတို့သည် အဖြစ်အပျက်ဖြင့် သက်သေများစွာ ပြသသဖြင့် အထက်ပါအဆိုတို့သည် မမှန်ကန်နိုင်ပါ။

လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ပုန်ကန်ခြင်းဆိုးကျိုးတို့ကို မိမိတို့ပင် ခံသားစေရန် ထာဝရဘုရားမှ ခွင့်ပြုထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်သောရွေးချယ်မှုများကို မလွန်ဆန်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့အနားနှင့် ရာဇဝင် တစ်လျှောက်တွင် ပါဝင်၍ အပြစ်နှင့် ၎င်း၏ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ဖြေရှင်းလှုပ်ရှားပေးနေသည်။ ရှုသ၏ဝတ္ထုသည် ထိုသို့သော ဥပမာပင် ဖြစ်သည်။

ရှုသဝတ္ထု ၁: ၁-၅ ဖတ်ပါ။ နောမိနှင့် ရှုသတို့သည် မည်သည့် အခက်အခဲကြုံရ၍ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ယခု လူသားအားလုံး ကြုံဆုံရသော အရာများကို မည်သို့ပြသသနည်း။

ဝတ္ထုစစ်ခြင်းတွင် ဇောက်ထိုးစကားလုံးတွေ ပါလာသည်မှာ “ပေါင်မုန့်အိမ်တော်” တည်းဟူသော ဗက်လင်မြို့တွင် အစာခေါင်းပါးခြင်း ကပ်စိုက်လေ၏။ ဧဒင်တွင် အာဒံ၊ ဧဝ တို့အား ထာဝရဘုရားသည် “ဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့် ရှိသည်” (ကမ္ဘာ၊ ၂: ၁၆) ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ပင် အောက်မေ့ရသည်။ လူသားတို့သည် ဖန်ဆင်းရှင်၏ စောင့်မခြင်းတွင် ကြွယ်ဝခြင်းဖြင့် စတင်လာခဲ့ကြသော်လည်း ဖန်ဆင်းထားသောအရာတို့ကို အလွဲပြုကာ အပြစ်၏ကျေးကျွန် ဖြစ်လာသောအခါ “သင်၏မျက်နှာမှ ရွေးထွက်လျက် အစာစားရမည်။ မြေမှန်ဖြစ်၍ မြေမှန်သို့ပြန်ရမည်” (ကမ္ဘာ၊ ၃: ၁၉) ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

နောမိနှင့် အလားတူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ မူလစီမံထားသော အမွေခံခြင်းမှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း မဲ့လာကြရကာ အသက်ရှင်ရသည်မှာ ခက်ခဲလာ၏။ ဧဒင်သည် ဆုလတ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သော်လည်း လုံးဝဥသု မဟုတ်ပါ။ လူသားသည် လွတ်လပ်စွာပုန်ကန်နိုင်သည်။ သို့သော် မိမိတို့ ပြုသောအမှုသည် မိမိတို့၏ရှေ့ရေး ပင်ဖြစ်၍ တာဝန်ယူကြရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏မူလသည် မကျဆုံးသော ကမ္ဘာကြီးကို ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းချီးများ အောက်တွင် “အောင်နိုင်” ရန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ယခုမှာတော့ ကျဆုံးသော အနိုင်ကျင့်ခံဘဝသို့ ရောက်သွားရသည်။ မလုံမလောက်သော အရင်းအမြစ်မှ အတ္တသမားများအချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်လှယူနေရသည်မှာ ဂေါင်းကိုက်လှပေ၏။

ကံဆိုးမိုးမှောင်ခြင်းသည် ပြောမကုန်နိုင်ပါ။ မြေကြီးသည် ကြွယ်ဝစွာထုတ်ပေးနေသည်မှာ ထာဝရဘုရား၏ မေတ္တာတော် သက်သေပြသခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လူသားတို့၏ အတ္တနှင့် အပြစ်၏ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် မြေကြီးအား ကျွန်ုပ်တို့မှ အောင်နိုင်သည်ထက် မြေကြီးမှ ကျွန်ုပ်တို့အား အောင်နိုင်လေ၏။ တစ်နေ့တွင် ထိုအရာများအားလုံး အဆုံးသတ်လိမ့်မည်။

အပြစ်နှင့်သေရသည့်နောက် နှစ်ခြောက်ထောင်တွင်ပင် မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ အံ့ဘွယ် မေတ္တာတော်နှင့် ဖန်ဆင်းခြင်းတန်ခိုးအား မည်သို့ဖော်ပြနေသေးသနည်း။

တနင်္လာနေ့ ရှာသန့်ဇောဇ

*စွန်လ ၉

နောမိသည် မိမိ၏ အသက်တာတစ်လျှောက်ခါးသီးသောဘဝကို ခံစားရသဖြင့် မိမိနာမအား **မာရာ** သို့ပြောင်းရမည် ဆို၏ (ရှာ၊ ၁: ၂၀)။ ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆက်ဆံရေးသည် အပြစ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့၍ ဝိညာဉ်ရေး ဆင်းရဲရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏မျှော်လင့်ခြင်းသည် မှားမှန်၍ မိမိတို့၏ဘဝတွင် လယ်စွန့်လယ်ဖြားကပင် ကောက်သင်းကောက်နေရကာ ကျဆုံးသော ဤလောက၏ ပျော်ရွှင်မှု အပိုင်းအစများကိုသာ ကောက်ယူကာ သက်ရှင်ရသည်။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား မေ့တော်မမူသည်ကို တွေ့ရှိသော အခါ ထင်ရှားသော ပြောင်းလဲခြင်း ဖြစ်လာလေသည်။

ရှာ၊ ၂: ၅-၂၀ ဖတ်ပါ။ ထိုဝတ္ထုတွင် ဤအချက်သည် အဘယ့်ကြောင့် အခရာကျနိုင်သနည်း။ နောမိသည် မိမိ၏ကျေးဇူးရှင်ကို တွေ့ရှိခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် သတင်းကောင်းဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

နောမိသည် ပိုင်ဆိုင်မှု မဲ့သဖြင့် မိမိပိုင်ဆိုင်သော မြေတို့ကို ရောင်းချကာ မောဘသို့ မပြောင်းရွှေ့မီက တင်ခဲ့သော အကြွေးများကို ပြန်ဆပ်ခဲ့ပုံပေါ်သည်။ ကတိတော်ပြည်တွင် ပိုင်ဆိုင်မှု ဆုံးရှုံးသောသူတို့ အတွက် မိမိတို့ အမွေများကို ပြန်လည်ရယူနိုင်ခွင့်ကို ထာဝရဘုရားမှစီစဉ်ထားရာ အနီးဆုံးဆွေမျိုးတော်စပ်သူက ရွေးယူနိုင်ရမည် ဟူ၏။ ဇောဇသည် ကောင်းမြတ်သော လယ်သမားတစ်ဦးတင်မက နီးစပ်သော ဆွေမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

သင်၏အကြွေးများကို ပြန်မပေးဆပ်နိုင်ဘဲလျက် ဣသရေလထဲတွင် မိမိအမွေအနှစ်တို့ကို ပြန်ရွေးယူလိုပါက နီးစပ်သော ဆွေမျိုးတစ်ဦးမှ ပြုပေးနိုင်သည်။ “သင်၏အမျိုးချင်းသည် ဆင်းရဲ၍ မိမိပိုင်သော မြေကို ရောင်းလျှင်၎င်း သူ၏ပေါက်ဖော်တစ်ယောက်သည် ဝယ်ခြင်းငှါ လာလျှင်၎င်း မိမိပေါက်ဖော်ရောင်းသော ဥစ္စာကို ရွေးနုတ်ရသော အခွင့် ရှိရမည်” (ဝတ်၊ ၂၅: ၂၅)။ ဇောဇအားတွေ့ရှိခြင်းသည် ကောင်းမြတ်သူ သဘောထားကြီးသူတစ်ဦး သာလျှင် မဟုတ်ဘဲ နီးစပ်သောဆွေမျိုးတစ်ဦး ဖြစ်သည်မှာ အကောင်းဆုံး သတင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤမိန်းမနှစ်ဦးတို့၏ ဆင်းရဲမွဲတေခြင်းသည် ဆက်လက်တည်မြဲမည် မဟုတ်တော့ပါ။

ဇောဇသည် ခရစ်တော်၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်ကို ခရစ်ယာန်တို့သည် နားလည်ထားပြီး ဖြစ်၍ သူသည် ဖန်ဆင်းရှင်တင်မက ကျွန်ုပ်တို့၏ အနီးဆုံး ဆွေမျိုးတော်စပ်လာရန် သွေးနှင့်သားဖြင့် ကြွလာကာ မိမိကိုယ်ကို “**လူ၏သား**” ဟုပင် သမုတ်ခဲ့သည် (မသု၊ ၁၂: ၈၊ မာကု ၈: ၃၁၊ လုကာ ၂၂: ၂၂၊ ယောဟန် ၃: ၁၄)။ လူသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြမ်းတမ်းသည် ဟု ထင်မှတ်ကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းကောင်းဖြင့် ပညာသားပါဖြစ်ဖွယ်ရာများက ချောမွေ့စေနိုင်ပါသည်။ ဇောဇအားဖြင့် ဖော်ပြထားသော ခရစ်တော်၏ ပုံရိပ်သည် ထိုအယူအဆတို့ကို ဖယ်ရှားနိုင်ပါသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝိညာဉ်ရေး ဆင်းရဲမှုများအား ဘေးဖယ်ကာ စောင့်မသည်သာမက သူ၏သတို့သမီးပင် ဖြစ်စေလိုသည်။

ဖန်ဆင်းရှင်သည် ဖန်ဆင်းထားသော သတ္တဝါတို့နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်လာ ရုံမက သူတို့အတွက် အသေခံလိုသည်ကို စိတ်သိုမှီးထားပါ။ ဤအချက်သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မည်သို့မြင်တွေ့စေသနည်း။

အင်္ဂါနေ့

*စွန့်လ ၁၀

ဗောဇေသည်ရွေးနှုတ်ရှင်

ဗောဇေသည် ရှသအား အလွန်ချစ်သောကြောင့် ထိမိမြားလိုသော်လည်း အတားအဆီးတစ်ခု ရှိနေသေးသည်။ ထိုမိန်းမပိုင်မြေများအပေါ် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိနိုင်သူ သာ၍နီးစပ်သောဆွေမျိုးတစ်ဦး ရှိနေသေးသည်။ ဗောဇေသည်လည်း ခရစ်တော်၏သင်္ကေတ ဖြစ်သည် ဟု လက်ခံခဲ့သော်။ ဤနေရာတွင် မဟာတိုက်လှန်ပွဲကြီးတစ်ပွဲတော့ ရှိနေရမည်ပင်ဖြစ်သည်။ အလားတူခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားချစ်သော်လည်း သာ၍နီးစပ်သောဆွေမျိုးတစ်ဦး ရှိနေသေးသည်။

အောက်ပါ ကျမ်းချက်တို့သည် လူသားတို့အပေါ် စာတန်၏ ဝေဖန်မှုကို မည်သို့ ဖော်ပြသနည်း။
ယောဘ ၁:၆-၁၁။ မသဲ၊ ၄:၈၊ ၉။ ယုဒ ၁:၉။ လုကာ ၂၂:၃၁။

ကောင်းကင်အစည်းအဝေးတွင် စာတန်ပေါ်လာသောအခါ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ သူသည် “မြေကြီးပေါ်မှာလည်းလည်း၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်းအမှုက လာသည်” (ယောဘ ၁:၇) ဟု ဆိုသည်။ ဘုရားသခင်သည် မြေနှင့်မတ်သော ယောဘအား သတိပြုမပြု မေးရာတွင် စာတန်က ဘုရားသခင်သည် ယောဘ၏စိတ်နှလုံးကို အမှန်ပိုင်ဆိုင်သည် မဟုတ်ကြောင်းထွက်ဆိုသည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့အပေါ် ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်သာ နောက်တော်သို့ လိုက်သည်။ သူ့အပေါ်တွင် ကောင်းမြတ်ခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်ပါက သူဖြစ်ရပ်မှန် ပေါ်လာလိမ့်မည် ဆို၏။ ယုဒတွင် ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ်သည် ဣသရေလတို့တွင် လူသိများသည်။ မောရှေအား ထာဝရဘုရားသဂြိုဟ်ပြီး (တရား၊ ၃၄:၆)၊ ပြန်ထမြောက်စေခဲ့သည်။ အသေးစိတ် မသိရသည့်တိုင် မောရှေ၏ အလောင်းအပေါ်တွင် အခြေအတင် ငြင်းဆိုခြင်းတွင် စာတန်သည် သူ့အား ပြစ်တင် ဝေဖန်ခြင်းပြုသည် ဆို၏။

“ခရစ်တော်သည် လူသေအား အသက်ပေးရန် အသက်သခင်သည် အနားသို့ ကပ်လာသောအခါ စာတန်သည်လည်း မိမိ၏အချုပ်အခြာအာဏာအတွက် စိုးရိမ်လာသည်။ စာတန်နှင့် သူ၏တမန်တို့သည် မိမိတို့၏ နယ်ပယ်ကို ထိန်းသိမ်းနေကြကာ မောရှေတို့လည်း သူပိုင်ဆိုင်သည် ဆို၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်သည် သူ၏သုံးပန်းဖြစ်ရသည် ဆို၏။ မောရှေသည် ပညတ်တော်ကိုပင် မလိုက်လျှောက်နိုင်ပါ။ ယေဟောဝါဘုရားက သာပိုင်ဆိုင်သော ဘုန်းတော်ကို အလွဲသုံးသည်။ မိမိစာတန်ပင်လျှင် ကောင်းကင်မှ ထုတ်ပယ်ခံရသည့် အပြစ်ကိုလွန်ကျူးသည် ဖြစ်၍ ထိုသို့လွန်ကျူးခြင်းဖြင့် မိမိစာတန်၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်ပြီ ဟုထွက်ဆို၏။” (အီးဂျီပိုက် ရှေးဘိုးဘေးများနှင့် ပုရောဖက်များ၊ စာ၊ ၄၇၈)။ ခရစ်တော်သည် စာတန်၏ထွက်ဆိုခြင်းကို ရှင်းလင်းစွာ ချေပပြီး မောရှေအား နှိုးထစေလေတော့သည် (မသဲ၊ ၁၇:၂)။

ရှသ ၄:၁-၁၂ ဖတ်ပါ။ ဗောဇေသည် ဗက်လင်မြို့၏ တံခါးဝသို့ သွားသည်။ ထိုမြို့တွင် ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နီးသော ဆွေမျိုးဖြစ်ခြင်းငှါ လောကသို့ ကြွဆင်းလာသည်။ အသက်ကြီးသူများ စည်းဝေးပြီး နောက် ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပတ်သက်သောခြေခံတို့ကို ဖလှယ်ကြလေသည်။ မြို့၏တံခါးဝတို့သည် အမှုများအား ဆုံးဖြတ်ရာနေရာ တရားစီရင်ခြင်းမြင်ကွင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဒံယေလ၊ ၇:၁၃၊ ၁၄၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၇ တို့၏ တရားစီရင်ခြင်း မြင်ကွင်းကို ရှုမြင်စေသည်။ တရားစီရင်ခြင်းသည် “သန့်ရှင်းသူတို့အား မျက်နှာသာပေးခြင်း” ဖြစ်သော်လည်း ဗောဇေသည် မိမိဇနီးအား ရွေးယူသကဲ့သို့ ခရစ်တော်၏ ရွေးနှုတ်ခြင်းဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဟာမန်နှင့်စာတန်

*စွန်လ ၁၁

ဧသတာ၏ဝတ္ထုတွင် ဟာမန်သည် အာဏာရှုနေသူတစ်ဦးအဖြစ်တွေ့ရသည်။ နိုင်ငံတော်တွင်ပင် အရေးပါသောရာထူးကိုရယူထားသည် (ဧသတာ ၃:၁)။

ယေဇ၊ ၂၈: ၁၁-၁၅ နှင့် ဟေရှာ၊ ၁၄: ၁၂-၁၅ တို့တွင် လူစီဖာအကြောင်းသည် ဟာမန်နှင့် အလားတူစွာ ထာဝရဘုရား၏ ရွေးချယ်ထားသော လူမျိုးများအားရန်ဘက်ပြုကာ ထာဝရဘုရား၏အမြင့်ဆုံးသော အာဏာကို ဖိဆန်ကြသည်။ စာတန်၏ အကြီးမားဆုံးသော အာဏာလုရန် ကြိုးစားခြင်းကို ခရစ်တော်အား စုံစမ်းရာတွင် တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာတွင် လောကနိုင်ငံတို့ကို မြင်တွေ့နိုင်မည့် မြင့်ရာအရပ်သို့ ယေရှုကို ခေါ်ဆောင်လေသည် (မဿဲ၊ ၄: ၈-၁၁)။ ခရစ်တော်သည် လောကကို ရွေးနုတ်၍ မိမိအပိုင်သိမ်းသွင်းရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် နေထိုင်သည်။ အနီးစပ်ဆုံးသော ဆွေမျိုးဖြစ်လာ၍ သူပေးဆပ်ရမည့် ရွေးနုတ်ခြင်းတန်ဖိုးသည် အလွန်မြင့်မားလေသည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင်လည်း စာတန်သည် အာဏာနှင့် ကိုးကွယ်ခြင်းကို တပ်မက်သောကြောင့် လောကကြီးသည် နောက်ဆုံး ကပ်ဆိုက်သောကာလ ရောက်လာသည်။ သူ၏ လှည့်ဖြားခြင်းဖြင့် လောကတစ်ခုလုံးသည် သားရဲနောက်သို့လိုက်၍ အံ့ဩကြသည် ဆို၏ (ဗျာ၊ ၁၃: ၂၊ ၄)။ သားရဲအားဝတ်ပြုရန် ငြင်းပယ်သော သူတို့အား အတင်းအကြပ်ပြုလုပ်သည် ဆို၏။ ဟာမန်သည်လည်း မိမိနှင့် ထိုက်တန်သည်ဟု ယူဆသော ဝတ်ပြုခြင်းကိုမော်ဒက်အမည်ရှိထာဝရဘုရားရွေးနုတ်သောလူမျိုးတစ်ဦးသည် မပြုလိုကြောင်း သတိထားမိသည်။ သူသည် “အလွန်အမျက်ထွက်၍” (ဧသတာ ၃:၅၊ ၆) မော်ဒက်အမျိုးအား လုံးတို့အား မြေပြင်မှရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရန် ရည်ရွယ်လာ၏။

ဧသတာ ၃: ၁-၁၄၊ ဗျာ၊ ၁၂: ၁၄-၁၇ နှင့် ဗျာ၊ ၁၃: ၁၅ ဖတ်ပါ။ ဤ ကျမ်းချက်တို့တွင် မည်သို့သော အလားတူခြင်းရှိကြသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ကျန်ကြွင်းသော အသင်းတော်အား ရှင်ယောဟန်မှ ဖော်ပြခြင်း နှင့် ဟာမန်သည် ထာဝရဘုရား၏လူမျိုးတို့အား ဖော်ပြခြင်းတို့သည် မည်သို့ တူညီသနည်း။

မာရ်နတ်သည် ဤလောကအား သူပိုင်ကြောင်းထွက်ဆိုသော်လည်း ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ ပညတ်တော်ပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိသောသူတို့သည် ၎င်း၏အဆိုအချုပ်အခြာအာဏာသည် မှားယွင်းကြောင်း ဖော်ပြကြသည်။ “ဥပသံနေသည် ခရစ်ယာန်နိုင်ငံတစ်ခွင်၏ မဟာတိုက်လုန်ပွဲ ဗဟိုချက်မဖြစ်လာသောအခါ အများသဘောထားကို ငြင်းပယ်သော လူနည်းစုတို့သည် စကြာဝဠာတစ်ခွင်လုံး၏ ရွံ့ရှာမုန်းတီးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။” (အီးရိုဂိုက်၊ ခေတ်ကာလ၏ လက္ခဏာများ - ဇေဖေါဝါရီလ၊ ၂၂၊ ၁၉၁၀)။

သင်၏ ယုံကြည်ခြင်းအား စမ်းသပ်ပေးသော အသေးငယ်ဆုံးအရာကို တွေးကြည့်ပါ။ ၎င်းတို့အား လိုက်လျောလိုက်ပါက ထိုသေးငယ်သောအရာသည် ကြီးမားသောစမ်းသပ်ခြင်းတွင် မည်သို့ ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ယခုအမှုကိုဆောင်ဖို့ရာ

*စွန်လ ၁၂

ခရစ်ယာန်တစ်ချို့တို့သည် ခက်ခဲသော အနာဂတ္တိစကားတို့၏ ကာလတွင် သက်ရှင်နေရသောအခါ ယိမ်းယိုင်ခြင်းများ ရှိနိုင်သည်။ စုံစမ်းရာကာလသည် ရှေ့တွင်ရှိ၍ အနာဂတ္တိစကားတို့အား လေ့လာခြင်းသည် လည်း အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းခြင်းထက် ကြောက်မက်ဘွယ်ပင် ဖြစ်တတ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် အနာဂတ်ကို သကြားမအုပ်ထားပေးသောကြောင့် ယခုအချိန်မှစ၍ မဟာတိုက်လုန်ပွဲအဆုံးသတ် အကြားတွင် ဖြစ်မည့်အရာများကို ဖော်ပြပြီးသားဖြစ်သဖြင့် ရာဇဝင်ကို အဆုံးတိုင်ဖတ်ရှုရန် အရေးကြီးသည်။

အနာဂတ္တိစကားများနှင့်ပတ်သက်၍ လူသားတို့သည် ပုန်ကန်ခြင်းဖြင့်ပြုလုပ်သော ညစ်ညမ်းသော အရာများကို ထာဝရဘုရားကပြသရာတွင် ၎င်းတို့၏အကျိုးဆက်နှင့်ပင် တစ်ဆက်တည်းပြသသွားသည်။ သို့သော် မြော်လင့်ခြင်းကို အမြဲကမ်းလှမ်းသည်။ တစ်ချို့တို့သည်လည်း “ယာကုပ်၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို” အလွန်ပင် ကြောက်ရွံ့တတ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးအချိန်သည် ဘုရား၏လူတို့အတွက် မလွယ်မည်မှာ သေချာသည်။ ခက်ခဲသောကာလများကို အနာဂတ်စကားပေးထားသည်နည်းတူ လွတ်မြောက်ခြင်းကိုလည်း ပေးထားပြန်သည်။

ဗျာ၊ ၁၂ တွင် မာရ်နတ်သည် ခရစ်တော်၏ သတို့သမီးအပေါ် မုန်းတီးခြင်းဖြင့် ဒုက္ခပေးကာ တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ဝင်ရောက်ကာ ကယ်တင်ခဲ့သည်။ ဧသတာဝတ္ထုတွင် လှပသော မိဖုရားကြီးသည် ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် တက်ကသဖြင့် ထာဝရဘုရားသည်လည်း သူ၏လူမျိုးများအား ကယ်တင်ရန်အသုံးပြုခဲ့သည်။

ဧသတာ ၄း ၁၃၊ ၁၄၊ ၅း ၁-၃၊ ၉း ၂၀-၂၈ ဖတ်ပါ။ လောက၏ ဆုံးခန်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကြုံရမည့် အကျဉ်းအကြပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်ပါကျမ်းချက်တို့မှ မည်သည့် သင်ခန်းစာများ ယူနိုင်မည်နည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ယခုအချိန်အတွက် ကျန်ကြွင်းသော အသင်းတော်ကို တည်ထောင်၏။ အမှောင်ကာလ၏ ၁၂၆၀ ရက်တွေ အဆုံးရောက်လာသောအခါ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကွယ်ပွက်ထားသော သတို့သမီးကို ထုတ်ဖော်ပြသလေတော့သည် (ဗျာ၊ ၁၂း ၁၄)။ သူမသည် ကောင်းကင်တမန်သုံးပါးတို့၏ သတင်းတည်းဟူသော ကရုဏာတရားကို ကမ္ဘာသို့ ပို့ဆောင်ရလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း “ယခုအမှုကိုဆောင်ဖို့ရာ” (ဧသတာ ၄း ၁၄) အတွက် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဧသတာသည်လည်း ဟာမန်ပြုလုပ်သော သူမ၏ လူမျိုးအားလုံး နှိပ်စက်ခြင်းဒုက္ခကို သူမတစ်ဦးတည်း ကြိတ်ခံနေရသည်မဟုတ်ကြောင်း သိရှိသည်။ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာသာကို အရင်ဦးရယူခြင်းဖြင့် သူမ၏ လူမျိုးအားလုံး လွတ်မြောက်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လောက၏ နောက်ဆုံးအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့တည်းမဟုတ်ရဘဲ ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်တွင် ပါဝင်လာခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် လွတ်မြောက်ကြရလိမ့်မည်။

ဤဝတ္ထုတွင် ထာဝရဘုရား၏ လူတို့အတွက် အရာခပ်သိမ်းကောင်းမွန်စွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ရေရှည်ကိုသာ ကြည့်လျက် ခရစ်တော်၌ မြော်လင့်ခြင်းဖြင့် နေသင့်သနည်း။

သောကြာနေ့***စွန်လ ၁၃****ထပ်မံစဉ်းစားရန်။**

(အီးဂျီပိုက် ပုရောဖက်များနှင့်ရှင်ဘုရင်များ ။ ကာသရေလတို့၏အရင်ဦးဘုရင်စာ၊ ၆၀၅၊ ၆၀၆)။

“အများစု၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့် ရိုးရာတို့ကို လက်သင့်မခံဘဲ ငြင်းဆိုသော လူနည်းစုတို့အပေါ်တွင် စာတန်သည် မခံမရပ်နာကြည်းခြင်းဖြစ်စေမည်။ ရာထူးကြီးသောသူနှင့် ဂုဏ်သတင်းကြီးသောသူတို့သည် ထို ဥပဒေမဲ့သောသူတို့နှင့် ပူးပေါင်းကာ ထာဝရဘုရား၏လူတို့အား ဆန့်ကျင်သော ဩဝါဒများ ပြုကြလိမ့်မည်။ ကြွယ်ဝခြင်း၊ ညက်ကြီးရှင်များနှင့် ပညာတတ်သူတို့သည် ၎င်းတို့နှင့် ပူးပေါင်းလိမ့်မည်။ နှိပ်စက်တတ်သော အာဏာပိုင်များ ဝန်ကြီးများနှင့် အသင်းသူ/သားများတို့သည် လူနည်းစုများကို ဆန့်ကျင်ကာ လျှို့ဝှက်ပူပေါင်းကြပါလိမ့်မည်။ အသံနှင့် ကလောင်တံအားဖြင့် ကြွားဝါခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ စော်ကားမော်ကားပြုခြင်းတို့ဖြင့် သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ကျဆုံးစေလိမ့်မည်။

“မမှန်မကန် သက်သေခံခြင်းနှင့် မာန်ပါပါတောင်းဆိုခြင်းတို့ဖြင့် လူသားတို့၏ ချစ်ဇောဟုန်ကို မွေ့နောက်လိမ့်မည်။ **“ကျမ်းစာလာသည်”** မဟုတ်ဘဲ ဥပုသ်နေ့အား ဆန့်ကျင်သောအချက်များ တင်ပြလာလိမ့်မည်။ ချို့တဲ့သောသူများအား မစနိုင်ရန် ဥပဒေတုများထုတ်ဆင့်လိမ့်မည်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ငွေရှင်ကြေးရှင်များအာဏာပိုင်များလုံခြုံရန်၊ တနင်္ဂနွေဥပုသ်ပညတ်ကိုထုတ်ဆင့်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုရိုသေသမုတ်သောသူတို့မူကား ဤဌာနမှ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးနှင့် ဆန့်ကျင်၍ ထုတ်ဆင့်သော အရာများအား လက်မခံနိုင်ပါ။ ဤစစ်မြေပြင်သည် အမှားနှင့်အမှန်ကြားပဋိပက္ခ၏ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့အား သံသယတွေနှင့် ပစ်ထားမည်မဟုတ်ပါ။ ယနေ့တွင်လည်း ဧသတာနှင့် မော်ဒက်တို့၏နေ့ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည် သူ၏အမှန်တရားအတွက် သက်သေထူလိမ့်မည်။” (အီးဂျီပိုက်၊ ပုရောဖက်များနှင့်ဘုရင်များ၊ စာ၊ ၆၀၅-၆၀၆)။

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ဘုရားသခင်သည် သူလူများကို အဘယ်ကြောင့် ခက်ခဲသော ကာလကို ဖြတ်ကျော်စေသည်ဟု သင်ထင်သနည်း။ ထိုသို့ခွင့်ပြုခြင်း၏ဗဟိုချက်မသည် အဘယ်နည်း။

၂။ ယုံကြည်သူတစ်ဦးသည် ခရစ်ထံတွင် သစ္စာခံသောကြောင့် ကြုံရမည့်အခက်အခဲများအတွက် မည်ကဲ့သို့ ပြင်ဆင်ထားသင့်သနည်း။ ထိုသို့ ခက်ခဲသောကာလတွင် မည်သည့်နေရာမှ မြော်လင့်ခြင်း ရနိုင်မည်နည်း။

၃။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် သူ **လန့်ဖြန့်သွားသည်**ဟု လာပြောလိမ့်မည်။ ရှင်းလင်းစွာ နားလည်နိုင်ရန် နှင့် စိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း ရနိုင်ရန် မည်သို့ သင်ချဉ်းကပ်မည်နည်း။

၄။ တစ်စုံတစ်ဦးသည် **“ငါ့ကို ဘုရားက ချစ်လဲမချစ် လိုလဲမလိုဖြစ်ပါ။ ငါဘာတွေ လုပ်ထားတယ်ဆိုတာ မင်းသိရင် မင်းနားလည်မှာပါ”** ဟု လာပြောပြသည် ဆိုပါစို့။ သင်မည်သို့ တုံ့ပြန်မည်နည်း။ ရသနင့် ဧသတာတို့၏ဝတ္ထုတွေမှ မည်သည့် ချဉ်းကပ်ပုံ တင်ပြထားသနည်း။

သင်ခန်းစာ ၁၂

*ဇွန်လ ၁၄-၂၀

ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။ ဒီဇေလ ၂:၃၁-၄၅။ ဒါ ၃:၁-၁၂။ ၁၇။ ၁၈။ ဗျာ ၁၃:၁၁-၁၇။ ရောမ ၁:၁၈-၂၅။
 ၁။ တမန်တော် ၁၂:၁-၁၇။ မသဲ၊ ၁၂:၉-၁၄။

ကျမ်းချက်။ “ဘုရားသခင်သည် ကြောက်တတ်သောစိတ်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည် မဟုတ်။
 တန်ခိုးပါသောစိတ် ချစ်တတ်သောစိတ် ရှင်းလင်းသော စိတ်သဘောကို ပေးတော်မူ၏။”
 (၂တိ၊ ၁:၇)။

ယခုအပတ်တွင် နောက်ဆုံးနေ့ရက် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများကိုပင် နိမိတ်ပြသော ဝတ္ထုနှစ်ခုကို သမ္မာ
 ကျမ်းစာမှ ထပ်မံသင်ကြားကြရပါမည်။

အရင်ဦးစွာ၊ ရှာအရက်၊ မေရက် နှင့် အဗေဒနေဂေါတို့သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃ ရှိ အရေးကြီးအကြောင်း
 ကို ရှင်းလင်းစွာ အရိပ်အမြွက်ပြသော ဝက်ဝံတစ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် အရင်ဦးဆုံး
 ခရစ်ယာန်များ၏ အတွေ့အကြုံများတို့သည် ယခုခေတ်နှင့်ခရစ်တော်ကြွလာခြင်း ကြားကာလတွင် ဖြစ်နိုင်
 ချေရှိသည်များကို သိကျွမ်းစေနိုင်မည့် အရာများလေ့လာသွားရမည်။

ထိုသာကေ နှစ်ခုလုံးသည် အခက်ခဲဆုံး စုံစမ်းရာကာလတွင်ပင် စိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း ရရှိနိုင်သော
 သော့ချက်များကို အလင်းပြသထားပါသည်။

ယေရှုကလည်း “မကြောက်နှင့်၊ သင့်စိတ်နှလုံး မတုန်လှုပ်စေနှင့်” ဟု ထပ်ခါတလဲလဲ မိန့်မှာထား
 သည်။ အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ ဗဟိုချက်မသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကို မမေ့သင့်ပါ။ ကမ္ဘာ့ဆုံးခန်းတွင် ထိုသို့
 သောအားပေးစကားများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် လိုအပ်သည်။ တပည့်တော်တို့အား “စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းမရှိနှင့်၊
 ဘုရားသခင်ကိုယုံ၍ ငါ့ကိုလည်းယုံကြလော့” ဟု သွန်သင်ထားသည် (ယောဟန် ၁၄:၁)။

တနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ သစ္စာတည်ကြည်လိုသောသူတို့ အတွက် နောက်ဆုံး
 နေ့ရက်၏ဖြစ်ရပ်များတို့သည် ခက်ခဲရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းလျက် မြော်လင့်ခြင်းဖြင့်
 ရှုမျှော်ကြစို့။

တနင်္ဂနွေနေ့

*စွန်လ ၁၅

ဒံယေလ ၂ နှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ သမိုင်းဆိုင်ရာမှန်ကန်မှု

အနာဂတ္တိကျမ်းတို့တွင် တန်ခိုးအပါဆုံးတစ်ခုသည် ဒံယေလ ၂ ပင်ဖြစ်သည်။ ခရစ်မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်း ငါးရာတုန်းက ရေးသားထားသည်။ ဘေဘီလုန်၊ မေဒီယာ-ပါးရှား၊ ဂရိနှင့် ရောမ၊ ထို့နောက်ရောမသည် ယခု ဥရောပနိုင်ငံများအဖြစ် ပြိုကွဲခြင်း စသည့်ကမ္ဘာ့သမိုင်းကို ချပြထားသည်။

၎င်းဥရောပနိုင်ငံတို့သည် “အခြားသောလူမျိုးတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သစ္စာ နှင့် သံမဏိပေါင်းစပ်နိုင်သကဲ့သို့ သူတို့သည် အချင်းချင်း ပေါင်းဖော်၍ မသင့်နိုင်ကြ” (ဒံယေလ ၂:၄၃)။ ထူးဆန်းစွာ ဤအနာဂတ္တိစကားသည် ပြည့်စုံလေ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် မင်းညီမင်းသားမှအစ အောက်တန်းလွှာတို့ သည် ထိမ်မြားပေါင်းစပ်ကြသော်လည်း ပြိုကွဲမြဲပင် ဖြစ်၏။

သာကေအနေဖြင့် ဗြိတိန်သက်ဦးစံပိုင်စနစ်ကို ဝင်းစောအိမ်သား ဟု နာမည်လှလှလေး ပေးထားသည်။ ၎င်းနာမည်သည် မကြာသေးမီ ၁၉၁၇ ပြည့်နှစ်မှသာ သမုတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနှစ်မတိုင်မီတွင် ဗြိတိန်တော်ဝင်မိသားစုတို့သည် “အခြားသောလူမျိုးတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ကြကာ” ဂျာမနီသွေးသားများနှင့် တော်စပ်နေကြသဖြင့် တော်ဝင်မိသားစုကို ဂျာမနီနာမည်ဖြင့် စက်စိကိုဘာဂိုသာ ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။ မည်သို့ဆိုစေ ကာမူ ထိုသွေးသားတော်စပ်ခြင်းသည် စစ်ပွဲကို မထိန်းသိမ်းနိုင်သောကြောင့်၊ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတောအတွင်းတွင် တော်စပ်မှုများ ပျက်ပြယ်စေရန် ဝင်းစောအိမ်သား ဟု နာမည်ပြောင်း သမုတ်ခဲ့ကြသည်။

ဒံယေလ ၂: ၃၁-၄၅ ဖတ်ပါ။ နေဗုခဒ်နေဇာသည် မည်သည့် အိမ်မက် မက်၍ ဒံယေလသည်လည်း မည်သို့ အနက်ပြန်သနည်း။

ဒံယေလကျမ်း၏ ကမ္ဘာ့ပျက်ကိန်းသည် ဒံယေလကျမ်း ၂ ကို ခြေခံထားသည်။ ကျန်သောအနာဂတ္တိစကားတို့သည် ဒံယေလ ၂ အတိုင်း ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများအစဉ်လိုက် တစ်ခုပြီးတစ်ခုနောက်တွင် ထာဝရဘုရား၏ ထာဝရနိုင်ငံတော် တည်လိမ့်မည် ဟူ၏ (ဒံ၊ ၂: ၄၄၊ ၇: ၁၃၊ ၁၄)။ အနာဂတ္တိစကားတို့သည် ဧကရာဇ်နိုင်ငံများနှင့် အတူအဆက်မပြတ်ဘဲ ရှေးပဝီသဏီမှအစ ယခုအချိန်နှင့် နောက်ဆုံးနေ့တိုင်အောင် ရှိလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ အနာဂတ္တိစကားတို့ကို အနက်ပြန်ရာတွင် သမိုင်းဆိုင်ရာမှန်ကန်မှုဖြင့် ကျမ်းချက်၏ လိုရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ သမိုင်းဆိုင်ရာမှန်ကန်မှုဖြင့် ချဉ်းကပ်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးနေ့ရက်တို့၏ ဖြစ်ရပ်များ၊ အထူးသဖြင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ ဖော်ပြချက်များကို ထိရောက်စွာနားလည်စေနိုင်သည်။

ဒံယေလ ၂ တွင် ထာဝရဘုရားသည် အနာဂတ်ကို အမှန်သိနားလည် ရုံမက ကွပ်ကဲနေသည်ကို မည်သည့်အထောက်အထားရှိသနည်း။

တနင်္လာနေ့ ရှပ်တုအားကိုးကွယ်ခြင်း

*စွန်လ ၁၆

ဒံယေလ၏ အပြုအမူကြောင့် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဒံယေလနှင့် သူ၏ဘုရားသခင်ထံတွင် သစ္စာခံခဲ့သော်လည်း ကြာကြာမခံပါ (ဒံ၊ ၂: ၄၆-၄၈)။

ဒံယေလ ၃: ၁-၁၂ ဖတ်ပါ။ ထိုရှပ်တုသည် ရွှေစင်ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်သည် ဝတ်ပြုကြရန် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရာတွင် မည်သည့် ထင်ရှားခြင်းရှိသနည်း။

ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေစင်ဖြင့် ရှပ်တုကြီးတစ်ခုပြုလုပ်ကာ ထာဝရဘုရား၏ သတင်းတော်ကို ပမာမခန့်ပြုသည်။ သူ၏သတင်းသည် ဘေဘီလုန်သည် မပြုမလဲရဘဲ နေဗုခဒ်နေဇာသည် ရာသက်ပန်ရှင်ဘုရင် ဖြစ်မည်။ ထိုဆန္ဒအား စိန်ခေါ်ရသောသူသည် သေရမည်။ မဟာတိုက်ပွဲ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်းပင် လူသား၏ဆန္ဒသည် မိမိ၏စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်းဖြင့် အမှန်တရားကို မမြင်ရလောက်အောင် မျက်စိကန်းစေသည်ကို သတိရစေသည်။

တစ်မျိုးအားဖြင့် နေဗုခဒ်နေဇာသည် လူစီဖာ၏ ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဆင်တူယိုးမားဖြစ်သည်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသည်။ အတ္တဆန်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ဩဇာအာဏာကိုပင် ပုန်ကန်ရဲလောက်အောင် မာန်မာနတက်သည်။ တစ်ဖက်တွင် ကွာခြားမှုလည်း ရှိပြန်သည်။ နေဗုခဒ်နေဇာသည် မှန်ကန်သော ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်လာသည်။ သူကိုယ်တိုင်မှ အသည်းအသန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော နိုင်ငံတော်တွင် သူ့ကိုလည်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ဒံယေလ ၃: ၁၇၊ ၁၈ တွင် ဟေဗြဲလူငယ်သုံးယောက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ငြင်းပယ်သောစကားလုံးများကို ဖတ်ပါ။ ထိုသို့သော တောင်းဆိုခြင်းမျိုး ကြုံရသောအခါ ထိုသို့သော ယုံကြည်ခြင်းမျိုးကို မည်ကဲ့သို့ သွန်သင်သနည်း။

ဤမျှလောက် အန္တရာယ်များသောအချိန်တွင် ဤလူငယ်သုံးဦးတို့သည် မိမိတို့လွတ်ရာလမ်းကြောင်းကို လွယ်ကူစွာ ရှာနိုင်ပါသည်။ သူတို့သည် အယူသည်းလွန်းသဖြင့် ဦးတစ်ချက် ညွတ်လိုက်သည်ထက် အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့သတ်ခြင်းကိုပင် ရွေးချယ်နေသနည်း။ မိမိတို့ဘုရားအား ဆုတောင်းနေရင်း မိမိဘိနပ်ကြိုးကို ချည်နှောင်သယောင်ယောင် တစ်ချက် ငုံ့လိုက်လျှင်ရော မည်သို့နည်း။ သူတို့ ရင်ဆိုင်နေရသည်နှင့်ကော ထိုက်တန်ရဲလား။ သူတို့၏ အပြောအဆိုတို့ဖြင့် မိမိတို့သည် အသက်ရှင်လျက် လွတ်မြောက်မည်ဟု ယူဆပုံလုံးဝမရှိပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအား စမ်းသပ်ရာကာလသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျိုးကြောင်းသင့်စွာဖြင့် အပေးအယူလုပ်ခြင်းကို မည်သို့ ရှောင်ရှားနိုင်မည်နည်း။ “အနည်းငယ်၌ သစ္စာရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာရှိလိမ့်မည်။ အနည်းငယ်၌ သစ္စာမရှိသောသူသည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာမရှိ” (လုကာ ၁၆: ၁၀) ဟူသော ကျမ်းချက်သည် အလားတူ စုံစမ်းခြင်းမျိုး မည်သို့ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့

*စွန်လ ၁၇

ရုပ်တုအားပြန်လည်ကိုးကွယ်ခြင်း

သမ္မာကျမ်းစာကျောင်းသားတို့သည် ဒီဇင်ဘာလ ၃ နှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့၏ နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ရပ်များ၏ အဆက်အစပ်ကို သိရှိပြီး ဖြစ်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၃ တွင် သေဒဏ်ကျခံနိုင်သော “ရုပ်တုကြီးအားကိုးကွယ်ခြင်း” (ဒီဇင်ဘာလ ၃၊ ၁၅) သည် သေဒဏ်ပင်ကျခံနိုင်သော အခြားသော ရုပ်တုကြီးအားကိုးကွယ်ခြင်းကို မီးမောင်းထိုးပြထားပါသည်။ “သားရဲ၏ရုပ်တုသည် စကားပြောနိုင်မည်အကြောင်း နှင့် မိမိကို မကိုးကွယ်သောသူရှိသူတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ပြုနိုင်မည်အကြောင်း ရုပ်တု၌ အသက်သွင်းပေးရသော အခွင့်ကိုလည်း ရ၏” (ဗျာ၊ ၁၃၊ ၁၅)။

ဗျာ၊ ၁၃၊ ၁၁-၁၇။ ဗျာ၊ ၁၄၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂။ ဗျာ၊ ၁၆၊ ၂။ ဗျာ၊ ၁၉၊ ၂၀ နှင့် ဗျာ၊ ၂၀၊ ၄ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့တွင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်နှင့် လူတို့၏ ပညတ်တို့ကို မည်ကဲ့သို့ နှိုင်းယှဉ်ထားသနည်း။

ထာဝရဘုရား၏လူများတို့သည် “ကောင်းကင်မြေကြီး သမုဒ္ဒရာနှင့် စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ” အား ကိုးကွယ်ရန်ခေါ်သည်။ ထို ဖန်ဆင်းရှင်သည် သားရဲ၏ ရုပ်တုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ဟေဗြဲလူငယ်သုံးယောက်တို့သည်လည်း အလားတူသော ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရသော်လည်း ဖန်ဆင်းရှင်ကလွဲ၍ မည်သည့်အရာကိုမျှ မကိုးကွယ်ကြောင်းငြင်းပယ်ထားသည်။ ရုပ်တုအား ကိုးကွယ်ရသော အမိန့်သည် ဒုရလွင်ပြင်၏ အဖြစ်အပျက်များနှင့် မည်သို့ပင် ကွာခြားနေပါစေ ဖန်ဆင်းရှင်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်းပင် ဖြစ်၍ လောကတွင် မည်သည့် ရုပ်တုကိုမဆို ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ဖန်ဆင်းရှင်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်းပင် ဖြစ်၍ အလားတူသော နိယမသာဖြစ်ပါသည်။

ရောမ ၁၊ ၁၈-၂၅ ဖတ်ပါ။ (ရောမ ၁၊ ၁၈ နှင့် ဗျာ၊ ၁၄၊ ၉၊ ၁၀ တွင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်ကို သတိပြုပါ။) ရုပ်တုကြီးအားကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် အလားတူသော လူသားတို့သည် သစ္စာခံတတ်သောအရာသည် အဘယ်နည်း။

ကိုးကွယ်ခြင်းဆိုရာတွင် ဦးညွှတ်ခြင်းနှင့် အမွှေးတိုင်ထွန်းခြင်းတို့သာ မဟုတ်ရပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သစ္စာခံသော အရာဟူသမျှ ကိုးကွယ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယေရှု၌ သူပြုခဲ့သော ရွေးနုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် သူ့ကိုသာလျှင် ကိုးကွယ်ရပါမည်။ အခြားအားလုံးတို့သည် ရုပ်တုသာလျှင် ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှု၏ “ငါ့ဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုသိမ်းသောသူသည် ကြံ့ဖြန့်သောသူဖြစ်၏” (မသု၊ ၁၂၊ ၃၀) ဟူသော အမိန့်တော်ကို သိကျွမ်းစေသည်။ နောက်ဆုံးနေ့တို့၏ ဖြစ်ရပ်တို့သည် ဇာတ်လမ်းအဖြစ်ဖြင့် အမှန်တရားကို ဖော်ပြတတ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

*စွန်လ ၁၈

ရှေးဦးအသင်းတော်အား ဖိစီးနှိပ်စက်ခြင်း

နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်ရပ်များတို့၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၌သာမက ဓမ္မသစ်ကျမ်း၌ လဲပါရှိသည်။ ပထမရာစုနှစ်ကခရစ်ယာန်တို့၏ အသက်တာသည် ခက်ခဲလှ၏။ မိမိတို့၏ ဘာသာရေးသမားများ အချင်းချင်းမှ မောရေ၏ယုံကြည်ခြင်းအား ခြိမ်းခြောက်သည်ဟု ယူဆသူတို့ကပင် အရင်စ မုန်းတီးကြသည်။ နတ်စားရောမဇောရာဇ်နိုင်ငံ၏ အမျက်ကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရသေးသည်။ “လောကနှင့် ငရဲတို့၏ တန်ဖိုးတို့သည် တပည့်တော်တို့ကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်အား စစ်ခင်းကျင်းနေသည်။ ဧဝံဂေလီတရားတော်သည် အောင်မြင်လျက် နတ်စားတို့၏ ဗိမာန်များ၊ ယဇ်ပလ္လင်များတို့ကို ဖယ်ရှားလိမ့်မည်ကို ကြိုမြင်ထားကြသဖြင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ဖျက်ဆီးနိုင်ရန် မိမိတို့အစွမ်းကုန်လှုပ်ရှားလာသည်။ ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းမီးသည်တောက်လောင်နေတော့၏” (အီးရှီဂိုက်၊ မျက်မှောက်ကာလမှထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၃၉)။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃ ၏မြင်ကွင်းသို့ ဦးတည်နေချိန်တွင် ထာဝရဘုရားမှ ပြည့်စုံသော ဝတ္ထုတစ်ခုသည် တမန်တော်ဝတ္ထုတွင် ပါရှိသည်။

တမန်တော်ဝတ္ထု ၁၂: ၁-၁၇ ဖတ်ပါ။ ဤဝတ္ထုမှ မည်သည့်အပိုင်းသည် နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်ရပ်များကို နိမိတ်ပြသ သနည်း။

ဂျိမ်းစ်အား ဂေါင်းဖြတ်ပြီးနောက် ပေတရုမှ လိုက်လာရမည်ဖြစ်၍ ခရစ်ယာန်များသည် သေဒဏ်ကို ပင်ရင်ဆိုင်နေကြရသည်။ မှတ်သားလောက်သော ရာဇဝင်တစ်ခုမှာ ပေတရု၏အသက်တာတွင် အဆိုးဆုံးညတွင် သူသည် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေရာတွင် ကောင်းကင်တမန်တော်သည် သူ့အားနှိုးခေါ်နေရသည်။

ပေတရုသည် အံ့သြဘွယ်လွတ်မြောက်သွား၍ သူ၏လွတ်မြောက်ရေးအတွက် စိတ်ပူပန်နေကြသော ယုံကြည်သူများ စုဝေး၍ ဆုတောင်းနေကြသောနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ကျမ်းစာအရ သူတို့သည် အံ့အားသင့်ကြသည်။ ဆုတောင်းသောသူသည် ဘုရားသခင်မှ လက်တွေ့နှားညောင်းမည်ဟု ယုံကြည်မှုနည်းပါးခြင်းကိုပါပြသသည်။

ယုံကြည်သူများ လွတ်သူလွတ်သော်လည်း အသတ်ခံရသူ ခံရသည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့ နီးကပ်လာသောအခါ အလားတူပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုတစ်ချို့တွင် ပေတရုသည် လွတ်ခဲ့သော်လည်း ယုံကြည်ခြင်းအတွက်ပင် အသက်ပေးရပြန်ပါသည်။ ယေရှုသည် “ငါအမှန်ဆိုသည်ကား သင်သည် ပျိုသောအသက် ရှိစဉ် ကိုယ်ကိုကိုယ်ပတ်စည်း၍ အလိုရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည် အိုသောအခါ လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန့်ပြီးလျှင် သူတစ်ပါးသည် သင့်ကို ပတ်စည်းလျက် သင် အလိုမရှိရာအရပ်သို့ ယူသွားလိမ့်မည်” ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့သောသေခြင်းအားဖြင့် ပေတရုသည် ဘုရားသခင် ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေမည့် အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ “ငါနောက်သို့လိုက်လော့” ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏ (ယော၊ ၂၁: ၁၈၊ ၁၉)။

ပေတရု၏ သေရမည့်အရိပ်အား မိန့်တော်မူပြီးနောက် “ငါနောက်သို့လိုက်လော့” ဟုခေါ်နေသေးသည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းကို သေခြင်းကပင် မတားဆီးနိုင်ကြောင်းကို မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ သားရဲ၏အမှတ်အသား

*စွန်လ ၁၉

နောက်ဆုံးသောနေ့၏ အဖြစ်အပျက်များနှင့် နှစ်တွေကုန်လွန်သော်လည်း သားရဲ၏အမှတ်အသားနှင့် သေမိန့် ထုတ်ဆင့်ခြင်း မရှိသေးသဖြင့် စနေနှင့် တနင်္ဂနွေသည် နောက်ဆုံးပဋိပက္ခ၏ ဗဟိုချက်မဖြစ်သည် ဟူသော ကျွန်ုပ်တို့၏ အနက်ပြန်ခြင်းအပေါ် မယုံသင်္ကာသံသယ ဖြစ်သူတွေ ဖြစ်ကြသည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင်တော့ ရှင်းရှင်းလေးပါ။ မိမိတို့ ဖန်ဆင်းရှင်လား သားရဲနှင့် သူ့အမှတ်အသားအား ကိုးကွယ်ရပါသည်။ ဧဒင်မှအစပြု၍ ထာဝရဘုရားသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်ကြောင်း သတ္တမနေ့ဥပုသ်သည် ဗဟိုချက်မလက္ခဏာ ဖြစ်ခဲ့သည် (ကမ္ဘာ၊ ၂: ၁-၃)။ ဖန်ဆင်းရှင်အား ကိုးကွယ်ရာတွင် ဥပုသ်နေ့သည် ဗဟိုချက်မဖြစ်ရသည်မှာလည်း အံ့အားသင့်စရာမဟုတ်ပါ။ ထိုစဉ်တွင်ပင် သမ္မာကျမ်းစာ၏ ခွင့်ပြုမိန့် လုံးဝမရှိဘဲ စနေဥပုသ်နေ့ကို တနင်္ဂနွေသို့ ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ခဲ့သည်မှာ ထိုသားရဲ၏တန်ခိုးအာဏာပင် ဖြစ်သည်။ ဤသမိုင်းနောက်ခံကို စိတ်ထဲသိုမှီးလျက် စနေဥပုသ်နှင့် တနင်္ဂနွေတို့သည် ကိုးကွယ်ခြင်း၏ စိန်ခေါ်မှုကြီး ဖြစ်လာရာ ဖန်ဆင်းရှင်လား (ဗျာ၊ ၁၄: ၆၊ ၇) သားရဲလား ရွေးချယ်ကာ ကိုးကွယ်ရန်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုတွင် သတ္တမနေ့ဥပုသ် နှင့် လူသားတို့၏ ပညတ်တော်အကြား စိန်ခေါ်မှုကြီး၏ ရှေ့ပြေးတစ်ခုကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်ပင် တွေ့ရှိရပါသည်။

မသဲ၊ ၁၂: ၉-၁၄။ ယောဟန် ၅: ၁-၁၆ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ယေရှုကို သတ်ပစ်လိုရလောက်သော မည်သည့် စိန်ခေါ်မှု ရှိသနည်း။

မသဲ၊ ၁၂ တွင် လက်တစ်ဖက် သေနေသောလူအား ဥပုသ်နေ့တွင် ပျောက်ကင်းစေပြီးသည့် နောက် ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ယေရှုကို မည်သို့ တုံ့ပြန်သနည်း (မသဲ၊ ၁၂: ၉-၁၃)။ “**ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏**” (မသဲ၊ ၁၂: ၁၄)။ သတ္တမနေ့ဥပုသ်ကြောင့် သေဒဏ်လော။ ယောဟန် ၅: ၁-၁၆ တွင်လည်း သတ္တမနေ့ဥပုသ်နေ့တွင်ပင် လူနာကုသသဖြင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည် “**ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူသောကြောင့် ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ညှင်းဆဲကြ၏**” (ယောဟန် ၅: ၁၆)။

လူတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ကြောင့် သေဒဏ်ကျရမည်လော။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ဥပုသ်နေ့တွင် ကုသခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း မရှိပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့ကိုလည်း သတ္တမနေ့ဥပုသ်အား အစားထိုးထားခြင်းလည်း မရှိပါ။ ယေရှုရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော စိန်ခေါ်မှုတို့နှင့် နောက်ဆုံးနေ့ရက်၏ စိန်ခေါ်မှုတို့သည် တိတိကျကျ မတူညီကြသော်လည်း အလွန်နီးစပ်ကြသည်။ လူသားတို့ ထုတ်ဆင့်သောပညတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့၏ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် ဗဟိုချက်မပြုကြသည်။

ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တစ်ခုတည်းကွာ၍ သေရတော့မည်လော။ လွတ်လမ်းကို လွယ်ကူစွာ မည်သို့ ရှာဖွေနိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

(အီးရိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၆၃၅-၆၅၂)။

*စွန်လ ၁၉

“ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူတို့အား သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်တို့ မှုကယ်တင်စေခဲ့သည်။ အာကာသသားတို့သည် လူသားတို့၏ အမှုကို ထမ်းဆောင်ပေးရသည်။ လျှပ်ပြတ်ကဲ့သို့ ဝတ်လုံများဝတ်ဆင်၍လည်းကောင်း၊ ခရီးသွားဝတ်စုံဝတ်၍လည်းကောင်း မြင်တွေ့ရတတ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့အား ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသဏ္ဌာန်ပင် ပေါ်လာတတ်သည်။ ဝက်သစ်ချပင်အောက်တွင် မောပန်းနွမ်းနယ်သည့်နယ် အနားပင် ယူတတ်ကြသည်။ လူမိသားစုတို့၏ ပျူငါးများကိုလည်း လက်ခံရရှိကြသည်။ မိုးချုပ်လမ်းပျောက်သူများအား လမ်းပြခဲ့သည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် မိမိတို့လက်ဖြင့်ပင် မီးမွှေးပြခဲ့သည်။ အချုပ်တံခါးများကို ဖွင့်ချကာ ကိုယ်တော့ကျွန်ုပ်တို့ကို လွှတ်ပေးခဲ့သည်။ တောက်ပလင်းထိန်သော ကောင်းကင်ဝတ်စုံ ဝတ်လျက် ကယ်တင်ရှင်၏ သင်္ချိုင်းကျောက်တုံးကြီးကို လှိမ့်ပေးခဲ့သည်။”

“ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသားအသွင်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်သောသူများ၏ စည်းဝေးရာတွင် ပါရှိ၍ ဆိုးသွမ်းလူတို့၏ စည်းဝေးရာ သောဒိုကဲ့သို့နေရာတွင် လည်ပတ်ကာ ၎င်းတို့၏ လုပ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်၍ ထာဝရဘုရား၏ သည်းခံနိုင်ခြင်း၏ဘောင် ကျော်လွန်ခြင်း ရှိမရှိကို ခြုံချိန်ပေးသည်။ ကိုယ်တော်သည် ကရုဏာတရားကို စုံမက်သည်။ သူ၏အမှုတော်ကို စိတ်ပါလက်ပါ ဆောင်သောသူတို့အား ကပ်ဘေးများကို ထိန်းချုပ်ပေးကာ ပြည်သူလူထု၏ငြိမ်သက်ခြင်းကို ကြာရှည်စေသည်။ အပြစ်သားများသည် ထာဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်လျက် ဘုရားသခင်ထံ သစ္စာစောင့်သိသောသူများအား ဖိနှိပ်ညှင်းဆဲခြင်းကြောင့် မိမိတို့၏ အသက်ကြွေးပင် ရှိသည်ကို သိရှိသူနည်းပါးလှသည်။” (အီးရိုဂိုက်။ မျက်မှောက်ကာလမှ ထာဝရကာလသို့၊ စာ၊ ၆၃၁၊ ၆၃၂)။

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ ၁တိ၊ ၁:၇ ဖတ်ပါ။ အနာဂတ္တိကျမ်းတွင် သင်သောကအရောက်ဆုံးကို ဆွေးနွေးပါ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို မည်သို့ ဖယ်ရှား၍ မိမိတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖိနှိပ်ခံရစဉ်တွင်ပင် ဘုရားသခင်၏ မြော်လင့်ခြင်း သတင်းကို မည်သို့ ရရှိနိုင်မည်နည်း။

၂။ စနေဥပုသ်နှင့် တနင်္ဂနွေဥပုသ်တို့သည် ယခုချိန်ဖြစ်ပျက်သော အရာများ၏ ဗဟိုချက်မဟုတ်စွဲရခက်သော်လည်း မည်သို့ လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲမည်ကို ကြည့်ရှုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် မကြာခဏ ပြောင်းလဲတတ်သော လောက၏ အဖြစ်အပျက်တို့အပေါ်တွင် မူတည်သည်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ်တွင်သာ တည်ကြောင်း မည်သို့ သွန်သင်သနည်း။

၃။ ဒံယေလ ၂ နှင့် ၇ တို့ကို တွေးတောပါ။ ဧကရာဇ်နိုင်ငံတို့သည် ကြုံပြောထားသည်အတိုင်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာကြသည်။ ရာဇဝင်ကို ပြန်လည်ကြည့်ရှုသောအခါ ကြုံပြောထားသည်အတိုင်း ဖြစ်ကြသည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ အမြင်တွင် နိုင်ငံတစ်ခုတည်းသာ ကျန်တော့သည်။ မည်သည့် နိုင်ငံဖြစ်၍ ပြောထားသည့် အတိုင်း အမှန်တကယ်လာမည်ဟု မည်သို့ အတိအကျနိုင်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ ၁၃

*စွန်လ ၂၁-၂၇

အဆုံး၏ပုံရိပ်များ

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း။

ယခုအပတ်ဖတ်ရန်။

မသု ၁၂: ၃၈-၄၂။ ယောန ၃: ၅-၁၀။ ဗျာ ၁၈: ၄။ ဒ်ယေလ ၅: ၁-၁၁။
ဗျာ ၁၆: ၁၂-၁၉။ ၂ရာ၊ ၃၆: ၂၂၊ ၃၃။

ကျမ်းချက်။

“ငါသည် ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သူဖြစ်သည်ဟုဆို၏။” (ယောန ၁: ၉)။

ယခုတစ်ပတ်သည် နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်ရပ်များအား ထင်ရှားအောင် ရှင်းပြခြင်းနောက်ဆုံးအပတ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုတစ်ချို့တွင် နိနုရီသို့ ယောန၏အမှုတော်ဆောင်ခြင်း ဘေဘီလုန်ပြုလဲခြင်း နှင့် ပါးရှား ရှင်ဘုရင် ဆိုင်းရပ်စ် တက်လာ၍ ထာဝရဘုရား၏လူများကို လွတ်လပ်ရေးပေးကာ ကတိတော်ပြည်သို့ ပြန်ရ သောအခွင့် ကိုပေးသနားခဲ့လေသည်။

အခြားသောဝတ္ထုများကို လေ့လာရာတွင် ရာဇဝင်တိုင်းသည် လူမျိုးစဉ်ဆက်များအတွက် နက်နဲ သော အဓိပ္ပါယ်ရှိ၏။ ခရစ်တော်ပြန်ကြွမလာမီ အသက်ရှင်ရသော နောက်ဆုံးလူသားတို့အတွက် အထူးပင် အဓိပ္ပါယ်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ အခေါ် **ယနေ့သမ္မာတရား** ကို ပိုမိုသိကျွမ်းနိုင်ရန် ထိုရာဇဝင်များတို့မှ တူးဖော်ကြပါ မည်။

ထိုစဉ်တွင်ပင် ထိုရာဇဝင်အားလုံးတို့သည် နောက်ဆုံးနေ့၏ ဖြစ်ရပ်များကို ပုံရိပ်ပြသွားသည်ကိုပါ သတိထားရပါမည်။ ကျယ်ပြန့်သော အချက်နှင့် အရိပ်အမြွက်ဆိုသောအရာများကို ရယ်စရာဖြစ်အောင် မိမိ ဖာသာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ယေရှု၏ ဆုံးမဩဝါဒပုံပြင်များကဲ့သို့ အဓိကကျသောအချက်များကို ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကွယ်ဝှက်ထားသော သမ္မာတရားများအား တွေ့ရှိလိုစိတ်ဖြင့် အသေးစိတ် ညစ်ထုတ် ခြင်း မပြုသင့်ပါ။ အဓိကအချက်နှင့် ခေါင်းစဉ်များကို ကြည့်ကာ နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်နှင့် ကိုက်ညီသော အ ချက်များကိုသာ ရှာဖွေသင့်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ တွန့်ဆုတ်သောပုရောဖက်

*စွန်လ ၂၂

ယောနဝတ္ထု (ယောန ၁-၄) သည် လိုရင်းတိုရှင်းနှင့် အကျိုးသက်ရောက်လှသည်။ ယုံကြည်သူများ စွာတို့သည် မိမိကိုယ်ကို ဤတွန့်ဆုတ်သော ပုရောဖက်နှင့် လျော်ညီသည်ဟု ထင်မြင်သူတွေ ရှိကြသည်။ အနာဂတ်အဖြစ်အပျက်များထက် ပိုမိုကြားရသော သံစဉ်များလည်း ပါရှိသည်။

မဿဲ၊ ၁၂: ၃၈-၄၂ ဖတ်ပါ။ ယောန၏ဝတ္ထုမှ မည်သည့်အပိုင်းကို ကျမ်းတတ်ဖာရီရှေ့တို့နှင့် တူသည် ဟု ယေရှုမှ ခိုင်းနှိုင်းထားသနည်း။ သူ၏ထုတ်ပြန်ချက်တွင် တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော မည်သည့် သင်ခန်းစာများပါသနည်း။

ယေရှုက မိမိသည် ယောနထက် ကြီးသည်ဟုဆိုသည်။ ဤလောကသို့ ကြွလာရခြင်းသည် ကပ်တိုင် သို့ ပို့ဆောင်မည်ဖြစ်၍ သူသည် “**ပျောက်သောသူတို့ကို ရှာ၍ ကယ်တင်အံ့သောငါ ကြွလာသည်**” (လုကာ ၁၉: ၁၀)။ ယောနသည် မိမိအပြစ်ကြောင့် ငါးကြီးငိုက်ထဲတွင် သုံးရက်တိတိ နေခဲ့ရသည်။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်ကြောင့် သင်္ချိုင်းတွင် သုံးရက် နေခဲ့ရသည်။ ပျောက်ဆုံးသောသူများကို ကယ်တင်ရန် ဤသို့ ဖြစ်ရသည်။

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယောနကို နိဗ္ဗေဒသို့ မသွားလို၍ တွန့်ဆုတ်သောပုရောဖက် ဟုသာ သိရပါသည်။ လူသားအမြင်နှင့် နားလည်ရလွယ်လှသည်။ အာရှရှိလူတို့သည်လည်း အုပ်ချုပ်မှု ကြမ်းတမ်းသည်။ အာရှရှိ နံရံပန်းချီတို့သည်လည်းရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မြင်ကွင်းများ စစ်ရှုံးသုံးပန်းများကို စဉ်းစားမရနိုင်သော အရက်စက်ဆုံး နည်းလမ်းများဖြင့် သတ်ဖြတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ မြို့တော်ကို နောင်တရစေရန် မည်သူသည် သွားရောက် တရားဟောလိုမည်နည်း။

ထိုဝတ္ထုတွင်ပင် နောက်ဆုံးနေ့ရက်များ၏ ကျန်ကြွင်းသော လုပ်ရပ်များကို ညွှန်ပြသောအချက်များ ပါရှိ၏။ သူသည်မည်သူဖြစ်သည်ကို မေးမြန်းသောအခါ “**ငါသည် ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်၏။ ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်တာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်၏**” ဟု ပထမကောင်းကင်တမန်တော်၏ သတင်းနှင့် တူသော အဆိုကို ဆို၏ (ယောန ၁: ၉၊ ဗျာ၊ ၁၄: ၇)။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို “**ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ**” ဟု ဖန်ဆင်းရှင်ကို ညွှန်း၏။ ဤအချက်သည် သူအား ကိုးကွယ်ရာတွင် အခြေခံကျသော အချက်နှင့် ကိုးကွယ်ခြင်းသည်လည်း နောက်ဆုံးနေ့ရက်တွင် ဗဟိုချက်မဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်တွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြစ်နိုင်ချေမရှိသည့် လူကြိုက်နည်းသောသတင်းတရားကို ဝိညာဉ်ရေးဘေဘီလုန်တွင် ဟောပြောသည် ဟု စွပ်စွဲပင် ခံရကြသည်။ “**ငါ၏လူတို့ သူအထဲမှ ထွက်လာကြ**” (ဗျာ၊ ၁၈: ၄) ဟုဆိုမည်ဖြစ်၍ သူတို့သည် နောင်တရ ရမည် ဖြစ်သည်ကို အသိမမေ့နိုင်ဆုံးနည်းလမ်းဖြင့် ဟောပြောသော်လည်း လူတော်တော်များများထံမှ ဆန့်ကျင်ဘက် တုံ့ပြန်ခြင်းမျိုးကိုသာ ဖြစ်စေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သက်သေခံသော အခါတွင်လည်း ဆန့်ကျင်ဘက် တုံ့ပြန်ခြင်းနှင့် ရန်စခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းကို မကြုံရသောသူ ရှိမည်လား။

သင့်အထဲတွင် ယောန မည်မျှတွေ့ရသနည်း။ ဤမှားယွင်းသော စိတ်နေသဘောတို့ကို မည်သို့ ကျော်လွှားရမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ နောင်တရခြင်းအလုပ်တစ်ခု

*စွန်လ ၂၃

ယောနသသည် နီနေဝေအတွက် အထူးသတင်းတစ်ရပ် ရှိသည်။ ယောနသသည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ တစ်နေ့ ခရီးသွားလျက်၊ “**ရှက်လေးဆယ်လွန်သော် နီနေဝေမြို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်**” (ယောန ၃: ၄) ဟု ကြွေးကြော်လေ၏။ ကြမ္မာဆိုး ဂြိုဟ်ဆိုးဝင်လေပြီ။ ဤအနာဂတ္တိစကားသည် ထာဝရဘုရား၏ ပုရောဖက် ထံမှ လာသည်မဟုတ်လော။ နီနေဝေတွင် မည်သို့ ဖြစ်ပျက်သနည်း။

ယောန ၃: ၅-၁၀ ဖတ်ပါ။ ဤအနာဂတ္တိစကားသည် အဘယ်ကြောင့် မပြည့်စုံခဲ့သနည်း။

တစ်မြို့လုံးကျွတ် နောင်တရကြ၏။ အနာဂတ္တိစကားသည်လည်း အချိန်တစ်ခုအတွင်း ပြောင်းလဲ သွား၏။ “**သူတို့၏ ကြမ္မာဆိုးသည် ပြောင်းလဲသွား၏။ နတ်စားနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးတွင် ဣသရေလ၏ဘုရားရှင် သည် လေးစားခြင်းခံရ၍ ပညတ်တော်သည်လည်း ကြည်ညိုခြင်း ရှိ၏။ နှစ်ပေါင်းမကြာခင်မှာပင် နီနေဝေ၏ မာန်မာနထောင်လွှားခြင်းကြောင့် ထာဝရဘုရားအား မေ့လျော့၍ ပတ်ဝန်းကျင် လူမျိုးများ၏ သားကောင်အဖြစ် ကျဆုံးခဲ့ရသည်။**” (အီးဂျီဂိုက်၊ ပုရောဖက်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များ။ စာ၊ ၂၇၁)။

ဤကျဆုံးသောလောကကြီးတွင် ကျဆုံးသောလောကအတွက် နောက်ဆုံးသတင်း ပေးပို့ခြင်းဖြင့် ၎င်း အဖြစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်အုံးမည်လော။ ဖြစ်လည်းဖြစ်နိုင်သည်။ မဖြစ်လည်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် “**ငါ၏ လူမျိုးတို့ သူ၏ အပြစ်တို့ကို ဆက်ဆံခြင်းနှင့် ၎င်း သူ၏ ဘေးဒဏ်ကို ခံခြင်းမှ ၎င်း ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ သူ၏အထဲ က ထွက်လာကြလော့**” (ဗျာ၊ ၁၈: ၄) ဟုဆို၏။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးရှိသောလူသားတို့သည် ထိုသားရဲအား ပမာမခန့်ပြုလျက် “**ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ၎င်းယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ၎င်းစောင့်ရှောက်သောသူတို့**” (ဗျာ၊ ၁၄: ၁၂) ဟုဆိုသည်။ ဤလူသားတို့သည် နီနေဝေလူသားများကဲ့သို့ ပျောက်ဆုံးသောလူသားတို့အပေါ် ကျရောက်သော တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

နီနေဝေမြို့ ဖျက်ဆီးခံရမည့် အကြောင်းကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော အနာဂတ္တိစကား တစ်ချို့ တို့သည် အခြေအနေအရသာ ဖြစ်၍ “**ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပစ်ခြင်းမရှိလျှင်**” (ယေရမိ၊ ၁၈: ၇-၁၀) ဖျက်ဆီးခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။ အနာဂတ္တိစကား တစ်ချို့တို့သည်လည်း အခြေအနေအရမလာသည် လည်း ရှိ၏။ လူသားတို့မှ တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိလည်း ပြည့်စုံမည်သာ ဖြစ်သည်။ မေရှိယ ပထမကြိမ်နှင့် ဒုတိယကြိမ် ကြွလာခြင်း သားရဲ၏ အမှတ်အသား ကပ်ဘေးဒဏ် နှင့် နောက်ဆုံး ညင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းတို့သည် လူသားတို့ မှ မည်သို့ပင် ပြုလုပ်သော်လည်း ပြည့်စုံမည်သာ ဖြစ်သည်။ လူသားတို့၏ပြုလုပ်သောအရာ ရွေးချယ်သော အရာတို့သည် မိမိတို့သည် နောက်ဆုံးဖြစ်ရပ်များတွင် မည်သည့်ဘက်မှ ပါဝင်ကြသည်ကိုသာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းနှင့် သားရဲအား ဝတ်ပြုခြင်းတို့ကို သင်ရွေးချယ်သောအခါ အထောက် အမဖြစ်နိုင်ရန် ယခုအချိန်တွင် မည်သည့်ရွေးချယ်ခြင်းကို ပြုသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ ဗေလရှာဇာ၏ပွဲတော်

*စွန်လ ၂၄

နေဗုခဒ်နေဇာ၏ ခမည်းတော် မှ ဦးဆောင်သော မေဒိလူနှင့် ဘေဘီလုန်တို့ ပါဝင်သည့် ညွန့်ပေါင်း တပ်ဖွဲ့သည် နိနေဝေမြို့ကို ဘီစီ ၆၀၂ ခုနှစ်တွင် ဖျက်ဆီးပြီးနောက် ဘေဘီလုန်မြို့သည် သူတို့၏ ဥပဒေပညာ ရှင်ကြီး **ဟာမူရာဘီ** လက်ထက်မှအစ လုံးဝ မကြုံတွေ့စဘူးသော နိးကြားခြင်း တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ အာရှရိလူ များ၏ ရန်မှ ကင်းလွတ်လာသောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာ၏ လက်ထက်တွင် ဘေဘီလုန်မြို့သည် ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့် ဩဇာအာဏာမှာရော အလွန်တိုးတက်လာသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် လူမျိုးတို့သည် ဘေဘီလုန်၏ လွှမ်းမိုး ချုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးပင် နာခံကြရတော့သည်။ ဘေဘီလုန်သည် ကမ္ဘာကြီး၏ ဘုရင်မပင် ဖြစ်လာ၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝလိုသောသူတို့သည် ဘေဘီလုန်အပေါ်သစ္စာခံကြရပါသည်။

ထိုစဉ်တွင်ပင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဒံယေလ၏ ဘုရားသည် လူမျိုးအပေါင်းတို့အား စီရင်ပိုင်သူ ဖြစ် သည် ဟု ယုံကြည်သူတစ်ဦးအဖြစ် (ဒ်/ ၄: ၃၄-၃၇) ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သူ၏နေရာကို ဆက်ခံသူသည် ဒံယေလမှကိုင်တွယ်ရသော ဘုရင်ခံဖြစ်သူ ဗေလရှာဇာဖြစ်သည်။

ဒံယေလ ၅: ၁-၃၁ ဖတ်ပါ။ ဤရာဇဝင်တို့မှ မည်သည့် ဝိညာဉ်ရေးသတင်း ရယူနိုင်မည်နည်း။ ဗေလရှာဇာအား မည်သည့်ကပြုလဲသွားစေသနည်း။

ဝမ်းနည်းစရာအကောင်းဆုံး ကြေကွဲစရာကို ဒံယေလ ၅: ၂၂ တွင် တွေ့ရသည်။ နေဗုခဒ်နေဇာ၏ ကျ ဆုံးခြင်းအကြောင်းနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ခြင်းအကြောင်းကို ဖော်ပြအပြီးတွင် ဒံယေလသည် “**အရှင်သား တော် ဗေလရှာဇာ ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသော်လည်း စိတ်နှလုံးကို မနိမ့်ချပါ**” ဟု ဆိုလေ၏။ သူသည် အမှန်တရားကို သိရခွင့် ရရှိခဲ့ရုံမက အဘ နေဗုခဒ်နေဇာအပေါ်ကျရောက်သော အရာများ ကိုပင် သက်သေခံခဲ့လောက်သော်လည်း သူ၏အရင်ဦးအဘများအား လွန်စွာ ဒုက္ခပေးခဲ့သော အရာများကို သာ ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။

အဘ နေဗုခဒ်နေဇာသည် ရွှေစင်ရုပ်တုကြီးကို တည်ခဲ့သကဲ့သို့ ဗေလရှာဇာသည်လည်း ဒံယေလ၏ ဘုရားမှ ကြိုပြောထားသော အရာများကို ပွင့်လင်းစွာ ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။ ဗိမာန်တော်၏ ခွက်ယောက်များ ကို ညစ်ညမ်းစွာ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဘေဘီလုန်သည် ဂျူးတို့အား အနိုင်ယူခြင်းဖြင့် သူတို့ဘုရားနှင့် ပတ်သက် သော ပစ္စည်းများကို သူက ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပြီးကြောင်း ပြသ သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ တစ်မျိုးအားဖြင့် သူတို့၏ကျဆုံး ခြင်းကို ဖော်ပြသော ထာဝရဘုရားအပေါ်တွင်ပင် သူတို့သည် အချုပ်အခြာအာဏာ ပိုင်သည်ကို ပြသသည်။

ဗေလရှာဇာသည် ကောင်းသောအရာများကို အထောက်အထားဖြင့် သိခွင့်ရခဲ့သော်လည်း ဤ အ ချက်သည်ပင် လုံးလုံးပမာမခန့်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်တရားနှင့် ပြသနာတို့အတွက် ဦးနှောက်အတွေးအခေါ် လုံလောက်စွာ ရှိသော်လည်း သူ၏စိတ်နှလုံးပင်တရားခံဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်တွင် လောကသို့ အခက်အခဲများ ကျရောက်သောအခါ လူသားတို့အား အမှန်တရားသိခွင့် ပေးလိမ့်မည်။ ဗေလရှာဇာကဲ့သို့ပင် ရွေးချယ်ခြင်းသည် ၎င်းတို့၏စိတ်နှလုံးပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဥပရတ်မြစ်ခန်းခြောက်ခြင်း

*စွန်လ ၂၇

ဘေဘီလုန်၏ခွန်အားတစ်ခုမှာ ဥပရတ်မြစ်ကြီးသည် မြို့ရိုးအောက်တွင် စီးဆင်းသဖြင့် မြို့တော်အား အကန့်အသတ်မရှိဘဲ ရေရရှိစေသည်။ တစ်ဘက်က အားနည်းချက်လည်း ဖြစ်ပြန်သည်။ နီကံတိုခရစ်စ် အမည်ရှိ ရှေးဘေဘီလုန် ဘုရင်မတစ်ပါးသည် မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်တွင် လမ်းဖောက်လုပ်သဖြင့် မြို့ဖက် သို့လမ်းပေါက်သွားခဲ့သော်လည်း ထိုလုပ်ငန်းကြောင့် မြစ်သည် ရွံ့ဗွတ်အိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာစေရာ အလုပ်သမား များအတွက် အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ လွန်စွာအဆင်ပြေစေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို ဆိုင်းရပ်စ်သည် သတိပြု မိသဖြင့် ထိုမြစ်ကို ခန်းခြောက်စေခြင်းဖြင့် သူ၏ စစ်တပ်ကို မြို့ရိုးအောက်ကပင် ချီတက်စေနိုင်သည်။ မြို့ရိုးအ တွင်းသို့ရောက်သည်နှင့်ပင် မြစ်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ မြို့ရိုးတို့သည် အစောင့်အကြပ်မရှိသဖြင့် ထိုမြို့သည် ထိုည အတွင်းပင် ကျသွားခဲ့လေသည်။

ရှေးဂရိသမိုင်းဆရာကြီး ဟီရိုဒိုတပ်စ်သည် “ထိုအချိန်သည် ပွဲကျင်းပချိန်ဖြစ်၍ လူအားလုံးတို့သည် ကခုန် မြူးထူးနေကြသည်ဖြစ်ရာ ဘေဘီလုန်မြို့အလယ်ပိုင်းတွင် နေထိုင်သူတို့သည် မြို့ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် တွေမည်သို့ကျဆုံးသည်ကို သိတောင် မသိလိုက်ကြပါ။” ဟုဆိုသည်။ ဤပွဲသည် ဒံယေလ ၅ ၏ပွဲများ ဖြစ်လေ မည်လား ဟုတွေးစရာ ရှိ၏။

ဒံယေလ ၅: ၁၈-၃၁ နှင့် ဗျာ၊ ၁၆:၁၂-၁၉ ဖတ်ပါ။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ ကပ်ဘေးအက်တစ်ချို့တို့နှင့် ဘေဘီလုန် ကျဆုံးခြင်းသည် မည်သို့ အလားတူညီမှုတွေ ရှိသနည်း။

အချိန်ကာလ၏နိမိတ်လက္ခဏာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ယေရှုသည် “သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန် နာရီ၌ ရောက်လာမည်ကို သင်တို့ မသိရသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။ သူရီးလာမည့်အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင် သိရလျှင် မိမိအိမ်ကို ထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။” (မသု၊ ၂၄:၄၂၊ ၄၃) ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဘေဘီလုန်မြို့၏ကျဆုံးချိန်က ကဲ့သို့ ခေတ်ပေါ်ဘေဘီလုန်သည်လည်း ခရစ်တော်၏ ကြွလာခြင်းကို ရုတ်တရက်ပင် ကြုံရလိမ့်မည်။ ထိုသို့မဖြစ်စေရန် ယေရှုကြွလာခါနီးခြင်း လုံလောက်သော သာဓကများနှင့် အနာဂတ္တိစကားများကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးထားပြီး ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ အနာဂတ္တိစကားများကို မသိလိုက်ရလဲ ရုတ်တရက်ပင် ကြုံရလိမ့် မည် မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ အနာဂတ္တိစကားများကို မယုံကြည်လိုသောကြောင့်သာလျှင် ရုတ်တရက်ပင် ကြုံရလိမ့်မည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၆: ၁၅ ဖတ်ပါ။ နောက်ဆုံးသတိပေးခြင်း သတင်းစကားများတောထဲတွင် မည်သည့် ဖေ့ဂေလီသတင်းပင် ပါရှိနေသနည်း။ ကိုယ်ခန္ဓာအဝတ်အချည်းစည်းမဖြစ်ရန် ဟူသည် မည်သည့်အနက် ရှိ သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဘိသိက်ခံသူ ဆိုင်းရပ်စ်

*စွန်လ ၂၆

ဆိုင်းရပ်စ်သည် ဘေဘီလုန်ကို သိမ်းပိုက်သောအခါ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့အကျဉ်းကျခံရချိန်သည် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သောကြောင့် ပါးရှာန်တို့သည် ယုဒတို့အား မိမိတို့ကတိတော်ပြည်သို့ ပြန်၍ ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်စေသည်။ ဆိုင်းရပ်စ်လက်ထက်တွင် ပါးရှာန်နိုင်ငံသည် ရာဇဝင်တွင် အထွဋ်အထိတ်သို့ ရောက်သည် ဟု ရာဇဝင်ဆရာ တွမ်ဟောလန် ဆိုသည်။ တွမ်ဟောလန်သည် “ကမ္ဘာတွင် မြင်ဘူးသမျှသော နယ်ပယ်များ အပုံဖြစ်အောင်စုပုံခြင်း အကြီးကျယ်ဆုံး” ဟုပင် ဆိုသည်။—Tom Holland, *Dominion* Basic Books, Kindle Edition, p. 25.

ပါးရှာန်နိုင်ငံ၏ ဓလေ့ရိုးရာအရ ဆိုင်းရပ်စ်မင်းကြီးအား “ကြီးမားသောရှင်ဘုရင် (သို့) ဘုရင်တစ်ကာတို့၏ဘုရင်” ဟုပင် တင်စားသမုတ်ကြသည်။

ဆိုင်းရပ်စ်သည် အသင်းတော်အတွက် ခရစ်တော်ကြွလာသောအခါ ပြစ်ပျက်မည့် အရာများတို့ကို နိမိတ်ကြိုပြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အရှေ့ဘက်မှလာသော ရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည် (မသ့၊ ၂၄၊ ၂၇) ဘေဘီလုန်ကို စစ်ဆင်နှိ၍ သူ၏လူတို့အား ဘေဘီလုန်မှ လွှတ်၍ ကတိတော်ပြည်သို့ ပြန်သွားစေသည်။ (ဗျာ၊ ၁၉၊ ၁၁-၁၆)။ ထို့ကြောင့်ပင် ထာဝရဘုရားသည် ဆိုင်းရပ်စ်အား “ဘိသိက်ခံသူ” (ဟေရှာယ ၄၅၊ ၁)။ ထိုပါးရှာန်လူသည် ထာဝရဘုရား၏လူတို့အား လွှတ်ပေးသည်သာမက ဘေဘီလုန်ကို စစ်ခင်းကျင်းသည်မှာ ယေရှုဒုတိယ အကြိမ်ကြွလာခြင်းကို နိမိတ်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

၂ ရာ၊ ၃၆၊ ၂၂၊ ၂၃ ဖတ်ပါ။ ဆိုင်းရပ်စ်အကြောင်းနှင့် နေဗုခဒ်နေဇာအကြောင်းတို့သည် မည်သို့ အလားတူကြသနည်း။ မည်ကဲ့သို့လည်း ခြားနားသနည်း။ သူ၏အမိန့်သည် မည်သို့ ထင်ရှားနည်း။ ရာဇုန်အနည်းငယ်ပြီးမှ ယေရှုပထမအကြိမ် ကြွလာခြင်းအား မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသနည်း။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ စာအုပ်များ၏ အစီအရီသည် ယခုတွင် မာလခီဖြင့် အဆုံးသတ်သော်လည်း မူလအစီအရီတွင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် ဆိုင်းရပ်စ်ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်ကြော်ငြာခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ထားသည်။ နောက်ဆက်လာမည့် ကျမ်းစာသည် မသ့ပင်ဖြစ်၍ ဆိုင်းရပ်စ်ရှင်ဘုရင်၏ အမျိုးပြခြင်းကို ပြည့်စုံစေသော ခရစ်တော်၏ ဓမ္မဗွားခြင်းဖြင့် စတင်လေသည်။ ဆိုင်းရပ်စ်သည် လောကဗိမာန်တော် ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းကို စီစဉ်၏။ ယေရှုသည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်တွင် မိမိအမှုဆောင်ခြင်းကို ထင်ရှားစေကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို လွတ်မြောက်စေရန်လည်း ကြွလာတော်မည်ဖြစ်သည်။

ဆိုင်းရပ်စ်သည် ခရစ်တော်အား စုံလင်စွာ ပုံဆောင်နိုင်ပါ။ အမျိုးသာ ပြသသောအရာတစ်ခုသည် မည်သည့်အခါမျှ စုံလင်သော အမျိုးမှန်ကို မမီနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသေးစိတ်တိုင်အောင် ဖတ်ရှုရှာဖွေရန် မဟုတ်ပါ။ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ သူသည် “ကယ်တင်ရှင်” ကို အမျိုးပြသသွားခဲ့ပြီ။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏အလိုတော်ကို ဆောင်ရွက်ပေးသွားရန် နတ်စားဘုရင်တစ်ပါးကိုပင် အသုံးပြုသည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြင်ပန်းသည် မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ ထာဝရဘုရားသည် နောက်ဆုံးနေ့အတွက် သူ၏ အနာဂတ္တိစကားများကို ပြည့်စုံစေသည် ကို မည်သို့သင်ခန်းစာပေးနေသနည်း။

သောကြာနေ့ ထပ်မံစဉ်းစားရန်။

(အီးဂျီပိုက်။ ပုရောဖတ်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များ။ စာ၊ ၅၃၅-၅၃၈)။

*စွန်လ ၂၇

“စင်ပေါ်သို့တာဝန်ပေးခံရသော လူမျိုးတကာတို့သည် မိမိတို့နေရမည့်အပိုင်းတွင် ခွင့်ပြုခြင်းခံရ၍ သန့်ရှင်းသော စောင့်ကြည့်သူ၏ အလိုတော်ကို ပြည့်စုံစေရန် လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဘောဘီလုန် ၊ မီဒိုပါးရှား၊ ဂရိနှင့် ရောမနိုင်ငံတည်းဟူသော ကမ္ဘာ့ဧကရာဇ်နိုင်ငံတို့ ပေါ်လာမည်ကိုလည်း အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ တွင် ဖော်ပြထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤနိုင်ငံတို့နှင့် အားနည်းသောအခြားနိုင်ငံတို့ပါ ရာဇဝင်တွင် ပါရှိသည်။ တစ်ခု စီတို့သည် မိမိ၏ သတ်မှတ်အချိန်ရှိ၍ သူတို့၏တန်ခိုးအဏာကျဆုံးခဲ့ရသည်။ လူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဥပဒေသတို့အား ငြင်းပယ်ခြင်းသည် သူတို့၏ပျက်စီးခြင်းသို့သာ ပို့ဆောင်ခဲ့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် မိမိ၏ အလိုတော်ပြည့်စုံစေရန် အမြဲကွပ်ကဲလုပ်ဆောင်နေသည်။” (အီးဂျီပိုက်၊ ပုရောဖတ်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များ။ စာ၊ ၅၃၅)။

အိုးထိန်းသည်က မိမိအိုးများကို မိမိအလိုကျပုံစံသွင်းခြင်း ပြုသည်ကို ယေရမိ သတိပြုမိသည်ကို ယေရမိ ၁၈ တွင် တွေ့ရသည်။ အိုးထိန်းသည်၌ကို ပုံသွင်းခြင်းဖြင့် နိမိတ်ပုံဖော်ခြင်းသည် အနာဂတ္တိစကားတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဥပဒေသတို့သည် အခြေအနေအရသာ ဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ သေချာသွားစေ ရန် ယေရမိထံသို့ထာဝရဘုရားသည် “အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို နတ်ပယ်ဖြိုချဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ငါ့အမိန့်တော်ရှိသော ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပစ်လျှင် ငါကြံစည်သော ဘေးဒဏ်ကို ငါ နောင်တ ရမည်။ အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကို နားမ ထောင်လျှင် ငါ့မျက်မှောက်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် သူ၏အကျိုးအလိုငှါ ပြုစုမည် ဟူသောစကား၌ ပါသော ကျေးဇူးကို ငါနောင်တရမည်” (ယေရမိ၊ ၁၈:၇-၁၀) ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တွေ့နွေးရန် မေးခွန်းများ။

၁။ တရားစီရင်ရာနေ့တွင် သမ္မာတရားမှ သွေဖည်သော ဘုရားသခင်၏လူတို့ထက် နိန့်ဇေမြို့သားတို့ သည် သက်သာရာ ရလိမ့်မည် ဟူသော ယေရှု၏ မိန့်မာခြင်းကို တွေးတောပါ (မဿဲ၊ ၁၂: ၃၉-၄၂)။ ထာဝရ ဘုရား၏အသင်းတော်သည် မည်သည့်သတိပေးစကား ရရှိနိုင်မည်နည်း။

၂။ အီးဂျီပိုက်သည် ဧကရာဇ်နိုင်ငံ အဆက်ဆက်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ “သမိုင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ထပ်ထပ် ဖော်ပြသည်” ဟုဆိုသည်ကို တွေးကြည့်ပါ (အီးဂျီပိုက်၊ ပုရောဖတ်များနှင့် ရှင်ဘုရင်များ။ စာ၊ ၅၃၅)။ အနာဂတ္တိကျမ်းတို့တွင် စီရိထားသော ဧကရာဇ်နိုင်ငံတို့သည် မည်သည့်တူညီသော ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ရှိကြသ နည်း။ အနာဂတ္တိလမ်းကြောင်းသို့ မည်သို့ လိုက်ရှောက်ကြသနည်း။ ယခုကမ္ဘာသည်လည်း ၎င်းတို့ နောက်သို့ မည်သို့ လိုက်ရှောက်နေသနည်း။

၃။ လူသားအား ယုံကြည်ခြင်းမှသွေဖည်စေသောအရာသည် စိတ် နှင့် ဉာဏ်ပညာမဟုတ်ဘဲ နှလုံးသား ဖြစ်သည်ကို တွေးတောပါ။ ဤအသိပညာသည် သူတစ်ပါးထံ သက်သေခံရန် မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်စေ သနည်း။